

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

श्रीमद्भुनि वृद्धिसागरजी कृत.

भजन पत्र संग्रह.

भाग प्रौढो.

प्रसिद्ध करवा,

आध्यात्मज्ञानप्रसारक वेडल.

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

भीमदुद्धिसागरजी ग्रन्थमाळा. प्रन्यांक ३
 योगनिष्ठ मुनिराज श्री बुद्धिसागरजी कृत
भजनपदसंग्रह भाग ३ जो.

प्रांतीजवाळा शेठ. मगनलाल करमचंद.

तथा
 कच्छनलीयावाळा

शेठ. लद्धाभाइ चांपसीभाइनी मददथी.

छपावी प्रसिद्ध करनार.

अध्यात्मज्ञानप्रसारक मंडळ.

(मुंबाइ, चंपागली.)

वीर संवत २४३५.

सने १९०९.

अमदावाद.

श्री सत्याधिजय प्रीन्टिंग प्रेसमां शा. गीरधरलाल
 हकमचंदे छाप्युं.

किंमत ८ आना.

પ્રસ્તાવના.

શ્રી ભજનસ્તવન પદ સંગ્રહ તૃતીય ભાગ પ્રસ્તાવના

જગત્માં શ્રેષ્ઠ આત્મધર્મ છે. જ્ઞાનદર્શન ચારિત્રની આરાધના કરવી તેજ ઇષ્ટ પરમાર્થ કૃત્ય છે. હૃદયમાં પરમાત્મવિચારણાના ઉઠેલા ઉભરાઓ વાળીદ્વારા પ્રકાશે છે, તેથી વાળી પરજીવોને આ ત્મધર્મમાં પુષ્ટાલંબન થાય છે. જિનાજ્ઞા પ્રમાણે આત્મતત્ત્વનું જ્ઞાન કરવું; આરાધન કરવું; ગાન કરવું, તે સર્વથી ઉચ્ચભાવની વૃદ્ધિ થાય છે. ઉચ્ચભાવથી આત્મા પરમાત્મારૂપ થાય છે, હૃદયમાં ઉચ્ચભાવની સ્ફુરણાઓ ઉત્પન્ન થાય છે, તેનું ગાન કરવું તે ભજન કહેવાય છે. આવી સ્ફુરણાઓ દ્રવ્ય; ક્ષેત્ર, કાલ ભાવના યોગે ઉત્પન્ન થાય છે. શ્રી માણસા નગરમાં સંવત્ ૧૯૬૪ ની સાલનું ચાતુર્માસ કર્યું, તે પ્રસંગે માણસાવાલા સુશ્રાવક વીરચંદ્રભાઈ કૃષ્ણાજી વિગેરેની વિનંતિથી ચોવીસ તીર્થકરની ચોવીશી અને વીશાવિહરમાન જિનની વીશીની રચના થઈ છે. તેમજ પૃષ્ઠ. ૨૮ થી તે પૃષ્ઠ ૬૩ સુધીમાં સ્વાધ્યાયો વિગેરે છે, તેની રચના પણ માણસા ચાતુર્માસમાં થઈ છે; તેમાં વર્તમાનકાલનો સુધારો છે તેનું રહસ્ય પુનઃ પુનઃ વિચારીને હૃદયમાં ઉતારવા યોગ્ય છે. વર્તમાન કાલની મુખ્યતા લેઈ સાપેક્ષ બુદ્ધિથી મૂત મતિષ્યની ગૌણતા રાખીને સ્વરૂપ દર્શાવ્યું છે પૃષ્ઠ. ૬૩ થી ૬૭ સુધીનાં મસ્તાનગાનો શ્રી રીદરોલ ગામમાં રચાયાં છે. રીદરોલ ગામના વિવેકી શ્રાવક શેઠ. રાઘવદાસ કાલીદાસ વિગેરેની વિનંતિથી ત્યાં માસ કલ્પ કર્યો હતો. ત્યાંથી વિહાર કરી. ગામ, આજોલ બીલોદ્રા, ડામલા થઈ મેહસાણે જવું થયું હતું. ત્યાં પૃષ્ઠ. ૬૭ થી તે પૃષ્ઠ ૧૦૦ સુધીનાં પદોની રચના સ્ફુરણા આવતાં તે પ્રસંગે થઈ હતી. પૃષ્ઠ ૧૦૦ થી તે ૧૧૦ પૃષ્ઠ સુધીનાં પદોની રચના વિહારમાં. લીંચ, ગામ જોટાણા વિગેરેમાં થઈ હતી. પૃષ્ઠ. ૧૧૦ થી તે પૃષ્ઠ ૧૨૬ સુધીના પદોની સ્ફુરણા શ્રી મોયળી ગામમાં શ્રી મલ્હિનાથજીના ધ્યાનથી પ્રસંગે ઉદ્ભવી હતી. પૃષ્ઠ ૧૨૬ થી તે પૃષ્ઠ ૧૩૬ સુધીના પદોની સ્ફુરણા-મોયળીથી વિહાર કરી

અમદાવાદ આવતાં-કઢી-સાંતજ વિગેરેમાં થઈ હતી. પૃષ્ઠ ૧૩૭ થી ૧૩૮ માં ના સ્તવનોની રચના સરસ્વેજ ગામમાં થઈ હતી. પૃષ્ઠ ૧૩૯ થી પૃષ્ઠ. ૧૪૨ સુધીના પદોની સ્ફુરણા સાળંદ તથા ગોધા-વીમાં વિહાર પ્રસંગે થઈ હતી. પૃષ્ઠ. ૧૪૩ થી પૃષ્ઠ ૧૬૦ સુધીની ગુંહલોઝી-ની રચના અમદાવાદમાં સંવત. ૧૯૬૫ ના પોશ માસમાં આંબલીપોઠ ઝબેરીવાડાના ઉપાશ્રયમાં થઈ હતી પૃષ્ઠ. ૧૬૧ થી પૃષ્ઠ. ૧૮૧ સુધી આત્મ-સ્વરૂપ ગ્રંથ છે, તેની રચના માણસા નગરમાં સંવત. ૧૯૬૧ની સાલમાં થઈ હતી; તેમાં બહિરાત્મા, અંતરાત્મા, અને પરમાત્માનું વર્ણન કર્યું છે, પ્રત્યેક આત્માનાં લક્ષણ ભિન્ન ભિન્ન વતાવ્યાં છે. પૃષ્ઠ. ૧૮૨ માં થી ચેતનશક્તિ ગ્રંથની રચના શરૂ થઈ છે, તે ગ્રંથમાં આત્મશક્તિ-યોનો ગંભીર વચનાથી મહિમા દર્શાવ્યો છે જેમ જેમ તેનો અર્થ વિચારે, તેમ તેમ વિશેષ નીકળતો જાય છે, અને આત્મશક્તિ-યોને પ્રાપ્ત કરવા ઉત્સાહ વધે છે. આત્મોદ્યમ કરવાથી અનંત કર્મનો નાશ થાય છે, તે સ્પષ્ટ આ ગ્રંથથી અનુભવમાં આવશે. માણસાથી સંવત ૧૯૬૪ ની સાલમાં તારંગાજીઈ શ્રી અજિતનાથનાં દર્શન કરવા વિહાર કર્યો. ચૈત્રવદી અમાવાસ્યાના રોજ ત્યાં દર્શન કરી એક દીવસમાં આ ગ્રંથ બનાવ્યો છે, તેમજ શ્રી અજિતનાથનું સ્તવન પણ અમાવાસ્યાઈ બનાવ્યું છે. ચેતન સ્તુતિ શ્રી સ્વેરાલુ ગામમાં બનાવી છે. તેમજ કેલવણીનું સ્વરૂપ શ્રી સ્વેરાલુમાં વૈશાખ માસમાં બનાવ્યું છે.

જૈનધર્મમાં અધ્યાત્મજ્ઞાન અનંત છે આત્મજ્ઞાનનું પરિપૂર્ણ સ્વ-રૂપ તીર્થકરોઈ દર્શાવ્યું છે તેમના વચનનો કિંચિત્ રહસ્ય હૃદયમાં ઉતરવાથી દ્રવ્ય ક્ષેત્ર કાલ ભાવ યોગે જેજે વિષયોની સ્ફુરણાઓ ઊઠી તે તે લક્ષી લીધી છે છદ્મસ્થાવસ્થામાં લલ્લવામાં, રચવામાં તથા વિચારમાં સિદ્ધાંત સૂત્રોના આશયથી વિપરીત જે કંઈ હોય તે પંડિત પુરુષો સુધારશો, સજ્જનો સદ્ગુણ દૃષ્ટિથી ગુણ ગ્રહણ કરે છે, (વીતરાગ આજ્ઞા વિરુદ્ધ જે કંઈ હોય તે સંબંધી મિચ્છામિ દુ-કાંઈ દુઃખું ભજનો-પદો વક્તાના હૃદયનું પ્રતિબિંબ છે (ફોટોગ્રાફ

५

छे) जेवुं हृदय होय तेवुं प्रकाशे छे. गंभीरपदोर्मा समजण न पडे तो सदगुरु पासे निर्णय करवो.

भक्तनुं हृदय जेवा स्वरूपमां वर्तनुं होय छे, तेवुं ते वाणीथी देखाय छे, ज्ञानक्रियाथी मोक्ष छे परमबोध प्राप्तिनुं कारण भजन छे, आत्मारूप प्रभुनी जेटली स्तुति करीए तेटली ओछी छे, सहज योगे मानादिकना अभावे आत्मार्थे आ भजन संग्रहनी रचना थइ छे. ज्ञान, वैराग्य, नीति, शिक्षा, भक्ति आटला विषयो आ पुस्तकमां मुख्यता ए छे. वांचीने आत्महित साधवुं-शब्दब्रह्मथी पर ब्रह्मनी प्राप्ति करवी जोइए; सारांशके शब्दथी आत्मस्वरूपनी प्राप्ति करवी जोइए. आयुष्यनी खबर नथी, अल्पसमयमां आत्महित साधवानुं छे. प्रवृत्तिमार्गमांथी नीकळी निर्वृत्ति पद प्राप्त करवानुं छे, त्रणकालमां शुद्धात्म सेवनथी मुक्ति छे, निमित्त अने उपादान कारणथी परमात्मस्वरूप प्राप्त करवुं जोइए ते माटे जिन वाणीनुं रहस्य गमे ते शब्द रूपमां वाक्यमां होय तोपण आराधन करी सिद्ध स्थानमां जवुं जोइए, चिदानंद ल्हरोनी खुमारी जेणे अनुभवी छे, तेने आ रचनानुं यथार्थ स्वरूप समजाशे, बाह्य खटपट छोडीने जे भव्य जीवो आत्माने उपादेय गणी धर्म साधना करे छे, ते परमभाव मंगलने प्राप्त करे छे, सर्वने तेम थाओ ॐ शान्तिः

सुश्रावक प्रातिजवाळा शा. मगनलाल करमचंद तथा. श्री कच्छगाम नळीयावाळा शा. लद्धाभाई चांपशीए आ पुस्तक छपाववामां जे. स्हाय करी छे, धननो व्यय शुभ ज्ञान हेतुमां कर्यो छे, ते माटे तेमने धर्म लाभाशी पूर्वक धन्यवाद घटे छे, दोशी. माणिभाइ नथुभाइ वी, ए तथा शा. गौरधरलाल हकमचंदे प्रुफ सुधारवामां स्हाय करी ते माटे धर्म लाभाशीः देवामां आवे छे.

विहार मुकाम-बोरसद-कावीठा.

लि. मुनि-बुद्धिसागर. ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः

माघ शुक्लपक्ष पूर्णिमा. संवत १९६५.

भजनस्तवन पद संग्रह भाग त्रिजानी अनुक्रमणिका.

विषय.	पत्र.	पद्यप्रभु स्तवनम्	४४
वर्तमान चौविशी.	१-१७	मोहस्वाध्याय	४५
बिहरमान विशी.	१८-२८	खटपट त्याग स्वाध्याय	४५
सीमंधर स्तवन.	२८	असार संसार स्वाध्याय	४६
सीमंधर स्तवन.	२९	वर्तमानकाल सुधारो	४६
सिद्धाचलस्तवन.	२९	आत्मप्रेमानन्द	६०
स्थुलिभद्रनी सज्जाय.	३१	मंगल	६३
हृदयस्फुरणा स्वाध्याय.	३४	आत्मज्ञान.	६४
अन्तर प्रदेशमां उत्तरेली		गुरुश्रद्धा.	६५
वृत्तिना उद्गार स्वा-		स्याद्वादमार्ग	६५
ध्याय.	३५	चिदानन्द ल्हेर घटमां	६६
कपटनी स्वाध्याय.	३५	विनयस्वरूप	६७
शिक्षा सज्जाय.	३६	परमार्थवाणी	६८
जगत् मुसाफरखानुं.	३७	धर्मसूत्रमां स्वार्थत्याग	६९
विषय विकारजय स्वा-		आत्मज्ञानिना उद्गार	७०
ध्याय.	३७	आत्मदेशमां अनन्तमुख	७०
सिद्धसमानभावनानी		देहनगर	७१
सज्जाय.	३८	रीस	७२
अनुभव सज्जाय.	३८	चिन्ता	७३
स्वचेतनशक्ति सज्जाय.	३९	धर्मरहस्य बोधक	७३
आत्मरमणता स्वाध्याय.	३९	प्रासंगिक बोध.	७४
उपयोग स्वाध्याय.	४०	मायास्वरूप	७५
प्रभुनी प्राप्ति स्वाध्याय.	४१	अनुभव.	७६
कलियुगना शेठीयाओ	४१	द्रव्यभाव विहार	७६
श्री सिद्धाचल स्तवन	४३	सत्यबोध	७७

६

सिद्धान्तामृत	७८	करवा लायक शिष्य.	९९
शुद्धस्वरूप	७८	आत्मखुमारी.	१००
योगविषय	७९	रागद्वेष त्याग.	१००
चैराग्यामृत	८०	उच्च बोध.	१०१
अलखफकीरी	८०	अधिकार.	१०२
आत्मज्ञान प्रकाश	८१	सिद्धान्तवाणी.	१०३
तर्क वितर्क.	८२	योग विषय.	१०४
चितिशक्ति.	८३	मनः शक्ति.	१०४
ब्रह्मचर्य.	८३	एक जिज्ञासुपर लखेलो	
लक्ष्मीसत्तानी उपाधि.	८४	बोध पत्र.	१०५
आत्मज्ञान महत्ता.	८५	हितवाणी.	१०६
मन चंचलता.	८६	तत्त्वज्ञान.	१०७
कइ वस्तुमां राहुं.	८७	आत्मबोध.	१०८
सद्गुरु बोध.	८८	आत्मपुरुषार्थ साध्य.	१०९
मन मळवाथी अन्तर वार्ता		हेतु बोध.	१०९
याय.	८८	समाधि धर्म.	११०
चेतन शक्ति खीलवणी.	८९	ललना मोह.	१११
शाश्वत सुख अभ्यास.	९०	व्यवहार धर्म.	११२
अल्पज्ञान हानि.	९१	मल्लिनाथ स्तवन.	११३
योग्यता.	९१	मल्लिनाथ स्तवन.	११३
उपाधि.	९२	गुरु भक्ति.	११४
उपाधि पीढाना उदगार.	९३	ईर्ष्या.	११५
तत्त्वमसि.	९४	खटपट.	११६
ज्ञानदशा जीवन.	९५	जिनवरवाणी.	११७
आत्मध्यान.	९५	पुद्गल ममता त्याग.	११७
देह तंबुरो.	९६	चेतन ध्यान.	११८
कर्तव्य कृत्य.	९७	सापेक्ष बोध.	११९
सारांश बोध.	९८	परमबोध.	१२०

उत्पादं वषयं ध्रुवता		पूर्णानन्द.	१४१
बोध.	१२१	राचवानुं स्थान कयुं.	१४१
भेदज्ञान.	१२२	अनुभव वातो.	१४२
चिदानन्द.	१२३	मुनिवर गुंहळी	१४३
माध्यस्थभाव.	१२४	मुनिवरनो श्रावकने उ-	
परमब्रह्मस्वरूप.	१२४	पदेश.	१४५
परमब्रह्म जागृति स्वा-		जिनधर्म गुंहळी	१४६
ध्याय.	१२५	अपूर्व अवसर गुंहळी.	१४७
संखेश्वर पार्श्वनाथ स्त-		संयमधर्म गुंहळी.	१४९
वन.	१२६	मुनिनो उपदेश गुंहळी.	१५०
धन्य दीवस.	१२७	मुनिवर गुंहळी.	१५१
सन्त महिमा.	१२७	मुनिवय गुंहळी.	१५२
उच्चभावना स्वाध्याय.	१२८	गुरु गुंहळी.	१५३
धर्मशिक्षा.	१३०	गुरुवन्दन गुंहळी.	१५४
व्यवहार धर्म शिक्षा.	१३१	जैनधर्म गुंहळी.	१५५
नीति शिक्षा.	१३२	धर्मोपदेश गुंहळी.	१५६
श्रद्धा महत्ता.	१३३	अमूल्य सत्यबोध.	१५७
दुःख समयमां धैर्य रा-		गुरु स्तवन गुंहळी.	१५८
खवुं.	१३४	जिनवाणी गुंहळी.	१६०
परम मित्रता.	१३५	आत्म स्वरूप ग्रन्थ.	१६१
आत्मज्ञान महत्ता.	१३६	चेतन शक्ति ग्रन्थ.	१६२
जगत्नी खटपट.	१३६	चेतन स्तुति स्वाध्याय.	२००
श्री महावीर स्तवनम्.	१३७	प्रीति वर्णन.	२०३
संखेश्वर पार्श्वनाथ स्त-		अजित जिनस्तुति.	२०४
वनम्.	१३८	मुनि सुव्रत स्तवन.	२०५
अबळी दृष्टि.	१३९	केळवणी.	२०५
सबळी दृष्टि.	१४०		

ॐ शान्तिः ३

८

श्री भजन स्तवन पदसंग्रह भाग त्रीजातुं

शुद्धि अशुद्धि पत्रम्.

पातुं.	लीटी.	अशुद्धि.	शुद्धि.
२०	५	मोहादि.	मोहादि.
२१	१	बालकना.	बालकनो.
२९	२२	धावसे.	थावसे.
३४	२३	बाह्य.	बाह्य.
४४	११	करी.	फरी.
४८	२	कालन.	कालीन.
६३	७	आकिञ्चन.	अकिञ्चन.
९६	१०	निद्वेषी.	निर्द्वेषी.
१०४	९	ब्रह्मरन्ध्रमां.	ब्रह्मरन्ध्रमां.
१०५	६	परधात.	परधात.
११६	१९	सहु.	०
१४८	३	षट्.	षट्.
१५६	६	वनी.	वेनी.
१६२	१५	कोन.	केणे.
१६४	३	मान.	माने.
१६८	१	कर्ता.	कर्ता.
२०१	७	एकमेक.	एकमेक.
२०६	७	बीजा.	बीजे.

अथ श्री योगनिष्ठ मुनिश्री बुद्धिसागरजी कृत.

भजन स्तवन पद संग्रह.

भाग ३ जो.

चतुर्विंशति जिन स्तवनानि (चौवीशी)

॥ १ रुषभदेव स्तवनम् ॥

राग देशाख.

परम प्रभुता तुं वर्यो, स्वामी रुषभ जिणंद;
 ध्याने गुणठाणे च्छे, टाळ्या कर्मना फंद. पर० ॥ १ ॥
 अंतरंग परिणामथी, निज रुद्धि प्रकाशी;
 क्षायिकभावे मुक्तिमां, सत्यानंद विल्लीसी. पर० ॥ २ ॥
 कर्ता कर्म करण वळी, संप्रदान स्वभावे;
 अपादान अधिकरणता, शुद्ध क्षायिक भावे. पर० ॥ ३ ॥
 नित्यानित्य स्वभावने, सदसत् तेम धारो;
 वक्तव्यावक्तव्यने, एकानेक विचारो. पर० ॥ ४ ॥
 आठ पक्ष प्रभुव्यक्तिमां, षड् गुण सामान्य;
 सात नयोथी विचारतां, प्रभु व्यक्ति सुमान्य. पर० ॥ ५ ॥
 स्मरण मनन एक तानमौ, शुद्ध व्यक्तिमां हेतु;
 तुज सरखुं मुज रुष छे, भवसागर सेतु. पर० ॥ ६ ॥
 सालंबनमां तुं वडो, निरालंबन पोते;
 बुद्धिसागर ध्यानथी, निजने निज गोते, पर० ॥ ७ ॥

२

२ अथ अजित जिनेश्वर स्तवन.

श्रीरे सिद्धाचळ भेटवा-प राग.

अजित जिनेश्वर देवनी, सेवा सुखकारी;
 निश्चयने व्यवहारथी, सेवा जयकारी. अजि० ॥ १ ॥
 निमित्त ने उपादानथी, सेवन उपकारी;
 द्वेष खेद ने भय तजी, सेवो हितकारी. अजि० ॥ २ ॥
 दुर्लभ सेवन इशतुं, धातोधातें मळवुं;
 पर परिणामने त्यागीने, शुद्ध भावमां भळवुं. अजि० ॥ ३ ॥
 षट्कारक जीव द्रव्यमां, परिणमतां ज्यारे;
 त्यारे सेवन सत्य छे, भवपार उतारे. अजि० ॥ ४ ॥
 निर्विकल्प उपयोगथी, नित्य सेवो देवा;
 निज निज जातिनी सेवना, मीठा शीव मेवा. अजि० ॥ ५ ॥
 परम प्रभु निज आगळें, सेवनथी होवे;
 बुद्धिसागर सेवतां, निजरूपने जोवें.

३ अथ श्री संभवजिन स्तवन.

राग उपरनो.

संभव जिनवर जागतो, देव जगमां दीठो;
 अनुभव ज्ञाने जाणतां, मन लागे मीठो. सं० ॥ १ ॥
 प्रगटे क्षायिक लब्धियो, संभव जिन ध्याने;
 संभव चरणनी सेवना, करतां सुख माणें. सं० ॥ २ ॥
 संभव ध्याने चेतना, शुद्ध रूद्धि प्रगटे;
 वीर्योल्लासनी वृद्धिथी, मोह माया विघटे. सं० ॥ ३ ॥
 संभव दृष्टि जागतां, संभव जिन सरिखो;

३

आलंनन संभव प्रभु, अक्यताए परखो. सं० ॥ ४ ॥
 संभव संयम साधना, साची एक भक्ति;
 बुद्धिसागर ध्यानमां, ज्ञान दर्शन व्यक्ति. सं० ॥ ५ ॥

४ अथ श्री अभिनंदन जिन स्तवन.

राग उपरनो.

अभिनंदन अरिहंतनुं, शरणुं एक साचुं;
 लोकोत्तर चिन्तामणि, पामी दिल राचुं. अ० ॥ १ ॥
 लोकोत्तर आनंदना, परमेश्वर भोगी;
 शाता अशाता वेदनी, टळतां सुख योगी. अ० ॥ २ ॥
 उज्वल ध्याननी एकता, खेंची प्रभु आणे;
 पुद्गळने दूरे करी, शुद्धरूप प्रमाणे. अ० ॥ ३ ॥
 पिंडस्थादिक ध्यानथी, प्रभु दर्शन आपे;
 बुद्धिसागर भक्तिथी, सत्य आनंद व्यापे. अ० ॥ ४ ॥

५ अथ श्री सुमतिजिन स्तवन.

राग उपरनो.

सुमति चरणमां लीनता, सातनयथी खरी छे;
 समकित पामी ध्यानथी, योगियोए वरी छे. सुम० ॥१॥
 नैगम संग्रह जाणजो, व्यवहार विचारो;
 रजुसूत्र वर्तमानना, परिणामने धारो० सुम० ॥२॥
 अनुक्रम चरण विचारने, नयो सप्त जणावे;
 शब्द अर्थ नय चरणने, अनेकांत ग्रहावे. सुम० ॥३॥
 द्रव्य अने भाव भेदथी, चउ निक्षेप भेदे;

४

तुज चारित्रने धारतां, आठ कर्मने छेदे. सुम० ॥४॥
 अजर अमर अरिहंत तुं, भेद भावने टाले;
 बुद्धिसागर चरणथी, शिवमंदिर म्हाले. सुम० ॥५॥

६ अथ श्री पद्मप्रभ जिन स्तवन.

राग उपरनो.

पद्मप्रभु जिनराज तुं, शुद्ध चैतन्य योगी;
 क्षायिक चेतन रुद्धिनो, प्रभु तुं वड भोगी. पद्म० ॥ १ ॥
 हरिहर ब्रह्मा तुं खरो, जड भावथी न्यारो;
 अष्ट रुद्धि भोक्ता सदा, भव पार उतारो. पद्म० ॥ २ ॥
 नाम रूपथी भिन्न तुं, गुण पर्याय पात्र;
 शुद्धरूप ओळखाववा, गुरु तुं हुं छात्र. पद्म० ॥ ३ ॥
 सत्ताथी सरखो प्रभु, शुद्ध करसो व्यक्ति;
 बुद्धिसागर भावथी, प्रभुरूपनी भक्ति. पद्म० ॥ ४ ॥

७ अथ श्रीसुपार्श्वजिन स्तवन.

राग केदारो.

श्री सुपार्श्व जिनेश्वर प्यारो, भवजळधिथी तारोरे;
 स्थिर उपसोमे दिलमां धार्यो, मोह महामल्ल हार्योरे. श्री० ॥ १ ॥
 मन मंदिरमां दीपक सरखो, रूप जोइ जोइ हरखोरे;
 षट् कारकनो दिव्य तुं चरखो, परम प्रभुरूप परखोरे. श्री० ॥ २ ॥
 क्षायिक गुणधारी जयकारी, शाश्वत शिव सुखकारीरे;
 बुद्धिसागर चिद्घन संगी, जग जय जिन उपकारीरे. श्री० ॥ ३ ॥

५

८ अथ श्रीचंद्रप्रभजिन स्तवन.

राग केदारो.

चंद्रप्रभु जिनवर जयकारी, हुं जाउं बलिहारी रे;
 केवलज्ञानने केवल दर्शन, क्षायिक समकित धारी रे. चं०॥१॥
 अष्ट गुणो आठ कर्मने टाळी, ध्याने प्रभु शिव वरीया रे;
 भाव कर्म रागद्वेषने टाळी, भवसागर झट तरिया रे.चं०॥२॥
 शुभाशुभ परिणाम हठावी, शुद्ध परिणाम धार्यो रे;
 ध्यान वडे गुणठाणे चढतां, मोहमल्ल खूब हार्यो रे. चं०॥३॥
 चंद्रनी ज्योति पेठे निर्मळ, चेतन ज्योति दीपेरे;
 बुद्धिसागर चेतन ज्योति, सर्व ज्योतिने जीपे रे. चं० ॥४॥

९ अथ श्री सुविधिनाथ जिन स्तवन.

राग केदारो.

सुविधि जिनेश्वर सुविधिधारी, वरीया मुक्ति नारी रे.
 पर परिणामे बंध निवारी, शुद्ध दशा घट धारी रे. सु०॥१॥
 यम नियम आसन जयकारी, प्राणायाम अभ्यासे रे;
 प्रत्याहार ने धारणा धारे, चेतन शक्ति प्रकाशे रे. सु० ॥२॥
 ध्यान समाधि ए योगनां अंगो, पार लह्या जिन देवा रे;
 बुद्धिसागर सुविधि जिनेश्वर, सेवा मीठा मेवा रे. सु०॥३॥

१० अथ श्री शितलजिन स्तवनम्.

राग केदारो.

शीतल जिनपति यति तति वंदित, शीतलता करनारा रे;
 अज अविनाशी शुद्ध शिवंकर, प्राणथकी तुं प्यारा रे. शति०॥१॥

६

उपादान शीतलता समरे, निमित्त सेवे साचुं रे;
 समताथी क्षणमां छे मुक्ति, शीतल रूपमां राचुं रे. श्री० ॥२॥
 उपशम क्षयोपशम ने क्षायिक, भावे समता सार रे;
 ज्ञानानंदी समता साधी, उतरशे भवपारं रे. श्री० ॥३॥
 सहजानंदी शीतल चेतन, अंतर्यामि देव रे;
 बुद्धिसागर शुद्ध रमणता, शीतल जिनपति सेव रे. श्री० ॥४॥

११ अथ श्री श्रेयांसजिन स्तवनम्.

राग केदारो.

श्री श्रेयांस जिन साहिव सेवा, शाश्वत शिवसुख मेवा रे;
 द्रव्यार्थिक पर्यार्यार्थिक नय, शुद्ध निरंजन देवा रे. श्री० ॥ १ ॥
 योगी भोगी गत भय शोकी, कर्माष्टकथी भिन्न रे;
 शुद्धोपयोगी स्वपरमकाशक, क्षायिक निजगुण लीन रे श्री० ॥२॥
 अनंत गुणपर्यायनी अस्ति, समये समये अनंति रे;
 पर द्रव्यादिकनी नास्तिता, समये अनंति वहंती रे. श्री० ॥३॥
 अस्ति नास्तिमय शुद्ध स्वरूपी, संग्रहनयथी अनादि रे;
 व्यक्तपणु शब्दादिक नयथी, सर्व जीवोमां आदि रे. श्री० ॥४॥
 अग्निथी जेम अग्नि प्रगटे, शुद्ध चेतनथी शुद्ध रे;
 बुद्धिसागर पुष्टालंबन, उपादान गुण बुद्ध रे. श्री० ॥ ५ ॥

१२ अथ श्री वासुपूज्यस्वामी स्तवन.

राग केदारो.

वासुपूज्यनी पूजा कर्ता, पोते पूज्य ते धाय रे;
 जिनवर पूजा ते निज पूजा, शुद्ध विचारे सदाय रे. वा०॥१॥

७

निर्विकल्प उपयोगे पूजा, भाव निक्षेपे सारी रे;
 योग असंख्ये पूजा भाखी, तरतम योग विचारी रे. वा०॥२॥
 सालंबन पूजार्थी मोटी, निरालंबन भाखी रे;
 रूपातीत पूजार्थी मुक्ति, छे बहुसूत्र त्यां साखी रे. वा०॥३॥
 अष्ट प्रकारी आदि पूजा, द्रव्यपूजा सुखकारी रे;
 एकांतवादी पूजन मिथ्या, समजो सूत्र विचारी रे. वा० ॥४॥
 नय निक्षेपे पूजा भेदो, करशे ते सुख पाप्मे रे;
 बुद्धिसागर पूज्यपणुं लही, ठरशे ध्रुवपद ठामे रे. वा० ॥५॥

१३ अथ श्री विमल जिन स्तवनम्.

श्री श्रेयांसजिन अंतर्यामी-ए राग.

विमल जिनेश्वर चेतन भावो, गावो बहु मन ध्यावो रे;
 संग्रह नयथी निर्मल चेतन, शब्दादिकथी बनावो रे. वि० ॥ १ ॥
 प्रति प्रदेशे ज्ञान अनंतु, छति सामर्थ्य पर्याय रे;
 क्षयोपशमथी क्षायिकभावे, लोकालोक जणाय रे. वि० ॥ २ ॥
 असंख्यप्रदेशी चिद्घन राया, अनंत शक्ति विलासीरे;
 आविर्भावे चेतन मुक्ति, नासे सकळ उदासीरे. वि० ॥ ३ ॥
 अनंत गुणनी शुद्ध क्रियानो, समये समये भोगीरे;
 बुद्धिसागर शुद्ध क्रियार्थी, सिद्ध सनातन योगीरे. वि० ॥ ४ ॥

१४ अथ श्री अनंतनाथ जिन स्तवनम्.

राग उपरनो.

अनंत गुण पर्यायनुं भाजन, अनंत प्रभु मन ध्यावुरे;
 परपरिणमता दूर हठावी, शुद्ध रमणता पावुरे. अ० ॥ १ ॥

८

ज्ञानस्वरूपी ज्ञेयस्वरूपी, परज्ञेयादिक भिन्नरे;
 ज्ञेय अनंता ज्ञान अनंतु, ज्ञाता ज्ञानाभिन्नरे. अ० ॥ २ ॥
 गुण अनंता समये समये, व्ययोत्पत्तिता पावेरे;
 द्रव्यरूप त्रण कालमां ध्रुव छे, केवल ज्ञानी गावेरे. अ० ॥ ३ ॥
 अनंत गुणमां अस्ति नास्तिता, समये समये जाणोरे;
 अस्ति नास्तिथी सप्त भंगीनी, उत्पत्ति चित्त आणोरे अ० ॥ ४ ॥
 एक समयमां सर्व भावने, केवल ज्ञानी जाणोरे;
 सप्त भंगीथी धर्म प्रबोधे, उपदेशक गुणठाणेरे. अ० ॥ ५ ॥
 विशेष स्वभावे गुण अनंता, भेद परस्पर पावेरे;
 बुद्धिसागर जाणे तेना, मनमां अनंत प्रभु आवेरे. अ० ॥ ६ ॥

१५ अथ श्री धर्मनाथ जिन स्तवन.

राग उपरनो.

धर्म जिनेश्वर परमकृपाळु, वंदी भव भय टाळुंरे;
 धर्म जिनेश्वर ध्यान कर्याथी, अन्तरमां अजवाळुंरे. ध० ॥ १ ॥
 वस्तु स्वभाव ते धर्म प्रकाशे, केवल ज्ञाने साचोरे;
 नय निक्षेपे धर्मने समजी, शुद्ध स्वरूपमां राचोरे. ध० ॥ २ ॥
 धर्मादिक षड् द्रव्यने जाणे, अनन्तगुण पर्यायरे;
 ज्ञेयोपादेय हेयना ज्ञाने, वस्तुधर्म परखायरे. ध० ॥ ३ ॥
 चेतनता पुद्गल परिणामी, पुद्गल कर्म करेछे रे;
 चेतनता निजरूप परिणामी, कर्म कलंक हरेछे रे. ध० ॥ ४ ॥
 जड पुद्गळथी न्यारो चेतन, ज्ञानादिक गुण धारीरे;
 बुद्धिसागर चेतन धर्मे, पामे सुख नरनारीरे. ध० ॥ ५ ॥

९

१६ अथ श्री शान्ति जिन स्तवन.

राग केदारो.

शान्ति जिनेश्वर अलख अरुपी, अनन्त शान्ति स्वामीरे;
 निराकार साकार दो चेतना, धारकछो निर्नामीरे. शां० ॥ १ ॥
 परम ब्रह्मस्वरुपी व्यापक, ज्ञानथकी जिनरायारे;
 व्यक्तियी व्यापक नहि जिनजी, प्रेमे प्रणमुं पायारे. शां० ॥ २ ॥
 आनंदघन निर्मळ प्रभु व्यक्ति, चेतन शक्ति अनंतिरे;
 स्थिरोपयोगे शुद्ध रमणता, शान्ति जिनवर भक्तिरे. शां० ॥ ३ ॥
 कर्म खर्याथी साची शान्ति, चेतन द्रव्यनी प्रगटेरे;
 शान्ति सेवे पुद्गळथी झट, चेतन रुद्धि बळूटेरे. शान्ति० ॥ ४ ॥
 चउ निक्षेपे शान्ति समजी, भाव शान्ति घट धारोरे;
 बुद्धिसागर शान्ति लहीने, जल्दी चेतन तारोरे. शान्ति० ॥ ५ ॥

१७ अथ श्री कुंथुजिन स्तवन.

राग केदारो.

कुंथु जिनेश्वर करुणानागर, भावदया भंडाररे;
 चिदानंदमय चेतन मूर्त्ति, रूपातीत जयकाररे. कुंथु० ॥ १ ॥
 त्रण भुवननो कर्त्ता ईश्वर, कर्ता वादी पक्षरे;
 सृष्टि कर्ता नही छे इश्वर, समजावे जिन दक्षरे. कुं० ॥ २ ॥
 निमित्तथी कर्त्ता इश्वरमां, दोषो आवे अनेकरे;
 विना प्रयोजन जगनो कर्ता, होय न इश्वर छेकरे. कुं० ॥ ३ ॥
 सृष्टि कार्य तो हेतु उपादान, कोण कहो सुविचारिरे;
 उपादान इश्वरने माने, दोष अनेक छे भारीरे. कुं० ॥ ४ ॥
 सृष्टिरूप इश्वर ठरतां तो, जड रूप थयो इशरे;

२

१७

आगम युक्ति विचारे साधुं, समजो विश्वावीसरे. कुं० ॥ ५ ॥
 पर पुद्गळ करता नहि इश्वर, सिद्ध बुद्ध निर्धाररे;
 स्वाभाविक निजगुणना कर्ता, इश्वर जग जयकाररे. कुं० ॥ ६ ॥
 चेतन इश्वर थावे सहेजे, ध्यान करी एक रूपरे,
 बुद्धिसागर इश्वर पूजो; चिदानंद गुण भूपरे. कुं० ॥ ७ ॥

१८ अथ श्री अरनाथ जिन स्तवन.

श्रीरे सिद्धाचण भेटवा-प राग.

श्री अरनाथजी वंदीए, शुद्ध ज्ञान प्रकाशी;
 जड चेतन भेद ज्ञानथी, टळे सकळ उदासी. श्री अ० ॥ १ ॥
 संग्रहनय एकान्तथी, एक सत्ता माने;
 सर्व जीवनो आतमा, एक दील पिछाणे. श्री अ० ॥ २ ॥
 व्यवहारनय विशेषथी, व्यक्ति बहु देखे;
 व्यक्ति विना सत्ता कदी,कोइ नजरे न पेखे. श्री अ० ॥ ३ ॥
 सामान्यने विशेषनी, एक द्रव्ये स्थिति;
 व्यक्ति अनंता आतमा, अनेकान्तनी रीती. श्री अ० ॥ ४ ॥
 माया पुद्गळ भावथी, छती शास्त्रे भाखी;
 चैतन्य भावे जाणजो, माया अच्छती दाखी. श्री अ० ॥ ५ ॥
 एकान्ते मिथ्या सदा, नित्यादिक भावा;
 बुद्धिसागर धर्म छे, स्याद्वाद स्वभावा. श्री अ० ॥ ६ ॥

१९ अथ श्री मल्लिजिन स्तवनम्.

हे सुखकारी आ संसार थकी जो मुजने उद्धरे-प राग.
 उपयोग धरी मल्लि जिनेश्वर प्रणमी शीव सुख धारीए;
 तजी बाह्य दशा शुद्ध रमणता योगे कर्म निवारीए. (टके)

११

प्रभु मुज सत्ता छे तुज समी, निर्मळ व्यक्ति मुज चित्त रमी;
 तें अशुद्ध परिणति तुर्त दमी. उपयोग० ॥ १ ॥
 निज भाव रमणता रंगाशुं, अंतर्धामी प्रभुने गाशुं;
 प्रभु व्यक्ति समा अन्तर थाशुं. उपयोग० ॥ २ ॥
 चेतनता निजमां रंगाशे; प्रभु तुज मुज अंतर झट जाशे;
 सहजानंदी चेतन थाशे. उगयोग० ॥ ३ ॥
 प्रभु वस्तुधर्म तन्मय थावुं, मुज सत्ताधर्म प्रगट पावुं;
 गुणठाणे गुण सहु निपजावुं. उपयोग० ॥ ४ ॥
 प्रभुध्याने शुद्धदशा जागे, वेगे जयडंको जग वागे;
 बुद्धिसागर जिनवर रागे. उपयोग० ॥ ५ ॥

२० अथ श्री मुनिसुव्रत जिन स्तवनम्.

श्री संभवजिन राजजीरे, ताहरं अकळ स्वरूप जिनवर पूजो-प रागे.

मुनिसुव्रतजिन ताहरंरे, अलख अगोचर रूप. मनमां ध्यावुं;
 असंख्यप्रदेशी आतमारे, परमेश्वर जग भूप, मनमां० ॥ १ ॥
 ध्यावुं ध्यावुंरे अनुभवयोगे, शुद्धध्याने ध्येयस्वस्वरूप मन०
 द्रव्य क्षेत्र काल भावर्थारे, चेतन व्यक्ति शुद्ध. मनमां०
 परद्रव्यादिक नास्तितारे, क्षायिक केवळ बुद्ध. मन० ॥ २ ॥
 सादि अनंति भंगीर्थारे, पाभ्या परमानन्द. मन.
 प्रदेश प्रदेश प्रतिज्ञानमारि, भासे ज्ञेय अनंत. मन० ॥ ३ ॥
 परद्रव्य पर्यायानंतनुंरे, एक प्रदेश करे तोल मन०
 एक समयमां ज्ञानथीरे, चेतन द्रव्य अमोल. मन० ॥ ४ ॥
 पर पुद्गळ दूरे करीरे, थया प्रभु कृतकृत्य. मनमां०
 चित्तन व्यक्ति समारवारे, तुज आलंबन सत्य. मन० ॥ ५ ॥
 त्रियोगे प्रभु आदयोरे, अनंतशक्ति नाथ. मन०

१२

एकमेक तुज ध्यानधीरे, थइ झालुं तुज हाथ.	मन० ॥ ६ ॥
अरूपी अरूपीने मळेरे, साची जीवसगाइ.	मन०
बुद्धिसागर जागीयोरे, आवी मुक्ति वधाइ.	मन० ॥ ७ ॥

२१ अथ श्री नमिनाथ जिन स्तवनम्.

थांपर वारी मारा साहिबा काबील मत जाजो-ए राग.	
नमि जिनवर नमुं भावथी, मारे मोंघा मोले;	
धर्मादि द्रव्य शक्तियो, एक गुणना न तोले.	॥ १ ॥
शुद्ध ध्यानमां आवीने, रगोरगमां वसीयो;	
धातोधात मळी खरी, लेश मात्र न खसीयो.	॥ २ ॥
स्व स्व जाति मळी खरी, जड भाव विदूरे;	
ध्याता ध्येयना तानमां, सत्य सुखडां स्फुरे.	॥ ३ ॥
अनुभव ताळी लागतां, आनंद खुमारी;	
परम प्रभु आदर्शमां, जोइ जाति में मारी.	॥ ४ ॥
शुद्ध द्रव्य जेवुं ताहरुं, तेवुं मारुं दीटुं;	
सत्ताए सरखा प्रभु, मन लाग्युं मीटुं.	॥ ५ ॥
तारुं ध्यान ते माहरुं, दोष मुजथी नाशे;	
शुद्ध दशाना ध्यानमां, एकमेकता भासे.	॥ ६ ॥
एकमेकता योगमां, मनमंदिर आप्या;	
ताण्या जाओ नहि व्यक्तीथी, पण ज्ञाने ताण्या.	॥ ७ ॥
शुद्ध ज्ञेयाकारी ज्ञानथी, एकरूपे भळीया;	
तुज सेवाकारव्यक्तीथी, वेगे दोषो टळीया.	॥ ८ ॥
निर्विकल्प उपयोगथी, शुद्ध रूपमां मळशुं;	
बुद्धिसागर शिवमां, ज्योति ज्योतमां भळशुं.	॥ ९ ॥

१३

२२ अथ श्री नेमिनाथ जिनस्तवन,

राग उपरनो.

राजुल कहे छे शामळा, केम पाछा बळीया;	
मुजने मूकी नाथजी, कोनाथी हळीया.	॥ १ ॥
पशुदयाँ मनमां वशी, केम म्हारी न आणो;	
स्त्रीने दुःखी करी प्रभु, हठ फोगट ताणो.	॥ २ ॥
लग्न न करवां जो हतां, केम आंही आव्या;	
पोतानी मरजी विना, केम बीजा लाव्या.	॥ ३ ॥
रुषभादिक तीर्थकरा, गृहवासे वसीया;	
तेनाथी शुं तमे ज्ञानी के, आवी दूरे खसीया.	॥ ४ ॥
शुकुम जोतां न आवडया, कहेवाता त्रिज्ञानी;	
बनवानुं एम जो हतुं, वात पहेलां न जाणी.	॥ ५ ॥
जादवकुळनी रीतडी, बोल बोली न पाळे;	
आरंभी पडतुं मुंके, ते शुं ? अजुवाळे.	॥ ६ ॥
काळा कामणगारडा, भीरु थइ शुं ? वळीया;	
हुकमथी पशुआं दया, आण मानत बळीया.	॥ ७ ॥
विरागी जो मन हतुं, केम तोरण आव्या;	
आठ भवोनी प्रीतडी, लेश मनमां न लाव्या.	॥ ८ ॥
मारी दया करी नहि जरा, केम अन्यनी करशो;	
निर्दय थइने वाल्हमा, केम ठामे ठरशो.	॥ ९ ॥
विरहव्यथानी अग्निमां, बळती मुने मूकी;	
काळाथी करी प्रीतडी, अरे पोते हुं चूकी.	॥ १० ॥
जगमां कोइ न कोइनुं, एम राजुल धारे;	
रागीणी थइ वैरागीणी, मन एम विचारे.	॥ ११ ॥
संकेत करवा प्यारीने, प्राणपाति अहि आव्या;	

१४

हरिणदयाथी बहु दया, प्रभु मुज पर लाव्या.	॥ १२ ॥
भवनां लग्न निवारवा, जान मुक्तिनी आणी;	
आंखे आंख मिलावीने, मने मुक्तिमां ताणी.	॥ १३ ॥
हुं भोळी समजी नही, साची जगमां अबळा;	
नाथे नेह निभावीयो, धन्य स्वामी सबळा.	॥ १४ ॥
भोगावळीना जोरथी, गृह वासमां फसीया;	
रुषभादिक तीर्थकरा, ललना संग रसीया.	॥ १५ ॥
भोगावळीना अभावथी, मारो संग न कीधो;	
ब्रह्मचारी मारा स्वामिजी, जश जगमां लीधो.	॥ १६ ॥
स्त्रीने चेतावा आवीया, स्वामी उपकारी;	
आठ भवोनी प्रीतडी, पूरी पाळी सारी.	॥ १७ ॥
हाथोहाथ न मेळव्यो, स्वामी गुणरार्गी;	
स्वामीना ए कृत्यथी, हुं थड वैरागी.	॥ १८ ॥
त्रिज्ञानीना कार्यमां, कांइ आवे न खापी;	
राजुल वैरागण बनी, शुद्ध चेतना पापी.	॥ १९ ॥
जूठां सगपण मोहथी, मोहनी ए माया;	
भ्रांतिथी जगजीवडा, नाहक ललचाया.	॥ २० ॥
नर के नारी हुं नही, पुद्गळथी हुं न्यारी;	
पुद्गळ काया खेलमां, शुद्ध बुद्ध हुं हारी.	॥ २१ ॥
नामरूपथी भिन्न हुं, एक चेतन जाति;	
क्षत्रियाणी व्यवहारथी, कोइ मारी न ज्ञाति.	॥ २२ ॥
अनंतकाळथी आधडी, संसारमां दुःखी;	
विषयविकारो सेवतां, कोइ थाय न सुखी.	॥ २३ ॥
जड संगे परतंत्रता, मोह वैरीए ताणी;	
उपकारी साचा प्रभु, सत्य पंथमां आणी.	॥ २४ ॥

१५

बनी वैरागण नेमिनी, पासे झट आवी;	
उपकारी स्वामी कर्या, संयम लय लावी.	॥ २५ ॥
शोभा सतीनी मोटकी, जग राजुल पामी;	
रहनेमिने बोधथी, थइ गुण विश्रामी.	॥ २६ ॥
एक टेकी थइ राजुले, भाव स्वामी कीधा;	
अद्भूत चारित्र धारीने, जगमां जश लीधा.	॥ २७ ॥
साची भक्ति स्वामिनी, अंतरमां उतारी;	
नवरस रंगे झीलती, लहे सुख खुमारी.	॥ २८ ॥
चेतन चेतना भावथी, एक संगे मळीयां;	
क्षपकश्रेणी निस्सरणीथी, शिवमंदिर भळीयां.	॥ २९ ॥
कर्म कटक संहारीने, नेम राजुल नारी;	
शिवपुरमां सुखीयां थयां, बंदु वार हजारी.	॥ ३० ॥
शुद्ध चेतन संगमां, शुद्ध चेतना रहेशे;	
बुद्धिसागर भक्तिथी, शाश्वत सुख लहेशे.	॥ ३१ ॥

२३ अथ श्री पार्श्वजिन स्तवन.

राग उपरनो.

पार्श्व प्रभु प्रभुतामयी, मारे मोडुं शरणु;	
मेरु अवलंबी कहो, कोण झाले तरणु.	॥ १ ॥
भाव चिंतामणी तुं प्रभु, शाश्वत सुख आपे;	
चउ निक्षेपे ध्यावतां, भवनां दुःख कापे.	॥ २ ॥
तारुं मारुं आंतरुं, एकलीनता टाळे;	
सादि अनंति संगथी, दुःख कोइ न काळे.	॥ ३ ॥
शुद्ध दशा परिणामथी, निशदिन तुज भेटुं;	
शुद्ध दृष्टिथी देखतां, लेश लागे न छेटुं.	॥ ४ ॥

१६

तुज मुज अंतर भागशे, संयम गुण युक्ति;	
क्षेत्र भेदने टाळीने, सुख लाहिशुं मुक्ति,	॥ ९ ॥
मुक्तिमां मळशुं प्रभु, एम निश्चय धार्यो;	
ध्याने रंग वधामणां, मोह भाव विसार्यो.	॥ ६ ॥
तुज संगी थइ चेतना, शुद्ध वीर्य उल्लासी ?	
बुद्धिसागर जागीयो. चेतन विश्वासी.	॥ ७ ॥

२४ अथ श्री महावीर जिनस्तवनम्

राग उपरनो.

त्रिशलानंदन वीरजी, मनमंदिर आवो;	
भाव वीरता माहरी, प्रभु प्रेमे जगावो.	॥ १ ॥
भाव वीर संचारथी, प्रभु मोह न आवे;	
द्रव्यवीर संचारमां, मोहनं जोर फावे.	॥ २ ॥
च्यार निक्षेपे ध्याइए, भाव वीर्यना धारी;	
समकित गुण ठाणा थकी, प्रभो तुं संचारी.	॥ ३ ॥
भाव वीर्य प्रगटाववा, आलंबन साचुं;	
क्षयोपशम क्षायिकमां, मन मारुं राच्युं.	॥ ४ ॥
क्षयोपशमे ते हेतु छे, क्षायिक गुण काज;	
क्षायिक वीर्यता आपीने, राखो मुज लाज.	॥ ५ ॥
असंख्य प्रदेशे क्षायिक, भाव वीर्य अनंत;	
योग ध्रुवता धारीने, लहे वीर्यने संत.	॥ ६ ॥
मति संगी पुद्गळ विषे, जे वीर्य कहातुं;	
योगतणी ध्रुवता थकी, ध्याने लेश न जातुं.	॥ ७ ॥
भाव वीर प्रभु आतमा, अंतर गुणभोगी;	
लघुता एकता लीनता, साधनथी योगी.	॥ ८ ॥

१७

भाव वीर्यं निजमां भळ्युं, वाग्गुं जितनगारुं;	
फरक्यो विजयनो वावटो, क्षायिक सुख सारुं.	॥ ९ ॥
आनंदमंगळ जीवमां, ज्ञान दिनमणि प्रगळ्यो;	
दर्शनचंद्र प्रकाशीयो, तव मोहज विघट्यो.	॥ १० ॥
अनंतगुण पर्यायनो, जीव भोगी सवायो;	
बुद्धिसागर मंदिरे, चेतन झट आयो.	॥ ११ ॥

“ कलश ”

ओछव रंग वधामणां, प्रभु पासने नामे-ए राग.	
चौवीश जिनवर भक्तिथी, गाथा गुण रागे;	
गाशे ध्याशे जे प्रभु, ते अन्तर जागे.	॥ १ ॥
अन्तरना उद्योतथी, होय मंगळ माळा;	
मनमंदिर प्रभु आवतां, टळे मोहना चाळा.	॥ २ ॥
जिनभक्ति निज रूप छे, चेतन उपयोगी;	
अनंतगुणपर्यायनो, समये होय भोगी.	॥ ३ ॥
झळहळ ज्ञाननी ज्योतिमां, जड चेतन भासे;	
चेतन परमेष्ठी सदा, एम ज्ञानी प्रकाशे.	॥ ४ ॥
चेतननी शुद्ध भक्तिथी, शुद्ध चेतन परखुं;	
अनेकान्तनय दृष्टिथी, प्रभु गाइने हरखुं.	॥ ५ ॥
संवत ओगणीस चोसठे, पुनम दिन सारो;	
अषाढ शुक्ल पक्षमां, गाम माणसा धारो.	॥ ६ ॥
सोमवार चढता दिने, चौवीस जिन गाया;	
अन्तरना उपयोगथी, सत्य आनंद पाया.	॥ ७ ॥
सुखसागर गुरु प्रेमथी, बुद्धिसागर गावे;	
गाशे ध्यावशे जे भवी, ते शिवसुख पावे.	॥ ८ ॥

१८

अथ विंशति विहरमान जिनस्तवन प्रारंभ.

॥ १ ॥ श्री सीमंधर जिन स्तवन-राग उपरनो.

सीमंधर जिन रूपमां, हुं तो रहियो राची;	
भाव कर्मने टाळवा, शुद्ध परिणति साची.	॥ १ ॥
भाव कर्मना नाशथी, द्रव्य कर्म टळे छे;	
नायक मरवाथी यथा, सैन्य पाळुं वळे छे.	॥ २ ॥
राग द्वेष भाव कर्म छे, द्रव्य कर्म ग्रहावे;	
राग द्वेष टळवा थकी, द्रव्य कर्म न आवे.	॥ ३ ॥
निश्चय शुद्ध चरित्रथी, राग द्वेष टळे छे;	
राग द्वेष टळवा थकी, निज लक्ष्मी मळे छे.	॥ ४ ॥
चेतन शुद्ध स्वभावमां, लीनता क्षण थावे;	
त्यारे सहजानंदनो, अनुभव मन आवे.	॥ ५ ॥
क्षयोपशम ज्ञाने करी, प्रभु श्रेणि चढियो;	
शुद्ध ध्यान महा शस्त्रथी, मोह साथे लाढियो.	॥ ६ ॥
जय लक्ष्मी अंगी करी, नव रुद्धि पायो;	
बुद्धिसागर ध्यानथी, प्रभु अंतर आयो.	॥ ७ ॥

अथ २ युगमंधर जिन स्तवन.

थांपरचारी वाल्हमा काशील मतजाजो-ए राग.

युगमंधर जिन सेवना, मुज मनमां मीठी;	
स्याद्वाद दृष्टि थकी, जिन सेवा में दीठी.	॥ १ ॥
जेवुं तारुं रूप छे, सेवा पण तेवी;	
योगातीतनी सेवना, योगथी केम कहेवी.	॥ २ ॥
लेखातीतनी सेवना, लेखाथी न थासे;	

१९

क्रियातीतनी सेवना, केम करीने कराशे.   ॥ ३ ॥
 शुद्ध भक्तिथी सहु थशे, भक्तिथी प्रभु पासे;
 बुद्धिसागर सेवना, शुद्ध भक्तिथी थाशे.   ॥ ४ ॥

अथ ३ बाहुजिन स्तवनम्.

राग उपरनो.

बाहु जिनेश्वर बापजी, एक शरणुं तमारुं;
 भाव शरण प्रभुनुं कर्युं, मन मान्युं मारुं.   ॥ १ ॥
 शुद्ध स्वभाव जे ताहरो, नित्य ते अनुसरवो;
 परभाव दूरे त्यागीने, स्वामी दिल धरवो.   ॥ २ ॥
 मोहनी शिख निवारतां, शुद्ध शरणुं थाशे;
 व्यक्ति भाव शुद्धात्मनो, त्यारे शिघ्र कराशे.   ॥ ३ ॥
 उपशम आदिभावथी, शरणुं तुज साचुं;
 बुद्धिसागर भावथी, प्रभु शरणथी राचुं.   ॥ ४ ॥

अथ ४ सुबाहु जिन स्तवनम्.

राग उपरनो.

स्वामी सुबाहु शोभता, क्षायिक गुणधारी;
 पारिणामिक भावथी, जीवन जयकारी.   स्वामी०॥१॥
 औदायिक भाव निवारीयो, शुद्ध व्यक्ति समारी;
 अकळ कळा जिनदेवनी, अंतरमां उतारी.   स्वामी०॥२॥
 ध्याने प्रभु दिल आवीने, मारुं वान वधारो;
 बुद्धिसागरने प्रभु, तुं प्राणथी प्यारो.   स्वामी०॥३॥

२०

अथ ५ सुजातप्रभु स्तवनम्.

राग उपरनो.

स्वामी सुजात सोहामणा, अंतरमां उतार्या;
 क्रोधादि चार वैरियो, प्रभु देखी हार्या. स्वामी॥ १ ॥
 ज्यां प्रभु ध्याननी जांगुली, मोहादि न प्रचार;
 प्रभुस्मरण शुद्ध भावना, टाले विषयविकार स्वामी॥ २ ॥
 उपशमादिक भावना, ज्ञाने सम्यग् भासे;
 बुद्धिसागर भक्तियी, शाश्वत सुखथासे. स्वामी॥ ३ ॥

अथ ६ स्वयंप्रभु स्तवनम्.

राग उपरनो.

स्वयं प्रभु जिन ज्ञानथी, लोकालोक प्रकाशी;
 क्षायिक नव रुद्धि लही, टाली सकल उदासी. ॥ १ ॥
 शक्ति अनंति आत्मनी, निर्मल घट प्रगटी;
 मोहदशा जे अनादिनी, क्षणमांहे विघटी. ॥ २ ॥
 समवसरणमां बेसीनि, शुद्ध तत्त्व प्रकाश्युं;
 श्रद्धा समकित योगथी, भविजन मन वास्युं. ॥ ३ ॥
 तुज वाणी अवलंबने, भवजलधि तरशुं;
 बुद्धिसागर टेकथी, निर्मल सुख वरशुं. ॥ ४ ॥

अथ ७ रुषभानन स्तवनम्.

नदी यमुनाके तीर ऊडे दोय पंखीयां-ए राग.

रुषभानन जिनराज कृपाळु जगधणी,
 भावीतीमर हरवा प्रभु जगमां दिनमणि;

२१

रत्नत्रयिना नाथ सेवक हाथ झालजो,
 जाणी बाल तमारो ज प्रेमे पाळजो. ॥ १ ॥
 लोकोत्तर तुं देव खरेखर जाणीयो,
 वीतराग भगवंत हृदयमां आणीयो;
 तव आज्ञामां धर्म खरेखर में लह्यो,
 वस्तु धर्म स्याद्वाद खरो दिल सदह्यो. ॥ २ ॥
 भाव धर्म चिन्तामणि पुण्ये में लह्युं,
 काल अनादि मिथ्याविष झट दूर थयुं;
 भाव धर्म शुद्ध चरण कृपा करि आपजो,
 शाश्वत सुखमय क्षायिक पदमां थापजो. ॥ ३ ॥
 गुणस्थानक निस्सरणीए प्रभुजी चढावजो,
 परम प्रभुनां दर्शन सत्य करावजो;
 तारक नाम धरावी शामाटे न तारता,
 साचा स्वामी सेवक दोष निवारता. ॥ ४ ॥
 केवल ज्ञानथी छानुं न बहु हुं शुं कहुं,
 शुद्ध स्वरूप तमारुं हृदयमां हुं वहुं;
 बुद्धिसागर अकळ कळा धणी तारशो,
 जाणी बाल तमारो जगत्थी उद्धारशो. ॥ ५ ॥

अथ ८ अनंतवीर्य स्तवनम्.

वंदो घोर जिनेश्वरराया-ए राग.

अनंतवीर्य जगमां जयकारी, भाव दया उपकारी रे;
 तार्या जगमां नर ने नारी, वाणीनी बलिहारी रे. अ० ॥ १ ॥
 गृहावास छंडी अनगारी, केवल ज्ञानना धारी रे;
 जगहितकारी कर्म निवारी, शुद्ध रमणता सारी रे. अ० ॥ २ ॥

२२

चउ रूपधारी सुखनी क्यारी, तव मूर्ति गुणकारी रे;
 कनककमळर्था पृथ्वी विहारी, अकळकळा प्रभु तारी रे. अ० ॥३॥
 क्षयोपशम बळ योगे ध्याने, क्षायिक वीर्य वधारी रे;
 बुद्धिसागर शिव संचारी, सिद्ध बुद्ध अवतारी रे. अ० ॥ ४ ॥

अथ ९. सूरप्रभ स्तवनम्.

राग केदारो.

दोष अढार रहित सुरप्रभ, अहंन् जग जयकारीरे;
 हास्य अरति रति अज्ञान ने भय, शोक दुगंछा निवारीरे. दो. १
 राग द्वेष अविरति काम टाळी, मिथ्या निद्रापहारीरे;
 दानादिक अंतराय निवारी, देव थया सुखकारीरे. दो. २
 देवनां लक्षण साचां तुजमां, वीतराग पद धारीरे;
 बुद्धिसागर देव लहो में, वंदन वार हजारीरे. दो. ३

अथ १० विशाल जिन स्तवनम्.

राग केदारो.

वंदु भावे विशाल प्रभुजी, जेनी मीठी वाणीरे;
 साकर हारी तृणमां प्रवेशी, पीले मानव घाणीरे. वं० ॥ १ ॥
 कारण पंचथी कार्यनी सिद्धि, कर्मोद्यम भावीभावरे;
 काल स्वभाव ए पंचथी जाणो, बनतो कार्य वनावरे. वं० ॥२॥
 एकान्तपक्षे मिथ्यावादी, त्रणसो त्रेसठ वादीरे;
 पंच कारणे कार्यनी सिद्धि, माने स्याद्वाद वादीरे. वं० ॥ ३ ॥
 तुज शासन अमृतरस पीधुं, मिथ्या विष दूर कीधुंरे;
 बुद्धिसागर सम्यग् ज्ञाने, परमानंद पद लीधुंरे. वं० ॥ ४ ॥

२३

अथ ११ वज्रंधर स्तवनम्.

साहिष सांभळोरे-ए राग.

वज्रंधर प्रभुरे, वेगे मुज घर आवो;	
दर्शन योगथी रे, करशुं भक्ति वधावो.	॥ १ ॥
स्वामी तुं मळे रे, भवोभव भावठ भागी;	
प्रभु गुण ओळखी रे, थइयो तुज पद रागी.	॥ २ ॥
गुणथी जे हळ्यो रे, ते तो कहो केम छोडे;	
सत्ता तव समी रे, व्यक्तिथी प्रभु जोडे.	॥ ३ ॥
तन्मयता लही रे, प्रभुनी संगे रहीशुं;	
बुद्धयन्धि एम भणे रे, प्रभुगुण व्यक्तिथी लहिशुं.	॥ ४ ॥

अथ १२ चंद्राननप्रभु स्तवन.

राग उपरनो.

चंद्रानन प्रभु रे, केवल ज्ञानना दरीया;	
अनंतगुण पर्यायथी रे, समये समये भरीया.	॥ १ ॥
उत्पत्ति व्यय ध्रुवता रे, समये समये साची;	
आत्मद्रव्यमां तें कही रे, तेमां रहीयो हुं राची.	॥ २ ॥
धन्य धन्य वीतरागता रे, शुद्धामृतरस भोगी;	
मारा मन बसी रे, साधु निजगुण योगी.	॥ ३ ॥
शरणुं ताहरुं रे, कीधुं ज्ञानथी साचुं;	
बुद्धि दिल वस्युं रे, अहनिश तुज गुण राचुं.	॥ ४ ॥

२४

अथ १३ चंद्रबाहु स्तवनम्.

तुमे बहु मंत्रिरे साहिबां-ए राग.

चंद्रबाहु जिन सांभळो, मारो करशो उद्धार;
 शरणागतनेरे तारतां, थाशे बहु उपकार. चंद्र० ॥ १ ॥
 प्रभु तुज भक्त अनेक छे, मारे तो मन एक;
 पुष्टालंबन तुं बडो, मनमां तारीरे टेक. चंद्र० ॥ २ ॥
 उपकारी अरिहंतजी, तारो त्रिभुवन राज;
 करुणा करीने रे तारतां, रहेशे सेवक लाज. चंद्र० ॥ ३ ॥
 शुद्ध रूप तारुं खरुं, स्मरतां टाळे रे क्लेश;
 बुद्धिसागर ध्यानथी, आनंद होय हमेश. चंद्र० ॥ ४ ॥

अथ १४ भुजंगदेव स्तवनम्.

राग उपरनो.

भुजंगदेव भावे भजो, भय सघळ। हरनार;
 पुरुषोत्तम भगवान छो, भाव दयाना भंडार. भु० ॥ १ ॥
 चोत्रीश अतिशय शोभता, वाणी गुण छे पांत्रीश;
 शासनपति त्रिभुवन धणी, परमब्रह्म जगदीश. भु० ॥२॥
 स्मरण मनन तारुं कर्युं, उपयोगे धर्यो देव;
 बुद्धिसागर पारखी, तारी साची छे सेव. भु० ॥ ३ ॥

अथ १५ ईश्वर जिन स्तवनम्.

प्रथम जिनेश्वर प्रणमीये-ए राग.

अरिहंत ईश्वर मन वश्यो, स्वामी शिवपुर साध;
 तारक त्रिभुवन पति तमे प्रेमे ज्ञालजो,

२५

बाळकनो झट हाथ. अ० ॥ १ ॥
 जय जय जग चिंतामणि, जग गुरु ज्ञानावतार;
 तुज सरखा स्वामी मुज मस्तक गाजता,
 शो छे कर्मनो भार. अ० ॥ २ ॥
 चार निक्षेपे तुं वडो, शरणागत रखवाळ;
 समवसरणमां चार मुखे द्यो देशना,
 करता मंगळ माळ. अ० ॥ ३ ॥
 उत्पत्ति व्यय ध्रुवता, शुद्ध निरंजन देव;
 बुद्धिसागर तन्मयता प्रभु साथमां,
 शुद्ध स्वभावे छे सेव. अ० ॥ ४ ॥

अथ १६ नमि जिनस्तवनम्.

राग उपरनो.

नमि जिनवर प्रभु चरणमां, निर्मल चेतन लीन;
 नीचा नमता ऊंचा चढता सिद्धिमां, क्षायिक भावे पीन. न० ॥१॥
 ज्ञानदर्शन चारित्रनो, तुजमां आविर्भाव;
 रत्नत्रयिनी ऐक्यता चरणसेवन थकी, बनशे शुद्ध बनाव. न० ॥२॥
 चरणसेवन ते ध्यान छे, दर्शन ज्ञान स्वरूप;
 बुद्धिसागर चरणशरण एकलीनता, आनंदघन चिद्रूप. न० ॥३॥

अथ १७ श्री वीरसेन जिनस्तवनम्.

राग उपरनो.

वीरसेन जिन विनवुं, वीनतडी दिल धार;
 भवदुःख वारीने तारक शिव मुख दीजीए, कर मोटो उपकार. वी० १
 अनंत गुण भोगी तुं प्रभु, करुणावंत महंत;

४

२६

प्राति प्रदेशे क्षायिक सुख अनंतथी, भरियो हुं भगवत. वी० ॥ २ ॥
 अनंत गुणथीरे धुषता, परपुद्गळ नहि संग;
 कारण कार्यपणे समये गुण परिणमे, निर्मळ प्रभु गुण वंग. वी० ॥ ३ ॥
 उपयोगी सहु द्रव्यनो, लोकालोक प्रत्यक्ष;
 बुद्धिसागर अंतर अनुभवै, चिदात्मद गुण वक्ष. वी० ॥ ४ ॥

अथ १८ महाभद्र जिनस्तवनम्.

ऋषभ जिनेश्वर प्रीतम माहरीरे-ब राग.

महाभद्र जिनवर प्रभु उपादिशेरे, द्रव्य विशेष स्वभाव;
 परिणामिकता कर्तृता तथा रे, ज्ञायकता सुख दाव. महा० ॥ १ ॥
 ग्राहकता भोक्तृता जीवमां रे, रक्षणता जयकार;
 व्याप्याव्याप्यकता सापेक्षथी रे, अनेकान्त मत धार. म० ॥ २ ॥
 आधाराधेयता तेम जाणजो रे, जन्म जनकता बोध;
 अगुरु लघुता विभ्रुता हेतुता रे, कारकता घट शोध. म० ॥ ३ ॥
 प्रभुता भावुकताऽभावुकता रे, स्वकार्यपणुं सुखकार;
 स प्रदेशपणुं तेम जाणजो रे, गति स्वभाष विचार. म० ॥ ४ ॥
 स्थिति स्वभाव ने अवगाहकपणुं रे, अखंडता निर्धार;
 अचल असंगपणु अक्रियतारे, सक्रियता जयकार. म० ॥ ५ ॥
 ध्यामे धारो दिलमां भावने रे, निर्मळ रूप पमाय;
 बुद्धिसागर वस्तु स्वभावमां रे, श्वाश्वत धर्म सदाय. म० ॥ ६ ॥

अथ १९ देवयशा जिनस्तवनम्.

अभिनंदन जिन दर्शन-प राग.

देवयशा जिन दर्शन मीठहुं, नय गम भंग विचार;
 तच्च स्वरूपेरे वस्तु विचारतां, दर्शन जग जयकार. दे० ॥ १ ॥

२७

परिपूर्णांशेरे वस्तु देखतां, न रहे किंचित् भेद;
 अल्पांशेजन देखे वस्तुने, तेना मनमां रे खेद. दे० ॥२॥
 षड् दर्शन पण जिन दर्शन विषे, सापेक्षेरे समाय;
 अनेकांत जिन दर्शन सेवतां, चेतन धर्म पमाय. दे० ॥३॥
 स्याद्वादवादीरे धर्मने पारखे, पामे दर्शन धर्म;
 बुद्धिसागर निर्मल दर्शने, अनंत शाश्वत शर्म. दे० ॥४॥

अथ २० अजीतवीर्य स्तवनम्.

गिरुआरे गुण तुमतणा-ए राग.

अजीतवीर्य जिनवर नमुं, जग बंधव जग त्रातारे;
 दीनदयालु दिनमणि, निष्कामी सुखदातारे. अजी. ॥ १ ॥
 व्यक्तिभाव अनंतता, गुण पर्याय विलासीरे;
 अगुरु लघु अवगाहना, लोकांते नित्य वासीरे. अ० ॥ २ ॥
 द्रव्य भाव बे कर्मने, ध्यान थी तें वाळ्युरे;
 सादि अनंति भंगथी, अंतर्धनने वाळ्युरे. अ० ॥ ३ ॥
 असंख्य प्रदेशे निर्मली, ज्योति अनंत प्रकाशीरे;
 केवल ज्ञान प्रमाणथी, बनियो हुं विश्वासीरे. अ० ॥ ४ ॥
 रंगायो तुज दर्शने, उपयोगे घट जागुरे;
 समकित श्रद्धा योगथी, जित नगरं वाग्युरे. अ० ॥ ५ ॥
 अनुभव वाजां वागीयां, ध्यान मेघ खुब गाज्योरे;
 दानादिक अंतराय तो, मनमां अतिशय लाज्योरे. अ० ॥ ६ ॥
 निर्मल सुख वधामणुं, चेतन गृहमां आव्युरे;
 बुद्धिसागर ध्यानथी, शाश्वत शर्म पमायुरे. अ० ॥ ७ ॥

२८

कलश.

गाया गायारे विंश जिनवरना गुण गाया;
 विहरमान जिनवर गुण गातां, अनुभवानंद पायारे. विं० ॥१॥
 अंतरना उद्गारथकी में, जिनवर भक्ति कीधी;
 नवधाभक्ति जिनवरनी छे, भक्ति शक्ति प्रसिद्धिरे. विं० ॥२॥
 मन वाणी कायाना दोषो, भक्ति करंतां नासे;
 रत्नत्रयीनी लक्ष्मी प्रगटे, परम प्रभुता प्रकाशेरे. विं० ॥३॥
 संवत ओगणीस चोसठ साले, आषाढ पंचमी सारी;
 कृश्व पक्ष शनिवारे रचना, स्थिरता जय करनारीरे. विं० ॥४॥
 विहरमाननी विंशी गाशे, ध्यावशे ते सुख लेशे;
 जिन भक्ति प्रगटावे शक्ति, परम प्रभु उपदेशेरे. विं० ॥५॥
 चैतन्य शक्ति भक्ति योगे, प्रगटे छे जयकारी;
 शुद्ध स्वरुप रमणता योगे, आनंद मंगलकारीरे. विं० ॥६॥
 माणसानगरे चातुर्मासमां, विहरमान जिन गाया;
 मुखसागर गुरुयोगे शान्ति, बुद्धिसागर पायारे. विं० ॥७॥

श्री सीमंधर स्तवनम्.

श्रीरे सिद्धाचल भेटवा-ए राग.

श्री सीमंधर वंदना, भवनां दुःख हर्ता;
 महाविदेह वासी प्रभु, शाश्वत सुख कर्ता. श्रीसीमंधर०॥ १ ॥
 लघुता एकता लीनता, तुज ध्याने थावे;
 अनुभव मंदिर दिनमाणि, प्रभु तुं प्रकटावे. श्रीसीमंधर० ॥ २ ॥
 निश्चय ने व्यवहारथी, शरणुं एक तारुं;
 हुं तुं भेद मटाववा, प्रभु ध्यान छे सारु. श्रीसीमंधर०॥ ३ ॥

३९

क्षेत्र भेदना विरहने, तव उपयोग टाळे;
 तुज भक्तिमां श्रुक्ति छे, मोहलुं जोर गाळे. श्रीसीमंधर० ॥ ४ ॥
 आढा जलधि गिरि भेदीने, तुज दर्शन करशुं;
 बुद्धिसागर प्रभु मळे, एक ठामे ठरशुं. श्रीसीमंधर० ॥ ५ ॥

सीमंधर स्तवनम्,

राग उपरनो.

श्रीसीमंधर स्वामीनुं, शरणुं एक साचुं;
 प्रेमीमां प्रेमी प्रभु, तव वण सहु काचुं. श्रीसीमंधर० ॥ १ ॥
 स्मरण मनन एकतानता, करतां एक तारी;
 भक्तिथी भागे आंतरो, शुद्ध चारित्र धारी. श्रीसीमंधर० ॥ २ ॥
 मारा मनमां तुं एक छे, पूर्णानंदविलासी;
 बुद्धिसागर वंदना, करतां सुखवासी. श्रीसीमंधर० ॥ ३ ॥

श्रीसिद्धाचल स्तवनम्.

थांपरवारी साहिबा काबिल मतजाजो-प राग.

आदीश्वर अरिहंतजी, सुखना छो दारिया;
 विमलाचलवासी प्रभु, रत्नत्रयी भरिया. ॥ १ ॥
 आदीश्वरना ध्यानथी, घट आनंद आव्यो;
 प्रभुगुणमां लीनता यतां; एकरूप सुहायो. ॥ २ ॥
 अनुभव अमृत पानमां, चेतन सुख भोगी;
 निर्मल शुद्ध स्वभावनो, योग साधे योगी. ॥ ३ ॥
 भक्ति क्रिया ने ज्ञानथी, विमलाचल यात्र;
 करशे ते जन धावशे, परमानंद पात्र. ॥ ४ ॥

३०

गुण स्थानक पगथालीये, चढी जिनवर भेटुं;	
शुक्र ध्याननी दृष्टिथी, देखतां नहि छेदुं.	॥ ५ ॥
निज दृष्टि निजमां भळी, विमलाचल फरशी;	
शत्रु सहू पाछा फर्या, देखी ज्ञाननी बरशी.	॥ ६ ॥
असंख्यप्रदेशी चेतन, थयो शक्ति विलासी;	
उत्कट वीर्य प्रध्यानथी, विमलाचल वासी.	॥ ७ ॥
एकमेक प्रभु भेटतां, एकरूप सुहाया;	
सादि अनंति स्थितिथी, क्षायिक गुण पाया.	॥ ८ ॥
शुद्ध परिणति भक्तिथी, थया सिद्ध अनंता;	
विमलाचल महिमा घणो, पापी प्राणी तरंता.	॥ ९ ॥
सिद्धाचल शिखरे चढो, चेतन गुण प्यारा;	
आदीश्वर भेटी भला, अन्तरथी न न्यारा.	॥ १० ॥
शरणं सिद्धाचल कर्युं, तेनो विश्वासी;	
बुद्धिसागर भेटतां, ज्योति ज्योत प्रकाशी.	॥ ११ ॥

अथ स्थूलिभद्रनी सजाय.

थांपरवारी साहिबा काबलि मत जाजो-ए राग.

कोशा कहे स्थूलिभद्रने, विनति अलबेला;	
नवरस रंगे रीजीए, आ भोगनी बेळा.	॥ १ ॥
योगिनो वेष केम धर्यो, भोगी नवरस भमरा;	
वैरागी अहीं केम आविया, थइ डाह्या डमरा.	॥ २ ॥
आव्या तो आश पूरजो, विरहाग्नि समावो;	
प्याला प्रेमना पीजीए, लीजीए सुखलहावो.	॥ ३ ॥
छंडो वेषने भोगीडा, केम क्लेश व्होछो;	

३१

- संयम तपनी अग्निथी, केम देह दहोछो. ॥ ४ ॥
 बोलो बोलो प्रेमीडा, मारु हैयडुं कंपे;
 वैरागी स्थूलिभद्रजी, हवे वचनने जंपे. ॥ ५ ॥
 शाणी थइ केम भूलती, वात तत्त्वनी सारी;
 नवरसमां शुं सुख छे, बोल बोल विचारी. ॥ ६ ॥
 भोगमां रोगना ओघ छे. भोगथी नहि शान्ति;
 क्षणिक विषयानंदमां, कोण धारसे भ्रान्ति. ॥ ७ ॥
 काया आधीन भोग छे, काया विष्टा भरेछी;
 वृद्धपणामां देहमां, करचळीयो वळेळी. ॥ ८ ॥
 गंदीकाया चुंथवी, भोग ए छे खोटो;
 डुक्कर विष्टामां रमे, न रमेजन मोटो. ॥ ९ ॥
 अस्थि चुसी कूतरु, मनमां खुश थातुं;
 लोही पोतातुं चूसीने, मनमां मकलातुं. ॥ १० ॥
 भोगनी तेवी छे दशा, योगी केम सुंझे;
 माटे धारे वेषने, योगी ब्रह्मने बुजे. ॥ ११ ॥
 बोध देवाने आवियो, योगी वैरागी;
 राग थकी नहि आवियो, ब्रह्म ज्ञानथी जागी. ॥ १२ ॥
 डाह्यो डमरो थइ हवे, धर्म आशने पुरु;
 गुरु कृपाथी कार्यने, मूकुं नहि हुं अधुरु. ॥ १३ ॥
 प्रेमना प्याला मोहथी, पीनारा दुःखी;
 क्षणिक विषयानन्दमां, कोइ थाय न सुखी. ॥ १४ ॥
 प्रेमना प्याला फोडीने, अमे संजम लीधुं;
 अनुभव अमृत चाखीने, मनहुं स्थिर कीधुं. ॥ १५ ॥
 मोह मायानी प्रीतडी, झांझवा जल जेवी,
 बाजीगर जेवी बाजी छे; मोह प्रीतडी तेवी. ॥ १६ ॥

३२

संध्यानुं जेवुं वादळुं, जेवो काचनो प्यालो,
 क्षणिक भोगना प्रेमने, केम करीए ठालो. ॥ १७ ॥
 छंडो वेषने बोलती, तुं मोह भरेली;
 जोवनीयाना जोरमां, मोहथी बनी घेली. ॥ १८ ॥
 कायानो शो गारबो, मुंझे मूढ अज्ञानी;
 वचन वदतां भोळी तें, वात सत्य न जाणी. ॥ १९ ॥
 तजे न साधु वेषने, जे चेतन ज्ञानी;
 वगर विचार्युं बोलती, तारी बुद्धि छे पानी. ॥ २० ॥
 साधु वेष धर्या थकी, दुनियाथी न्यारा;
 उपाधि अळगी करी, थइया अणगारा. ॥ २१ ॥
 साधु वेषने धारीने, धरीए गुरु शिक्षा;
 साधु पंथने आदर्यो, करी तत्त्व परीक्षा. ॥ २२ ॥
 निरुपाधि पद योगथी, ज्ञान आनन्द भोगी;
 रत्नत्रयीने साधता, शुद्ध अन्तर योगी. ॥ २३ ॥
 काया कलेवर कारमुं, चुंथतां थाय पीडा;
 काया अशुचि कोथळी, पडता खूब कीडा. ॥ २४ ॥
 साधुनो वेष मोटको, दुनियाथी न्यारो;
 मुक्तिनां सुख पामवा, व्यवहार अमारो. ॥ २५ ॥
 भोळी तुं भरमाय छे, विषयानन्द माची;
 जडमां आनन्द नहि कदी, तारी बुद्धि छे काची. ॥ २६ ॥
 भोगी नहि जड वस्तुनो, हुं चेतन योगी;
 क्लेश न किंचित् योगमां, समजे शुं भोगी. ॥ २७ ॥
 साकर स्वाद न जाणता, कडवा रस भोगी;
 शुं तुं जाणे तेम मूर्खणी, अन्तर सुख भोगी. ॥ २८ ॥
 क्लेश न संयम मार्गमां, नित्य होय समाधि;

३३

राग द्वेषने टाळतां, थाय लेश न आधि.	॥ २९ ॥
व्यापारी व्यापारमां, तनु कष्ट न जाणे;	
मुनिवर संयम साधता, दील क्लेश न आणे.	॥ ३० ॥
अमृतरसना भोगीडा, अमृतना रागी;	
जोगदशामां जोगीडा, अन्तर वैरागी.	॥ ३१ ॥
अन्तरना उपयोगथी, आनंद खुमारी;	
क्लेश दशा विसरी सहु, जड प्रेम निवारी.	॥ ३२ ॥
संयम तपनी अग्निथी, कर्म काष्ठ बळे छे;	
अन्तरात्मना प्रेमथी, भव भ्रमणा टळे छे.	॥ ३३ ॥
काया न बळती साधुनी, चित्त अन्तर बाळे;	
मुनिवर संयम धारीने, कुळ निज अजुवाळे.	॥ ३४ ॥
बोलो बोलो प्रेमीडा, ए मोहनी वाणी,	
ज्ञान विना अज्ञानथी, खूब मोह भराणी.	॥ ३५ ॥
चेतीने हवे चित्तमां, जडमां केम झूले;	
जड तृष्णानी भ्रान्तिमां, केम फोगट फूले.	॥ ३६ ॥
बालपणे अज्ञानथी, तव संगति कीथी,	
सद्गुरुना उपदेशथी, वाट मोक्षनी लीथी.	॥ ३७ ॥
वेश्या कहे मुनिरायजी, तुज वाणी सारी;	
साकर अमृत सारिखी, मन लागे प्यारी.	॥ ३८ ॥
धन्य धन्य साचा गुरु, मने सत्य बताव्युं;	
धर्मगुरु प्रणमं मुदा, मने सत्यज भाव्युं.	॥ ३९ ॥
जड पुद्गलनी संगते, मारु रूप न दीटुं;	
सत्य वस्तुना ज्ञानथी, हवे ब्रह्मज मीटुं.	॥ ४० ॥
अवघट घाट ओळंगवा, गुरु मळीयो साचो;	
ब्रह्मचर्य धरी मोहने, झट मार्यो तमाचो.	॥ ४१ ॥

६

३४

कोशा श्राव्रीका थइ, बळी शिवपुर वाटे;
 समकित रत्न आपियुं, बसतिनाज साटे. ॥ ४२ ॥
 ब्रह्मचारी स्थुलिभद्रजी, जगमां जय पाया,
 चोराशी चोबिशी सुधी, नाम जगमां रहाया. ॥ ४३ ॥
 सदगुरु संगत योगथी, वेइया सुख पामी;
 रत्नत्रयीने साधतां, थइ सुख विश्रामी. ॥ ४४ ॥
 सुखसागर गुरु प्रेमथी, स्थुलिभद्रने गाया;
 बुद्धिसागर धन्य धन्य ब्रह्मचारी सवाया. ॥ ४५ ॥

हृदय स्फुरणा स्वाध्याय.

गहल.

भजीले देवनादेवा, करीले सदगुरु सेवा;
 कदी नहीं बाह्यमां शांति, खरेखर बाह्यमां भ्रान्ति. ॥ १ ॥
 जगत्नी कारमी प्रीति, जगत्नी कारमी रीति;
 जगत्नी कारमी भीति, जगत्नी कूट छे नीति. ॥ २ ॥
 जगत्ना रंग बे रंगी, जगत्ना प्रेम बहु रंगी;
 जगत् आ नाट्यभूमि छे, जीवननी आंश घूमी छे. ॥ ३ ॥
 जगत्मां अज्ञना दरिया, जीवो नहि मोहथी तरिया;
 जगत्मां स्वार्थनी खाइ, जगत्मां स्वार्थ दुःखदायी. ॥ ४ ॥
 जगत्मां क्लेशनां कुंडां, विचारो कृत्य छे भूडां;
 जगत्मां संत छे सुखी, जगत्मां मूर्ख छे दुःखी. ॥ ५ ॥
 जगत्नी रीतियो अक्ळी, कदी नहि थाय ते सक्ळी;
 अंतरमां प्रेमनी कुंची, प्रभुमां लीनता उंची. ॥ ६ ॥
 अमारे तत्त्वमां रमवुं, अमारे वाह्य नहि भ्रमवुं;
 बुद्धयब्धि ध्यान घर सारुं, तजीने बाह्यमां मारु. ॥ ७ ॥

३५

अन्तर प्रदेशमां उतरेली वृत्तिना उद्गार स्वाध्याय.

गङ्गल.

धरु नहि बाह्यमां प्रीति, तजु नहि आत्मनी रीति;
 भयों हुं आत्मना सुखे, पडु नहि मोहना दुःखे. ॥ १ ॥
 भ्रूलुं नहि भान पोतानुं, रहुं नहि तत्त्व तो छानुं;
 थयुं मन स्थिर चिरशांति, टळी गइ दुःखनी भ्रान्ति. ॥ २ ॥
 अरूपी ब्रह्म में ध्यायुं, अनुभव सुख दील आयुं;
 जगत्ने केम कहेवाशे, अरूपी वाणीं शुं पाशे. ॥ ३ ॥
 समाइ हुं रह्यो घटमां, पडु केम बाह्य खटपटमां;
 करु हुं बाह्यथी कृत्यो, करे छे कृत्य जेम भृत्यो. ॥ ४ ॥
 विपाकी कर्म जे आवे, खरे छे तेह निजभावे;
 तटस्थ दृष्टिथी देखुं, तटस्थ धर्मथी पेखुं. ॥ ५ ॥
 विपाको भोगवी छूट, मोहारि ध्यानथी कूट;
 निजानंदी खरो भोगी, प्रभुना ध्यानथी योगी. ॥ ६ ॥
 स्वतंत्र भावथी रहेवुं, कोइने कांइ नहि कहेवुं;
 बद्धचब्धि सुख विश्रामी, प्रभुनी सत्यता पामी. ॥ ७ ॥

अथ कपटनी सद्ग्याय.

श्री रे सिद्धाचळ भेटबा-ए राग.

कपट कळा करनारनुं, कदी थाय न सारुं;
 कपट ते पापनुं मूळ छे, महा दुःख थनारुं. कपट० ॥ १ ॥
 हाजीहा मुख बोलतो, राखे दिलमां काती;
 कपट त्यां धर्म न संपजे, वज्र जेवी छे छाती. कपट० ॥ २ ॥
 कपटी जन मीटुं बोलतो, वळी हळवे बोले;

३६

कपटीनी रीत कासमी, वात सत्य न खोले. कपट० ॥ ३ ॥
 पक्षीमां जेम कागडो, पशुमां शृगाल;
 कपट कळा राज तंत्रमां, क्यांथी धर्ममां ख्याल. कपट० ॥ ४ ॥
 बहु बोले कपटी नहि, अति विनयमां कारुं;
 अत्याचार अनाचारमां, तेम कपटज भाळुं. कपट० ॥ ५ ॥
 कपटे खोदे ते पडे, जाय दुर्गति वेहेलो;
 कपटी मिंदा बहु करे, पाप कार्यमां पेहेलो. कपट० ॥ ६ ॥
 आचार्यने धूर्त्तमां, वेश्या विद्वज्जनमां;
 वळी विशेषे वणिकमां, भयुं कपट ते मनमां. कपट० ॥ ७ ॥
 एकांते वात ए नहि, प्रायः वचन ए जाणो;
 अल्प अधिक सहु जीवमां, पाप कपट पिछाणो. कपट० ॥ ८ ॥
 कपटे कोइ न सुखीया, दुःखीया जन भारी;
 कपटी नीचमां नीच छे, थाय तेनी खुवारी. कपट० ॥ ९ ॥
 दुःषम पंचम काळमां, खूब कपटी पूजाता;
 बुद्धिसागर सरळता, सज्जन सुख पाता. कपट० ॥ १० ॥

॥ शिक्षा सङ्ग्राह्य ॥

श्रीरे खिन्नाचळ भेटवा-ए राग.

वचन विचारी बोलीए, नहि धरीए माया;
 समकित वण जीव अंध छे, पास्या तस्व ते डाखा.
 हित, शिक्षा दिल धारीए (१) ए ट्रेक)
 दुर्जनथी दूरे रहो, धरो सज्जन मीति,
 राखो नीति धर्मनी, टाळो पाप अनीति. हित० ॥ २ ॥
 लडीए नहि कोइ साथमां, तजो विषय विकारो;

३७

माया ममता त्यागीने, झट चेतन त्तरो. हित० ॥ ३ ॥
 लाख चोराशी योनिमां, चेतन भटकायो;
 दश दृष्टांते दोहिलो, मानव भव पायो. हित० ॥ ४ ॥
 करवी प्रभुथी प्रीतडी, निःसंगता धारी;
 बुद्धिसागर धर्मथी, ज्ञानवत सुख क्यारी. हित० ॥ ५ ॥

जगत् मुसाफर खानुं.

सङ्गाय-राग उपरनो.

जगत् मुसाफर खानुं छे, मुसाफर जीव जाणो;
 स्थिरता वास न लेश छे, फोक ममता ताणो. जगत्० ॥१॥
 हाजीहा सहु स्वार्थथी, खेल मोहना खोटा;
 भ्रांतिमां भटकाय छे, रंक नृपति मोटा. जगत्० ॥२॥
 क्षण क्षण आयुष्य छीजतुं, चेतन झट चेतो;
 भमे तेतरपर बाज जेव, काळ फाळज देतो. जगत्० ॥३॥
 धर्म क्रिया एक सार छे, दया धर्म खरो छे;
 बुद्धिसागर धर्मथी, सत्यानंद वर्यो छे. जगत्० ॥४॥

विषय विकारजय, स्वाध्याय.

राग उपरनो.

विषय विकारो जीतवा, शूरा जननी रहेणी;
 कायर जन कंपे अरे, जेवी चारण कहेणी. विषय० ॥१॥
 आत्मज्ञान श्रद्धा थकी, विषयो विष जेवा;
 अनुभवामृत चाखतां, अन्तर गुण सेवा. विषय० ॥२॥
 सर्व वीरमां ते बडो, विषयो नो न दास;

३८

भाव वीर जग वीरला, तोडे भव पास.	विषय० ॥१॥
विषय त्याग वैराग्यथी, ज्ञानभानु प्रकाशे;	
शुद्ध रमणता जांगुली, विषयाहि प्रणाशे.	विषय० ॥४॥
आत्म प्रतीति भक्तिथी, चेतन सिद्ध थावे;	
बुद्धिसागर ध्यानथी, देश निर्भय पावे.	विषय० ॥५॥

सिद्धसमान भावनानी सद्ज्ञाय.

राग उपरनो.

निर्मल सिद्ध समान तुं, जीव जोतुं विचारी;	
उच्चभावना भावतां, शिवपुर तैयारी.	निर्मल० ॥ १ ॥
श्रुत ज्ञानालंबी पणे, ध्यान धरवुं साचुं;	
साकार उपयोग तन्मये, निजपदमां राचुं.	निर्मल० ॥ २ ॥
चेतन सत्ता ध्यावतां, प्रगटे शुद्ध व्यक्ति;	
बाह्य दशा विघटे सहु, साची चेतन भक्ति	निर्मल० ॥ ३ ॥
असंख्य प्रदेशो निर्मला, ध्यान तरतम भेदे;	
शुक्ल ध्यान उपयोगथी, घाती कर्म उछेदे.	निर्मल० ॥ ४ ॥
केवल कमला पामीने, ठरे निर्भय ठामे;	
बुद्धिसागर ज्योतमां, ज्योति निश्चय ज्ञामे.	निर्मल० ॥ ५ ॥

अनुभव सद्ज्ञाय.

राग उपरनो.

अनुभवज्ञान प्रकाशमां, सिद्धसम सुख भारी;	
अनुभवज्ञान प्रकाशतां, विघटे दुःख भारी.	अनुभव० ॥ १ ॥
अनुभव अमृत चाखतां, विषयानंद नासे;	

३९

अनुभव भानु ज्योतशी, ज्ञेय चेतन भासे.	अनुभव० ॥ २ ॥
अनुभवामृत भोजने, भूख भवनी भागे;	
अनुभवामृत पानथी, योगी घट जागे.	अनुभव० ॥ ३ ॥
अनुभवनी खुमारीथी, प्रगटे सुख शांति.	
ब्रह्मानंदी अनुभवी, तेने नहि मोह भ्रान्ति.	अनुभव० ॥ ४ ॥
चेतनना शुद्ध ध्यानथी, शुद्धज्ञान प्रकाशे;	
बुद्धिसागर अनुभवे, शिवमंदिर पासे.	अनुभव० ॥ ५ ॥

स्वचेतन शक्ति सङ्घाय.

राग उपरनो.

निजशक्ति निजमां भळे, शुद्ध चेतन होवे;	
अनुभवज्ञान प्रतापथी, निजने निज जावे.	निज० ॥ १ ॥
निश्चयनय दृष्टि थकी, शुद्ध चेतन पोते;	
गुणठाणे गुण संपजे, क्यां तुं बीजे गोते.	निज० ॥ २ ॥
स्थिरता चेतनरूपमां, करतां सुख प्रगटे;	
त्रणभुवनना नाथने, देखे दुःख विघटे.	निज० ॥ ३ ॥
ध्यानक्रिया निज आत्मनी, शुद्ध छे व्यवहारे;	
पोते पोताने ध्यावतो, पोते पोताने तारे.	निज० ॥ ४ ॥
परमशुद्ध भगवान्नुं, अनुभव सुख क्षरणं;	
बुद्धिसागर ध्याननुं, होजो क्षणक्षण शरणं.	निज० ॥ ५ ॥

आत्म रमणता स्वाध्याय.

राग उपरनो.

आत्म रमणता धारीए, परभाव निबारी;	
भ्रांतिथी भूछी बाह्यमां, केम भटको भारी.	आत्म० ॥ १ ॥

४०

आत्म रमणता चरण छे, निश्चयथी सुहावे;
 आत्मोपयोगी विरला, कोइ योगिओ पावे. आत्म० ॥ २ ॥
 भटकी बाह्य प्रदेशमां, सुख शांति हारो;
 अंतरमांहि उतरो, पामो भव पारो. आत्म० ॥ ३ ॥
 मननी चंचळता थकी, चार गतिमां फरवुं;
 मन चंचळता वारीने, एक ठामे ठरवुं. आत्म० ॥ ४ ॥
 बाह्य विषयथी खेचीने, मन अन्तर बाळो;
 बुद्धिसागर ध्यानथी, उच्च जीवन गाळो. आत्म ॥ ५ ॥

उपयोग स्वाध्याय.

पैसा पैसा-ए राग.

नय एकांत न धारीए, वारीए वळी माया;
 परमार्थना काममां, वापरीए काया नय० ॥ १ ॥
 बैर न दीलमां राखीए, भाखीए सत्यवाणी;
 दया धर्म फेलावीए, शिवसुखनी खाणी. नय० ॥ २ ॥
 धर्म नियमने आदरी, द्रढ श्रद्धा धरीए;
 संकट पडतां धर्मथी, कोइ काले न फरीए. नय० ॥ ३ ॥
 निश्चयने व्यवहारनी, सापेक्षा समजो;
 साध्य साधनता आदरी, निजभावमां रमजो. नय० ॥ ४ ॥
 गुरुगमथी ज्ञान पामीने, चित्त समता धरशो;
 बुद्धिसागर ध्यानथी, सुख शाश्वत वरशो. नय० ॥ ५ ॥

प्रभुनी प्राप्ति स्वाध्याय.

पैसा पैसा-ए राग.

परम प्रभुनी प्राप्ति करवा, नीति रीति राखोरे;
 परम प्रभुनी भक्तिथी झट, अनुभवामृत चाखोरे. प० ॥१॥

४१

कहेणी सरखी रहेणी राखो, साची वाणी भाखोरे;
 नीच भावना दुःख वळिनां, मूळो काठी नाखोरे. प० ॥२॥
 शत्रु मित्रमां समान बुद्धि, करशो मननी शुद्धिरे;
 शुद्धसदागमना उपयोगी, पामो शाश्वत ऋद्धिरे. प० ॥३॥
 निंदक वंदक ने सम जाणो, उच्च भाव दिल आणोरे;
 आनंदामृत जीवन प्रगटे, मुक्तिपुरी सुख माणोरे. प० ॥४॥
 साची शिक्षाथी लइ दीक्षा, परम प्रभुने स्मरशोरे,
 बुद्धिसागर शिवपुर पामी, निर्भय थडने ठरशोरे. प० ॥५॥

कलियुगना शेठीयाओ.

छप्पयछंद.

अधुना पंचमकाळतणो छे महिमा मोटो,
 लोभी धूर्तजनोए धर्मे वाळ्यो गोटो;
 नही धर्मनुं भान मानना जे पूजारी,
 नही गुरुमां प्यार नारी तो गुरुथी प्यारी;
 ज्यां त्यां जगमां देखजो बहु लाखोपति जे शेठीया,
 पूजक नही छे देवना ते नारीना छे. वेठीया. ॥ १ ॥
 पैशोतो परमेश्वर करतां मनमां प्यारो;
 पुत्रादिकने साधु मानीने धर्मज हार्यो,
 सोगन खावे सत्य देवना पैशा माटे;
 दया दया पोकारे घाणज वाळे हाटे,
 अभिमानना तोरमां हीन फुलीने ज्यां त्यां फरे;
 शेठीया छे वेठीया ते भलुं जगतनुं शुं करे. ॥ २ ॥
 वर्ते मूळो मर्द नाम पण तेनुं काचुं,

६

४२

लजवी जननी कूख बोल तो जे नहि साचुं;
ताळी दइने हसी पडे छे साची वाते,
राग धरे छे परनारी वेश्यानी लाते;
भारभूत छे भूमिमां ते मगरूरीमां म्हालता,
सी, आइ, इना पुच्छ माटे लक्ष्मी व्ययमां म्हालता. ॥ ३ ॥

बणी ठणीने घमघम गाडी जे दोडावे,
नात जातने कुलजनोतुं भूंडुं गावे;
राग धरीने आंखो फाडी नाटक जोवे,
लक्ष्मी गयाथी अश्रु ढाळी क्षणमां रोवे.
नविन सुधारा शोखमांहि दील जेतुंज बेश छे,
धर्म मर्मने जाणता नहि, उपर उपरनो वेष छे. ॥ ४ ॥

सद्गुरु मुनिने वंदन करतां लज्जा पामे,
जलनी पेटे जावे निशदिन नीचा ठामे;
मगरूरीमां म्हाले बोली बणगां फुंके,
सत्य धर्मनुं कृत्य तेहने मनथी चूके.
कलिकाळमां शेठीया केइ वेठिया थइने फरे,
धन्य धन्य श्रद्धाळुं जे जन शेठिया जगमां खरे. ॥ ५ ॥

गाडी वाडी लाडी ताडीना जे प्रेमी,
सूत्र श्रवण नहीं प्रेम नहि जे व्रतना नेमी;
पाप कृत्यमां कीर्ति माटे खर्चे लाखो,
परमाधामी सरखानी थइ गइ छे राखो.
धन्य धन्य ते शेठीया जग परोपकारी सत्य छे,
बुद्धिसागर धन्य ते नर श्रेष्ठी साचुं कृत्य छे. ॥ ६ ॥

४३

श्री सिद्धाचल स्तवनम्.

- श्री सिद्धाचल भेटीए, भवभय दुःख हरवा;
 आधि व्याधि उपाधिनां, दुःख सघळां हरवा. श्री० ॥ १ ॥
- सकल तीर्थ शिरोमणि, विमलाचल धारो;
 शत्रुंजयने भेटतां, आवे भवदुःख आरो. श्री० ॥ २ ॥
- असंख्ययोगे सेवीए, ज्ञान ध्यानमां राची;
 सम्यग् दृष्टि जीवडा, रहे तीर्थमां माची. श्री० ॥ ३ ॥
- शत्रुंजयगिरि दर्शने, सत्य आनंद घटमां;
 चिंतामणि हस्ते चढ्यो, पडो शुं खटपटमां श्री० ॥ ४ ॥
- त्रण पन्थथी चढाय छे, बीजा केइक पन्थ;
 आदीश्वर प्रभु भेटीए, लोकोत्तर निर्ग्रन्थ. श्री० ॥ ५ ॥
- गिरिपर चढीए प्रेमथी, इर्यासमिति संभारी;
 हळवे हळवे चालीए, मौनव्रतने धारी. श्री० ॥ ६ ॥
- आडुं अवळुं न जोइए, चालो शक्त्य नुसारे;
 थाकंतां विश्राम लेइ, आगे चढीए विचारे. श्री० ॥ ७ ॥
- अप्रमत्त पन्थ संचरी, पेसो जिनवर द्वारे;
 दर्शन करीए देवनुं, भवपार उतारे. श्री० ॥ ८ ॥
- भक्ति क्रिया ज्ञान पंथथी, विमलाचल चढीए;
 अनुभव साथीना स्हायथी, मोह भिल्लथी लढीए श्री० ॥ ९ ॥
- दर्शन दीठे देवनुं, ज्योतिं ज्योतमां मळीए;
 बुद्धिसागर तीर्थना, दर्शनमां हळीए. श्री० ॥ १० ॥

श्री पद्मप्रभुस्तवन.

पद्मप्रभु जिन अंतरजामी, जगजीवन जगराज;
 पुरुषोत्तम परमात्म स्वामी, निरख्या नयणे आज,
 हड्डे हूं हरख्युं रे गिरुआना गुणे करी;
 करदोय जोडीरे वंडुं हूं हर्ष धरी. (ए टेक) ॥ १ ॥
 स्वर्ग थकी चर्ची मात कुखे जब, आवे श्री जिनराय;
 तब चोसठ सुरपति हरखीने, प्रणमे प्रभुजी पाय;
 हरखे मातारे अतिशय भक्ति करी. करदोयजो० ॥ २ ॥
 जिनपति जन्मोच्छवने काळे, प्रभुने सुरगिरी लेइ,
 एकक्रोड शाठलाख कळश भरी, न्हवण करे सुर केइ;
 कर्ममेल टाळरे, दुःख जेम नावे करी. करदोयजो० ॥ ३ ॥
 जिनवर जननी पासे मूकी, नंदाश्वर सुर जाय,
 जन्म कल्याणक अतिशय योगे, अजवाळुं नरके थाय;
 देव एवा देखुंरे, होय भाग्य दशा खरी. करदोयजो० ॥ ४ ॥
 लाड लडावे माता प्रेमे, मोटा जिनवर थाय;
 भोग रोग त्यजी निज आत्म, जळ पंकजने न्याय,
 दीक्षाकाळे आवरे, लोकांतिक हर्षधरी. करदोयजो० ॥ ५ ॥
 दीक्षा ग्रही निःसंगी जग धणी, महीयळमां विचरंत.
 कर्म खपावी केवळ पाम्या, समवसरण विरचंत;
 देव कोडाकोडीरे, साथ लइ आवे हरि. करदोयजो० ॥ ६ ॥
 चार मुखे बार पर्षदा आगे, रुडी देशना देई;
 कर्म हटावी शिवपुर पहाँच्या, परमात्म पद लेइ,
 गाम आजोलेरे निरखंतां नैनां ठरी;
 बुद्धिसागर वंदेरे, शाश्वत सिद्धि वरी. करदोयजो० ॥ ७ ॥

४५

मोहस्वाध्याय.

श्रीरेसिद्धाचल भेटघा-ए राग.

मोह न करीए प्राणिया, मोहथी दुःख थावे;	
चारगतिमां भटकता, जीवडा भय पावे.	मोह० ॥ १ ॥
मोहे आजीजी घणी, क्लेश जगमां भारी;	
वैर झेर इर्व्या घणी, खूब थाय खुवारी.	मोह० ॥ २ ॥
मोह टळे सहु दुःख टळ्युं, मोह वातो भूडी;	
मोह महामल्ल जीततां, थाय रीति रुडी.	मोह० ॥ ३ ॥
मोहे भान न आत्मनुं, मोहे पंडित भूल्या;	
अशुद्ध परिणति छाकथी, झंझाळे झूल्या.	मोह० ॥ ४ ॥
ज्ञाने मोह निवारीए, धारीने जिनवाणी;	
बुद्धिसागर ध्यानथी, वरो मुक्ति राणी.	मोह० ॥ ५ ॥

खटपट त्याग-स्वाध्याय.

राग उपरनो.

खटपटमां नहि खुंचीए, त्यागीए मोहमाया;	
विषयो विष सम जाणीए, नहि जीवनी काया.	खटपट० ॥ १ ॥
तन धन मंदिर माळीयां, कोइ साथ न आवे;	
चेत चेत अरे आतमा, केम ममता धरावे.	खटपट० ॥ २ ॥
पुद्गलना खेल कारमा, क्षणमां रूप पलटे;	
राचीए केम एहमां, जेह उपजे विघटे.	खटपट० ॥ ३ ॥
कायानो शो गारवो, चेत चेतन ज्ञाने;	
चेत्या ते शिव महेलना, चढीया सोपाने.	खटपट० ॥ ४ ॥

४६

हीरो हाथ चढ्यो खरो, था तुं निज गुण रागी;
बुद्धिसागर धर्मथी, जीव बनशे सौभागी. स्वटपट० ॥ ५ ॥

असार संसार स्वाध्याय.

आ संसार असार छे, जन्म मृत्युथी भरियो;
रोग शोकथी व्याप्त छे, महादुःखनो दरियो. आ० ॥ १ ॥
भवमां लेश न सुख छे, आशा तृष्णानी खाडी;
क्रोधाग्नि सळगे सदा, जुओ आंख उघाडी. आ० ॥ २ ॥
विषय विषनां वृक्ष छे, ज्यां त्यां क्लेशना कांटा;
वळगे द्वेषनुं भूतडुं, मारी विविध आंटा. आ० ॥ ३ ॥
काम फणीधर वेगथी, मूढ जीवने करडे;
मिथ्या राक्षस मोटको, झाली जीवन मरडे. आ० ॥ ४ ॥
चिंता चितासम बळे, रति अरति शियाल;
अज्ञान घुवड बोलतो, मोटो मोह वैताल. आ० ॥ ५ ॥
अभिमानना पर्वतो, मोह सिंह धडूके;
परभाव रासभ मातीलो, ज्यां निशदीन भूके. आ० ॥ ६ ॥
काळ झपाटो वागतो, सह्य प्राणी दुःखी;
परिहरतां संसारने, थाय मुनिवर सुखी. आ० ॥ ७ ॥
वैराग्ये मन वाळीने, तजीए भवफेरी;
बुद्धिसागर धर्मथी, वाजे मंगल भेरी. आ० ॥ ८ ॥

वर्तमानकाल सुधारो.

वर्तमान जो काल सुधारो, तो पामो भवपारोरे;
वर्तमानमां उच्च भावथी, चेतनने झट तारोरे. वर्त० ॥ १ ॥

५७

भूतकाळमां बगडेला पण, वर्तमानमां सुधरेरे;
 चंद्रशेखर चिलाती सुधर्या, ज्ञानी वाणी उच्चरेरे. वर्त० ॥२॥
 गयो वखत नहीं पाछो आवे, भविष्यमां शुं थाशेरे;
 वर्तमानमां जे नहि सुधर्या, ते दुर्गति दुःख पाशेरे. वर्त० ॥३॥
 भूतकाळमां बांध्यां कर्मो, वर्तमानमां टळतारे;
 वर्तेते वर्तमान काळमां, प्राणी शिवपुर वळतारे. वर्त० ॥४॥
 वर्तमानमां वीर प्रभुए, ध्यान करी शिव लीधुरे;
 आषाढाभूति आचार्य, वर्तमान हित कीधुरे. वर्त० ॥५॥
 भूतकाळमां अनेक जन्मो, थइया कर्म खोटारे;
 वर्तमानमां तेना ध्याने, कदी न थइए मोटारे. वर्त० ॥६॥
 अशुद्ध पर्यायो चेतनना, संभारे शुं सारुरे;
 वर्तमानमां ते मान्याथी, कदी न शर्म थनारुरे. वर्त० ॥७॥
 अशुद्ध पर्यायो जे पूर्वे, थइया ते अबनांहिरे;
 वर्तमानमां उच्च भावना. चेतनता अवगाहीरे. वर्त० ॥८॥
 भूतकाळमां बांध्यां कर्मो, वर्तमानमां आवेरे;
 उदयागत द्विविध कर्मोथी, ध्याने भिन्न सुहावेरे. वर्त० ॥९॥
 शुद्ध निश्चयनयनी दृष्टि, अंतरमांहि धरीएरे;
 उदयागत कर्मो भोगवतां, वर्तमान शिव वरीएरे. वर्त० ॥१०॥
 भूतकाळमां कोइक शत्रु, वर्तमानमां प्यारोरे;
 भूतकाळ स्थिति संभारे, आवे नहि भव आरोरे. वर्त० ॥११॥
 भूतकाळ ललनानो रागी, वर्तमान वैरागीरे;
 भूतकाळने संभार्याथी, पूर्व भोगनो रागीरे. वर्त० ॥१२॥
 पूर्व भोगनी याद न करवी, मुनिने शिक्षा सारीरे;
 शुद्ध निश्चय दृष्टि वर्तो, वर्तमान सुखकारीरे. वर्त० ॥१३॥
 अप्पासो परमप्पा भावो, वर्तमानमां प्रेमेरे;

४८

वर्तमानमां केवलज्ञानी, उच्चध्यानना नेमेरे. वर्त० ॥१४॥
 भूतकालन अनंतकर्मो, वर्तमानमां जावेरे;
 वर्तमानना श्वासोश्वासे, चेतन सिद्ध कहावेरे. वर्त० ॥१५॥
 वर्तमान बाजी छे हाथे, भाख्युं त्रिभुवन नाथेरे;
 वर्तमानमां जे जे करशो, ते ते आवे साथेरे. वर्त० ॥१६॥
 वर्तमानमां जेजे वावो, तेते फळशे आगेरे;
 वर्तमानने जेह बगाडे, ते जन भिक्षा मागेरे. वर्त० ॥१७॥
 भूतकाळमां जे जन भोगी, वर्तमानमां योगीरे;
 भूतकाळमां जे जन रोगी, वर्तमान निरोगीरे. वर्त० ॥१८॥
 गयो वखत संभारे चिंता, वर्तमानमां प्रगटेरे;
 भूतकाळने संभार्याथी, वर्तमान सुख विघटेरे. वर्त० ॥१९॥
 भूतकाळनो पार न आवे, कदी न जेनी आदिरे;
 अंत न आवे भविष्यनो तेम, वर्तमान तो आदिरे. वर्त० ॥२०॥
 वर्तमान भोगववा रूपे, करशो धर्म विचारीरे;
 पाप तजीने धर्मज करशो, समजो नरने नारीरे. वर्त० ॥२१॥
 प्रसन्नचंद्र राजर्षि मोटा, वर्तमान निज ध्यानेरे;
 कर्म खपावी सहजानंदे, चढीया शिव सोपानेरे. वर्त० ॥२२॥
 वर्तमानमां ध्यान लगावी, सिद्ध्या जीव अनंतारे;
 वर्तमानने सफल करो जन, जिनवर एम वदंतारे. वर्त० ॥२३॥
 वर्तमान सुधारी पूर्वे, केइक सिद्ध्या प्राणीरे;
 वर्तमानमां उच्च भाव वण, आवे घटमां हानिरे. वर्त० ॥२४॥
 घोर कर्मना करनारा पण, वर्तमान शिव जावेरे;
 वर्तमानमां उच्च थवाथी, भविष्य पण शुभ थावेरे. वर्त० ॥२५॥
 वर्तमानमां पाप कर्याथी, भविष्यकाले दुःखीरे;
 वर्तमानमां ध्यान विना तो, कदी न थाशो सुखीरे. वर्त० ॥२६॥

४९.

करी कमाणी भूतकाळनी, वर्तमान जीव पांवरे;
 वर्तमानथी भविष्य सुधरे, समजु मनमां आवरे. वर्त० ॥ २७ ॥
 वर्तमानमां जे जन काळो, भविष्यमां पण तेवोरे;
 शुद्ध रमणता वर्तमानमां, भविष्यमां सुख मेवोरे. वर्त० ॥ २८ ॥
 अतीत भाविनी चिंता टाळी, वर्तमान शुभ करीएरे;
 संग्रहनय सत्ताथी चेतन, ध्याने शिव सुख वरीएरे. वर्त० ॥ २९ ॥
 प्रारब्ध भोगव्रतां केईक, वर्तमान भीखारीरे;
 क्रियमाण संचितने त्यागी, जीवन मुक्तता धारीरे. वर्त० ॥ ३० ॥
 वर्तमानमां ज्ञानी बनवुं, वर्तमानमां ध्यानीरे;
 वर्तमानमां योगी बनवुं, वात न कांइक छानीरे. वर्त० ॥ ३१ ॥
 वर्तमानमां घातक कर्मो, ध्याने जीव खपावरे;
 वर्तमानमां धार्युं थावे, कोइक मनमां आवरे. वर्त० ॥ ३२ ॥
 वर्तमान स्थिति सुधर्याथी, नीच जनो पण उंचारे;
 वर्तमाननुं ध्यान मजानुं, काढे कर्मना डुचारे. वर्त० ॥ ३३ ॥
 वर्तमानने सुधार्यां वण, नृपति पण भीखारीरे;
 जुओ दशानन दुर्गति पाम्यो, मनुष्य भवनेहारीरे. वर्त० ॥ ३४ ॥
 यम नियमने आसन साधी, प्राणायाम अभ्यासीरे;
 प्रत्याहार धारणा ध्याने, शुद्ध समाधि वासीरे. वर्त० ॥ ३५ ॥
 वर्तमानमां शुद्ध विचारे, होवे शुद्धाचारीरे;
 अंतरना उपयोगे रहेतां, सिद्ध बुद्धता धारीरे. वर्त० ॥ ३६ ॥
 वर्तमाननुं टाणुं मोटुं, पहोंचे कदी न नाणुरे;
 वर्तमानमां धर्माचारे, होवे शिवपुर आणुरे. वर्त० ॥ ३७ ॥
 ठाठमाठमां जे जनराचे, अभिमानथी फूलरे;
 वर्तमानमां नीच भावथी, भव अरहट्टमां झूलरे. वर्त० ॥ ३८ ॥
 शुद्ध भाव चेतननो जे छे, उच्च भाव ते जाणोरे;

७

५०

नीच भाव छे जड रमणता, समजु मनमां आणोरे. वर्त० ॥३९॥
 मायामां सपडातां नीचा, उंचा आत्म स्वभावोरे;
 नीच उच्चनो अंतर समजी, उच्च भाव जन लावोरे. वर्त० ॥४०॥
 उच्च भावना उच्च थवामां, साची छे जयकारीरे;
 नीच भावना नीच बनावे, समजो तच्च विचारीरे. वर्त० ॥४१॥
 दुःख भोगवतां वर्तमानमां, उच्च भावना भावोरे;
 उच्च भावना कर्म विदारे, युक्ति मनमां लावोरे. वर्त० ॥४२॥
 शाताशाता वेदनी आवे, शुद्ध दृष्टि नहीं चूकोरे;
 कर्मोदयथी दुःखो पडतां, उच्च भाव नव मूकोरे. वर्त० ॥४३॥
 दुःखनां वादळ शीर चढे पण, उच्चभाव नव त्यागोरे;
 दुनिया लोको भूंडा कहेवे, तोपण अंतर जागोरे. वर्त० ॥४४॥
 व्यभिचारीनुं आळ चढावे, कोइक द्वेषी प्राणीरे;
 तोपण दीलमां उच्चभावना, राखो समजी वाणीरे. वर्त० ॥४५॥
 एक मुनिवर ध्याने रहीया, लोको निंदा करतारे;
 वर्तमानमां उज्ज्वल भावे, केवळ कमळा वरतारे. वर्त० ॥४६॥
 मास उपर जन कोइक पापी, वर्तमानमां दीक्षारे;
 वर्तमानमां शुद्ध स्वभावे, पामे अनुभव शिक्षारे. वर्त० ॥४७॥
 कोइक चोरे पाप कर्माबाद, दीक्षा लीधी भावोरे;
 वर्तमानमां उच्चभावथी, शाश्वत सुखडां पावोरे. वर्त० ॥४८॥
 गइ तिथी ब्राह्मण नव वांचे, न्याय विचारी चालोरे;
 वर्तमानमां शुद्ध विचारे, शाश्वत सुखमां म्हालोरे. वर्त० ॥४९॥
 कर्मा कर्म जे भूतकालमां, वर्तमानमां नासेरे;
 वर्तमानमां विशुद्धभावे, केवल कमळा पासेरे. वर्त० ॥५०॥
 विषय विकारो नीच भावना, त्यागो हिंसा देवोरे;
 श्रद्धा भक्ति विनय भावथी, गुरुपद पंकज सेवोरे. वर्त० ॥५१॥

५१

परनिन्दा करवानी बूरी, त्यागो टेव नठारीरे;
 संग्रहनयथी सिद्ध समाना, देखोने संसारीरे. वर्त० ॥५२॥
 पापी जीवोने देखी मन, क्रोध जरा नव करवोरे;
 धर्मिसज्जन जीवो देखी, मनमां आनंद धरवोरे. वर्त० ॥५३॥
 परनुं बुरु कदी न चिंतो, लेश्या उज्ज्वल थाशेरे;
 उच्चभावथी मनहुं निर्मल, शुद्ध गुणो प्रगटाशेरे. वर्त० ॥५४॥
 वैरझेरना अशुभ विचारो, कदी न मनमां करीएरे;
 पर भुंहुं चित्तवहुं हिंसा, रौद्रध्यान परिहरीएरे. वर्त० ॥५५॥
 जेजे सदगुणने चित्तवशो, तेनी वृद्धि थाशेरे;
 उच्चभावना कदीन मूको, तेथी उच्च थवाशेरे. वर्त० ॥५६॥
 खातां पीतां हरतां फरतां, उच्चभावना राखोरे;
 अशुभ विचारो पापी जाणी, जल्दी मारी नाखोरे. वर्त० ॥५७॥
 गपसप अशुभ विचारो मनमां, आवंताने वारोरे;
 अन्तरना उपयोगी व्हाला, शिक्षा मनमां धारोरे. वर्त० ॥५८॥
 धर्मोद्यम करवाथी सर्वे, परम प्रभुता पामेरे;
 वर्तमानमां उच्चभावथी, त्रणभुवन जश जामेरे. वर्त० ॥५९॥
 आश्रवना विचारो नीचा, संवर उच्च विचारोरे;
 भव मुक्ति पोताना हाथे, जाणी चेतन तारोरे. वर्त० ॥६०॥
 नित्यानियमथी सदाय करीए, उच्च विचारो भावेरे;
 नित्यानियमथी उच्चभावना, करतां शिवसुख थावेरे. वर्त० ॥६१॥
 लटपट खटपट झटपट त्यागी, धीर वीरता धारोरे;
 उच्चभावना क्षणक्षण करीए, अनुभव अमृत क्यारीरे. वर्त० ॥६२॥
 कोइ नहि जग मारु द्वेषी, द्वेषी कोइ न मारोरे;
 जीवो सर्वे सिद्ध समा छे, उच्चभाव जयकारोरे. वर्त० ॥६३॥
 अनंतशक्ति स्वामी हुं हुं, उच्च भावना सारोरे;

५२

वृक्षोद्भव जेम बीज थकी तेम, उच्चाशय बलिहारीरे. वर्त० ॥६४॥
 सोहं सोहं उच्च भावना, तस्त्वमसि पण प्यारीरे;
 अर्थ विचारी समजी सेवो, शुद्ध धारणा धारीरे. वर्त० ॥६५॥
 जेवा जेवा मन विचारो, तेवा छे उच्चारोरे;
 विचार सरखा छे आचारो, समजी तत्त्वने धारोरे. वर्त० ॥६६॥
 उच्च भावना उत्तम करशे, दोषो सर्व प्रणाशेरे;
 उच्च भावना उत्तम भक्ति, प्रभु समो जीव थाशेरे. वर्त० ॥६७॥
 सिद्ध समो हुं त्रण कालमां, पर पुद्गलथी न्यारोरे;
 वर्तमानमां शुद्ध भावना, टाळे कर्म विकारोरे. वर्त० ॥६८॥
 मन वचन कायार्थी न्यारो, शुद्धरूप जयकारीरे;
 वर्तमानमां उच्च भावना, आपे शिव सुख भारीरे. वर्त० ॥६९॥
 रत्नत्रयीनो स्वामी भोक्ता, निर्मल निजगुण कर्तारिरे;
 परम शुद्ध निरंजन योगी, परपरिणतिनो हर्तारिरे. वर्त० ॥७०॥
 औदयिक भावो मुज्जथी न्यारा, अनंत सुखनो भोगीरे;
 निजगुण योगी कर्म वियोगी, नहीं शोकी नहि रोगीरे. वर्त० ॥७१॥
 चिदानंदनो भोक्ता हुं छुं, शुद्ध भावना उंचीरे;
 परम प्रभुने प्राप्त थवामां, ए छे साची कुंचीरे. वर्त० ॥७२॥
 पुरुषोत्तम चेतननी व्यक्ति, करतां साची भक्तिरे;
 अष्टावीश लब्धि घट प्रगटे, वर्तमानमां युक्तिरे. वर्त० ॥७३॥
 वर्तमानमां उद्योगी जन, प्रगट करे बहु शक्तिरे;
 वर्तमानमां अंतर वर्तो, उच्च थवानी युक्तिरे. वर्त० ॥ ७४ ॥
 दया क्षमाने तप संयममां, उच्च भावना सारारीरे;
 पुद्गलवस्तु इच्छा टाळी, थाशो परोषकारीरे. वर्त० ॥ ७५ ॥
 परना सारामां निज सारु, उत्तम बुद्धि राखोरे;
 वर्तमानमां शुद्धे परिणतिथी, अनुभव अमृत चाखोरे. वर्त० ॥७६॥

५३

आर्तिध्यानने रौद्रध्यानने, त्यागी धर्मने धरीएरे;
 शुद्धध्यानथी केवल पामी, शिवमंदिर संचरीएरे. वर्त० ॥७७॥
 दुनियानो भय त्यागी धर्म, भाव थकी धसमसीएरे;
 दुनिया शुं कहेशे भय राखे, मोह थकी नहि स्वसीएरे. वर्त० ॥७८॥
 साहसगुणथी वीर्य प्रगटशे, साहसथी शिव मळशेरे;
 साहसगुणथी धर्म पन्थमां, वळतां दुःखो टळशेरे. वर्त० ॥७९॥
 आत्मप्रेमथी चेतन मळशे, अभिमान झट गळशेरे;
 सर्व जगत्ने कुंडुंब सरखुं, माने सुखडां मळशेरे. वर्त० ॥८०॥
 परना दोषो कदी न देखो, दोष दृष्टिथी दोषीरे;
 सदगुण दृष्टिथी गुण लेतां, बनशो निजगुण पोषीरे. वर्त० ॥८१॥
 अपकारि दुर्जनने देखी, करुणा दिलमां लावोरे;
 उच्चभावथी सज्जन मोटा, चेतन प्रेम जगावो रे. वर्त० ॥ ८२ ॥
 औदयिक दृष्टिथी देखोतो, जगत् लागशे भूंडुरे;
 सदगुण दृष्टिथी देखोतो, जगत् लागशे रुंडुरे. वर्त० ॥ ८३ ॥
 टीपे टीपे सरः भरातुं, उच्चभावना एवी रे;
 हळवे हळवे उच्च कोटीमां, वृत्ति क्षण क्षण देखीरे. वर्त० ॥ ८४ ॥
 आत्मभावथी उच्च सदा हुं, घरमां के जंगलमां रे;
 एवी रटना अंतर रटशो, भाव प्रभु मंगलमां रे. वर्त० ॥८५॥
 शुद्ध स्वभावे सह्यथी मळवुं, भजन प्रभुनुं करवुं रे;
 अंतरना उपयोगे रहेवुं, गुरु चरण अनुसरवुं रे. वर्त० ॥८६॥
 अनेक जननी सोवत थातां, मोह पाश नव पडवुं रे;
 क्रोधावेशोने झट त्यागी, वचन वदो नहि कडवुं रे. वर्त०॥८७॥
 दुःख समयमां अंतरथी झट, सुख भावना भावो रे;
 टळशे दुःखो मळशो सुखो, वर्तमान ल्यो ल्हावो. रे वर्त० ॥८८॥
 उच्च भावथी क्लेशज टळशे, ज्यां त्यां शांति प्रसरशे रे;

५४

उच्च भावथी क्षणमां सुधरी, चेतन धार्युं करशे रे. वर्त० ॥८९॥
 अडग वृत्तिने उच्चशयथी, क्षण क्षण शुद्ध थवाशे रे;
 चेतन श्रद्धा साची थाशे, कर्म कलंक कटाशे रे. वर्त० ॥९०॥
 शांति स्थळ चेतनने जाणी, समता सत्य पमाशे रे;
 जीवनकळा बहु उच्च थवाथी, चेतन रुद्धि कमाशे रे. वर्त० ॥९१॥
 वर्तमान परिणति जो निर्मल, निर्मल चेतन कहीए रे;
 मलीनता मायानी त्यागी, सरल भावथी रहीए रे. वर्त० ॥९२॥
 मनने सत्तामां राखीने, अशुभ विचारो हरीए रे.
 हृदय स्थानमां ध्यान लगावी, अंतर्मुख संचरीएरे वर्त० ॥९३॥
 जडतो जडभावे परिणमशे, चेतन चेतन भावे रे;
 भेद ज्ञानथी निजमां वर्ती, भव्यो शिव सुख पावे रे. वर्त० ॥९४॥
 उत्पत्ति स्थिति ध्रुवताने, वर्तमानमां वरवी रे;
 षड्गुण हानि वृद्धि धारी, अंतर्मुखता करवी रे. वर्त० ॥९५॥
 पररमणता ज्ञाने त्यागी, थइए निजगुण रागीरे;
 निजगुण रागी जन सौभागी, वर्तमान वडभागीरे. वर्त० ॥९६॥
 अंतर्मुखता राखी ध्याने, परमब्रह्मने ध्यावोरे;
 निज शक्ति निजमां परिणमतां, क्षायिक लब्धि पावोरे. वर्त० ॥९७॥
 संयमथी शक्ति बहु प्रगटे, जो जो चित्त विचारीरे;
 जीव अनंता पाम्या मुक्ति, स्वरूप साचुं धारीरे. वर्त० ॥९८॥
 विषयकषाये शक्ति घटती, अनुभवथी ए भाख्युं रे;
 पर पुद्गल परिणामी चेतन, पर स्वभावे दाख्युं रे. वर्त० ॥९९॥
 ज्ञान ध्यानथी मोहावरणो, क्षणमां भव्य निवारोरे;
 धैर्य धरिने प्रवृत्तथाओ, मळयो समय केम हारोरे. वर्त० ॥१००॥
 जेवुं धारो तेवुं करशो, सुधरवुं निज हाथेरे;
 परम प्रभु सत्ताने ध्यावो, कळुं त्रिभुवन नाथेरे. वर्त० ॥१०१॥

५५

सारा खोटा थावुं हाथे, नही नाखो पर माथेरे;
 मनमांमकलाओ शुं प्राणी, शुभकृत्य निज हाथेरे, वर्त० ॥१०२॥
 पोते प्रभुछो सदुद्यमथी, करशो तेवुं पाशोरे;
 रत्न द्वीप मनुभवने पामी, खरी कमाणी कमाशोरे. वर्त० ॥१०३॥
 पूर्व भवनी करी कमाणी, वर्तमान भोगवतारे;
 खरी कमाणी वर्तमाननी, भावदया मार्दवतारे. वर्त० ॥१०४॥
 समतानां फळ मीठां जाणी, शुद्ध विचारो सेवोरे;
 सदाचारथी उत्तम थाशो, पामो शिव सुख मेवोरे. वर्त० ॥१०५॥
 उत्तम नीति उत्तम रीति, निर्मल मनहुं करीएरे;
 संकट पडतां धैर्य धरीने, जय लक्ष्मी झट वरीएरे. वर्त० ॥१०६॥
 जडथी तृप्ति नहि चेतनने, उच्चभावथी शांतिरे;
 चेतनभावे चेतन शांति, जाशे दुःखनी भ्रांतिरे. वर्त० ॥१०७॥
 कोइक निदे कोइ बगाडे, उच्चभाव नहि त्यागोरे;
 उच्चभावथी वर्तन उच्चुं, समजी साचुं जागोरे. वर्त० ॥१०८॥
 मूर्खपणाथी कोइक भांडे, तोपण क्रोध न करशोरे;
 तेनुं पण सारु चिंतववुं, तारोने वळी तरशोरे. वर्त० ॥१०९॥
 कपट करीने कोइ फसावे, तोपण दीन न थावुंरे;
 उच्चभाव आत्मनो ध्यावो, दुःखमां सुख कमावुंरे. वर्त० ॥११०॥
 कोइक क्रोधी कपटी कहेशे, समता लेश न छंडोरे;
 क्रोध कपटथी न्यारो चेतन, उच्चभाव नहि खंडोरे. वर्त० ॥१११॥
 कोइक पाखंडी कहेवे पण, जरा न दुःखी थइएरे;
 दंभपणाथी चेतन न्यारो, उच्चभाव मन वहीएरे. वर्त० ॥११२॥
 रोग थतां पण धैर्य धरीने, भावो हुं निरोगीरे;
 सत्ताथी हुं सदा निरोगी, अनंत सुख गुण भोगीरे. वर्त० ॥११३॥
 बाह्यलक्ष्मीनो व्यपगम थातां, शोक जरा नहीं करीएरे;

५६

ज्ञानादिक लक्ष्मीनो भोगी, उच्चभावता वरीपुरे, वर्त० ॥११४॥
 मित्रो पण जो शत्रु थावे, तोपण समता धरशोरे;
 मित्रभावना खरा हृदयथी, भावी मंगल वरशोरे. वर्त० ॥११५॥
 अशुभ विचारोना प्रतिपक्षी, शुभ विचारो करवारे;
 कोइक देव ढगावे तोपण, पग पाछा नहीं धरवारे. वर्त० ॥११६॥
 अदेखाइथी कोइक भूंडं, दुर्जन करवा धारेरे;
 एवानी पण दया चिंतववी, प्रेमभावथी भारेरे. वर्त० ॥ ११७ ॥
 सर्व जगत्मां भाव शांतिथी, भव्यो शिव सुख वरशोरे;
 आत्मभावथी भव्यो सर्वे, शिव सन्मुख संघरशोरे. वर्त० ॥११८॥
 जीव करु सहु शासन रसिया, उच्च भावना सारी रे;
 तरतम योगे उच्च भावने, भावो नरने नारीरे. वर्त० ॥११९॥
 पढता जनने साह्य करीने, उच्च भावमां स्थापो रे;
 परम करुणा दृष्टि धारी, संकट वल्लिकापोरे. वर्त० ॥१२०॥
 आ मारो आ मुजथी जुदो, भेद भावना त्यागीरे;
 पोताना सम सर्वे जीवो, भावो थइ गुण रागीरे. वर्त० ॥१२१॥
 सत्ताथी सहु परम ब्रह्म सम, जीवो सहु संसारीरे;
 ब्रह्म दृष्टिथी जोतां क्षण क्षण, बनो शुद्ध ब्रह्मचारीरे. वर्त० ॥१२२॥
 शुद्ध ज्ञानने ध्यान प्रतापे, कर्मनो पढदो चीरेरे;
 उच्च भावथी नजरे निरखो, साचो चेतन हीरोरे. वर्त० ॥१२३॥
 उच्च भावथी अन्तर शुद्धि, प्रगटे उत्तम बुद्धिरे;
 अशुभ लेख्यास्कंधो नासे, प्रगटे शाश्वत ऋद्धिरे. वर्त० ॥१२४॥
 असंख्य प्रदेशी चेतन व्यक्ति, साची छे निज भक्तिरे;
 षट्कारक निजमां परिणमतां, सकळ कर्मथी मुक्तिरे. वर्त० ॥१२५॥
 आत्मोन्नतिमां उद्यम करवो. परनी इष्या वारीरे;
 परोन्नतिमां शुभ पोतानुं, वर्तो शिक्षा धारीरे. वर्त० १२६॥

५७

स्मरन्नात्तं दुनियामां रहेवुं, मर्म वचन नाहि कहेवुं रे;
 खरो वखत आवे मनमाहि, उच्च भावथी रहेवुं रे. वर्त० ॥१२७॥
 उच्च भावनाना अभ्यासे, चिदानंद जयकारीरे;
 पग हेठळ रुद्धि छे परगट, जाशो नहीं जन हारीरे. वर्त० ॥१२८॥
 चोरी झारी चुगली त्यागी, सदगुण माला वरीएरे;
 कदी न हलको परने पाडो, दुःखि जन उद्धरीएरे. वर्त० ॥१२९॥
 उच्चभावथी सुधरे छे जन, सहु जनने सुधरवुरे;
 क्षायिक भावे निजगुण पापी, परम ब्रह्मपद वरवुरे. वर्त० ॥१३०॥
 आश्रवते संवरनुं कारण, उच्चभावथी थावेरे;
 ज्ञानिजनने संवर शुद्धि, साची मनमां भावरे. वर्त० ॥१३१॥
 अमुक दोषी अमुक पापी, एवुं दील न धारोरे;
 सत्ताथी निर्मल छे सर्वे, मनमां नित्य विचारोरे. वर्त० ॥१३२॥
 ज्ञानदानजे अभयदानथी, उत्तम जीवन करीएरे;
 परोपकारे मननी शुद्धि, निर्भय स्थाने ठरीएरे. वर्त० ॥१३३॥
 परमदया कारक योगीनी, पासे सिंह जो जावेरे;
 क्रूरभावने दूर करीने, दया हृदयमां लावेरे. वर्त० ॥१३४॥
 जाति वैर तजीने पशुओ, योगी पासे बेसेरे;
 उच्चभावनो अद्भूत माहिमा, समजु चित्त प्रवेशेरे. वर्त० ॥१३५॥
 उच्चभावथी मुनिवर ज्ञानी, शांति जग फेलावेरे;
 अनार्यने पण आर्य करीने, मुक्ति पुरी छेइ जावेरे. वर्त० ॥१३६॥
 योगीजनना शरीर चायुथी, सर्पादिक विष नाशेरे;
 उच्चभावनो अद्भूत माहिमा, समजुने समजाशेरे. वर्त० ॥१३७॥
 तप जप दानादिक आचरणो, उच्चभावथी प्रगटेरे;
 विषयवासना द्वेषादिक दोष, उच्चभावथी विघटेरे. वर्त० ॥१३८॥
 उच्चभावथी मुनिवर थावुं, उच्च भावथी ज्ञानीरे;

५८

उच्च भावथी अबधूत योगी, शुद्ध भाव मस्तानीरे. वर्त० ॥१३९॥
 उच्च भावथी जन छे राणा, उच्च भावथी ज्ञाणारे;
 अनुभवामृत पीवुं प्रेमे, योगी जन मस्तानारे. वर्त० ॥१४०॥
 उच्च भावथी अजरामर पद, सुख अनंतु वरवुरे;
 सादि अनंति स्थिति पामी, कदी न मरवुं खरवुरे. वर्त०॥१४१॥
 वर्तमानमां धर्माभ्यासे, जीवन सर्वे गाळोरे;
 केवल ज्ञान अने दर्शनथी, मुक्तिपुरीमां म्हालोरे. वर्त० ॥१४२॥
 उच्च भावना भेद घणा छे, अनुक्रमे सह लहीपरे;
 अनुभव मंगल माला पामी, परम महोदय वहीपरे. वर्त०॥१४३॥
 क्षायिक शुद्ध स्वरूप मजानुं, पोतानुं झट वरीपरे;
 उच्च भावना निशदिन ध्यावो, केम परने करगरीपरे.वर्त०॥१४४॥
 वर्तमानमां शुभ कृत्यो थाशो, उच्च भावने माटेरे;
 उच्च भावनी युक्ति मोटी, युक्ति सदगुरु हाटेरे. वर्त० ॥१४५॥
 उच्च भावनी वृद्धि थाशे, गुरु प्रतापे घटमां रे;
 मन मर्कट भटके नहि दोडी, घटमां केवळी पटमां रे. वर्त०॥१४६॥
 मनथी भवने मनथी मुक्ति, नीच उच्च आशयथीरे;
 खराभावथी वर्तो ज्यां त्यां, भव्यो उच्च हृदयथीरे.वर्त० ॥१४७॥
 किताथी जे कको छुंटे, तेपण बी. ए. थावेरे;
 उच्च भाव तेम निशदिन वधशे, ज्ञानी मनमां आवेरे.वर्त०॥१४८॥
 बार भावनाना अभ्यासे, संयम शिखरे चढीपरे;
 अशुभ विचारो जे जे आवे, तेनी साथे लढीपरे. वर्त० ॥१४९॥
 बाह्यभावथी कदी न उंचा, अन्तरमांहि समजोरे;
 अन्तरंग परिणामे उंचा, निशदिन तेमां रमजोरे. वर्त० ॥१५०॥
 आत्मभावमां क्षण क्षण रहेवुं, कोइने कांइ न कहेवुं रे;
 सदगुरु चरण कमलमां रहेवुं, गुरु वचनामृत पीवुरे. वर्त० ॥१५१॥

५९

कहेणी सम रहेणीने राखी, सदाचारथी रहीपरे;
 अन्तरना उपयोगे जागी, परम प्रभुने लहीपरे. वर्त० ॥ १५२ ॥
 सद्वर्तनथी उच्चकोटीमां, वर्तमान परिणमीपरे;
 उच्चभावथी उच्चशक्ति छे, मोह वने नहि भमीपरे. वर्त० ॥ १५३ ॥
 एक समयरूप वर्तमाननुं, वर्णन अत्र न कीधुं रे;
 व्यवहारे लौकीक रुढीथी, वर्तमान फल लीधुं रे. वर्त० ॥ १५४ ॥
 अनुमोदन जे धर्म कृत्यनुं, भूतकाळनुं ग्रहीपरे;
 भूत पापना पश्चात्तापे, वर्तमान गहगहीपरे. वर्त० ॥ १५५ ॥
 सदाचार जे धर्म पन्थना, निशदिन तेने पाळोरे;
 पापकर्मनी वृत्ति टाळी, धर्मपंथ अजुवाळो रे. वर्त० ॥ १५६ ॥
 जे जे हेतु धर्मपंथना, व्यवहारे शुभ दाख्यारे;
 तेनुं खंडन कदी न करीए, वीरजिने सहु भाख्यारे. वर्त० ॥ १५७ ॥
 उच्चभावना जे हेतुथी, थावे तेने ग्रहीपरे;
 खंडन मंडनमां नहि पढीए, सुगुरु शरणमां रहीपरे. वर्त० ॥ १५८ ॥
 सद्गुरु मुनिवर आज्ञा धारी, धर्म कृत्य सहु करीपरे;
 गुरुविना नहि ज्ञान कदापि, भवपाथोधि तरीपरे. वर्त० ॥ १५९ ॥
 स्तरछंदतानी टेवो त्यागी, गुरुशरण चित्त धरीपरे;
 सद्गुरु मुनि कृपाथी सहेजे, मुक्ति पंथ अनुसरीपरे. वर्त० ॥ १६० ॥
 संवत् ओगणीश चोसठ साले, श्रावणवद सुखकारीरे;
 पंचमीने दीन रविवार शुभ, रचना कीधी सारीरे. वर्त० ॥ १६१ ॥
 प्रमथ प्रहरमां रचना पुरी, करतां मंगल मालारे;
 नगर माणसा चोमासामां, अनुभव सुख विशालारे. वर्त० ॥ १६२ ॥
 सुखसागरजी सद्गुरु मोटा, धर्म पंथमां धोरीरे;
 समता संगे निशदिन सुखी, अनुभव हाथे दोरीरे. वर्त० ॥ १६३ ॥
 गुरु कृपाथी मनमां आची, स्फुरणा अत्र प्रकाशीरे;

६०

बुद्धिसागर अनुभव ज्ञाने, शाश्वत सुख विलासीरे. वर्त० ॥१६४॥
 मळ्या वखतनी सार्थकता छे, धर्म पंथमां गाळरे;
 सम्यग् भावे भणशे गणशे. ते शिदमंदिर म्हाळरे. वर्त० ॥१६५॥
 प्रेमभावथी जे जन वांचे, धर्म ग्रंथ जयकारीरे;
 तेना घरमां अनुभव प्रगटे, भणशो तत्त्व विचारीरे. वर्त० ॥१६६॥
 अनुभवामृत सागर झीली, पामो शिव सुख ऋद्धिरे;
 पुष्यार्क योगनी पेटे जगमां, थाशो ग्रंथ प्रसिद्धिरे. वर्त० ॥१६७॥

आत्मप्रेमानन्द.

आत्मप्रेम आनंद विनानुं, जीवन लुखु छे जगमां;
 आत्मध्यानथी अनुभवीने, आनंद व्याप्यो रगरगमां. ॥ १ ॥
 सर्व प्राणीने पोताना सम, देखो ध्यानी जग जोगी;
 अनुभवामृत फळने स्वादी, कदी न थावे ते रोगी. ॥ २ ॥
 उच्च भावथी ज्यां त्यां वर्तो, विषय विनानो प्रेम धरो;
 आत्म प्रेमनो स्वाद् लह्या वण, फोगट ज्यां त्यां केम फरो. ॥ ३ ॥
 आत्म प्रेमथी जीवन मीटुं, अनुभवथी नजरे दीटुं;
 आत्म प्रेम वण मोह दशार्थी, जगत् छे दारु पीटुं. ॥ ४ ॥
 आत्म प्रेमथी मुक्ति जावुं, आत्म प्रेमथी रंगावुं;
 आत्म प्रेमथी समता आवे, आत्म प्रेम गंगा न्हावुं. ॥ ५ ॥
 आत्म प्रेमनुं वर्णन करवुं, हस्तथकी जलधि तरवुं;
 आत्म प्रेमथी सुखी जग जन, आत्मप्रेममां मन धरवुं. ॥ ६ ॥
 श्रद्धा भक्ति योगे प्रगटे, आत्म प्रेम जगमां भारी;
 आत्म प्रेमनी अकळ कळामां, लक्ष्य लगावो नरनारी. ॥ ७ ॥
 आत्म प्रेमनी सत्य खुमारी, विषयानंदी नहि जाणे;

६१

आत्म प्रेम सरवरमां झीली, अनुभव सुख योगी माणे. ॥८॥
 आत्म रमणता आत्म प्रेम छे, आत्म प्रेमनी बलिहारी;
 आत्म प्रेमथी वतें शांति, आत्म प्रेम छे जयकारी. ॥ ९ ॥
 आत्म प्रेमथी सुखनी लहेरो, आत्म प्रेमथी क्रोध गळे;
 आत्म प्रेमथी उज्ज्वल लेश्या, मुक्ति दशामां जीव भळे.॥१०॥
 आत्म प्रेममां जे रंगाशे, अनुभव तेने झट थाशे;
 आत्म प्रेमनी वातो मोटी, पाम्या ते मन हरखाशे. ॥ ११ ॥
 आत्म प्रेम छे सुखनो दरियो, द्वेषादिक दोषो खाळे;
 आत्म प्रेमनी खामीथी बहु, दुनिया क्लेशी कलिकाळे. ॥ १२ ॥
 वैरक्षेरे निंदानी टेवो, आत्म प्रेमथी शिघ्र टळे;
 शत्रुओ मित्रो झट थावे, अकळ कळाने कोण कळे. ॥ १३ ॥
 सुखवृत्तिथी दुनिया सघळी, सुखवाळी भासे छे अहो;
 आत्म प्रेमनो अद्भुत महिमा, आत्म प्रेममां लीन रहो. ॥ १४ ॥
 सुखनी लीला भरपूर भासे, आत्म प्रेमथी सत्य लहो;
 आत्म प्रेमथी लीनता मळशे, समजी भव्यो लीन रहो. ॥ १५ ॥
 आत्म प्रेमथी सज्जन जीवो, धर्म पंथमां दोराशे
 जाति वैर पण आत्म प्रेमथी, जोशो झट निर्मूळ थाशे. ॥ १६ ॥
 आत्म प्रेमथी कुंटुंब दुनिया, आत्म प्रेमनी टेव खरी;
 वीर प्रभुए आत्म प्रेमथी, शाश्वत सिद्धि शीघ्र वरी. ॥ १७ ॥
 दुर्जनजन पण आत्म प्रेमथी, सज्जनताने झट धारे;
 वीर प्रभुए फणीधर बोध्यो, आत्म प्रेम चुगली वारे. ॥ १८ ॥
 आत्म प्रेमथी परमदया छे, करुणावृष्टि जग प्रसरे;
 जगदुद्धारक आत्मबंधु छे, तारे ने वळी आप तरे. ॥ १९ ॥
 आत्म प्रेमियो उज्ज्वल ध्याने, चिदानंदना घट भोगी;
 आत्म प्रेमिनी निर्मलवाणी, आत्मप्रेमी तरशे योगी. ॥ २० ॥

६२

आत्मप्रेमथी सर्व सरीखा, शिवमंदिर सज्जन पावे;
 त्रणभ्रुवननो नाथ बनेछे, ज्ञानी जन जगमां गावे. ॥ २१ ॥
 आत्मप्रेमथी प्रफुल्ल मुखडुं, नीच भावने दूर करे;
 त्रस थावर जीवोना रक्षक, आत्म प्रेमीओ शांतिवरे. ॥ २२ ॥
 दया धर्मनुं मूळ खरु एम, सज्जनना मनमां आवे;
 सदाचारनी शुद्धि धारे, आत्मिक प्रेमे जय थावे. ॥ २३ ॥
 चेतननी श्रद्धा थावाथी, आत्म प्रेम मनमां आवे;
 आत्म प्रेमथी भक्ति प्रगटे, ध्यान दशा मनमां भावे. ॥ २४ ॥
 आत्म प्रेमवण पुद्रल ममता, कदी न छूटे वात खरी;
 आत्म प्रेमथी धननी ममता, नासे भाखुं सत्य धरी. ॥ २५ ॥
 मारो जीव मुजने जेम व्हालो, तेम अन्यनो मन धरवो;
 आत्म प्रेमनो अर्थ सुणीने, सत्य पंथ ए अनुसरवो. ॥ २६ ॥
 दोष दृष्टिनो नाश खरेखर, सद्गुण दृष्टि बहु खीले;
 आत्म प्रेमथी नवधा भक्ति, अनंतभव पातिक पीले. ॥ २७ ॥
 आत्म प्रेमीजन कीर्ति पामे, आत्म प्रेमी छे उपकारी;
 आत्म प्रेमनी छे बलिहारी, समजो मनमां नरनारी. ॥ २८ ॥
 मिथ्या श्लघडा धर्म भेदना, आत्म प्रेमथी सहु नासे;
 आत्म प्रेमथी धर्म फेलावो, मिथ्यादृष्टि दूर थासे. ॥ २९ ॥
 शुद्ध निश्चयनयथी आतम, निर्मल परमातम सरखो;
 चेतननी सत्ताना प्रेमी, भविकजन मनमां हरखो. ॥ ३० ॥
 सातनयोथी चेतन जाणी, चेतननी प्रीति करवी;
 आत्म प्रेमथी पुद्रल प्रीति, क्षणीकने सहेजे हरवी. ॥ ३१ ॥
 आत्म प्रेम प्रशस्य कह्यो छे, उच्च भावने करनारो,
 हिंसा जूहुं चोरी मैथुन, ममतादिकने हरनारो. ॥ ३२ ॥
 देव गुरुने धर्म राग सम, आत्म रागने प्रेम कहो;

६३

सर्व जीवोपर आत्म प्रेमथी, सद्गुण दृष्टि सद्य वहो. ॥३३॥
 आत्म प्रेमथी गंभीर दृष्टि, मोटुं मन तो झट थावे;
 चिदानंद चेतनमय मूर्त्ति, परखे हरखे सुख पावे. ॥ ३४ ॥
 बाह्य विषयमां मन नहीं भटके, चंचळता मननी नासे;
 शुद्ध दशामां स्थिरोपयोगे, अनुभव मंदिर सुख भासे. ॥३५॥
 क्षांति मार्दव आर्जव मुक्ति, तप संयमने सत्यपणुं;
 शौच आर्किंचन ब्रह्मचर्यदश, आत्म प्रेमी पामे एम भणुं ॥३६॥
 पंच महाव्रत आत्म प्रेमथी, धारे सद्गुरुनी शिक्षा;
 ब्रह्मदृष्टि खीले छे निशदीन, शिक्षार्थी पाळे दीक्षा. ॥ ३७ ॥
 अन्य जनोपर गुस्सो थातां, आत्म प्रेम मनमां लावो;
 हिंसानी बुद्धि थातां पण, आत्म प्रेम मनमां भावो. ॥ ३८ ॥
 अशुभ विचारो परिहरवाने, आत्म प्रेम औषध मोटुं;
 चिंतामणि सम तेनो महिमा, वचन जाणशो नहि खोटुं. ॥३९॥
 कल्पवृक्षने काम कुंभ सम, आत्म प्रेम महिमा सारो;
 आत्म प्रेमथी मुक्ति मळे छे, अनेकांत मत निर्धारो. ॥४०॥
 संवत ओगणीश चोसठमांहि; नगर माणसा चोमासुं;
 श्रावण वद पांचम रविवारे, वर्णन कीयुं छे खासुं. ॥ ४१ ॥
 भणी गणीने आत्म प्रेममां, वर्ते ते पामे ऋद्धि;
 पुण्यार्क योगनी पेठे पामो, बुद्धिसागर सुखसिद्धि. ॥ ४२ ॥

मंगल.

मङ्गलपद अरिहन्त छे, मङ्गलपद छे सिद्ध;
 मङ्गलपद आचार्य छे, उपाध्वाय गुण ऋद्ध. ॥ १ ॥
 पंचम मङ्गल साधु छे, परमेष्ठी एपञ्च;

६४

गातां ध्यातां प्रेमथी, कर्म रहे नहि रञ्च.	॥ २ ॥
नमस्कारना ध्यानथी, प्रगटे शक्ति अनन्त;	
सर्वोत्तम मङ्गल सदा, करे कर्मनो अन्त.	॥ ३ ॥
शाश्वत सुख देनार छे, मङ्गल पद नवकार;	
सर्वमन्त्रनुं सार छे, जगमां जय करनार.	॥ ४ ॥
कामकुम्भ चिन्तामणि, कल्प वल्लिसम एह;	
नमस्कार महामन्त्रने, स्मरतां गुण गणगेह.	॥ ५ ॥
चार निक्षेपे ध्याइए. महामन्त्र नवकार;	
चिदानन्द घट उल्लसे, होवे भवजल पार.	॥ ६ ॥
चउद पूर्वतुं सार छे, स्मरतां नासे दुःख;	
बुद्धिसागर ध्यानथी, होवे शाश्वतं सुख.	॥ ७ ॥

आत्मज्ञान.

डुहा.

आत्मज्ञान करीए सदा, चिदानन्द गुणधाम;	
आत्मज्ञानथी जाणीए, नही रूपके नाम.	॥ १ ॥
आत्मा सत्ने नित्य छे, कर्म ग्रहण करनार;	
कर्म हरण पण ते करे, निज पर्यायाधार.	॥ २ ॥
रत्नत्रयि साथी मुदा, पामे शाश्वत स्थान;	
आत्म प्रभुनी धारणा, करतां प्रगटे ध्यान.	॥ ३ ॥
अन्तर्दृष्टि साधना, साधक शुद्धि थाय;	
ज्योति निर्मल झळहळे, अजरामर पद पाय.	॥ ४ ॥
अन्तर्दृष्टि उपासना, क्षायिक गुण उपास्य;	
सापेक्षाए साध्य छे, साध्यनन्त पद वास्य.	॥ ५ ॥

૬૫

ચિદ્ધન ચૈતન શુદ્ધતા, શુદ્ધ ધ્યાનથી પાય;
 તિરોભાવે નિજ ઋદ્ધિનો, આકિર્ભાવ પમાય. || ૬ ||
 જિનપદ નિમપદમાં રહું, જ્ઞાને શુદ્ધ જણાય;
 બુદ્ધિસાગર જિનદશા, અન્તરમાં પરસ્વાય. || ૭ ||

ગુરુશ્રદ્ધા.

દુહા.

સદ્ગુરુ શ્રદ્ધા દુર્લભા, દુર્લભ ભક્તિ ઉદાર;
 ગુરુની આજ્ઞા પાઠવી, જેવી અસિની ધાર. || ૧ ||
 ગુરુ શ્રદ્ધા ભક્તિ થકી, હોવે મહાલમાલ;
 સદ્ગુરુ પદની સેવના, ટાલે સહુ જંજાલ. || ૨ ||
 સદ્ગુરુ વળ જ્ઞાન જ નહિ, ગુરુર્ષના નહિ ધર્મ;
 સદ્ગુરુની આરાધના, ટાલે સઘઠાં કર્મ. || ૩ ||
 ગુરુ કૃપાથી જ્ઞાન છે, ગુરુ કૃપાથી સુખ;
 ગુરુ કૃપાથી શાન્તિ છે, નાસે સઘઠાં દુઃખ. || ૪ ||
 સદ્ગુરુની ભક્તિ થકી, પામે શિષ્યો ધર્મ;
 ગુરુ દેવની સેવના, આપે શાશ્વત શર્મ. || ૫ ||
 ગુરુદેવ ચિન્તામાણિ, ગુરુજી સૂર્ય સમાન;
 ગુરુ પૂજા જે જન કરે, તે પામે કલ્યાણ. || ૬ ||
 ગુરુજી ધર્માધાર છે, ગુરુ આલમ્બન સાર;
 બુદ્ધિસાગર સદ્ગુરુ, જ્ઞાની જગદાધાર. || ૭ ||

સ્વાદ્યાદમાર્ગ.

સ્વાદ્યાદ દર્શન થકી, ચૈતન જ્ઞાન પમાય;
 ષડ્ દર્શન સાપેક્ષતા, ત્યારે સર્વ જણાય. || ૧ ||

६६

स्याद्वादना ज्ञानथी, जाणे सहु परमार्थ;	
स्याद्वादना ज्ञान वण, भटके मन बाह्यार्थ.	॥ २ ॥
स्याद्वादना ज्ञानथी, हठ कदाग्रह त्याग;	
स्याद्वादना ज्ञानथी, प्रगटे मन वैराग्य.	॥ ३ ॥
स्याद्वादना ज्ञान वण, तत्त्वग्रहे एकान्त;	
स्याद्वादना ज्ञान वण, कदी टळे नहि भ्रान्त.	॥ ४ ॥
स्याद्वादना बोधथी, नासे मिथ्या गर्व;	
रत्नत्रयिनी साधना, ऋद्धि प्रगटे सर्व.	॥ ५ ॥
सूक्ष्म तत्त्वना ज्ञान वण, अन्तरमां अन्धेर;	
सूक्ष्म तत्त्वना ज्ञानथी, चिदानन्दनी ल्हेर.	॥ ६ ॥
रमवुं आवुं स्वभावमां, वागे मङ्गलतूर;	
धुद्धिसागर ध्यानथी, चिदानन्द भरपूर.	॥ ७ ॥

चिदानन्द ल्हेर घटमां.

चिदानन्दनी ल्हेरो घटमां, केम पडुं हुं खटपटमां,	
बाह्य भावमां कदी न शान्ति, केम पडुं हुं लटपटमां.	॥ १ ॥
अन्तरमां शांति छे साची, श्रद्धा तेनी खरी ठरी.	
चेतन गुणनी अनन्त लीला, अनुभवी में दील खरी.	॥ २ ॥
स्थिरोपयोगे सुरता लागी, भूलाणी दुनियादारी;	
रंगायो अनुभवना रंगे, प्रगटी ज्योति जयकारी.	॥ ३ ॥
शान्तदृष्टिथी सघळे शान्ति, भास्यो अनुभव अन्तरमां;	
आतम ते परमातम पोते; भास्युं साचुं भणतरमां.	॥ ४ ॥
लय लागी अन्तरमां प्यारी, अकळकळा प्रभुनी सारी;	
प्रगट्युं अजवाळुं अन्तरनुं, नाटुं मिथ्यातम भारी.	॥ ५ ॥

६७

देखुं ते पोते हुं निश्चय, स्वपर प्रकाशी सुखकारी;
 अनुभव प्याला पीधा प्रेमे, कदी न उतरे खूमारी; ॥ ६ ॥
 बीजाने कहेवुं शा माटे, वाणी अगोचर निधायो;
 प्रारब्ध योगे कथवुं लखवुं, पण सहुथी हुं छुं न्यारो. ॥ ७ ॥
 समजे समजु मस्तानो फोइ, अवधूत योगी खेलाडुं;
 बाह्य भावनी भ्रान्ति टाळी, अन्तर सदगुण अजवाळुं. ॥ ८ ॥
 अलख देशमां निशदिन रहीशुं, निराकार पदने वरशुं;
 बुद्धिसागर अलख ध्यानथी, निर्भय ठामे झट ठरशुं. ॥ ९ ॥

विनयस्वरूप.

भलो विनय छे भलो विनय छे, विनये विद्या झट आवे;
 विनयहीन मानव मन गंदु, निर्मल शी रीते थावे. ॥ १ ॥
 वैरियो पण विनय मन्त्रथी, वशमां थावे छे जाणो;
 विनय देवतुं साधन करतां, सहु ऋद्धि घटमां मानो. ॥ २ ॥
 मोटा जननो विनय करंतां, यशडंको जगमां वागे;
 विनयवन्तने मंत्र फळे छे, सर्वजनो पाये लागे. ॥ ३ ॥
 मन वाणी कायाथी करीए, विनय मजानो सुखकारी;
 विनय विनानी विद्या बंध्या, फळ आपे नहि जयकारी. ॥ ४ ॥
 विनयवन्तने मान मळे छे, आत्मज्ञान पण ते पामे;
 विनय विनानो मनुष्य गद्धो, दुःख पामे ठामो ठामे. ॥ ५ ॥
 मोरपूठ शोभे छे जेवी, तेवी हीन विनय काया;
 विनयहीनने विद्या आपे, ते मूढा पण नहि डाह्या. ॥ ६ ॥
 कांह्या काननी कूतरी पेठे, विनयहीन नहि ठाम ठरे;
 सदगुरुनी आज्ञानो लोपी, विनयहीन भवमांहि फरे. ॥ ७ ॥

६८

फणिधरने जेवुं पयपानज, अविनयिने विद्या तेवी;
 विनयहीनने विद्या देतां, दुर्गतिनी वाटज लेवी.   ॥ ८ ॥
 विनय मजानो विनय मजानो, विनय शिष्यो मुख पावे;
 काचा घटमां जलनी पेटे, अविनयिने विद्या भावे.   ॥ ९ ॥
 विनय भक्ति श्रद्धालु जनने, आत्म ज्ञान देवुं साचुं;
 बुद्धिसागर द्रव्य भावधी, विनयभावमांहि राचुं.   ॥ १० ॥

परमार्थ वाणी.

मोहदशा उपशान्त थया वण, साचो रस्तो नहि सुझे;
 तीव्रकषायो मंद पड्या वण, सदुपदेशे नहि बुझे.   ॥ १ ॥
 सन्त मळ्या पण अक्कड रहेवे, आत्महित ते नहि साधे;
 दास बनीने गुरु सेव्या वण, सदुपदेशे नहि वाधे.   ॥ २ ॥
 श्रद्धा भक्ति जे जे अंशे, ते ते अंशे धर्म लहे;
 गुरु कृपाथी धर्म मळे छे, जिनेन्द्र वाणी एम कहे.   ॥ ३ ॥
 तन मन गुरुने अर्पण करतां, गुरुवाणी मनमां उतरे;
 जाग्रत गुरुनी सेवा करतां, भवपाथोधि भव्यतरे.   ॥ ४ ॥
 शंकाकांक्षानुं मूळ बळतुं, गुरुवाणी मनमां धरतां;
 मन आनन्दी प्रफुल्ल मुखडुं, सद्गुरुनी आज्ञा वरतां.   ॥ ५ ॥
 जंगमतीर्थ मुनीश्वर गुरुना, चरणे रहीए दास बनी;
 गुरुकृपाथी करमां परखो, शाश्वत चेतन भव्यमभि.   ॥ ६ ॥
 अध्यात्म ज्ञानोदधि मुनिगुरु, चरण सेवना सुखकारी;
 एवा गुरुना दास बन्याथी, ज्ञानकळानी तैयारी.   ॥ ७ ॥
 निष्कामपणाथी सद्गुरु सेवा, जे करसे ते भव तरशे;
 अचळ महोदय शुद्ध सनातन, रत्नत्रयी प्रेमे वरसे.   ॥ ८ ॥

६६

आत्मतत्त्व लक्ष्यार्थ ग्रहीने, तन्मम चित्ते धर्म करो;
बुद्धिसागर परम प्रभुता, प्रगटावी आनंद वरो. ॥ ९ ॥

धर्म सूत्रमां स्वार्थ त्यागः ॥

धर्मसूत्रने भणो भणावो, पैसा माटे फोक अरे;
स्वार्थतणी फांसीने माटे, धर्म न प्रणमे दील खरे. ॥ १ ॥
परमार्थपणामां स्वार्थ कर्याथी, स्वार्थतणी स्थिरता थाती;
स्वार्थ टळ्या वण धर्म न प्रणमे, मोटी स्वार्थतणी काती. ॥ २ ॥
जो प्रगटे आत्मार्थ प्रेम तो, पैसानी त्यां वात नहीं;
अमृत पण जो विष बने तो, धर्मवासना दूर रही. ॥ ३ ॥
परमार्थ कृत्यमां स्वार्थपणानी, हृदयवासना दूर करो;
परम धर्म प्रगटणे तेथी, शाश्वत शिवपद ठाम ठरो. ॥ ४ ॥
पैसा आदि लालच छोडी, धर्म कृत्य दीलमां धरवुं;
निष्कामपणार्थी उच्चकोटीमां, प्रेमे झट पगलुं भरवुं. ॥ ५ ॥
उदर पोषण धर्म कृत्यना, नामे करवुं ते भूंडुं;
धर्म प्रेम जामे नहि तेथी, थातुं नहि मनडुं रुडु. ॥ ६ ॥
धर्माध्यापक शिक्षक आदि, पदवी जे पैसा माटे;
अन्ते तेथी थाय न सारु, जीव वळतो अवळी वाटे. ॥ ७ ॥
धन आदिनो स्वार्थ तजीने, निष्कामपणार्थी धर्म करो;
उच्चभावना प्रगटे तेथी, वीर जिनेश्वर धर्म धरो. ॥ ८ ॥
धन्य धन्य मुनिवर सदगुरुजी, स्वार्थ तजी परमार्थ करे;
सफळ मुनिनां धर्म कृत्य सहु, शुद्ध हृदयमां धर्म धरे. ॥ ९ ॥
स्वार्थतजीने परमपन्थमां, अधिकारे पगलुं भरवुं;
बुद्धिसागर धर्मसूत्रनां, उद्देशेने अनुसरवुं. ॥ १० ॥

७०

आत्मज्ञानिना उद्गार.

शुद्ध चेतना स्वरूप रमणमां, अनुभव योगे रंगायो;
 भूल्यो मिथ्या दुनियादारी, स्वरूप म्हारु हुं पायो. ॥ १ ॥
 दुनियानी खटपट सहु छोडी, जोडी सुरता अन्तरमां;
 यन्त्र तन्त्रनी तजी कल्पना, भुं न माया भणतरमां. ॥ २ ॥
 निन्दो कोइक वंदो कोइक, दुनियानी परवाहनथी;
 मनमां आवे तेवुं मानो, ल्यो शुं अमृत वारि मथी. ॥ ३ ॥
 अलहळ ज्योति दर्शन करशुं, बाह्य दशामां नहि फरशुं;
 तरशुं भवजलधिने सहजे, अन्तरनी वातो करशुं. ॥ ४ ॥
 अलखनी अवधूत दशामां, जगनुं स्वमुं भूलायुं;
 हुं तुं नो सहु भेद गयो दूर, भूल्यो सहु मिथ्या गायु. ॥ ५ ॥
 प्रगटयो विजळीनो चमकारो, झळहळ झगमग अजवाळुं;
 कहुं न कोने जातुं मुखथी, अन्तर आंखोथी भाळुं. ॥ ६ ॥
 दुनिया मानो के नहि मानो, जरुर तेनी शुं मारे;
 समज्या तेने सान मळी छे, पोताने पोते तारे. ॥ ७ ॥
 मूढ कहो के बुध कहो कोइ, तेथी कंइ न जावानुं;
 ज्ञान ध्यानमां रहेशुं रंगे, भावि भाव ते थावानुं. ॥ ८ ॥
 अनुभवामृत पीधुं प्रेमे, विषयाशा दूरे वारी;
 बुद्धिसागर अलखधूनमां, चिदानन्दपद जयकारी. ॥ ९ ॥

आत्म देशमां अनन्त सुख.

आत्म देशमां सुख अनंतुं, मळ्या पछी नहि टळवानुं;
 आत्म देशनी लीला न्यारी, परम रूपमां भळवानुं. ॥ १ ॥

७१

आत्म देशनी अकळकळा छे, झळहळ झगमग ज्यां ज्योति;
 अंतरमां उतरी जोवाथी, चेतन ज्ञाने विष्णोति. ॥ २ ॥
 आत्म देशमां जोगी जागे, परमात्म पदने परखे;
 आप स्वरूपे आप प्रकाशे, समजी हंसा मनहरखे. ॥ ३ ॥
 जन्म जरा मृत्युथी न्यारो, आत्म देश घटमां लावो;
 मायाना देशो उल्लंघो, आत्म देशमां झट आवो. ॥ ४ ॥
 एकाकार सघळा त्यां भासे, भेदभाव नहि रहेवानो;
 अलखदेश पोतानो सन्तो, ज्ञान चक्षुथी जोवानो. ॥ ५ ॥
 अलखदेशमां जात भात नहि, निराकार छे जयकारी;
 अनंत गुण पर्यायतुं आश्रय, शुद्ध ब्रह्मपद सुखकारी. ॥ ६ ॥
 दुःख देनारा माया देशो, माया दुःखनी छे क्यारी;
 सुरता साधो अलख देशमां, अलखदेशनी बलिहारी. ॥ ७ ॥
 अलखदेशना गुणो अनंता, पामे तेनी हुशियारी;
 बुद्धिसागर आत्म देशमां, जावो भव्यो नरनारी. ॥ ८ ॥

देह नगर.

देह नगरमां जो तुं विचारी, कोण आवीने गया नहीं;
 अनन्त आव्या अनंत चाल्या, तन धन माया अहीं रही दे०॥१॥
 पाणीमांहि जेवुं पतासुं, देहनगर रचना तेवी;
 मान मूर्ख मन जूठी काया, परभवनी वाटज लेवी. दे० ॥ २ ॥
 काया नगरी कदी न तारी, माने शुं मारी मारी;
 फजेत फाळको एकदिन थाशे, भ्रान्तिथी भूल्यो भारी. दे०॥३॥
 समज समज मन चेतन डाह्या, समजी ले शिक्षा सारी;
 आव्या तेने अंते जावुं, त्यागी सह दुनिया दारी. दे० ॥ ४ ॥

७२

काया नमरीना बसनारा, चेत चेत चेतनराया;
बुद्धिसागर अवसर पामी, जाग्रत था चिद्बनराया. दे० ॥ १ ॥

रीस.

डुहा०

- रीस कदी नहि कीजीए, रीस थकी सन्ताप;
बैर झेर प्रगटे बहु, प्रगटे बहुलां पाप. ॥ १ ॥
- अवळी बुद्धि उपजे, हठ कदाग्रह जोर;
रीस थकी बहु शोक छे, ठरे न जेवुं ढोर. ॥ २ ॥
- रीस सर्पिणी मन डसे, प्रगटे मिथ्या घेन;
प्रेम सम्प टाळे अरे, पडे न रीसे चेन. ॥ ३ ॥
- अकृत्य कृत्य कराय छे, अवाच्य पण बोलाय;
व्हालां पण द्वेषी बने, अवळे पन्थ जवाय. ॥ ४ ॥
- अमृत शिक्षा झेर सम, रीसे ऋद्धि विनाश;
विवाहनी वरसी बने, रीसे कार्य हणाय. ॥ ५ ॥
- ज्ञानी ध्यानी मोटका, रीसे वाळे दाट;
रागी पण द्वेषी बने, बेसे उंधे खाट. ॥ ६ ॥
- रीसे सन्मति वेगळी, रीसे दूरे धर्म;
पग पग रीसे दुःख छे, रीसे बांधे कर्म. ॥ ७ ॥
- तप जप संयम सहु टळे, मळे नहि सुखधाम;
क्षमा धर्याथी सन्मति, सिद्धे सघळां काम. ॥ ८ ॥
- रीस तज्याथी शान्तता. पामे सहु कल्याण;
बुद्धिसागर सज्जनो, पामे शिवपुर स्थान. ॥ ९ ॥

७३

चिन्ता.

उदा.

चिन्ताथी चतुराइ टळे, चिन्ता चिता समान;	
चुडेल सम चिन्ता कही, चिन्ता दुःखनी खाण;	॥ १ ॥
चिन्ताथी नहि चेन छे, सप्त धातु शोषाय;	
चिन्ता वशमां जे पडथा, आकुल व्याकुल थाय.	॥ २ ॥
चिन्ताथी शक्ति घटे, करती प्राण विनाश;	
बळवंता निर्बळ थता, ज्ञान ध्याननो नाश.	॥ ३ ॥
आर्त रौद्रतुं मूळ छे, चिन्ताथी संताप;	
धर्म कर्म सुजे नहि, चिन्ताथी बहु पाप.	॥ ४ ॥
चिन्ता छे महा राक्षसी, क्षण क्षण चूसे प्राण;	
सत्यानन्दने टाळती, अंधारा सम जाण.	॥ ५ ॥
चिन्ता त्यां आनन्द नहि, जुओ विचारी चित्त;	
महामलीन चिन्ता अरे, होय न भव्य पवित्र.	॥ ६ ॥
शाश्वत सुख न सम्पजे, पग पग होवे दुःख;	
चिन्ता करनारा अहो, लहेन शाता सुख.	॥ ७ ॥
रोग शोक मन उद्भवे, चिन्ताथी संसार;	
चिन्ता टळतां सहु टळ्युं, बुद्धिसागर धार.	॥ ८ ॥

धर्म रहस्य बोधक.

मोहे वनीयो शुं घरबारी, सुरता अन्तरमां नहि धारी,
 कूढ कपटमां निशदिन रातो, पाप करी भोजन खातो;
 धर्मना बहाने लक्ष्मी रळतो, तच्च कशुं नहि पातो. मोहे० ॥ १ ॥
 घरबारी थइ गुरु थवानी, इच्छा मनमां राखे;

७४

साधु संतनी निन्दा करतो, धर्मत्न दूर नाखे. मोहे० ॥ २ ॥
 पैसा माटे सूत्र भणावे, शिक्षक नाम धरावे;
 श्रावक एवं नाम धरावे, ज्ञान द्रव्यने खावे. मोहे० ॥ ३ ॥
 पैसा माटे भाषण करीने, लावे घरमां नारी;
 कळिकाळमां सुधारो आ, वाणी बोले प्यारी. मोहे० ॥ ४ ॥
 आजीविका श्रावक चलवे, धर्म पन्थथी भूंडा;
 उपर सारा अंदर काळा, धर्म धूतारा कूडा. मोहे० ॥ ५ ॥
 धर्म नामनां फंड करीने, अवळी वात चलावे;
 गणधर वाचक वचन विराधे, कळिकालमां फावे. मोहे० ॥ ६ ॥
 मुनिवर गुरुनी आण न माने, मनमां आव्युं करता;
 श्रावक एवा अर्धदग्ध केइ, चतुर्गतिमां फरता. मोहे० ॥ ७ ॥
 धर्म द्रव्यनुं रक्षण करता, श्रावकनां व्रत पाळे;
 बुद्धिसागर सद्गुरु आज्ञा, पाळी धर्म चाले. मोहे० ॥ ८ ॥

प्रासंगिक बोध.

श्रद्धा भक्ति वण अंधारु, खूले कदी न मुक्ति बारु;
 बर्णी ठणीने चमचम चालो, मगरुनीमां म्हालो,
 फकड फांको थासे वांको, सज्यो ठाठ सहु ठालो. श्रद्धा० ॥ १ ॥
 शिरपर टोपी करमां सोटी, चश्मां आंखे घालो;
 बीडीनो धुमाडो पीवो, पण अंते तो चालो. श्रद्धा० ॥ २ ॥
 जमण भ्रमणमां निशदिन रातो, खातो कुलटां लातो;
 पाप कर्मनी पोठी बांधी, मरी नरकमां जातो. श्रद्धा० ॥ ३ ॥
 टापटीपमां दीवस गाळो, धर्म पन्थने खाळो;
 गप्पां मारो मनमां आव्यां, भरवो पडे उचाळो. श्रद्धा० ॥ ४ ॥

७५

गुरुविना तो ज्ञान न मळतुं, भाषानुं भणतर काचुं;
 गुरु विनय वणमान नळळतुं,समजी ल्यो मन साचुं. श्रद्धा० ॥ ५ ॥
 स्वच्छंद छोकरवादी टाळी, गुरु भक्ति दिल धरीए;
 गुरुविनयथी ज्ञानज पामी, मुक्ति वधू झट वरीए. श्रद्धा० ॥ ६ ॥
 कंचनदारा त्यागि गुरुना, पगपर मस्तक धरीए;
 बुद्धिसागर गुरु कृपाथी, भवसागर झट तरीए. श्रद्धा० ॥ ७ ॥

माया स्वरूप.

जगमां माया छे धूतारी, माया अनन्त दुःख देनारी,
 माया सारी माया प्यारी, माया कामणगारी;
 अंधी छे मायाथी दुनिया, माया विषनी क्यारी. ज० ॥ १ ॥
 कृपतिनी जननी छे माया, प्रगटे चोरी ज्वारी;
 मायानां विष वृक्षो ज्यां त्यां, माया शक्ति भारी. ज० ॥ २ ॥
 माया कामण माया डुंमण, माया नाच नचवे;
 मायाना अंधारामांहे, फरतां पार न आवे. ज० ॥ ३ ॥
 माया दरियो कोइक तरियो, माया युद्ध करावे;
 मायामां म्हारु जे माने, ते दुर्गतिमां जावे. ज० ॥ ४ ॥
 मायानी पूजारी दुनिया, ज्यां त्यां नरने नारी;
 बुद्धिसागर सन्तो साचा, सुरता अन्तर धारी. ज० ॥ ५ ॥

अनुभव.

अनुभवामृत स्वादथी, अजर अमर सुख थाय;
 अनुभव शिव सुख वानगी, परम प्रभु परखाय. ॥ ? ॥
 अनुभव केवल ज्ञाननो, लघुज्ञात छे भव्य;

७६

अनुभव निश्चय धर्मनो, सर्व थकी कर्तव्य.	॥ २ ॥
अनुभव रङ्ग मजीठनो, उत्तरे नहि तलमात्र;	
अनुभव पाम्या जे जना, तेनां अन्यज गात्र.	॥ ३ ॥
अनुभव ताळी लागतां, दर्शन जिननुं थाय;	
रवि किरणो प्रगटया थकी, नजरे सर्व जणाय.	॥ ४ ॥
निश्चय श्रद्धा अनुभवे, शुद्ध रमणता थाय;	
जे पाम्या ते त्यां रम्या, परने नहीं जणाय.	॥ ५ ॥
गुरुगम ज्ञानाभ्यासथी; प्रगटे अन्तर दृष्टि;	
अन्तर्दृष्टि प्रगटतां, देखे निजगुण सृष्टि.	॥ ६ ॥
उदासीनता त्यां टळे, वदन प्रफुल्ल जणाय;	
बाह्य फरे प्रारब्धथी अन्तर भिन्न सदाय.	॥ ७ ॥
अन्तरना उपयोगथी, अखण्ड निजगुण भोग;	
बुद्धिसागर सिद्ध छे, रत्न त्रयिनो योग.	॥ ८ ॥

द्रव्यभाव विहार.

बहेतुं जल निर्मल रहे, मलीन थिर जल थाय;	
गामो गाम विहारथी, निर्मल मुनि सदाय.	॥ १ ॥
सर्व सङ्गना त्यागमां, निमित्त हेतु जे विहार;	
ममत्व टळतुं वेगथी, उत्तम मुनि व्यवहार.	॥ २ ॥
निर्जन स्थान विहारथी; ज्ञानी मन वैराग्य;	
वैराग्ये मन वर्ततां, प्रगटे छे सौभाग्य.	॥ ३ ॥
मुनि गीतार्थ विहार छे, गीतार्थ निश्चित धार;	
अल्पागमना ज्ञानथी, एकीलो न विहार.	॥ ४ ॥
अन्तरना उपयोगथी, अन्तरमांहे विहार;	

७७

उपशमादिक भावथी, निश्चयनय अनुसार.	॥ ५ ॥
अन्तरना सापेक्षथी, साचो बाह्य विहार;	
अन्तरथी निश्चल रहे, भाख्युं शास्त्राधार.	॥ ६ ॥
पवन फेरवे पर्णने, तेम प्रारब्धे देह;	
देश विदेशे भटकतुं, निश्चयथी निजगेह.	॥ ७ ॥
प्रारब्धे विचरे मुनि, स्थिरता निजगुणमांहि;	
बुद्धिसागर सन्तने, सदानन्द घटमांहि.	॥ ८ ॥

सत्यबोध.

वसे ज्ञान त्यां मान नहि, दामवसे त्यां काम;	
बुद्धिसागर रवि अने, रजनी एक न ठाम.	॥ १ ॥
पर ललना परधन तजे, सेवे सज्जन संग;	
बुद्धिसागर अनुभवे, परमानन्द तरंग.	॥ २ ॥
मन पाराने मारवा, उत्तम औषध जाण;	
ज्ञानि जननी सेवना, बीजुं अनुभव ज्ञान.	॥ ३ ॥
वैरमूल वाणी बुरी, प्रेममूल उपकार;	
दया धर्मतुं मूल छे, मोक्ष मूल अनगार.	॥ ४ ॥
विनयमूल विद्या कही, शत्रु मूलजे क्रोध;	
क्षमा मूल सत् सङ्गति, गुरु मूल छे बोध.	॥ ५ ॥
विवेक मूल सज्जनपणुं, धर्म मूल विश्वास;	
व्यसन मूल इच्छा कही, मोह मूल छे आश.	॥ ६ ॥
आत्मज्ञान शिव पन्थ छे, बुद्धिसागर जाण;	
अनुभवरङ्गे जे रमे, ते पामे सुख खाण.	॥ ७ ॥

७८

सिद्धान्तामृत.

कर्या कर्म छुटे नहि, भोगववां निर्धार;	
नरपति सुरपति रंक सहु, कर्माधीन संसार.	॥ १ ॥
निकाचितजे बांधियां, अष्ट कर्म दुःखकार;	
भोगववां नकी पडे, कदी न आवे पार.	॥ २ ॥
कर्म करे ते भोगवे, राग द्वेष प्रयोग;	
चतुर्गतिमां भटकवुं, कर्म तणो सहु भोग.	॥ ३ ॥
उदयागत करणी करे, ज्ञानी अन्तर भिन्न;	
नविन कर्म बांधे नहि, अन्तरमां लयलीन.	॥ ४ ॥
उपशमादिक धर्ममां, ज्ञानि जन उपयोग;	
बाह्यभाव राचे नहीं, बाह्यभाव छे रोग.	॥ ५ ॥
ज्ञानदशा विरतिपणुं, करे कर्मनो नाश;	
स्याद्वादना ज्ञानथी, होवे शिवमां वास.	॥ ६ ॥
आत्मज्ञाननी तीव्रता, भाव चरणनो योग;	
बुद्धिसागर भोगवे, शाश्वत सुखनो भोग.	॥ ७ ॥

शुद्धस्वरूप.

हुहा.

शुद्ध स्वरूपाधारमां, वर्ते जो उपयोग;	
परमानन्द पद अनुभवे, निश्चय निज गुण भोग.	॥ १ ॥
चिदानन्दनी ल्हेरियो, प्रगटे आत्ममझार;	
निश्चय निज चारित्रमां, सिद्ध बुद्ध निर्धार.	॥ २ ॥
निश्चय गुण उपयोगमां, सर्व सङ्ग परित्याग;	
शुद्ध ध्यान आलम्बने, शुद्ध रमणता लाग.	॥ ३ ॥

७९

टले मोहनी वासनः, झळ हळ जागे ज्योत;
 निश्चय धर्म दशावरे, थावे धर्मोद्योत. ॥ ४ ॥
 अनेकान्तना ज्ञानथी, ध्यावो चेतनराज;
 परम महोदय पद वरो, अखण्ड शिव साम्राज्य. ॥ ५ ॥
 सर्वोपाधि त्यांगथी, परमानन्द जणाय;
 अनुभवी ए अनुभवे, परम प्रभुता पाय. ॥ ६ ॥
 अनुभवीए अनुभव्युं, ए पद स्थिरता पाय;
 बुद्धिसागर आत्मनुं, प्रभुपणुं परखाय. ॥ ७ ॥

योग विषय.

नाभिकमलमां सुरता साधी, गगन गुफामां वास कर्यो;
 भूलाणी सह दुनियादारी, चेतन निज घरमाहि ठर्यो ॥ १ ॥
 चिदानन्दनी ल्हेरि घटमां, अनुभवी नहि जाय कही;
 हाडमांज रंगाणी रङ्गे, झळहळ ज्योति जागी रही; ॥ २ ॥
 इन्द्रासननी पण नहि इच्छा, वन्दन पूजन मान टळ्युं;
 अलख निरञ्जम स्वामी मळीयो, जलबिन्दु जलधिमां भळ्युं ३॥
 नहि कोइ रागी नहि कोइ द्वेषी, दृष्टा साक्षीभूत रह्यो;
 नाम रूपथी न्यारो परख्यो, वाणीथी नहि जाय कह्यो ॥४॥
 अनन्त शक्ति स्वामी भेट्यो, ज्यां जोवुं त्यां अजवाळुं;
 उलट आंखथी आव्यो घटमां, अनन्त लक्ष्मी घर भाळुं ॥५॥
 मम वाणी कायादिक रचना, प्रारब्धे ते बनी रही;
 साक्षी भूत हुं तेमो रहियो, अकळ कळा नहि जाय कही ॥६॥
 उलटयो शाश्वत सुखनो दरियो, परा पार पण नहि पावे;
 बुद्धिसागर धम्य जगत्मां, शाश्वत शिव मन्दिर जावे ॥ ७ ॥

८०

वैराग्यामृत.

बणी ठणी शुं फूले फूलण, छेवट सहु चाल्युं जाशे;
 अमर रक्षा नहि कोइ आजगमां, पाछळथी तुं पस्ताशे. ॥ १ ॥
 म्हारु माने फोगट प्राणी, त्हारु कोइ न थानारु;
 सगा संबंधी गाडी लाडी, अन्ते सर्वे जानारु. ॥ २ ॥
 जेजे इच्छे ते सहु जाशे, माया वाडी करमाशे;
 मरडी मूछो मन शुं म्हाले, पाछळथी खत्ता खाशे. ॥ ३ ॥
 मगरुथी मन शुं म्हाले, केम अवळे रस्ते चाले;
 अणधार्यो अरे काळ पकडशे, छति आंखे केम नवभाळे. ॥ ४ ॥
 बडाइनां शुं वणगां फूके, भवाइनी भूंगळ वागे;
 समज समज चेतन मनमांहे, वाळ हवे मन वैराग्ये. ॥ ५ ॥
 दुनियानी खटपट सहु खोटी, जीवननी आशा मोटी;
 अन्ते तो अणधार्युं जातुं, साथे आवे नहि लोटी. ॥ ६ ॥
 दुनियामां सुखनी आशा नहि, तजो विषयनी पिपासा;
 साचुं सुख चेतननुं शाश्वत, माया संगि जन दासा. ॥ ७ ॥
 आव्यो अनुभव रहे न छानो, अंतरमां साचुं मानो;
 बुद्धिसागर सिद्ध निरंजन, दशा लह्याथी मस्तानो. ॥ ८ ॥

अलख फकीरी.

अलखफकीरीमां सुख शान्ति, बाकी दुनियामां भ्रान्ति;
 अलखफकीरी मांहे रहेवुं, दुनियातुं कहेवुं स्हेवुं. ॥ १ ॥
 अलखफकीरी धून दशामां, परम प्रभु दर्शन होवे;
 अनुभव दर्शन पामी दृष्टा, पोताने पोते जोवे. ॥ २ ॥
 स्याद्वाद नय अलखफकीरी, वर्ते त्यां नहि दीळगीरी;

८१

अन्तर सृष्टि लीला प्रगटे, लोह संग तेजंतुरी.	॥ ३ ॥
स्पृहा नहि तलभार जगत्नी, नामरूपथी हुं न्यारो;	
कोइक निन्दो कोइक वंदो, समभावे घट उजियारो.	॥ ४ ॥
दुनियानी खटपट लटपटमां, सुखनुं चिन्ह न देखातुं:	
पोताने पोते देख्यो त्यां, कांइ न जातुं नहि थातुं.	॥ ५ ॥
जुओ विचारी जुओ विचारी, देह देवळमां संन्यासी;	
सन्यासीनी अकळकळाने, देखंतां नहि उदासी.	॥ ६ ॥
ध्याने ध्यावुं अन्तर गावुं, सुरताथी दीलमां लावुं;	
परम प्रभुनुं दर्शन दीटुं, बाह्यभावमां नहि जावुं.	॥ ७ ॥
अलखफकीरी भोगववामां, सात धाततो रंगाणी;	
बुद्धिसागर अलखफकीरी, आनंदकारी मस्तानी.	॥ ८ ॥

आत्मज्ञानप्रकाश.

आपस्वरूपे आप प्रकाश्यो, नातुं सहु हुं ने मारु;	
वदवुं व्यवहारे हुं मारु, शुद्धरूप निश्चय न्यारु.	॥ १ ॥
औदयिकयोगे फरवुं हरवुं, अन्तरथी न्यारा रहेवुं;	
भिन्न भिन्न जड चेतनवृत्ति, निजधन तो निजने देवुं.	॥ २ ॥
अन्तरदृष्टिथी सहु जोवुं, परिणमुं नहि परभावे;	
ध्यान धारणामां हुं पोते, पोते पोताने ध्यावे.	॥ ३ ॥
चेन पडे शुं दुनिया रंगे, आतममांहि रंगातां;	
चेन पडे नहि बाह्यप्रदेशे, प्रदेश अन्तरमां जातां.	॥ ४ ॥
रूप रागमां मोज मझा शुं, अन्तरथी निश्चय धार्यो;	
शरीरमांहि वास कर्यो पण, निश्चयथी हुं लुं न्यारो.	॥ ५ ॥

११

८२

स्याद्वादनयद्दृष्टि देखुं, वस्तरूप साचुं भासे;
 नाम कहुं तो नाम न तेनुं, गुरुगमथी ते परखाशे. ॥ ६ ॥
 अनुभव आव्यो टळे न टाळ्यो, सिद्धबुद्ध हेतु थाशे;
 बाह्यभाव विसारी देतां, साचो अनुभव परखाशे. ॥ ७ ॥
 सत्ताथी छे सिद्ध समोवड, नवधा भक्तिथी पूजो;
 अकळकळा जगजीवननी छे, समजे तेहिज नहि बीजो. ॥८॥
 परम महोदय शाश्वत लक्ष्मी, समय समय तेनो भोगी;
 बुद्धिसागर गावो ध्यावो, क्षायिक शाश्वतपद योगी. ॥ ९ ॥

तर्कवितर्क.

तर्कवितर्को करो करोडो, चर्चार्थी मस्तक फोडो;
 अहंत्वृत्तिघोडा पर बेसी, मनमां आवे त्यां दोडो. ॥ १ ॥
 विषय विचारो करो हजारो, पण आवे नहि भवपारो;
 दुनियानी खटपटमां खूंची, फोगट मानवभव हारो. ॥ २ ॥
 देह बंगलो जीव मुसाफर, अणधार्यो अन्ते जाशे;
 आंख मींचाए कशुं न हाथे, पाछळथी तो पस्ताशे. ॥ ३ ॥
 स्वप्नाजेवी जगनी माया, पाणीमांना पडछाया;
 सगां संबधी मूकी जावुं, स्त्री धन पुत्र अने काया. ॥ ४ ॥
 चेतो झटझट चेतो झटपट, छंडी दो दुनियाबाजी;
 बाह्यभावनी तृष्णा छोडी, अन्तरमां रहेशो राजी. ॥ ५ ॥
 मोहभावनी खटपट छोडी, आतमने सेवो ध्यावो;
 बुद्धिसागर शाश्वत लक्ष्मी, लेवानो मळीयो ल्हावो. ॥ ६ ॥

८३

चितिशक्ति.

- चितिशक्तिने ओळखवाथी, समजाशे घटमां ऋद्धि;
 चितिशक्तिना पूर्णपणाथी, क्षायिक भावेछे सिद्धि. ॥ १ ॥
- आत्मज्ञान वण जग अंधारु, आत्मज्ञान अर्पे सारु;
 आत्मज्ञान वण बाह्यदशामां, निशदिन जाणो अंधारु. ॥ २ ॥
- आत्मज्ञान वण कदी न शान्ति, टळे नहि भवभय भ्रान्ति;
 आत्मज्ञान उपयोग दशा वण, प्रगटे नहि अन्तर कान्ति. ॥ ३ ॥
- आत्मज्ञान रविना उद्योते, मिथ्यातम झट अळपाशे;
 सोहं सोहं रटना योगे, परगट पोते परखाशे. ॥ ४ ॥
- आत्मज्ञान वण अंधो मानव, भटकेछे भवमां भारी;
 आत्मज्ञान वण कदी न टळती, जोशो आ दुनियादारी ॥ ५ ॥
- हरिहर ब्रह्मा खुदा स्वयंभु, पोते पोताने देखे;
 आतम ते परमातम साचो, बाकी सघळुं उवेखे. ॥ ६ ॥
- तपजप किरिया दीक्षा भिक्षा, आत्म ज्ञान वण छे काची;
 आत्मज्ञानथी मुनिपणुं छे, भव्यो रहेशो त्यां राची. ॥ ७ ॥
- सकळ सूत्रनुं सार प्रकाशुं, आत्मज्ञान वरवुं साचुं;
 मत कदाग्रह तेथी टळशे, ते वण भणतर सहु काचुं; ॥ ८ ॥
- म्हारे तो चिन्तामाणि फळीयो, आत्मज्ञान घट परखायुं;
 बुद्धिसागर अनेकान्त नय, समजी म्हारु में पायुं. ॥ ९ ॥

॥ ब्रह्मचर्य ॥

- पर परिणातिथी न्यारा रहेवे, निश्चयथी ते ब्रह्मचारी;
 निश्चयथी जे ब्रह्मचारिछे, तेनी जगमां बलिहारी. ॥ १ ॥

८४

- आत्मज्ञानथी परपरिणतिना, त्यागी मिश्रय ब्रह्मचारी;
 आत्मज्ञान वण वृषभं विगेरे, बाह्यशीलना आचारी. ॥ २ ॥
 द्रव्य थकी ब्रह्मचारी होवे, मिथ्यात्वी जे अज्ञानी;
 परपणितिथी भवमां भमता, वात जरा नहिछे छानी. ॥ ३ ॥
 भाव थकी ब्रह्मचारी होवे, अनेकान्त मतनो ज्ञानी;
 भाव ब्रह्म ते उपादान छे, भाखेछे जिनवर वाणी. ॥ ४ ॥
 भाव ब्रह्मनुं कारण साचुं, द्रव्यब्रह्म ते ज्ञानीने;
 समजण साची शास्त्रे भाखी, सुज पडे नहि मानीने. ॥ ५ ॥
 द्रव्य शीयल ते रंकसमुं छे, भाव शीयल सुरपति सरखुं;
 द्रव्य थकी पण अनन्त महिमा, भाव शीयल जाणी हरखुं. ॥ ६ ॥
 भावथकी ब्रह्मचारी थातां, मुक्ति करतलमां साची;
 भाव ब्रह्ममां अनन्त शक्ति, रहेतो ज्ञानी त्यां राची. ॥ ७ ॥
 भाव ब्रह्मव्रत शून्य हृदय जन, द्रव्यब्रह्मथी मन फूले;
 भाव ब्रह्मनी प्राप्ति वण ते, भवभ्रमणमांहि झूले. ॥ ८ ॥
 द्रव्यभावथी जे ब्रह्मचारी, जगमां तेनी बलिहारी;
 सापेक्षाए सर्वे साचुं, सपजे समकित अवतारी. ॥ ९ ॥
 द्रव्यशीयलथी भावब्रह्मनी, अलखदशामां रंगायो;
 बुद्धिसागर भाव ब्रह्मनो, अनुभव घटमांहि पायो. ॥ १० ॥

लक्ष्मीसत्तानी उपाधि.

- लक्ष्मी सत्तानी उपाधि, प्रगटावे व्याधि आधि;
 लक्ष्मी सत्ताथी न्याराने, जल्दी घटमां ल्यो साधी. ॥ १ ॥
 विष्टासम दुनिश्चाना माने, वध्युं न कांडक हुं मानुं;
 लक्ष्मी ललनानी लालवणी, ब्रह्मतस्व रहियुं छावुं. ॥ २ ॥

८५

अनेक वांचो नवरस ग्रन्थो, मायाना ए सहु पन्थो;
 रहे वासना जडनी दीलमां, काचा एवा सहु ग्रन्थो. ॥ ३ ॥
 जड संगी ते खरा कुरंगी, जड वस्तुना भीखारी;
 लक्ष्मीदारो ते कहेवाता, ए पण मिथ्यातम भारी. ॥ ४ ॥
 करो हजारो करो हजारो, उद्यम लक्ष्मीना माटे;
 तन धन मूकी अंते जावुं, वहेती चतुर्गति वाटे. ॥ ५ ॥
 खावो पीवो हसो सुवो पण, आंख मिंचाए अंधारु;
 जोयुं सघळुं चाल्युं जाशे, फूले तुं शाने सारुं. ॥ ६ ॥
 त्वरित चेतो त्वरित चेतो, काळ झपाटा शिर देतो;
 केइक चाल्या केइक चाले, परभवनो पन्थज वहेतो. ॥ ७ ॥
 धर्म करो झट धर्म करो झट, मळीयुं नरभवतुं टाणुं;
 प्रपंच मायाना सहु छोडी, ध्यावो गावो जिनगाणु. ॥ ८ ॥
 अमूल्य अवसर अमूल्य अवसर, पामी प्राणी शीघ्र तरो;
 बुद्धिसागर अलखनिरंजन, ध्याने शाश्वत सिद्धि वरो. ॥ ९ ॥

आत्मज्ञान महत्ता.

अनेक भाषा भणतर योगे, जगमां पंडित कहेवाशो;
 सायन्सनो अभ्यास करो तो, प्रोफेसर तेना थाशो. ॥ १ ॥
 जेवी वृत्ति तेवा थाशो, करी कमाणेने खाशो;
 मूळतत्त्वने शोधो जगमां, मायार्थी नहि भरमाशो. ॥ २ ॥
 आत्मज्ञाननी प्राप्तिवण तो, आत्मोन्नति न थानारी;
 उच्चभावना आत्मज्ञानथी, परम महोदयपद भारी. ॥ ३ ॥
 सर्वदेशमां सर्वकालमां, आत्मज्ञानवण अंधारु;
 आत्मज्ञानवण कदी न टळशे, मोहतणुं म्हारु त्हारु. ॥ ४ ॥

८६

शोधो घटमां शोधो घटमां, सातनयोना ज्ञानबडे;
 चउनिक्षेपा सप्तभंगीथी, सम्यक् चेतन तत्त्व जडे. ॥ ५ ॥
 चेतन परखो चेतन परखो, चेतनने जाणी हरखो;
 देह सृष्टिनो कर्त्ता हर्ता, चलवे छे तनुनो चरखो. ॥ ६ ॥
 असंख्यभानु चंद्रतेजपण, जेना तेज थकी भासे;
 बुद्धिसागर ज्ञानदिवाकर, झळहळतो घटमां पासे. ॥ ७ ॥

मन चंचळता.

ज्यां सुधी मननी स्थिरता नहि, त्यां सुधी चंचळ वेळा;
 मननी चंचळता भवहेतु, मळे नहि अनुभव मेळा. ॥ १ ॥
 क्षण क्षण मांहि नव नव रंगो, मननी चंचळता योगे;
 मन चंचळता चेतन चंचळ, योगी चंचळता रोके. ॥ २ ॥
 हास्तिकर्णवत् ठरे नहि मन, त्यां सुधी भवमां भमवुं;
 चतुर्गतिमां मन भटकावे, बाह्य दशामांहि रमवुं. ॥ ३ ॥
 आत्मज्ञानवण चित्त ठरे नहि, करो उपायो जो कोटी;
 योगाष्टक अभ्यास कर्याथी, उच्चजीवन आशा मोटी. ॥ ४ ॥
 ज्ञानाभ्यासे मन वाळ्याथी, मन पारो ठरशे ठामे;
 अन्तरमां उपयोगे रमतां, मननी निश्चलता जामे. ॥ ५ ॥
 वैराग्ये मनडुं वाळ्याथी, बाह्यविषयथी मन अटके;
 श्री सद्गुरुनी श्रद्धाभक्ति, योगे मनडुं नहि भटके. ॥ ६ ॥
 श्री सद्गुरुनी परम कृपावण, मन चंचळता नहीं टळे;
 आलंबन सद्गुरुनुं मोडुं, गुरुकृपाथी शर्म मळे. ॥ ७ ॥
 गुरु भक्तिथी ज्ञान सहजछे, ज्ञाने शुद्ध क्रिया होवे;
 आप स्वरूपे आप प्रकाशे, पोते पोताने जोवे. ॥ ८ ॥

८७

गुण स्थानकमां नीपजशे गुण, अनुक्रमे मननी स्थिरता;
बुद्धिसागर ज्ञानदिवाकर, योगे परम प्रभु वीरता. ॥ ९ ॥

कइवस्तुमां राचुं.

- शुं राचुं हुं ललनातनुमां, गंदी छे स्त्रीनी काया;
शुं राचुं हुं धन सत्तामां, जूटी छे तेनी माया. ॥ १ ॥
- शुं राचुं हुं वाडीमांहि, वाडीनी छे नश्वरता;
जे जन जेमां राचे प्रेमे, तेमां ते जन अवतरता. ॥ २ ॥
- शुं हुं राचुं शरीरमांहि, शरीर पण जुहुं थातुं;
शुं हुं राचुं भोज मझामां, तेमां सुख न परखातुं. ॥ ३ ॥
- शुं हुं राचुं मिष्टजमणमां, मिष्टजमण विष्टा थाती;
शुं हुं राचुं स्नान कृत्यमां, शरीर शोभा करमाती. ॥ ४ ॥
- शुं हुं राचुं युवापणामां, चार घडीनुं चांदरणुं;
शुं हुं राचुं रमत गमतमां, परभव जातां नहि शरणुं. ॥ ५ ॥
- शुं हुं राचुं हवा दवामां, हवा दवा मूकी जावुं;
शुं हुं राचुं मित्रवृन्दमां, अंते तो न्यारा थावुं. ॥ ६ ॥
- शुं हुं राचुं स्वजन कूळथी, अंते कोइ न छे बेली;
शुं हुं राचुं मात जनकमां, जूदां वखत वहे छेली; ॥ ७ ॥
- शुं हुं राचुं शिष्य वर्गमां, तेथी चेतन छे न्यारो;
शुं हुं राचुं चमत्कारमां, अंते चेतन छे प्यारो. ॥ ८ ॥
- शुं हुं राचुं बाह्यभावमां, कांइ न अंते सुख थातुं;
बुद्धिसागर ज्ञानदिवाकर, पांमे साचुं परखातुं. ॥ ९ ॥

११

सद्गुरु बोध.

कृपा करी सद्गुरुरूप बोध्यो, विवेक वस्तुनो आप्यो;
 जड वस्तुथी भिन्न बतावी,जिन पदमां निजने थाप्यो. ॥ १ ॥
 बाह्य विषयमां दुःख बताव्युं, अन्तरमां सुख समजाव्युं;
 मोहभावमां भव दर्शाव्यो, स्थिरतामां मनहुं आव्युं. ॥ २ ॥
 स्याद्वाददर्शननो अनुभव, गुरुकृपाए घट पायो;
 नामरूपथी न्यारो भास्यो, ब्रह्म तेजमय परस्वायो. ॥ ३ ॥
 चित्तवृत्तिना शम्या उछाळा, प्रारब्धे बोलुं चालुं;
 गुणस्थानक शिखरपर चढवा, अभ्यासे मनहुं वाळुं. ॥ ४ ॥
 अनुक्रमे अभ्यास करीने, परम महोदयपद वरशुं;
 गुणपर्याय स्वरूप रमणता, अन्तरना ध्याने करशुं. ॥ ५ ॥
 स्पृहा नथी तलभार जगत्नी, कीर्तिआशा परिहरी;
 अन्तरने बाहिरमां समता, अन्तरमांहि दृष्टि धरी. ॥ ६ ॥
 असंख्यभ्रदेशो मांहि वसवुं, सहजस्वभावे अवधार्थुं;
 सर्व संग परित्यागावस्था, शुद्ध चरण घटमां धार्युं. ॥ ७ ॥
 जड स्वभावे जडता रहेशे, चेतन चेतनता लेशे;
 बुद्धिसागर ज्ञानदिवाकर, योगे साचुं परस्वाशे. ॥ ८ ॥

मन मळवार्थी अन्तर वार्ता थायः

चित्त मळ्या वण दिलनी वातो, बीजाने नहि कहेवाती;
 चित्त मळ्या वण प्रेम थया वण, खरी वाततो नहि थाती. ॥ १ ॥
 निष्काम प्रेमथी चित्त मळे छे, श्रद्धाना योगे वहेलुं;
 भक्ति योगे चित्त मळेछे, ए वण जाणो नहि स्हेलुं. ॥ २ ॥

८९.

आत्म प्रेमथी ज्ञान मळे छे, प्रेम विना नहि उच्च दशा;
 श्री सद्गुरुनुं मन मेळववा, उक्त उपायो दील वश्या. ॥ ३ ॥
 विनय विना नहि विद्या मळती. विनये प्रसन्न गुरु होवे;
 मन निर्मलता तेथी थाती, पोते पोताने जोवे. ॥ ४ ॥
 उच्च ज्ञानवण उच्च भाव वण, अनुभवदर्शन नहि थातुं;
 सूत्रसार छे अनुभव दर्शन, ज्ञानिथी ते परखातुं. ॥ ५ ॥
 सूत्रतत्त्वनी गहन शैलीनो, अनुभव ज्ञानिओ जाणे;
 बुद्धिसागर ज्ञानदिवाकर, योगे ज्ञानी सुख माणे. ॥ ६ ॥

चेतनशक्ति खीलवणी.

सार सार सहू सूत्रतणुं छे, चेतन शक्ति खीलववी;
 खीले छे संयमथी शक्ति, ध्याने निज शक्ति भजवी. ॥ १ ॥
 असंख्य योगे शक्ति खीलती, अन्तरमांहि अवधारो;
 परम महोदय जीवनी सत्ता, आविर्भावे भव्य करो. ॥ २ ॥
 निमित्त हेतु अनेक दाख्या, उपकारकने आदरवा;
 आत्मतत्त्वने साध्यगणीने, निमित्त हेतुने वरवा. ॥ ३ ॥
 निमित्त हेतु नय व्यवहारे, ज्ञानी ज्ञान थकी जाणे;
 अन्तरनी शक्ति खीलववा, पोतानो मत नहि ताणे. ॥ ४ ॥
 चित्त प्रेम भक्तिनी स्फुरणा, प्रगटे निमित्त तेह वरो;
 क्षयोपशमथी जेमां रुचि, निमित्त साचां अनुसरो. ॥ ५ ॥
 समज्यावण शुं निमित्त करशे, ज्ञानविना औषध खावुं;
 सद्गुरुवैद्याज्ञार्थी वर्तो, अभ्यासे शिवपुर जावुं. ॥ ६ ॥
 सद्गुरुवैद्य सलाह विनानुं, औषध भक्षण दुःस्वकारी;
 सद्गुरुनी आणा सेवनथी, निमित्त कारण जयकारी. ॥ ७ ॥

२०

हठ कदाग्रह तर्जा निमित्तने, अनुसरबुं प्रेमे सारु;
बुद्धिसागर ज्ञानदिवाकर, प्रगटे परखातुं प्यारु. ॥ ८ ॥

शाश्वत सुख अभ्यास.

- शाश्वत सुख अभ्यास कर्याथी, शाश्वत सुखडां प्रगटाशे;
सर्वसंग परित्याग कर्याथी, अनुभव अन्तरमां थाशे. ॥ १ ॥
- सर्वसंग परित्याग हेतुने, आदरवा समजी प्रेमे;
व्यवहार चरित्रादिक हेतुछे, अवलंबो समजी नेमे. ॥ २ ॥
- जे जे अंशे निरुपाधित्व, ते ते अंशे धर्म खरो;
आत्मज्ञानथी टळे उपाधि, समजी साचुं भव्यवरो. ॥ ३ ॥
- सर्वत्र जो समानदृष्टि, ज्ञानादिक प्रगटे सृष्टि;
सर्वत्र जो दया भावना, धर्म मेघनी ए वृष्टि. ॥ ४ ॥
- उच्चभावना जो सर्वत्र, उच्चपणुं अन्तर प्रगटे;
धर्मक्षमा गुण प्रगटे त्यारे, मोहारि शक्ति विघटे. ॥ ५ ॥
- सर्व देशमां सर्व कालमां, चिदानंद संगी थावुं;
परपरिणतिनो त्याग करीने, शिवपुरमांहि झट जावुं. ॥ ६ ॥
- अनुभवामृत स्वाद लह्याथी, मनहुं अन्तरमां ठरशे;
अन्तरमां उतर्याथी भव्यो, परमब्रह्मपद अनुसरशे. ॥ ७ ॥
- सर्व जीवोमां तिरोभावथी, वर्ते छे पद जयकारी;
ज्ञानाभ्यासे आविर्भावे, प्रगटे ऋद्धि सुखकारी. ॥ ८ ॥
- हठ कदाग्रह ममता त्यागी, सत्य तत्त्व संगी थावुं;
बुद्धिसागर ज्ञानदिवाकर, योगे शाश्वत पद ध्यावुं. ॥ ९ ॥

૧૧

અલ્પજ્ઞાન હાનિ.

- અલ્પ જ્ઞાન ત્યાં હાણ અતિ છે. અલ્પજ્ઞાન ભાષણ સ્વોદું;
 અલ્પજ્ઞાનથી તત્ત્વ ન મલ્લશે, અર્ધદગ્ધ ધાર્યું છોટું.   ॥ ૧ ॥
- અલ્પજ્ઞાનથી અવ્લી વાટે, મનુષ્યનું મનહું જાશે;
 જેવું હરાયું ઢોર ભમે છે, તેવું મનહું મટકાશે.   ॥ ૨ ॥
- અલ્પજ્ઞાનથી મન ચંચલતા, સત્ય અસત્ય ન પરસ્વાશે;
 ભમે ભમાવ્યો અલ્પજ્ઞાનથી, સમજુ મનમાં સમજાશે.   ॥ ૩ ॥
- આત્મતત્ત્વના સૂક્ષ્મ જ્ઞાનનો, મર્મ ન જાણે અજ્ઞાની;
 અલ્પજ્ઞાનથી વાદવાદા, વલગે માયા મસ્તાની.   ॥ ૪ ॥
- જેવી અવસ્થા ત્રિશંકુની, અલ્પજ્ઞાનથી છે તેવી;
 બક બકાટો અલ્પજ્ઞાનથી, સમજી જ્ઞાનદશા લેવી.   ॥ ૫ ॥
- અનેકનયની સાપેક્ષાને, સમજ્યાથી સહુ સમજાશે;
 મિથ્યા મમતા ત્યારે જાશે, પરમબ્રહ્મ પદ પરસ્વાશે.   ॥ ૬ ॥
- ત્રિદોષિનું જેવું મનહું, અલ્પજ્ઞાનિનું છે તેવું;
 સમજી જ્ઞાનદશા આદરવી, લઘુતાથી જ્ઞાનજ લેવું.   ॥ ૭ ॥
- ગુરુકૃપા મેલવવી વિનયે, ગુરુકૃપાથી જ્ઞાન મળે;
 સદ્ગુરુપદ પંકજના સેવક, મુક્તિપુરીમાં જઈ મળે.   ॥ ૮ ॥
- અલ્પ જ્ઞાનથી નિશ્ચય નહિ છે, ભવ્યો સમજશો મનમાં;
 બુદ્ધિસાગર જ્ઞાનદિવાકર, આનન્દઘન છે અન્તરમાં.   ॥ ૯ ॥

યોગ્યતા.

- ખળ્યા ગળ્યા પણ જ્ઞાન ન ઠરતું, મૂલ પડી ત્યાં ખળતરમાં;
 મહેલ ચળાવ્યો પણ જો હાલે, મૂલ પડી ત્યાં ચળતરમાં.   ॥ ૧ ॥
- સિંહણનું પય ઠામ ન ઠરતું, કનકપાત્ર વળ મૂલ સ્વરી;

९२

सांधु थइ क्रोधे धगधगतो, क्षमा विनानी भूल ठरी.	॥ २ ॥
औषध खाधुं रोग वध्यो त्यां, विना वैद्यथी भूल पडी;	
नित्य शान्ति यदि थइ नहीं, दीक्षावस्था केम बडी.	॥ ३ ॥
पुनः विचारो पुनः विचारो, स्थिरोपयोगे ध्यान धरो;	
श्रद्धा भक्ति धैर्य प्रयोगे, भवसागरने शिघ्रतरो.	॥ ४ ॥
असद् विचारोना गोंटाळा, टाळी शुद्ध विचार करो;	
मनोद्रव्य उज्ज्वलता थाशे, अनुक्रमे आनन्द वरो.	॥ ५ ॥
शुद्धानन्द विनानो उग्रम, शा माटे नाहक करवो;	
भव तृष्णानो पार न आवे; लोभ दोषने परिहरवो.	॥ ६ ॥
द्रव्य क्षेत्र ने काल भावथी, उत्तम अवलंबन सेवो;	
वैराग्ये मन वाळी भव्यो, पामो शाश्वत सुख मेवो.	॥ ७ ॥
उपशम क्षयोपशम अभ्यासे, क्षायिक गुण घट प्रगटाशे;	
बुद्धिसागर ज्ञानदिवाकर, जगमगती ज्योति भासे.	॥ ८ ॥

उपाधि.

उपाधिमां चित्त न ठरतुं, जंझाळे मनडुं भटक्रे;	
आडुं अवळुं मनडुं दोडे, मर्कटवत् मनडुं सटके.	॥ १ ॥
अनेकजन संसर्गे मनडुं, अंतरमांहि केम वळे;	
बाह्यभावमां मन चंचळता, स्थिरतामांहि नहि भळे.	॥ २ ॥
वाधकयोगो त्याग कर्याथी, पामो सुसाधक योगो;	
उपाधिथी दूर रह्याथी, पामो शाश्वत सुख भोगो.	॥ ३ ॥
उपाधिमां उच्च दशा शी, समता योगो अळपाशे;	
उपाधि छे महा डाकिनी, उपाधिथी सुख जाशे.	॥ ४ ॥
बाह्योपाधिमां नहि शान्ति, उपाधिथी अळग रहो;	

६३

उपाधि छे विषना प्याला, तजी उपाधि सुख लहो. ॥ ५ ॥
 अन्तरमांही सुख सदा छे, बाद्य जगत्मां दुःख सदा;
 अन्तरमांथी ममता त्यागी, ध्याने रहेशो भव्य मुदा. ॥ ६ ॥
 खातुं पीतुं प्रारब्धे पण, अन्तरथी न्यारा रहेंतुं;
 बाढोपाधि ममता त्यागी, समताए सर्वे स्हेतुं. ॥ ७ ॥
 जेणे पीधा समता प्याला, तेणे अनुभवथी दीडुं;
 अन्तरमांही सुख सदा छे, ज्ञानिजन मनमां मीडुं. ॥ ८ ॥
 भूली भान जगत्तुं खोडुं; परम प्रभुतुं ध्यान धरो;
 बुद्धिसागर अनुभवामृत, पान करीने शर्म बरो. ॥ ९ ॥

उपाधिपीडाना उद्गार.

अरे उपाधि केम तुं बळगी, माराथी थाने अळगी;
 खरे उपाधि तुं छे होळी, शाने माटे तुं सळगी. ॥ १ ॥
 हडकवायु कुतर पेटे, संगत त्हारी हडकाइ;
 परम ब्रह्मनुं भान भूलावे, कदी न थाती तुं डाही. ॥ २ ॥
 अरे उपाधि तुजथी आधि, व्याधि पण तुं प्रगटावे;
 शिकोतरिने चुडेल तुं छे, दुःखना खत्ता खवरोवे. ॥ ३ ॥
 राजन साजन महाजन मोटा, तुं वाळे तेना मोटा;
 फांसी शूळाथी पण बूरी, मारेछे दुःखना सोटा. ॥ ४ ॥
 उपाधि तुं बडी पापिणी, अधुना अळगी था व्हेली;
 कहे उपाधि छोडुं नहि जीव, दुःख देवमां हुं पहेली. ॥ ५ ॥
 अमृत सरखी माने मुजने, तो केम हुं तुजने छोडुं.
 मारा वशमां आवे तेनुं, फूलात्री मस्तक फोडुं. ॥ ६ ॥
 सत्ता त्हारी प्रगट करीने, माराथी थाने अळगी;

९४

कोण तेडवा आद्युं हतुं के, जेथी तुं मुजने बळगी. ॥ ७ ॥
 उपाधिनां वचन सुणीने, चेतन अन्तरमां बळीयो;
 बुद्धिसागर शांति पामी, परम ज्योतिमां झट भळीयो. ॥ ८ ॥

तत्त्वमसि.

तत्त्वमसि महावाक्य श्रवणथी, अनेकान्तनय ज्ञान करो;
 स्याद्वादीने प्रणमे सम्यक्, चिदानन्दपद चित्त वरो. ॥ १ ॥
 तत् शब्दे श्रीसिद्ध बुद्ध ते, त्वं शब्दे छे तुंहि खरो;
 असि क्रियामां अन्वय करीने, तत्त्वमसितुं ध्यान धरो. ॥ २ ॥
 तत्त्वमसिपद वाच्य सिद्ध तुं, संग्रह नय सत्ताथी छे;
 तत्त्वमसिपद वाच्य सिद्ध तुं, शब्दादिक नयथी तुं छे. ॥ ३ ॥
 सत्ता व्यक्ति सापेक्षाए, तत्त्वमसि सिद्धालयमां;
 ज्ञानदशाथी सम्यक् जाणे, पडे नहि ते भवभयमां. ॥ ४ ॥
 उपर उपरना नयथी अत्र, व्यक्तिप्रभावे तत्त्वमसि;
 जे जे अंशे निरुपाधित्व, ते ते अंशे तत्त्वमसि. ॥ ५ ॥
 एवं भूतथी केइक सिद्धया, समभिरुढथी सिद्धया कोइ;
 शब्द वडे तेम सिद्धज कोइ, तत्त्वमसिपद घटमां जोइ. ॥ ६ ॥
 व्यवहृति संग्रह नैगमथी, सिद्ध बुद्ध पण कहेवाता;
 तत्त्वमसिना सम्यग् ज्ञाने, परम प्रभु घट परखाता. ॥ ७ ॥
 शब्दनयोथी तत्त्वमसिने, अर्थ नयोथी तत्त्वमसि;
 जीवद्रव्य ते तत्त्वमसि छे, श्रद्धा साची दील वसी. ॥ ८ ॥
 नित्य निरंजन परमेश्वर तुं, माया ममता दूर खसी;
 बुद्धिसागर ज्ञान दिवाकर, सोहं सोहं तत्त्वमसि. ॥ ९ ॥

१५

ज्ञानदशा जीवन.

- ज्ञानदशामां जीवन जातु, लेखे ते जगमां आवे;
 ज्ञानदशामां रमणा कर्याथी, ध्यान दशा स्हेजे थावे. ॥ १ ॥
- ज्ञानदशामां अनंत आनंद, सहजपणे घट प्रगटे छे;
 अहंवृत्तितुं जोरज टळतुं, मिथ्यातम झट विघटे छे. ॥ २ ॥
- ज्ञान दशामां सामायक छे, ज्ञान दशामां पूज्यपणुं;
 श्वासोश्वासे सर्व कर्म क्षय, ज्ञान दशाथी धर्म पणुं. ॥ ३ ॥
- ज्ञान दशाथी अनन्त शक्ति, चेतननी झट खीले छे;
 ज्ञान दशाथी समतासरमां, जीव हंसलो झीले छे. ॥ ४ ॥
- ज्ञानदशाथी अन्तर स्थिरता, ज्ञानदशानी बलिहारी;
 शत ज्ञानिनो अभिमाय एक, ज्ञानदश जग जयकारी. ॥ ५ ॥
- आत्म ज्ञानथी परम प्रभुता, परखे छे चेतन घटमां;
 चेतनमांहि अनन्तऋद्धि, भूले नहि ते खटपटमां. ॥ ६ ॥
- ज्ञान दशाथी निःसंगी थइ; अन्तरदृष्टि वाळ्छे;
 बुद्धिसागर ज्ञानदिवाकर, पामी सुखमां म्हाले छे. ॥ ७ ॥

आत्मध्यान.

- नित्य निरंजन निराकार हुं, अजरामर निर्मल योगी;
 असंख्य प्रदेशी चेतन हुं छुं, अनन्त सुख गुणनो भोगी. ॥ १ ॥
- अनंत गुण पर्याय स्वरूपी, निजपर ज्ञेय तणो ज्ञाता;
 अनन्त केवल ज्ञान स्वरूपी, ध्येय ध्याननो हुं ध्याता. ॥ २ ॥
- तनु मन वचनातीत हुं छुं. सिद्ध बुद्ध भगवान् सदा;
 अखंड निर्भय अविनाशी हुं, हरिहर ब्रह्मा इश खुदा. ॥ ३ ॥

૧૬

વ્યાપક જ્ઞાને વ્યાપ્ય સ્વરૂપી, અનન્ત ક્ષાયિક શક્તિ ધર્મી;	
પરમ મહોદય પરમ પ્રમુદ્ધ હું, આનંદઘન ચેતન દિનમણિ.	॥ ૪ ॥
અજ સ્વયંમુ પરમેશ્વર હું, જગન્નાથ જગ જયકારી;	
વિમુદ્ધ અકલને અલક્ષ્ય રૂપ હું, અનન્ત રત્નત્રયિ ધારી.	॥ ૫ ॥
નામ રૂપથી ન્યારો હું છું, જડ સૃષ્ટિથી ભિન્ન સ્વરો;	
ચેતન સૃષ્ટિનો હું માઠી, અનન્ત, સમતા જલનો સ્મરો.	॥ ૬ ॥
વિશ્વેશ્વર હું નિત્યનિયંતા, વિમલાચલ પદમાં વાસી;	
વાહ્ય ભાવનો નહિ હું કર્તા, શત્રુંજય ગંગા કાશી.	॥ ૭ ॥
સ્થિત્યુદ્ધતિ વ્યયપદ ધારી, સમય સમયમાં હું ભોગી;	
નિરાગીને નિદ્રેષી હું, અવિકારી ને નિર્યોગી.	॥ ૮ ॥
પોતાનામાં પોતે હું છું, અરિહંત સત્તા ધારી;	
બુદ્ધિસાગર જ્ઞાનદિવાકર, પામી પરસ્વો સુખકારી.	॥ ૯ ॥

દેહતંબુરો.

દેહતંબુરો સાત ધાતુનો, રચના તેની બેશ બની;	
ફા પિંગલા સુષુમ્ના, નાડીની શોભા અજબ ઘણી.	॥ ૧ ॥
ત્રણ તારની ગેબી રચના, ત્રણ આંગુલીથી વાગે;	
અષ્ટસ્થાનથી શબ્દ ઉઠાવે, મન મોહન મીઠું લાગે.	॥ ૨ ॥
અનેક રાગને અનેક રાગણી, ચેતન તેનો ગાનારો;	
રજસ્તમોગુણ સત્ત્વભાવના, જે આવે તે ગાનારો.	॥ ૩ ॥
પિંડ અને બ્રહ્માંડ ભાવને, દેહતંબુરાથી ગાવે;	
બૈસ્વરીથી બહિર સુગાવે, મધ્યમા પ્રેરક ધાવે.	॥ ૪ ॥
પરાપશ્યંતીથી ગાનારો, અલક્ષ્ય અલક્ષ્ય ઉચ્ચરનારો;	
શ્રુતમયોગે પરાપશ્યંતી, ભાષામાં તે ગાનારો.	॥ ૫ ॥

९७

देह तंबुरो अलख धूनमां, परापदयंतीधी कामे;
 जाग्रत् तुर्षावस्थामांहि, चेतन यथाक्रमे जागे. ॥ ६ ॥
 देह तंबुरो श्री तीर्थकर, वगाडता वैखरी योगे;
 शब्द सृणीने भव्यजीवो तस, ज्ञान करे अनुभव योगे. ॥ ७ ॥
 देह तंबुरो वगाडनारो, चिदात्मन्द घटमां जागे;
 बुद्धिसागर अलख धूनमां, अनन्त सुख छे वैराम्ये. ॥ ८ ॥

कर्तव्यकृत्य.

धाम धूममां हसाहसीमां, मन चंचळता वधे अति;
 गण्यां सण्यां आढां अवळां, मारे ते तो मूढमप्ति. ॥ १ ॥
 रूप रागमां भटके मनडुं, त्यां सुधी छे बाह्य दशा;
 आत्मभावमां चित्त रमणता, त्यारे प्रमटे धर्म दशा. ॥ २ ॥
 गुरु गीतार्थाज्ञाए वतीं, अशुभ संकल्पोने हरो;
 उच्च भावना वधशे निशदिन, आनन्दघन घटमांहि वरो. ॥ ३ ॥
 उच्च भावना करवाथी झट, मनोद्रव्य निर्मल धाशे;
 मनोद्रव्यनी उज्ज्वलताथी, उच्चदशा बधती जाशे. ॥ ४ ॥
 उच्च दशा जीवनमां चेतन, अनुभव अमृत पान करे;
 देह छतां पण विदेहवृत्ति, अन्तरमांहि भव्य वरे. ॥ ५ ॥
 सत्यानन्द खुमारी योगे, अलख धूनमां नित्य रहे;
 परम प्रभुर्ना दर्शन देखी, त्रण भुक्ननुं राज्य लहे. ॥ ६ ॥
 अकथ्य कथनीं शुं कहेवाशे, समजु मनमां सभजाशे;
 ज्ञान ध्याननी वातो न्यारी, गुरुकृपाथी परस्वाशे. ॥ ७ ॥
 मुंगाए तो गोळज खाधो, बीजाने शुं तेह कहे;
 जेणे अनुभव प्याला पीधा, ते जन तेनो स्वाद छे. ॥ ८ ॥

९८

अगम्य बातो अटपटी छे, ज्ञानी योगी पार लहे;
 बुद्धिसागर ज्ञानदिवाकर, योगे स्थिरता भव्य वहे.   ॥ ९ ॥

सारांश बोध.

करो विचारो भले हजारो, बाह्यभावना छे खोटा;
 बाह्यभावमा नीच दशा छे, कदी न याता जन मोटा. ॥ १ ॥
 खीलेली फुलवाडी अंते, जल विनानी करमाशे;
 कुटुंब ललना गाडी वाडी, जोतां जोतां सहु जाशे. ॥ २ ॥
 घज्र पेटीमां भले प्रवेशो, काळ झपाटो त्यां वागे;
 अन्तरदृष्टि खील्यार्थी जन, धर्मदशामांहि जागे. ॥ ३ ॥
 जुत्तां घालो टोपी पहेरो, राखो विलायती चहेरो.
 न्हावो धुवो कपडां पहेरो, पण अंते तो अंधेरो. ॥ ४ ॥
 छाकी ताकी जुओ अंगना, मनमां आवे ते बोलो;
 काळ कोळीओ करशे अन्ते, मचंड काळ नहि भोळो. ॥ ५ ॥
 मनमां आव्युं त्यां तो म्हालो, पाप पन्थमांहि चालो;
 दाह्या डमरा वणोठणो पण, भरवो पडशे उचालो. ॥ ६ ॥
 करोड लाखो पतियो थाशो, पण अंते खाली जाशो.
 पाप कर्मने करो भले पण, छेली वारे पस्ताशो. ॥ ७ ॥
 दुनियामां मस्तानी माया, वाळे छे अबळी वाटे;
 ज्यां त्यां मायानां धींमाणं, मुक्तिमाल छे शिर साटे. ॥ ८ ॥
 मनुष्य जन्मने पामी भव्यो, धर्मकृत्यार्थी सफळ करो;
 बुद्धिसागर लक्ष्मीलीला, जाग्रत तुर्यावस्था वरो. ॥ ९ ॥

९९

करवा लायक शिष्य.

विना विचारे शिष्य करो नहि, शिक्षावण नहि घो दीक्षा,
 विनेय शिष्यो कोइक विरला, पुनः पुनः करशो ईक्षा. ॥ १ ॥
 दुःखना मार्या शिष्यो थावे, पाळे नहि गुरुनी आणा;
 विनय विनानां ठोर हरायां, जेवा ज्यां त्यां छवराणा. ॥ २ ॥
 निर्धन कोइक मुंड मुंडावे, समजे नहि शुं केळवणी;
 स्वारथनी ज्यां मारामारी, दृष्टिरागनी मेळवणी. ॥ ३ ॥
 स्वार्थ सयों के गुरुजी आघा, गुरुद्रोही जगमां फरता;
 लवरी निन्दा ज्यां त्यां करता, उन्मादी बइने चरता. ॥ ४ ॥
 उपर उपरथी गुरु धरावे, मनमां श्रद्धा नहि जरा;
 गुरुथकी उपरांठा चाले, सर्पसमाना भयंकरा. ॥ ५ ॥
 गरज पडे त्यां लटपट करता, मनमांहि छोकरवादी;
 गुरु कहे ते कान न धरता, अज्ञानीने उन्मादी. ॥ ६ ॥
 आडां अवळां गप्पां मारे, ठट्ठार्थी खडखड हसता;
 क्रोधे जे क्षणमां धगधगता, विना विचार्युं बहु भसता. ॥ ७ ॥
 शिष्योना लोभे जे अंधा, विना विचारे शिष्य करे;
 सर्प राफडो स्वयं बनावे, ते शुं धर्मोन्नति करे. ॥ ८ ॥
 करी परीक्षा दीक्षा देवी, मूळमार्ग साचो ए खरे;
 शिष्यो करवामां जोखम छे, कहुं विचारी सत्य अरे. ॥ ९ ॥
 योग्य शिष्यने शिक्षा दीक्षा, नहि तो पस्तावो थाशे;
 प्रभुवचन आराधन करतां, पापकर्म दूरे जाशे. ॥ १० ॥
 आत्मज्ञानना अधिकारीने, आत्मज्ञान देवुं भाख्युं;
 बुद्धिसागर सदगुरु शिष्ये, अनुभवामृत घट चाख्युं. ॥ ११ ॥

१००

आत्मकुमारी.

दुनिमा जाम्पीने शुं जण्युं, आत्मतत्त्व जो नहि जाण्युं.	
ग्रही ग्रहीने ग्रहण कर्तुं शुं, शुद्धरूपने नहि आण्युं.	॥ १ ॥
सात नयने सप्त भंगीथी, आत्मतत्त्व जे जन जाणे;	
समाकित दर्शन ते जन पाणे, परम सुखने मन आणे	॥ २ ॥
चउ निक्षेपा चार प्रमाणे, आत्मतत्त्व जे मन ध्यावे;	
तत्त्व प्रतीते मन विश्रामे, अनुभव ज्ञानदक्षा थावे.	॥ ३ ॥
निर्मलता व्यसक्तता भोगी, परम ब्रह्म पदमां वासी;	
देखे जाणे निजने पोते, शुद्ध रमणता विश्वासी.	॥ ४ ॥
अनंतगुण पर्याय विलासी, स्थित्युत्पत्ति व्ययधारी;	
समये समये नव परिणामी, शक्ति व्यक्तिको छे धारी.	॥ ५ ॥
ऋद्धि सिद्धि घटमां भासी, शुद्ध रूपमां रंगायो;	
कर्मभावथी भिन्न ग्रहीने, अद्वैतता घटमां पायो.	॥ ६ ॥
अद्वैत पोतान्त रूपे छे, अनुभव ज्ञाने परस्वायुं;	
जडभावे जड सत्वपणे छे, पोतानुं पोते पायुं.	॥ ७ ॥
सच्चिदानंद रसमां झीली, अनुभव्युं पद पोतानुं;	
पर पश्यंतीमां जे भास्युं, कदी न रहेतुं ते छानुं.	॥ ८ ॥
पोते पोताने भेदयो त्यां, पोताने दउ साबाशी;	
बुद्धिसागर गुरुकृपाथी, तत्त्वमसि पदमां वासी.	॥ ९ ॥

रागद्वेष त्याग.

राग द्वेष ज्यां सुधी मनमां, लाख चोराशी त्यां सुधी;
 ज्यां सुधी मिथ्यात्व दशा छे, त्यां सुधी अवळी बुद्धि. ॥ १ ॥
 ज्यां सुधी मन ग्रहे ने छंडे, त्यां सुधी नहि सुख शान्ति;

१०१

मन विश्रामे भव विश्रामे, नासे मिथ्या भवभ्रान्ति. ॥ २ ॥
 ज्यां सुधीं मन विषय रागमां, ज्ञानतणुं फल नहि लीधुं;
 नवरसमां जेनुं मन वर्ते, तेणे अमृत नहि पीधुं. ॥ ३ ॥
 जेनुं मन छे बाह्य भावमां, अन्तरमां ते शुं जाणे;
 विकथामां जेनुं मन वर्ते, ते शुं आतमाहित आणे. ॥ ४ ॥
 जेटलुं जेणे जाण्युं दीटुं, वातो तेटली तेहि करे;
 बाकी सघळुं जूटुं जाणे, कहां शुं तेनुं कार्य सरे. ॥ ५ ॥
 केवलीए जे जाण्युं दीटुं, साचुं साचुं तेह खरे;
 तेने जाणी श्रद्धा करशे, भवसागरथी तेह तरे. ॥ ६ ॥
 जिनवाणीमां लीन थइने, अनुभव अमृतपान करौ;
 गुरुगम परंपरागम सेवी, मुक्तिवधूने शीघ्र वरो. ॥ ७ ॥
 सत्यहेतु जिनवाणी सेवो, अधिकारी थइने तेना;
 सत्यपणे परिणमशे तेने, श्रद्धा भक्ति मन जेना. ॥ ८ ॥
 श्रुतोपयोगे ध्यान दशाथी, परम प्रभु दर्शन थाशे;
 बुद्धिसागर मंगलमाला, परम महोदय परखाशे. ॥ ९ ॥

उच्चबोध.

जेना मनमां परमदया छे, परमामृत रस ते चाखे;
 समता संगे ते जन झील्ले, जिनवरनी वाणी भाखे. ॥ १ ॥
 दुःख पडे पण साचुं बोले, वचन सिद्धि ते नर पांमे
 द्रव्यभावथी चोरी करे नहि, तेनी कीर्ति जग जांमे.
 द्रव्यभावथी मैथुन त्यागी, ब्रह्मचर्यव्रत जे पाले;
 अनेक सिद्धि ऋद्धि पांमे; मनुष्य जन्मने अजवाले ॥ ३ ॥
 परिग्रह ममतांने त्यागी, अनन्त लक्ष्मी ते पांमे;

१०२

अनन्त शक्ति व्यक्ति भावथी, ठरतो शाश्वत पदठामे. ॥ ४ ॥
 जे जन जगमां पर उपकारी, तेनी जगमां बलिहारी;
 नाम देइने करे न निन्दा, ते जन जगमां जयकारी. ॥ ५ ॥
 अवगुण उपर गुण करे ते, जगमां सज्जन कहेवाता;
 दोषदृष्टिथी दोष जुए ते, दुर्जनो जगमां ख्याता. ॥ ६ ॥
 अशुभ विचारे परनुं भुंडुं, जे जन करतो ते दोषी;
 उच्चभावथी परनुं रुडुं, करतो ते सदगुण पोषी. ॥ ७ ॥
 स्वार्थ कृत्यमां जे लपटाया, ते मुंझाणा नीच खरे;
 निष्कामपणाथी धर्म करे ते, भवोदाधिने शीघ्रतरे. ॥ ८ ॥
 अन्तरमांथी न्यारा रहीने, ज्ञानीजन बोले चाले;
 रागद्वेषमां लपटातो नहि, ते जन शिवपुरमां म्हाले. ॥ ९ ॥
 मनवाणीनो संयम करीने, शोधो अन्तर सुख साचुं;
 बुद्धिसागर चेतन हीरो, पामीने तेमां राचुं. ॥ १० ॥

अधिकार.

श्रद्धा विरहित जननी आगळ, आत्मज्ञाननी शी वातो;
 भाव विनाना भोजन पेठे, सदुपदेश न देवातो. ॥ १ ॥
 अधिकारीनी लही योग्यता, धर्मदान देवुं सारुं;
 मंत्र तंत्रमां अधिकारी वण, कदी न सारुं थानारुं. ॥ २ ॥
 यौगिक विद्या गुप्त शक्तियो, अधिकारी देखी देवी;
 अधिकारी वण महापाप छे, समजी शिक्षा मन लेवी. ॥ ३ ॥
 गंभीर आशय सदगुरुगममां, लेश न समजे मूढमति;
 गुरु कृपाथी तत्त्व जे पामे, अभ्यंतरमां ध्यान रति. ॥ ४ ॥
 करो योग्यता सर्वे मळशे, इच्छो ते सहु त्वरित मळे;

१०३

योग्य थयाथी उच्च कोटीमां, चेतन वेगे जई भळे. ॥ ५ ॥
 गंभीर क्षमा दमादि सदगुण, धारे तेने योग्य कहो;
 श्रद्धा भाक्त पक्वमतिजन, योग्य कह्यो मनमां सदहो. ॥ ६ ॥
 सदगुण दृष्टि जे जन धारे, शाश्वत सुख लीला पावे;
 बुद्धिसागर परम भक्तिथी, चेतन निज घरमां आवे. ॥ ७ ॥

सिद्धान्तवाणी.

धर्म करे ते सुखिया जगमां, धर्म विना नहि सुख कदी;
 ज्ञान विना नहि गुरु कदापि, जल विना नहि होय नदी. ॥ १ ॥
 दया विना नहि धर्म कदापि, क्षमा विना नहि सन्तपणुं;
 गुरु विना नहि ज्ञान कदापि, समाकितथी होय भव्यपणुं. ॥ २ ॥
 धर्म कर्याथी पाप टळे छे, धर्म कर्याथी सुख शान्ति;
 धर्म कर्याथी उच्च जीवननी, वधती निशदिन बहु कान्ति. ॥ ३ ॥
 धर्म कर्याथी सुखनी लीला, धर्म कर्याथी दुःख टळे;
 अष्ट सिद्धि नव निधि प्रगटे, जे जोइए ते तुर्त मळे. ॥ ४ ॥
 धर्म कर्याथी मनुष्य सुरगति, पंचमी गति पण थावे छे;
 धर्म जय पापे क्षय कहेणी, वर्धमान जिन गावे छे. ॥ ५ ॥
 धर्म मित्र सम कोइ न बंधु, धर्म पिता माता भ्राता;
 परभव जातां धर्म विना नहि, जाणो कोइ रक्षण कर्ता. ॥ ६ ॥
 अपूर्व महिमा धर्म मर्मनो, धर्म थकी जीवो तरिया;
 रत्नत्रयिनी लक्ष्मी पामी, अनंत जीवो सुख वरिया. ॥ ७ ॥
 द्रव्यभाव बे भेद धर्मना, चउ निक्षेपे धर्म खरो;
 सात नयोथी धर्म विचारो, समजी शाश्वत शर्म वरो. ॥ ८ ॥
 गुरुगमथी करो धर्मकृत्यने, गुरुकृपाथी बहु ऋद्धि;
 बुद्धिसागर गुरुकृपाथी, परम गति शाश्वत सिद्धि. ॥ ९ ॥

१०४

योगविषय.

म्हारो बालुडो सन्यासी-ए राग.

- योगी देहदेवळनो वासी, वैरागी सन्यासी. योगी०
यमनियम आसन करी सिद्धि, प्राणायाम अभ्यासी;
रेचक पूरक कुंभक साधी, केवळ कुंभकवासी. योगी०॥ १ ॥
द्रव्यभाव बेभेद प्राणायाम, कुंडली शक्ति उजाशी;
मूलद्वारथी मेरुदंडनो, अवघट मार्ग प्रकाशी. योगी०॥ २ ॥
प्रत्याहार धारणा धारी, चमत्कार बतलावे;
षट्चक्रौनेभेदी प्रणवे, ब्रह्मरन्ध्रमां आवे. योगी०॥ ३ ॥
शून्यशिखरपर साहिववासा, होवे त्यां थिरवासा;
आपस्वरूपे आपप्रकाशे, उज्ज्वल ध्यानाभ्यासा. योगी०॥ ४ ॥
प्रगटे चेतन सुखनीलाली, मुख प्रफुल्ल सुख छाया;
सालंबन निरालंबनध्याने, चेतन निजघर आया. योगी०॥ ५ ॥
लागी समाधि टळी उपाधि, ज्योति ज्योत मिलावी;
चिदानंदमां हंसाखेले, परमप्रभुता पांवी. योगी०॥ ६ ॥
क्षयोपशममां आत्मभान एक, बाकी भान न होवे;
क्षायिकभावे केवलज्ञाने, लोकालोकने जोवे. योगी०॥ ७ ॥
क्षयोपशममां चेतन अद्वैत, क्षायिक सर्व प्रकाशे;
बुद्धिसागर सापेक्षार्थी, समजे साचुं भासे. योगी०॥ ८ ॥

मनःशक्ति.

- मन मुक्ति ने मन संसार, मन थंडु ने मन हुंशियार;
मन तारु ने मन अवतार, मन नपुंसक मन नरनार. ॥ १ ॥
मन माता ने मन छे भाइ, मन वियोगी दील सगाइ;

१०५

मन वाढी ने मन ठकुराइ, मन ध्यापारी चित्त ठगाइ. ॥ २ ॥
 मन आवे ने मनडुं जाय, मन रोवे ने मन हरखाय;
 मन म्हाले ने मन गभराय, सारा खोटांमां मन जाय. ॥ ३ ॥
 मन दोडे ने मनडुं स्थिर, मनडुं भोगी ने मन धीर;
 मन शोकीने दीलफकीर, मन जीते ते जगमां वीर. ॥ ४ ॥
 मन ज्ञात ने मन छे जात, मनथी थावे छे परधात;
 मन मर्कटने मन छे भ्रात, मन पिता ने मन छे त्रात. ॥ ५ ॥
 मनथी राजा मनथी रंक, मन शंकी ने मन निःशंक;
 रागी द्वेषी मनडुं पंक, मन काशी ने मनडुं लंक. ॥ ६ ॥
 जेवुं जेवुं मनडुं थाय, तेवारुपे मन कहेवाय;
 आर्तरौद्र पण मनडुं ध्याय, धर्मध्यान मनथी ध्यावाय. ॥ ७ ॥
 विचित्र मननी बाजी कही, ज्ञानियोए ते मन सहही;
 बुद्धिसागर समता वही, मन जीते योगे गहगही. ॥ ८ ॥

एक जिज्ञासुपर लखेलो बोध.

देह छतां जेनी दशा, वर्ते शरीर भिन्न;
 व्यवहारे व्यवहारमां, निश्चय स्वरूप लीन. ॥ १ ॥
 संयम धारि सदगुरु, व्यवहारे कहेवाय;
 निश्चयथी सहु प्राणिया, गुरुपणे सोहाय. ॥ २ ॥
 पंचांगीमां परखशो, मुनिवर सदगुरु होय;
 गुरु गृहस्थी नहि कहा, करो न संशय कोय. ॥ ३ ॥
 अन्तरथी सदगुण भर्यो, साधु वेष न होय;
 भद्रबाहु गुरु बोलिया, ते नहि सदगुरु जोय. ॥ ४ ॥
 पंचांगी साची कही, तेजुं ज्ञान जो थाय;
 दर्शन मोह वियोगथी, सपकित रत्न ग्रहाय. ॥ ५ ॥

१४

१०६

द्रव्य भाव बे भेदथी, भाख्युं समकित सार;	
आप मति नहि पारखे, शुं निश्चय व्यवहार.	॥ ६ ॥
दर्शन चरित्र मोहना, भेद न जाणे मूढ;	
विपर्यय समज्या थकी, जाणे नहि शुं गूढ.	॥ ७ ॥
वीर वचन सापेक्षता, समजे मुनि गीतार्थ;	
समजी सम्यक्तत्त्वने, पामो शुभ परमार्थ.	॥ ८ ॥

हितवाणी.

बहु विचारी बोलीए, वदीए सारा बोल;	
मुखथी वाणी नीकलतां, करशे दुनिया तोल.	॥ १ ॥
दुनिया आरीसा समी, करे परीक्षा सार;	
सत्यासत्य चरित्रनुं, प्रतिबिंब धरनार,	॥ २ ॥
आत्मप्रेम भक्ति दया, श्रद्धा पर उपकार;	
उच्च भावनाभ्यासमां, शाश्वत सुख निर्धार.	॥ ३ ॥
श्वासोश्वासे ध्यानमां, रमो सदा नरनार;	
चिदानन्द मेळो मळे, जिन भाखे निर्धार.	॥ ४ ॥
अनुभवीने अनुभवो, बाह्य दशामां दुःख;	
अनुभवीने अनुभवो, अन्तर वर्ते सुख.	॥ ५ ॥
आशा तृष्णा परिहरी, बाळी ममतामूळ;	
आत्माऽसंख्य प्रदेशमां, ध्यानदशा अनुकूल.	॥ ६ ॥
ध्यानाभ्यास विवृद्धिथी, प्रगटे लब्धि अनेक;	
बाह्य भावमां नहि रमे, धारी चिद्घन टेक.	॥ ७ ॥
निजभावे चेतन रमे, करी उपाधि दूर;	
बुद्धिसागर संपजे, चिदानन्द भरपूर.	॥ ८ ॥

१०७

तत्त्वज्ञान.

- अत्यंत नाश न वस्तु कोइनो, वस्तु विनाशी पर्याये;
अगुरुलघुधी हानि वृद्धि, समयविषे द्रव्ये थावे. ॥ १ ॥
- अचित्यशक्ति अगुरुलघुनी, केवलज्ञानी ते देखे;
उत्पत्ति व्यय ध्रुवता त्रिपदी, षड् द्रव्योमां जिन पेखे ॥ २ ॥
- सर्ववस्तु पर्याये विनाशी, द्रव्यपणे ते अविनाशी;
त्रणेकालमां तजे न ध्रुवता, अनाद्यनन्तपणे वासी ॥ ३ ॥
- अनेक आकारो धारे पण, मूलरूपने नहि छोडे;
द्रव्यपणुं ते शाश्वत भाख्युं, समजे जे गुरुगम जोडे. ॥ ४ ॥
- ध्रुवता समये उत्पत्ति व्यय, उत्पत्ति समये व्ययता;
व्यय समयमां उत्पत्ति छे, व्यय समयमां अक्षरता. ॥ ५ ॥
- द्रव्यगुण पर्याय विषयमां, त्रिपदीनो अवतार थतो;
अनेक भंगो ज्ञाने देखी, ज्ञानी अन्तरमाहि जतो. ॥ ६ ॥
- हेय ज्ञेयने उपादेयता, विवेकथी समजो ज्ञाने;
उपादेय चेतनने समजी, पढो न पुद्गल तोफाने. ॥ ७ ॥
- जीव पर्यायनो तिरोभाव जे, तेनो आविर्भाव करो;
जीव द्रव्यपर्याय शुद्धि ते, सिद्ध बुद्धता चित्त धरो. ॥ ८ ॥
- द्रव्यार्थिक पर्यायार्थिकथी, नित्यानित्य विचार करो;
षड्द्रव्योमां सदाय समजी, स्याद्वादशासन मन धरो. ॥ ९ ॥
- अष्टपक्षथी वस्तु विचारी, अन्तरमां उपयोग धरो;
बुद्धिसागर गुरुगम ज्ञाने, अनन्त चेतन शक्ति वरो. ॥ १० ॥

१०८

आत्मबोध.

- आत्मज्ञानेने-उच्चभावथी, पर पुद्गलनो नहि कर्ता;
साक्षित्व तेनुं छे बाकी, आश्रवभाव तणो हर्ता. ॥ १ ॥
- देह वचन मननो हुं साक्षी, जाणुं पण परिणमबुं नही;
उपक्रम क्षयोपशम साधनथी, क्षायिक सिद्धि कर्ता सहि. ॥ २ ॥
- अन्तरदृष्टि अमृत दृष्टि, प्रगटावे निजगुण सृष्टि;
चिदानन्दनी लहेरो प्रगटे, प्रगटे चेतन गुणव्याष्टि. ॥ ३ ॥
- बाह्य भावमां सुख त भास्युं, अन्तरमां सुखनी केलि;
आपस्वरूपे प्रगटे शान्ति, महानन्दवर्षा हेली. ॥ ४ ॥
- आत्म भावमां सुरतालागी, अन्तरदृष्टि घट जागी;
निजपदमां रंगायो रागी, बाह्य भावथी वैरागी. ॥ ५ ॥
- स्वरूप म्हारु शोधी लीधुं, निजधनतो निजने दीधुं;
अनुभवामृत प्रेमे पीधुं, मनुष्यभव जीवन सिधुं. ॥ ६ ॥
- अरूप अजरामर अविनाशी, चिदघन चेतन विश्वासी;
गुणपर्याय विलासी सोहं, तस्वमसिध्याने बासी. ॥ ७ ॥
- आवागमन गमन पुद्गलनुं, पुद्गलयोगे चेतननुं;
चेतनशक्ति स्वयं प्रकाशे, त्यारे चाले नहि मननुं. ॥ ८ ॥
- टळे विकल्पोने संकल्पो, आत्मभावमां परिणमतां;
परपरिणमता टळे छे त्यारे, निज परिणमता उद्भवतां. ॥ ९ ॥
- गुणस्थानक निस्सरणि चढतां, योगी अमृत रसभोगी;
बुद्धिसागर परिपूर्णता, क्षायिकभावे गुणयोगी. ॥ १० ॥

१०९

आत्मपुरुषार्थसाध्य.

- पुरुषार्थने प्रेमे पकडो, धर्मोद्यम जग जयकारी;
 धर्मोद्यमथी मळशे शान्ति, धर्मोद्यमनी बलिहारी. ॥ १ ॥
- अक्रिय अरुपी चेतन निश्चय, अक्रियतापदने वरवुं;
 पूर्णानन्दपणुं पामीने, भवसागरने झट तरवुं. ॥ २ ॥
- बाह्यभावमां नहि कदीहुं, बाह्यभाव ममता तजवी;
 अनन्तज्ञानादिक लक्ष्मीने, अन्तर उपयोगे भजवी. ॥ ३ ॥
- बाह्यभावथी जे पूरावुं, पूर्णपणुं ते नहि म्हारु;
 वर्णगंधरस स्पर्श थकीपण, चिदानन्दपद छे न्यारु. ॥ ४ ॥
- अपूर्वशांति प्रगटे ध्याने, चेन पडे नहि भववनमां;
 त्यारे रंगाशे निजपदमां, नहि ममता तनधन मनमां. ॥ ५ ॥
- हर्षशोक समयमां समता, गुणठाणे गुण नीपजशे;
 योग्यदशाथी गुणठाणानी, उपरतणी स्थितिवधशे. ॥ ६ ॥
- अपूर्व भावे अपूर्वशांति, निश्चय शुद्ध दशा जागे;
 उपशमक्षयोपशमना करणे, घनघाती कर्मो भागे. ॥ ७ ॥
- अन्तररमण सदा करवाथी, चेतन निश्चय परखाशे;
 ध्यानक्रिया उद्यमने पकडो, क्षायिक लब्धि प्रगटाशे. ॥ ८ ॥
- सद्गुरुगमथी समजो वाणी, पुरुषार्थ मनमां आणी;
 बुद्धिसागर गुरु कृपाथी, पुरुषार्थ पकडे प्राणी. ॥ ९ ॥

हेतुबोध.

- शुभपरिणामे पुण्यबंध छे, अशुभ परिणामे पापी;
 शुद्धोपयोगे आत्मधर्म छे, केवलज्ञाने छे ध्यापी. ॥ १ ॥

११०

शुद्धोपयोगे मुक्ति घटमां, मोक्ष नहीं छे खटपटमां;
 कारण कार्यनी सिद्धिलगे छे, भव्य पढो नहि लटपटमां. ॥२॥
 शुद्धोपयोगे आनंदसागर, अन्तरमां प्रगटे भारी;
 शुद्धोपयोगे शुद्धरमणता, अनुभवामृतनी क्यारी. ॥ ३ ॥
 सुखसागरनी लहेरो उछळे, जीवहंस प्रेमे झीलै;
 परमज्योति झलके त्यां निर्मल, पूर्णकला चेतन खीलै. ॥ ४ ॥
 पोते पोताने मळीयो त्यां, कोने दउ हुं शाबासी;
 शुद्धोपयोगे अनन्त सिद्ध्या, समजे ते तत्पदवासी; ॥ ५ ॥
 जेणे जाण्युं तेणे आप्युं, कहो ते आवे शुं ताण्युं;
 अनुभव कुंची पाम्या योगी, अनंतधन घरमां आप्युं. ॥ ६ ॥
 अचल अरुपी परम महोदय, वाणी अगोचरपद सारु;
 बुद्धिसागर अनंत लक्ष्मी, लीलामय निजपद प्यारु. ॥ ७ ॥

समाधिधर्म.

हवा दवाथी शरीर पोषी, धर्मकृत्यमां वापरवुं;
 पुष्टालवन निमित्त सेवी, भवसागरथी झटतरवुं. ॥ १ ॥
 देव गुरुनुं शरण ग्रहीने, प्रेमे आत्मदशा वरवी;
 आशा तृष्णा परिहरिने, आत्मदशा सन्मुख करवी. ॥ २ ॥
 शत्रु मित्रमां समता राखी, आत्मरमणतामां रहेवुं;
 मळे योग्य तो तेनी आगळ,हितकर सत्य वचन कहेवुं. ॥ ३ ॥
 सत् छुं चित् आनन्दमयी छुं, उच्चभावना दील वरवी;
 धैर्य धरीने विघ्न निवारी, मन चंचळता परिहरवी. ॥ ४ ॥
 मोहदशा प्रगटे जेथी, ते पर्यायो भूली जावा;
 अजपा जापे चढी गगनमां, अलख देश थावुं च्हावा. ॥ ५ ॥

१११

हुं शुं कहुं हुं वाणी अगोचर, जाणे तेने छे श्रद्धा;
 वाच्यावाच्यपणे भाखे छे, जिनवाणी समजे वृद्धा. ॥ ६ ॥
 मळो इन्द्र के मळो चंद्र पण, बाह्यदशानुं शुं मागुं;
 जे मागु ते अन्य न आपे, पोताने पाये लागु. ॥ ७ ॥
 सर्वजीवमां अनंतऋद्धि, खरा हृदयथी जे शोधे;
 सद्गुरु वचनामृत पामीने, पोताने पोते बोधे. ॥ ८ ॥
 सर्व जाणतां पार न आवे, एक जाणतां सहु जाण्युं;
 बाह्यदृष्टिथी धामभूममां, मूर्खोए अवलुं ताण्युं. ॥ ९ ॥
 शो शाणानी समज एक छे, भिन्न कहे तो पण साचुं;
 बुद्धिसागर हृदय ज्ञानिनुं, सापेक्षे समजी राचुं. ॥ १० ॥

ललनामोह.

महामोहनुं कारण ललना, नरकगतिनी देनारी;
 ललनाना रागे जे फासिया, ते पाण्या दुखडां भारी. ॥ १ ॥
 तप जप संयम सर्वे भूले, जे जन ललनाना रागी;
 ललनाथी माया नहि अधिकी, भूल्या मुनिवर वैरागी. ॥ २ ॥
 राजन साजन महाजन मोटा, ललनाना संगे खोटा;
 भान भूलावी दोरे भवमां, ललनाना रागे गोटा. ॥ ३ ॥
 दृष्टिमोह ललना जोवार्थी, काम उदय मनमां प्रगटे;
 ललनानो परिचय थावार्थी, धर्मभावना झट विघटे. ॥ ४ ॥
 पुरुष माटे ललना खोटी, पुरुष पण ललना माटे;
 बेना माटे मोहज खोटो, जन वळतो अबळे वाटे. ॥ ५ ॥
 पुरुष स्त्रीनां दील बगाडे, वेदोदय जगमां भारी;
 वेदोदयना समूळ नाशे, बन्ने जाणो अविकारी. ॥ ६ ॥

- ११२

यावत् वेदोदय तावत् तो, ब्रह्मचर्यं मुक्तिं धरवी;
 थइ मस्फ्रीवा लढवुं टेके, मोहनाश मुक्ति वरवी. ॥ ७ ॥
 देवतपो पण देव सदा जे, ब्रह्मचर्यं धारो वीरा;
 द्रव्य भावथी ब्रह्म धर्याथी, पामो झट चेतन हीरा. ॥ ८ ॥
 ज्ञान ध्यान वैराग्ये भव्यो, ब्रह्मचर्यं धारण करशो;
 मोह हेतुओ तजी सदा मन, बार भावनाने वरशो. ॥ ९ ॥
 पुढूमल भिक्षा स्थाग करीने, शुद्ध रमणता आदरशो;
 बुद्धिसागर शुद्ध रमणता, शुद्ध समाधि पद वरशो. ॥ १० ॥

व्यवहारधर्म.

व्यवहार धर्म अवलंबन करवुं, व्रत नियम पालन करवुं;
 राजमार्ग व्यवहार धर्म छे, समजी तेमां मन धरवुं. ॥ १ ॥
 व्यवहार धर्मथी पाप पलातुं, संवरनी करणी आवे;
 व्यवहार धर्मना भेद दोय छे, मुनिवर श्रावक गुण दावे. ॥ २ ॥
 व्यवहार धर्मथी ज्ञान चाले, धर्म कृत्यनी छे खाणी;
 व्यवहार धर्म छे प्रथम पगथियुं, एवी जिनवरनी वाणी. ॥ ३ ॥
 निश्चयथी पडता प्राणीने, अवलंबन व्यवहारतणुं;
 व्यवहार हेतुने निश्चय कार्य, जिन सूत्रो समजीने भणुं. ॥ ४ ॥
 संघ चतुर्विध छे व्यवहारे, अडतालीश गुणनो दरियो;
 व्यवहार धर्मथी उंचा आवे, वीरप्रभुए ते वरियो. ॥ ५ ॥
 सेवा भक्ति परोपकार सह, व्यवहारे ते चाले छे;
 व्यवहार धर्मथी उपदेशादिक, क्रियाधर्म जन पाळे छे. ॥ ६ ॥
 व्यवहार धर्म महत्ता माटे, तीर्थकर दीक्षा लेवे;
 केवल प्रगटे श्रुतज्ञानना, व्यवहारे भीक्षा लेवे. ॥ ७ ॥

११३

आत्मधर्म उपयोग ग्रहो पण, खावुं पीवुं व्यवहारे;
 साचुं समजी सत्य ग्रहे ते, जल्दी पोताने तारे. ॥ ८ ॥
 हठ कदाग्रह त्याग करीने, निमित्त साचां आदरवां;
 गुरु साक्षी व्यवहार धर्मनां, यथायोग्य कृत्यो करवां. ॥ ९ ॥
 अनेक हेतु व्यवहारधर्मधी, निश्चय शुद्ध दक्षा रमवुं;
 बुद्धिसागर अनुभवामृत, भोजन प्रेम करी जमवुं. ॥ १० ॥

श्री मल्लिनाथस्तवनम्.

धिमलाचलनावासी माराव्हाला-पराग.

प्रभु मल्लिजिनेश्वर पाय नमुं, नित्य पाय नमुं पाय नमुं;
 प्रभु आणधरु शिर प्रेमे सदा, बहु दुःख वसुं दुःख वसुं,
 हरिहर ब्रह्मा विष्णु तुं छे, राम अने रहेमान;
 खुदा स्वयंभू जगन्नाथ तुं, ऋणभुवन भगवान. जि०॥ १ ॥
 अठार दोषो नाश करीने, पाण्या केवलज्ञान;
 ऋणभुवननो तारक व्हाला, सिद्ध बुद्ध सुलतान. जि०॥ २ ॥
 भवदुःखभंजन अलखनिरंजन, अडवडीयां आधार;
 साचुं शरणुं ग्रहं तमारुं, तार तार मुज तार. जि०॥ ३ ॥
 मोडा वहेला पण तुम तारक, हवे करो शीद वार;
 तुम हि त्राता माता भ्राता, करशो सेवकनो उद्धार. जि०॥ ४ ॥
 जे जे मारा मनमां ते ते, जाणो दीनदयाल;
 बुद्धिसागर वंदे निशदिन, करशो सेवकनी संभाल, जि०॥ ५ ॥

मल्लिनाथस्तवनम्.

मल्लिजिनेश्वर चरणपां, नित्य शीर्ष नमावुं;
 विनय भक्ति श्रद्धा थकी, चित्त पंकज ध्यावुं. मल्लि०॥ १ ॥

११४

यथाप्रवृत्ति करणमां, वीत्यो काल अनादि;
 तोपण पार न आवीयो, टळी आधि ने व्याधि. म० ॥ २ ॥
 अपूर्वकरणमां आवीने, अनिवृत्ति ग्रहायुं;
 सम्यक् प्रभु गुण दर्शने, शुद्धरूप जणायुं. म० ॥ ३ ॥
 दर्शन चारित्रमोहनो, नाश थातां प्रभुता;
 केवलज्ञाने ज्ञेयनी, भासनमां विभुता. म० ॥ ४ ॥
 क्षायिक नव लब्धि जगे, पूर्णानन्द विकासे,
 सिद्ध बुद्ध परमातमा, ज्योति परम प्रकाशे. म० ॥ ५ ॥
 निज दृष्टि निज देखतां, मल्लि जिनवर मळीया;
 बुद्धिसागर भक्तिथी, म्हारा मनोरथ फळीया. म० ॥ ६ ॥

गुरुभक्ति.

सदगुरु मुनिनी भक्ति करतां, लक्ष्मी लीला प्रगट यशे;
 जे जोइए ते आवी मळे सहु, आधि उपाधि दूर जशे. ॥ १ ॥
 आहार पाणीथी मुनिवर भक्ति, करतां कर्म कलंक टळे;
 नरगति सुरगति शिवगति सुखडां, जे इच्छे ते सर्व मळे. ॥ २ ॥
 वैयावृत्य करंतां मुनिनुं, बोधिबीजनी छे प्राप्ति;
 वैयावृत्य गुण अप्रतिपाती, गुरुथी मुक्ति छे व्याप्ति. ॥ ३ ॥
 वैयावृत्ये केवल प्रगटे, वैयावृत्ये छे मुक्ति;
 वैयावृत्य मुनिनुं करतां, तीर्थकर पदवी उक्ति. ॥ ४ ॥
 मुनि सभुं नहि पात्र जगत्मां, मुनि तीर्थ जगमां भारी;
 मुनि भक्तिथी मुक्ति पासे, समजो जगमां नरनारी. ॥ ५ ॥
 मुनिनी सेवा अमृत मेवा, मुनि सेवामां छे ऋद्धि;
 मंगल माला सुखना दहाडा, प्रगटे छे शाश्वत सिद्धि. ॥ ६ ॥

११५

महामंत्र मुनिवरनी सेवा, कामकुंभ मुनिवर सेवा;	
कल्पवृक्ष मुनिवरनी सेवा, पुण्योदये भक्ति हेवा;	॥ ७ ॥
एक टेकने पूर्णभावथी, गुरु सेवा सुखडां आपे;	
आ भवमां पण सुखनी वाडी, दुःखनी वल्लिने कापे.	॥ ८ ॥
सप्त क्षेत्रमां मुनि गुरुनुं, क्षेत्र कहुं जग जयकारी;	
बुद्धिसागर सदगुरुसेवा, करतां तरशे नरनारी.	॥ ९ ॥

ईर्ष्या.

ईर्ष्याना करनारा पापी, निंदा करवामां पूरा;	
ईर्ष्याना करनारा पापी, पाप कर्ममां छे शूरा.	॥ १ ॥
ईर्ष्याना करनारा पापी, आहुं अबळुं बोले छे;	
ईर्ष्याना करनारा पापी, मर्म अन्यनां खोले छे.	॥ २ ॥
ईर्ष्याना करनारा पापी, परनुं सारुं जोइ बळे;	
ईर्ष्याना करनारा पापी, नरकगतिमां जइ भळे.	॥ ३ ॥
ईर्ष्याना करनारा दुर्जन, आर्तध्यानमां रंगाता;	
ईर्ष्याना करनारा दुर्जन, भवभ्रमण गोथां खाता.	॥ ४ ॥
ईर्ष्याना करनारा दुर्जन, करे कृत्य जगमां कूडां;	
ईर्ष्याना करनारा दुर्जन, करे कृत्य नहि जग रुडां.	॥ ५ ॥
ईर्ष्याना करनारा दुर्जन, सारु खोटुं नहीं जुए;	
ईर्ष्या करनारा कोठीमां, मुख घालीने खूब रूप.	॥ ६ ॥
ईर्ष्याना करनारा लोको, माखी पेटे हाथ घसे;	
ईर्ष्या करनारा मन पापी, उपर उपरथी मंद हसे.	॥ ७ ॥
ईर्ष्या करनारा मन बळता, असंतोष मन टळवळता;	
सद्गुणदृष्टि कदी न पामे, अशुभ विचारे सळवळता.	॥ ८ ॥

११६

ईर्ष्या करतां तप जप संयम, उच्चभावना दूर टले;
बुद्धिसागर सदगुणदृष्टि, मन धार्याथी सुख मले. ॥ ९ ॥

खटपट.

दुनियानी खटपटमां दुःखडां, महामोह ज्वाळा सळगे;
परनी पंचातोमां पडतां, भवपरिणति राक्षस वळगे. ॥ १ ॥
आढी अवळी वातो करतां, अथडावुं भवमां थाशे;
आत्मतत्त्वनी वात कर्यावण, शाश्वत सुख न परखाशे. ॥ २ ॥
धर्मध्यानमां स्थिरता करवी, विकथा निन्दा परिहरवी;
चेतनशक्ति स्वीलववामां, एक टेक मनमां धरवी. ॥ ३ ॥
परपरिणतिनी वात त्यजीने, समताना भावे रहेवुं;
कोइक निंदे कोइक वंदे, तोपण समभावे रहेवुं. ॥ ४ ॥
लडालडीनी वात त्यजीने, समताए साचुं कहेवुं;
सदगुण दृष्टि धरी हृदयमां, ज्यां त्यांथी साचुं लेवुं. ॥ ५ ॥
चिदानन्दमां रहेवुं ध्याने, दुर्जननुं बोल्युं खमवुं;
सन्तसमागम धरी हृदयमां, उच्चभाव मांहे रमवुं. ॥ ६ ॥
विना प्रयोजन बोल न बोलो, संयम भेदो आदरवा;
निमित्तमांहि वाद न करवो, सापेक्षाए सहू धरवा. ॥ ७ ॥
युक्ति प्रयुक्ति आगमवादे, न्यायमार्गने अनुसरवो;
तटस्थभावे सहू करी परीक्षा, तत्रधर्म दिलमां धरवो, ॥ ८ ॥
यावत् सापेक्षाए वचनो, नयवादो तावत् समजो;
बुद्धिसागर सापेक्षाए, अनेकान्तधर्मे रमजो. ॥ ९ ॥

११७

जिनवरवाणी.

जिनवरवाणी गुणनी खाणी, श्रद्धा भक्तिथी भजवी;
 गुरुगम विनय धरीने समजो, कुश्रद्धा मनथी तजवी. ॥ १ ॥
 अनेकान्तनय जिननीवाणी, सांभळशो प्रेमे प्राणी;
 मोहातीत थये उपदेशे, परमप्रभु केवलज्ञानी. ॥ २ ॥
 जिनवाणी समझ्याथी समकित, योगाष्टकनी छे प्राप्ति;
 जिनवाणीथी अनेक सिद्ध्या, रत्नत्रयिनी छे आप्ति. ॥ ३ ॥
 जिनवाणीना अर्थ अनंता, समजे समजु भव्य जीवो;
 भक्ष्याभक्ष्य पदार्थ प्रकाशक, जिनवाणी जगमां दीवो. ॥ ४ ॥
 जिन वचनामृत प्रेमे पीतां, अजरामर चेतन यावे;
 कर्मवर्गणा अनन्त नासे, क्षायिक भावे गुण आवे. ॥ ५ ॥
 सप्तभंगीने सात नयोथी, जिन वचनो समजो साचां;
 रागद्वेष रहित जिनवाणी, बाकी वचनोछे काचां. ॥ ६ ॥
 सद्गुरु मुखथी जिनवाणीने, विनय धरीने सांभळवी;
 विरति ज्ञानतणुं फळ भाख्युं, यथा योग्य श्रद्धा वरवी. ॥ ७ ॥
 गुरु गीतार्थ सदुपदेशे, संयम मार्गे छे मुक्ति;
 बाह्य उपाधि दूर करीने, आदरशो संयम युक्ति. ॥ ८ ॥
 अनेक आशय जिनवाणीना, आराधनथी जन तरशे;
 बुद्धिसागर मंगलमाला, परमामृत चेतन वरशे. ॥ ९ ॥

पुद्गलममतात्याग.

ठरे नहि मन जड पुद्गलथी, शामाटे जडमां राचुं;
 जडथी न्यारी असंख्यप्रदेशी, चेतन ज्ञानमयी साचुं. ॥ १ ॥
 हुं तुं शुं जडमांहि करवुं, जडमां जडता रही सदा;

११८

जल पडछाया जडनी माया, साथे आवे नहि कदा. ॥ २ ॥
 छाया आतपतमः प्रभाने, शब्दवर्गणा ने काया;
 स्पर्श वर्ण रस गंध आकृति, पुद्गल जड ए परखाया. ॥ ३ ॥
 पुद्गलखावुं पुद्गल पीवुं, पुद्गल दोलत कहेवाती;
 पुद्गलनी भीखारी दुनिया, चतुर्गतिमां भटकाती. ॥ ४ ॥
 पुद्गलनां नाटक छे ज्यां त्यां, पुद्गलनां युद्धो भारी;
 पुद्गलनी पंचातो जगमां, मोह्यां तेमां नरनारी. ॥ ५ ॥
 पुद्गल भटकावे छे भवमां, शुं तेनी करवी यारी;
 काल अनादि पुद्गल योगे, चेतन पाम्यो दुःख भारी. ॥ ६ ॥
 जडनी ममता दूर करीने, चेतन हीरो हाथ धरो;
 चिदानन्द स्वरूपी चेतन, समजी भवपाथोधि तरो. ॥ ७ ॥
 पोते पोताने ओळखतां, जडवस्तु ममता नासे;
 आप स्वरूपे आप प्रकाशे, केवलज्ञाने सहु भासे. ॥ ८ ॥
 राग करु हुं कोना उपर, कोना उपर द्वेष करु;
 जड नहि मारु हुं नहि तेनो, शुद्ध बुद्धतुं ध्यानधरुं. ॥ ९ ॥
 अनन्त शक्तिमय हुं चेतन, अन्तर दृष्टिथी निरखुं;
 बुद्धिसागर ज्ञान दिवाकर, झळहळतो चेतन परखुं. ॥ १० ॥

चेतन ध्यान.

शुद्ध बुद्ध अविनाशी चेतन, अजरामर निर्मल योगी;
 परम हंस परमेश्वर ब्रह्मा, आनन्दामृतनो भोगी. ॥ १ ॥
 गुण पर्यवनो ज्ञाता स्वामी, अलख अरूपी जयकारी;
 अनन्त शक्ति पूर्ण प्रकाशी, क्षायिक शाश्वत सुखकारी. ॥ २ ॥
 गुण व्यंजन पर्याय विलासी, अनेकान्तनय निर्धारी;

२६

द्रव्यतणा व्यंजन. पर्याये, काल अनादि जयकारी. ॥ १ ॥
 उत्पत्ति व्यय ध्रुवतारूपी, पुरुषोत्तम चिन्मयराजा;
 अनन्तज्योति धारक चेतन, आत्मस्वरूपे छे ताजा. ॥ ४ ॥
 शुद्ध रमणता धारक तुं छे, विश्वेश्वर गुणनो कर्ता;
 ज्ञायक लोकालोकतणो तुं, पुद्गलभावतणो हर्ता. ॥ ५ ॥
 पुद्गलधी न्यारो निश्चयथी, त्रण भुवननो छे देवा;
 ध्याता ध्येय ने ध्यानमयी तुं, निजनी निज करतो सेवा. ॥ ६ ॥
 ज्ञाता ज्ञेय ने ज्ञानमयी तुं, उपादेयने निष्कर्मी;
 शुद्ध तत्त्व षट्कारक कर्ता, चिन्मय पदमां विश्रामी. ॥ ७ ॥
 स्व परप्रकाशक परथी न्यारो, अनंत ज्ञाता ज्ञेयपणे;
 व्याप्य अने व्यापकता तुजमां, निजोपयोगे कर्म हणे. ॥ ८ ॥
 अनाद्यनन्ति स्थितिमय तुं, वाणी अगोचर तुं प्यारो;
 बुद्धिसागर ज्ञानदिवाकर, झळहळ ज्योति करनारो. ॥ ९ ॥

सापेक्षबोध.

ममता मांढि दुनिया खुंची, मत पोतानो ताणे छे;
 मन मान्युं ते साचुं बाकी, झूठुं मनमां आणे छे. ॥ १ ॥
 निरपक्षी दुनियामां विरला, पक्षापक्षी मची रही;
 सहू पोतानो पक्ष ज ताणे, हठ कदाग्रह गहगही. ॥ २ ॥
 देशकुळ जातिनी ममता, ज्ञातिनी ममता मोटी.
 वस्त्र वेषनी ममता मोटी, बाह्य भाव ममता खोटी. ॥ ३ ॥
 ममताथी समता नहि प्रगटे, ममता दुःख वधारे छे;
 ममताथी साचुं नहि सुझे, समजु सत्य विचारे छे. ॥ ४ ॥
 भवतुं कारण ममता मोटी, ममता भव दुःखनी घाणी;

१२०

ममता हेतु दुःखमन बहु छे, ममता जन्ममरण खाजी. ॥ ५ ॥
 ममता मोह अरिनी बेटी, महाडाकिनी दुःखकारी;
 ममतानुं अंधारं मोडुं, समजो मनमां नरनारी. ॥ ६ ॥
 आधि उपाधि व्याधि ममता, पुत्र पुत्री जननी बापा;
 तनमां ममता धनमां ममता, ममताना ज्यां त्यां छाषा ॥ ७ ॥
 कुगुरुधर्म कुदेव ममता, वंशपरंपरनी ममता;
 ममतामां बुढेळी दुनिया, ममताना त्यागे समता. ॥ ८ ॥
 युद्ध भयंकर ममता योगे, सगपण सह ममता योगे;
 ममतानो मोटो छे दरियो, ममता छे कुमति ढोंगे. ॥ ९ ॥
 आशा तृष्णा ममता त्यागी, समताथी सन्तो जागे;
 बुद्धिसागर ज्ञानदिवाकर प्रगटे मनडुं वैराग्ये. ॥ १० ॥

परमबोध.

देव गुरुनी श्रद्धा पक्की, भव्यजनो प्रेमे राखे;
 सुश्रद्धाना धारक जीवो, अनुभवामृतरस चाखे. ॥ १ ॥
 श्रद्धाथी संयम प्रगटे छे, भव्यपणुं श्रद्धा योगे;
 श्रद्धाथी भक्ति प्रगटे छे, सत्य ज्ञान श्रद्धायोगे. ॥ २ ॥
 षट् स्थानकतुं ज्ञान थयाथी, सुश्रद्धा समकित प्रगटे;
 जड चेतननो भेद पडे छे, अनन्त मिथ्यातम विघटे. ॥ ३ ॥
 जीवमां जीवपणुं भासे ने, अजीवमां जडता भासे;
 जडनो कर्ता नहि पण साक्षी, अज्ञपणुं त्यारे भासे. ॥ ४ ॥
 भूत कर्मनो कर्ता चेतन, वर्तमान तेनो भोक्ता;
 भोक्ता साक्षित्व समभावे, नवीन कर्मनो नहि योक्ता. ॥ ५ ॥
 भ.व कर्म जे रागद्वेष छे, तेनी उपशमता होवे;

१२१

द्रव्य कर्म बांधे नहि त्यारे, पोताने पोते जोवे. ॥ ६ ॥
 गुण स्थानक अभ्यास करतां, चरण मोहनी उपशान्ति;
 क्षयोपशम पण मोहतणो छे, क्षायिक भावे सुखशान्ति. ॥ ७ ॥
 मूल थकी सहु मोह विनाशे, क्षपकश्रेणि ए जीव चढी;
 अनन्त दर्शन ज्ञान प्रकाशे, घाती कर्मनी साथ लडी. ॥ ८ ॥
 केवलज्ञान प्रगटतुं पहेलुं, समयांतर केवल दर्शन;
 श्री जिनभद्रगणिनी वाणी, क्रमवादी गणिनुं स्पर्शन. ॥ ९ ॥
 अक्रमवादी एक समयमां, बे उपयोगीने भाखे;
 युगपत् आवरण नाश थयाथी, अनुभवी रस तो चाखे. ॥ १० ॥
 ज्ञानथकी दर्शन नहि जुदुं, वृद्ध कहे क्षायिक भावे;
 त्रण पक्ष सिद्धांति भाख्या, ज्ञानी समजी सुख पावे. ॥ ११ ॥
 चार अघातिकर्म हणीने, सिद्ध बुद्ध चेतन थावे;
 बुद्धिसागर ज्ञान दिवाकर, अनन्त शाश्वत सुख पावे. ॥ १२ ॥

उत्पादव्ययध्रुवता बोध.

अनंतगुण पर्याय अस्तिता, चेतन मांहि नित्य रही;
 आत्मस्वभावे शुद्ध रमणता, परमांहि केम जाय कही. ॥ १ ॥
 अस्तिता निज गुणनी परमां, नास्तिपणे जाणो भव्यो;
 आविर्भावे अस्तिपणाना, सद्गुण खीलववा भव्यो. ॥ २ ॥
 त्रणकालमां अस्तिभाव ते, सहुमां सत्ताए सरखो;
 अनुभव ज्ञाने सर्व जणाशे, साचुं पोतानुं परखो. ॥ ३ ॥
 अस्तिभावथी षड् द्रव्यो सत्, उपादेय चेतन जाणो;
 अस्तिपणे निजगुणमां रमतां, वस्तुधर्म मनमां आणो. ॥ ४ ॥

१२२

वस्तुधर्ममां अनंत सुख छे, वस्तुधर्मनी बलिहारी;	
वस्तुधर्मनी प्राप्ति करवी, कर्माष्टक वेगे वारी.	॥ ५ ॥
वस्तुधर्म स्याद्वाददृष्टिथी, जाणे ते शिवसुख पामे;	
अनन्त शक्ति चेतननी छे, जाणे ते पुद्गल वामे.	॥ ६ ॥
अनन्त शक्ति धाम जीव छे, परमभाव गाहक पोते;	
पोतानामां गुण पर्यवता, बजि तुं शीदने मोते.	॥ ७ ॥
ज्ञानचक्षुथी जाणो देखो, चिदानन्द चेतन देवा;	
उत्पत्ति स्थिति व्यय भोगी, शुद्ध रमणताथी सेवा.	॥ ८ ॥
अनेकान्त दृष्टिथी दर्शन, परमप्रभुनां जे करशे;	
बुद्धिसागर धर्मध्यानथी, चेतन भवजलधि तरशे.	॥ ९ ॥

भेदज्ञान.

जड चेतननी भिन्नता, प्रगटे समकित सार;	
परपरिणमता तब टळे, सत्यज्ञान निर्धार.	॥ १ ॥
अन्तर्मुखोपयोगता, चेतनधर्म कथाय;	
परमप्रभुता संपजे, भेदभाव दूर जाय.	॥ २ ॥
बाह्यदशा व्यवहारथी, वर्ते चेतन भिन्न;	
अनुभव अमृतपानमां, रहे सदा लयलीन.	॥ ३ ॥
अनुभव अमृत स्वादतां, पडे न परमां चैन;	
अनुभव ल्हेरि लागतां, प्रगटे मनमां घेन.	॥ ४ ॥
अनन्तगुण पर्यायनो, वर्ते घट उपयोग;	
आत्मस्वभावे जागीने, भोगवतो जीव भोग.	॥ ५ ॥
अन्तर्मुखोपयोगथी, सिद्ध्या जीव अनन्त;	
सिद्धदशा ते मार्गथी, भाखे छे भगवन्त.	॥ ६ ॥

१२३

पुष्ट निमित्तासेवथी, उपादाननी सिद्धि;	
उपादान आसेवना, प्रगटे अनन्त ऋद्धि.	॥ ७ ॥
उपादाननी योग्यता, प्रगटे शुद्ध स्वभाव;	
शुद्धभाव चारित्र छे, भवजलधिमां नाव.	॥ ८ ॥
अनन्त अक्षय सुखमथी, निर्मल सिद्ध समान;	
बुद्धिसागर पामीए, अनन्तगुण भगवान्.	॥ ९ ॥

चिदानन्द.

चिदानन्द निर्मल प्रभु, गुणपर्यायाधार;	
छतिपर्याय अनंतमय, ज्ञानथकी निर्धार.	॥ १ ॥
सामर्थ्यपर्याय छे, व्यय उत्पत्ति स्वरूप;	
द्रव्यार्थिकथी ध्रुवता, शुद्धभाव निजरूप.	॥ २ ॥
द्विविधनय दृष्टि करी, ध्यावो चिन्मय देव;	
शुद्धनय निज थापना, करवी निजपद सेव.	॥ ३ ॥
चतुर्निक्षेपे ओळखी, निर्मल सहजानन्द;	
ध्याता ध्येय स्वरूपमां, वर्ते नासे फन्द.	॥ ४ ॥
अचल अमल निर्भय प्रभु, पूजक पूज्य स्वरूप;	
असंख्य प्रदेशी सेवतां, नासे भवभय धूप.	॥ ५ ॥
शुद्ध चेतना सेवना, सत्य सनातन धर्म;	
उपादान सन्मुख थतां, नासे सघळं कर्म.	॥ ६ ॥
बहिर रमणता झट टळे, झळके चेतन ज्योत;	
परमशुद्ध समाधिमां, प्रगटे सत्य उद्योत.	॥ ७ ॥
अन्तर्चक्षु प्रकाशतां, लोकालोक जणाय;	
अनन्त ऋद्धि पामीने, पूर्णानन्द कथाय.	॥ ८ ॥

१२४

द्रव्यभाव बे भेदथी, कारण कार्य स्वरूप;
बुद्धिसागर सिद्धमां, वर्ते रूपारूप.

॥ ९ ॥

माध्यस्थभाव.

माध्यस्थ अवलंबीने, करीए तत्त्व विचार;
सत्यासत्य विचारीए, लहीए भवजलपार. ॥ १ ॥
पक्षपातने परिहरी, दृष्टिराग करी दूर;
ज्ञाने सत्य विचारीए, होवे सुख भरपूर. ॥ २ ॥
अनेकान्त सहु वस्तु छे, अनेकान्त परमार्थ;
गुरुगमथी अवधारीए, लहीए सदगुण सार्थ. ॥ ३ ॥
दर्शन ज्ञान चरण थकी, होवे शाश्वत शर्म;
अशुद्ध परिणति झट टळे, रहे न किंचित् कर्म. ॥ ४ ॥
परंपरागम सेवीए, धर्म हेतु व्यवहार;
निश्चय आत्मस्वरूपमां, रहेतां शर्म अपार. ॥ ५ ॥
असंख्य योग छे मुक्तिना, करो न मिथ्यावाद;
सापेक्षाए हेतुओ, जाणे प्रगटे स्वाद. ॥ ६ ॥
उपादानथी साधीए, उपादेय निज धर्म;
साध्य दृष्टि वर्तेन थकी, नासे सघळां कर्म. ॥ ७ ॥
आत्मसाध्य करणी भली, रंगावुं त्यां सत्य;
बुद्धिसागर भावथी, साध्यदशा निज कृत्य. ॥ ८ ॥

परमब्रह्मस्वरूप.

मन चञ्चळता वारीने, थइए अन्तर स्थिर;
स्थिरोपयोगे ध्यानमां, थइए जग महावीर. ॥ १ ॥

१२५

आत्म लक्ष्य एक साध्य छे, साधन सिद्धि कराय;	
गुरुगम साधन साधतां, चिद्धन चेतनराय.	॥ २ ॥
आत्मशक्तिने ध्यावतां, अनन्त प्रगटे सुख;	
आत्मतत्त्वना ध्यानथी, नासे अनन्त दुःख.	॥ ३ ॥
अनन्त सुख गुण स्वादतां, अजर अमर पद थाय;	
परम प्रभुता सम्पजे, जन्ममरण दुर जाय.	॥ ४ ॥
बाह्यभावथी दूर रही, ध्यावो अन्तर्देव;	
त्रिकरणयोगे आत्मनी. प्रेमे कीजे सेव.	॥ ५ ॥
ध्याता ध्येय स्वरूपमां, ध्याने छे लयलीन;	
अन्तरमां लयलीनतो, अनन्त सुखथी पीन.	॥ ६ ॥
शरण शरणने ध्येय छे, चेतन प्रभु सदाय;	
षट्कारक निजरूपमां, समये समये समाय.	॥ ७ ॥
धूम धाम तजी बाह्यनी, सेवो शुद्ध स्वभाव;	
स्थिरतायोगे संपजे, अनन्त ऋद्धि सुदाव.	॥ ८ ॥
जाणो ध्यावो शुद्ध घन, पुरुषोत्तम भगवान्;	
बुद्धिसागर सेवतां, परम प्रभु गुणवान्.	॥ ९ ॥

परमब्रह्म जागृति स्वाध्याय.

जाग जाग अरे जीवडा, झट निद्रा त्यागी;	
बाह्यदशामां शुं पोढियो, जोजे घटमां जागी.	जाग० ॥१॥
बाह्य भावमां उंघतां, मोह वैरि लूटे;	
अज्ञान खाडीमां पाडीने, निद्रा राक्षसी कूटे.	जाग० ॥२॥
निद्रामां सुख नहि कदी, उठ आलस त्यागी;	
अनुभव भानु देखी ले, शुद्ध गुणना रागी.	जाग० ॥३॥

१२६

आत्मस्वभावे जागजे, दुनियाने विसारी;	
निद्रा तन्द्रा परिहरी, कर तुं निजगुण यारी.	जाग० ॥४॥
दुनिया दशामां जे जागती, बोले खावे ने पीवे;	
योगी दशामां ते उंघतो, आत्म जाग्रति जीवे.	जाग० ॥५॥
अनन्त शक्ति प्रकाशतो, ज्यारे चेतन जागे;	
मिथ्या परिणति बापडी, त्यारे दूरे भागे.	जाग० ॥६॥
छति पर्याय अनन्त छे, निजगुणना सदाय;	
सामर्थ्य पर्यायनी, अनन्तता कथाय.	जाग० ॥७॥
परमानन्दनी ल्हेरियो, भोगवतां विलासी;	
बुद्धिसागर सेवना, सिद्ध बुद्ध प्रकाशी;	जाग० ॥८॥

संखेश्वर पार्श्वनाथ स्तवन.

संखेश्वर पार्श्वनाथजी, विघ्न वृन्द निवारे;	
धरणेन्द्र पद्मावती, वंछित सहु सारे.	संखेश्वर० ॥१॥
अश्वसेन कुल दिनमणि, वामानन्दन प्यारा;	
क्षायिक नव लब्धि धणी, सिद्ध बुद्धावतारा.	संखे० ॥२॥
अजरामर अरिहंत छो, विश्वानंद विलासी;	
अजरामर निर्मल प्रभु, शुद्ध तत्त्व प्रकाशी.	संखे० ॥ ३ ॥
उत्पत्ति व्यय ध्रुवता, समये समये भोगी;	
सादि अनंतु पद वर्धुं, क्षायिक गुण योगी.	संखे० ॥ ४ ॥
पुरुषोत्तम सर्वज्ञ छो, शुद्ध चैतन्य धारी;	
अष्ट सिद्धि सुख ऋद्धिनो, दाता जयकारी.	संखे० ॥ ५ ॥
चिंतामणि तुज मंत्रथी, पामी मंगल माला;	
बुद्धिसागर पूजतां, लीला ल्हेर विशाला.	संखे० ॥ ६ ॥

१२७

धन्य दीवस.

- धन्य दीवस क्षण धन्य छे, प्रगटयो अपूर्व आनन्दरे;
 अनुभव अमृत पानथी, टळ्यो विषयनो फन्दरे. धन्य० ॥ १ ॥
- आत्मतत्त्व उद्योतथी, अज्ञान दूर हठायुंरे;
 अनुभव श्रुत वधती दशा, पूर्णानन्द पद ध्यायुंरे. धन्य० ॥ २ ॥
- अजरामर निर्मल प्रभु, परम समाधिमां दीठारे;
 वचनातीत अखंड अज, चिदानन्द रस मीठारे. धन्य. ॥ ३ ॥
- स्वयं देख्यो जाणीयो, स्वयं रूपनो दृष्टारे;
 षट्कारक स्वामी सदा, आविर्भावनो सृष्टारे. धन्य० ॥ ४ ॥
- परम प्रभुता पारखी, प्रगटी शान्ति अपूर्वरे;
 वीर्योल्लासनी वृद्धिथी, विणश्यो मिथ्या गर्वरे. धन्य० ॥ ५ ॥
- साक्षित्व परतुं रहुं, नहि परकर्ता भोक्तारे;
 ज्ञानादिक त्रण रत्ननो, अन्तर्दृष्टिथी योक्तारे. धन्य० ॥ ६ ॥
- अन्तर्मुख वृत्ति वळी, साची शान्ति प्रकाशीरे;
 पुद्गलथी प्रेम उठियो, स्थिरता घटमां वासीरे. धन्य० ॥ ७ ॥
- निश्चय चेतन रामनो, सम्यग् ज्ञाने कीधोरे;
 भिन्न करी परद्रव्यथी, चेतन ज्ञानमां लीधोरे. धन्य० ॥ ८ ॥
- परम समाधि स्वरूपमां, वेदनी वेदीने रहीशुंरे;
 योग्यजनोनी आगळे, तन्वनी वातो कहीशुंरे. धन्य० ॥ ९ ॥
- श्रुत वाणी अबलंबीने, आत्म अनुभव प्रायोरे;
 बुद्धिसागर शान्तिमां, परम प्रभु परस्त्रायोरे. धन्य० ॥ १० ॥

सन्त महिमा.

- शान्ति अर्पे सन्तजन, परम कृपाना नाथ;
 धर्म बोध दाता गुरु, सेवक करे सनाथ. ॥ १ ॥

१२८

सन्तजनोने पारखे, कोइक वीरला भव्य; दोषदृष्टिथी देखतां, लहे न सन्त सुभव्य.	॥ १ ॥
गुणग्राहक दृष्टि यतां, सन्तजनो देखाय; अवळी दृष्टि परिणमे, दोषी सर्व जणाय.	॥ २ ॥
राचे साचा ध्यानमां, पाळे पञ्चाचार. पञ्च महाव्रत पाळता, साधु सन्त सुधार.	॥ ४ ॥
पञ्च महाव्रत पाळतां, लागे जे अतिचार; प्रतिक्रमणना योगथी, टाळे ते निर्धार.	॥ ५ ॥
द्रव्यभाव बे भेदथी, प्रतिक्रमण करनार; अन्तर उपयोगी मुनि, भवजलधि तरनार.	॥ ६ ॥
आत्मरमणता आदरे, सन्त मुनि गीतार्थ; निश्चयने व्यवहारथी, पामे ते परमार्थ.	॥ ७ ॥
अनुभव अमृत स्वादता, सन्त मुनिवर देव; गुण स्थानकना योगथी, करीए प्रेमे सेव.	॥ ८ ॥
दृष्टिदोषने परिहरी, आत्मज्ञान थइ लीन; बुद्धयब्धि श्री सद्गुरु, सेवा सुख गुण पीन.	॥ ९ ॥

उच्चभावना स्वाध्याय.

श्री स्थलिभद्र मनिवरमांहि शिरदारजो-पराग.

आत्मोन्नति करवानां साधन साधोरे, ध्यानभावथी उच्चभावमां वाधोरे; सत्य भक्तिथी सहुतुं सारु कीर्जापरे.	॥ १ ॥
परमप्रेमथी वर्तो सहुनी साथजो, उच्चभावथी थाशो त्रिभुवन नाथजो;	

१२९.

सहुनी साथे राखो मैत्री भावनाजो.	॥ २ ॥
सर्व आतमा निर्मल सिद्ध समानजो, सत्तार्थी जोतां नहि भेद निदानजो; मदिरापानी पेठे दोष न जीवजो.	॥ ३ ॥
दोषदृष्टिथी दोष न देखो भव्यजो, सहुनुं सारुं इच्छो शुभ कर्तव्यजो; मननी निर्मलतानी कुंची सत्य छे जो.	॥ ४ ॥
दुर्जननुं पण बुरु न इच्छो लेशजो, समताभावे आयु गाळो हमेशजो; शाता अशातामां पण समभावे रहोरे.	॥ ५ ॥
परम दयामां सर्व धर्म अवतारजो, निष्काम कृत्यथी वर्तो नर ने नारजो; पोतानार्थी आत्मोन्नतिनी साधना जो.	॥ ६ ॥
आतम ते परमातम साचो देवजो, प्रेमे करशो भव्यो तेनी सेवजो; आत्मोन्नतिमां खर्च न पैसा पाइनुं जो.	॥ ७ ॥
निंदा विकथा दोषो सर्व निवारजो, सद्गुण दृष्टिथी आतमने तारोजो; पोताना सम सर्व जीवोने, देखशोजो.	॥ ८ ॥
आत्म दृष्टिथी साधो झट आत्मार्थजो, शुद्ध दृष्टिथी प्रमट थशे परमार्थजो; बुद्धिसागर मंगलमात्र पामीए जो.	॥ ९ ॥

१३०

धर्म शिक्षा.

विद्या वधतां करो न गर्व लगाजो, लक्ष्मी वधतां गर्व करे ते गमारजो; सत्ताथी फुले ते तस्व न पारखे जो.	॥ १ ॥
उच्च नीचनो भेद न राखो लेश जो, कदी न करशो वात वातमां क्लेश जो सहुनी साथे राखो मैत्री भावना जो.	॥ २ ॥
निंदा करतां पाप घणुं बंधायजो, निंदा करतां मनहुं उच्च न थायजो; निंदा वृत्ति टाळयाथी बहु गुण वधेजो;	॥ ३ ॥
करुणा दृष्टि सर्व जीवोपर राखोजो, तेथी अनुभवामृत प्रेमे चाखोजो; दया धर्मथी परमात्म पद हाथमांजो.	॥ ४ ॥
दुखवहुं नहि परनुं मन तलभारजो, परनुं मन दुःखवहुं हिंसा धारजो; सापेक्षाए दया धर्मथी मोक्ष छे जो.	॥ ५ ॥
अदेखाइथी परने द्यो नहि आळजो, निंदा कुथली ए सहु माया झाळजो; द्वेष क्लेश ते महा पाप मनमां घणुं जो.	॥ ६ ॥
रागद्वेषने टाळो नर ने नारजो, उच्च भावथी उच्च थशो निर्धारजो; बुद्धिसागर मंगल माला पामीएजो.	॥ ७ ॥

१३१

व्यवहार धर्मशिक्षा.

कदी न करशो कोइनी साथे कलेशजो, उद्धत्तपणानो कदी न पहेरो वेषजो; चाडी चुगली परनी कदी न कीजीएजो.	॥ १ ॥
कदी न करवुं कोइकनुं अपमानजो, ठट्टा हांसी त्याग करो गुणखाणजो; हांसीमांथी खांसी प्रगटे जाणशोजो.	॥ २ ॥
आर्त ध्यानने रौद्र ध्याननो त्यागजो, धर्म ध्यानने शुक्ल ध्यानथी रागजो; संवर भावे जीवन सघळुं गाळीएजो.	॥ ३ ॥
परने पीडो नहि प्राणी तल भारजो, परनी हाय न लेशो समजी सारजो; सारा भावे सारु थाशे आत्मनुजो.	॥ ४ ॥
दुःख पडे पण हिंमत कदी न हारोजो, समता धारो आतमने झट तारोजो; ज्ञान ध्यानने वैराग्ये भवजल तरोजो.	॥ ५ ॥
शुभ परिणामे पुण्य कर्म बंधायजो, पापाश्रवथी अशुभ कर्म ग्रहायजो; वस्तु धर्म ते चेतनना उपयोगथीजो.	॥ ६ ॥
चेतन दृष्टि मोक्ष महेल निस्सरणीजो, चेतन दृष्टि भवजलधिमां तरणिजो; शुद्धोपयोगे मुक्ति वधू छे हाथमां जो.	॥ ७ ॥
श्रावकने साधु बे भेदे धर्मजो, पाळी व्रतने टाळो सघळां कर्मजो; व्यवहारे व्रत्यथी निश्चय साधनाजो.	॥ ८ ॥

६३२

जेने लागे जगत् कुंडंब समानजो,
 सरखुं भासे मान अने अपमानजो;
 समभावे वर्ते ते शिवमुख चाखताजो.   ॥ ९ ॥
 उच्च जीवन करशो अंतरनुं भव्यजो,
 वस्तु धर्मनी प्राप्ति ते कर्तव्यजो;
 बुद्धिसागर मंगलमाला पामीएजो.   ॥ १० ॥

नीतिशिक्षा.

वदो विचारी वाणी हितकर सत्यजो,
 प्राण पडे पण वदो न वाणी असत्यजो;
 सत्य थकी नहि अपर धर्म जगमां खरेजो.   ॥ १ ॥
 सत्य वचन वदवाथी मुखहुं शोभेजो,
 सत्य तेजथी भूत प्रेत सहु थोभेजो;
 सत्य प्रतापे जलधि मर्यादा रहीजो.   ॥ २ ॥
 सत्य बोलथी राखे सहु विश्वासजो,
 सत्य वचनथी क्रोधादिकनो नाशजो;
 सत्य वदे तेनी कीर्ति जगमां घणीजो.   ॥ ३ ॥
 सत्य बोलथी देवो सारे सेवजो,
 अनन्त माहिमा सत्य बोल मुख भेवजो;
 सत्य वदे तेने नहि भय जनदेवनोजो.   ॥ ४ ॥
 रागद्वेषथी वचन असत्य वदायजो,
 अज्ञाने पण जूटुं बहु बोलायजो;
 दोष निवारी सत्य वचन वदीए सदाजो.   ॥ ५ ॥
 जूटा जननो जगमां नहि विश्वासजो,

૧૩૩

સત્ય વચનથી મિથ્યાભર્મ વિનાશજો;	
સાચું બોલે ધન્ય ધન્ય તે નર સદાજો.	॥ ૬ ॥
સાચું બોલે તેના દેવો દાસજો,	
સત્યવાદીનો રાખે સહુ વિશ્વાસજો;	
સત્યવાદીની બલિહારી જગમાં સ્વરીજો.	॥ ૭ ॥
સત્ય બોલથી સુખ થાશે નિર્ધારજો,	
મુલ્યા ત્યાંથી ફેર ગણો નર નારજો;	
ધૈર્ય ધરીને સત્યવચન વદવું સદાજો.	॥ ૮ ॥
દ્રવ્ય ક્ષેત્ર ને કાલ ભાવથી સત્યજો,	
સાપેક્ષા સાત નયોથી સત્યજો;	
બુદ્ધિસાગર સત્યવચન મહિમા ઘણોજો.	॥ ૯ ॥

શ્રદ્ધામહત્તા.

શ્રદ્ધાથી જીવન છે સાચું, શ્રદ્ધા વળ જીવન કાચું;	
શ્રદ્ધા વળ લુચ્વી છે ભક્તિ, શ્રદ્ધા વળ જ્ઞાનજ કાચું.	॥૧॥
શ્રદ્ધા વળ સત્ ક્રિયા ફળે નહિ, શ્રદ્ધા વળ નહિ મંત્ર ફળે;	
શ્રદ્ધા વળ સદ્ગુરુ ન રીસે, શ્રદ્ધા વળ વિદ્યા ન મળે.	॥૨॥
શ્રદ્ધા વળ છે તર્ક નરક સમ, શ્રદ્ધા વળ જ્યાં ત્યાં મટકે,	
શ્રદ્ધાથી સિદ્ધિ છે સહુની, શ્રદ્ધા વળ અધવચ લટકે.	॥૩॥
શ્રદ્ધા વળ વાણી છે લુચ્વી, શ્રદ્ધા વળ જીવન બગડે;	
કરો કુતર્કો પળ શ્રદ્ધા વળ, સત્ય તળી નહિ સુઝ પડે.	॥૪॥
શ્રદ્ધાથી ઔષધ પુષ્ટિ દે, શ્રદ્ધાથી વિદ્યા સાધે;	
શ્રદ્ધાથી સહુ મંત્ર ફળે છે, શ્રદ્ધાથી સુખડાં વાધે.	॥ ૫ ॥
શ્રદ્ધાથી પ્રગટે છે ઉચ્ચમ, શ્રદ્ધાથી ભક્તિ સાચી,	

१३४

श्रद्धा त्यां परमेश्वर वसति, श्रद्धामां रहेशो राची.	॥ ६ ॥
श्रद्धाथी जीवन छे साचुं, तप जप संयम धर्म फळे,	
श्रद्धाथी प्रगटे छे समकित, श्रद्धाथी इच्छे ते मळे.	॥ ७ ॥
श्रद्धाथी देवोनी प्रीति, श्रद्धाथी नीति रीति,	
देवगुरुनी श्रद्धा धारे, तेने नहि जगमां भीति.	॥ ८ ॥
श्रद्धाथी उत्साह वधे छे, श्रद्धाथी शाश्वत सिद्धि;	
बुद्धिसागर सद्गुरु श्रद्धा, प्रगटावे छे सहु ऋद्धि.	॥ ९ ॥

दुःख समयमां धैर्य राखवुं.

दुःख पड्यार्थी तजो न समता, कर्मा कर्मने भोगववां;	
उदये आवे जे जे कर्मा, समता भावे ते सहवां.	॥ १ ॥
शीलवंती सीताने माथे, कलंक दुःखदायि तो चढयुं,	
भोगवतां अंते ते छूटयुं, जंगलमांहि रहेवुं पडयुं.	॥ २ ॥
पूर्व कर्मथी कलंक चढे पण, शा माटे मन दीळगीरी,	
आत्मघात पण कदी न करवो, सारी वेळा थाय फरी.	॥ ३ ॥
राजा कर्मोदयथी रंका, ब्रह्मचारी पण व्यभिचारी,	
शीलवंतीने लोको निंदे, कर्म तणी गत छे न्यारी.	॥ ४ ॥
कर्मोदयथी जन भीखारी, फरी फरी भीक्षा मागे;	
कर्मोदयथी राजा थावे, नरनारी पाये लागे.	॥ ५ ॥
शुभ कर्मोदयथी छे सारु, अशुभथी जगमां दुःखी;	
सारा खोटा कर्म उदयने, समभावे वेदे सुखी.	॥ ६ ॥
कोइक वेळा कीर्ति गाजे, मान घणुं जगमां छाजे,	
अपकीर्ति तेनी कोइ वेळा, मान भंगथी ते लाजे.	॥ ७ ॥
कर्मा कर्म भोगववां सहुने, कर्माधीन सहु संसारी,	

१३५

कर्मांदियमां अहंपणानो, त्याग करी वर्तो धारी. .॥ ८ ॥
 नरपति सुरपतिने नहि छोडे, समजो मनमां नरनारी;
 बुद्धिसागर ज्ञान क्रियाथी, कर्माष्टक नासे भारी. ॥ ९ ॥

परम मित्रता.

मित्राइ राखो सहु साथे, मित्राइथी क्लेश टळे;
 मित्राइथी संप वधे छे, मनना मेळा सर्व मळे. ॥ १ ॥
 मित्राइथी सलाह शांति, धार्या कृत्यो सर्व सरे;
 मित्राइथी वैर टळे छे, उच्च भावना थाय खरे. ॥ २ ॥
 मित्राइथी जगमां शांति, मित्राइथी द्वेष टळे;
 मित्राइथी प्रेम वधे छे, मैत्रीभावना तुर्त फळे. ॥ ३ ॥
 मित्राइना भेद घणा छे, लौकिक लोकोत्तर जाणो;
 मित्राइथी अपूर्व शक्ति, समजो साचुं मन आणो. ॥ ४ ॥
 मित्राइथी कुंटुंब दुनिया, परम मित्रता पात्र उरो;
 दया धर्ममां मैत्री भावना, समजी परमानंद वरो. ॥ ५ ॥
 द्रव्यभाव वे भेदे मित्र, मैत्री भावना वे भेदे;
 समजीने मित्राइ धारे, ते कर्माष्टकने छेदे. ॥ ६ ॥
 वस्तु धर्मनी साची मैत्री, ज्ञानिने सहु समजाशे;
 साची मित्राइ चेतननी, परम प्रभुता परखाशे. ॥ ७ ॥
 आत्म धर्ममां करो रमणता, मित्राइ तेनी साची;
 बुद्धिसागर परम मित्रता, समजी तेमां रहो राची. ॥ ८ ॥

१३६

आत्मज्ञान महत्ता.

आत्माऽसंख्य प्रदेशी शाश्वत, अनन्तगुण पर्यायाधार;
 अनंतज्ञानने अनंत दर्शन, अनन्त चारित्र धरनार. ॥ १ ॥
 सहभाविते गुणनुं लक्षण, लक्षण क्रमभावि पर्याय;
 द्रव्यार्थिक नयथी छे ध्रुवता, पर्यायार्थिक अनित्यसार. ॥ २ ॥
 षड् गुणहानि वृद्धि थाती, प्रति प्रदेशे समये सार;
 अगुरुलघु पर्याये प्रगटे, अनुभवथी समजो निर्धार. ॥ ३ ॥
 छती पर्याय तणी छे ध्रुवता, अनाद्यनंति स्थिति धार;
 सामर्थ्य पर्याय अनंता, उत्पत्तिव्यय समये सार. ॥ ४ ॥
 छति पर्याय थकी पण जाणे, सामर्थ्य पर्याय अनंत;
 समये समये अनंतगुणनुं, वर्तन ते पर्याय कहंत. ॥ ५ ॥
 उपशम क्षयोपशम साधनथी, क्षायिक साध्यपणुं वर्ताय;
 सहज भाव ते क्षायिक जाणो, क्षायिक शाश्वत सुख कथाय. ॥ ६ ॥
 सात नयोने अष्ट पक्षथी, चेतन समजे दुःखडां जाय;
 सहज रूप चेतननुं प्रगटे, उपदेशे छे श्री जिनराय. ॥ ७ ॥
 सोऽहं सोऽहं तच्चमसि जीव, एक चित्तथी ध्यावो ध्येय;
 ज्ञाता ज्ञेयने ज्ञानमयी तुं, शुद्ध बुद्धने उपादेय. ॥ ८ ॥
 अज अक्षर अविनाशी निर्मल, परमब्रह्म परमेश्वर देव;
 बुद्धिसागर अनुभवामृत, चाख्युं निजगुण करतां सेव. ॥ ९ ॥

जगत्नी खटपट.

दुनियानी खटपट सहू खोटी, शा माटे तेमां राचुं,
 गाडी घोडाथी नहि शान्ति, वाडीनुं वर्तन काचुं. ॥ १ ॥
 शा माटे विकथामां राचुं, विकथामांहि सार नहीं;

१३७

भोज मझामां शुं हुं राचुं, जरा सार पण तेमां नही. ॥ २ ॥
 शा माटे हुं ज्यां त्यां दोडुं, स्थिरता तेथी नहि जरा;
 शा माटे हुं इच्छा राखुं, इच्छाना उंडा छे धरा. ॥ ३ ॥
 करगरवुं पण शाने माटे, हाजीहा पण शामाटे;
 दुनियादारी सहू विसारी, जावुं मारे शिववाटे. ॥ ४ ॥
 म्हारु त्हारु करवुं शाथी, स्वप्नसमी दुनियादारी;
 आंख मींचाए कोइ न साथे, दुनियानी वस्तु न्यारी. ॥ ५ ॥
 वस्तु धर्मते मारो साचो, रंगायो तेमां राची;
 रत्नत्रयिनी ऋद्धि म्हारी, दुनियानी ऋद्धि काची. ॥ ६ ॥
 आत्म धर्मनुं ध्यान धर्याथी, आनंदना उभरा प्रगटया;
 भेद ज्ञानथी खेद टळ्यो सहू, विषय विष वेगो विघटया. ॥७॥
 अन्तरमां उपयोग धरीने, अलख समाधिने वरशुं;
 बुद्धिसागर शाश्वत सुखडां, पोतानां पोते वरशुं. ॥ ८ ॥

श्री महावीर स्तवनम्.

तारहो तार महावीर जगदिनमणि,
 भक्तने एक शरणुं तमारु;
 अकल निर्भय प्रभु शुद्ध स्वामी विभु,
 शरणथी शुद्ध व्यक्ति समारु. तारहो० ॥ १ ॥
 नित्य निरंजन धर्म स्याद्वादमय,
 शुद्ध व्यक्ति असंख्यप्रदेशी;
 ज्ञानथी जाणता दर्शने देखता,
 शुद्ध पर्यायमय ने अलेशी. तारहो० ॥ २ ॥
 छतिपणे केवलज्ञानना पर्यवा,

१८

१३८

समयमां जाणता ते अनंता;
 तेथी पण जाणता अनंत सामर्थ्यना,
 ज्ञानने ज्ञेयरूपे सुहंता. ताहरो० ॥ ३ ॥
 परम इश्वर सदा ऋद्धि क्षायिक धणी,
 पौद्गलिक भावथी देव न्यारो;
 शर्म अनंतनो भोग तुं भोगवे,
 पूज्य तुं प्राणथी मुज प्यारो. तारहो० ॥ ४ ॥
 द्रव्यने भावथी शरण छे ताहरू,
 शुद्ध उपयोगमां तुं प्रभासे;
 बुद्धिसागर प्रभो तारशो बापजी,
 ध्यानना योगमां देव पासे. ताहरो० ॥ ५ ॥

संखेश्वर पार्श्वनाथ स्तवनम्.

पार्श्व संखेश्वरा जगत्मां जयकरा,
 ज्ञानने ज्ञेयरूपे सुहाया;
 सर्व जड वस्तुथी भिन्न तुं छे प्रभु;
 जाति भाति नहि लिंग काया. पार्श्व० ॥ १ ॥
 शक्ति अनंत आधार तुं देव छे;
 एक समये सकलगुण भोगी,
 लब्धि क्षायिक नव साद्यनंतिपणे;
 शुद्ध रत्नत्रयि गुण योगी. पार्श्व० ॥ २ ॥
 शुद्ध शक्तिमयी अलख अरिहंततुं;
 देवनो देव तुं धर्म धोरी,
 अचल निर्मल विभु व्याप्यने व्यापक;

१३९

शुद्ध उपयोगमां तुं वस्योरी. पार्श्व० ॥ ३ ॥
 तारजो नाथजी बिरुद निज राखशो;
 शुद्ध व्यक्ति पणे शीघ्र थापो,
 बुद्धिसागर प्रभु शुद्ध उपयोगमां;
 धर्म स्याद्वादमय शीघ्र आपो. पार्श्व० ॥ ४ ॥

अवळी दृष्टि.

अवळी दृष्टिना बहु फेरा, अन्तरमांही अंधेरा;
 अवळी दृष्टि झेर समी छे, पुनः पुनः भवना फेरा. ॥ १ ॥
 करे कुतर्को पक्ष थापवा, करे धर्म ताणंताणा;
 दोष दृषिथी दोषो खोळे, पाळे नहि जिनवर आणा. ॥ २ ॥
 ज्यां त्यां अवगुण नजरे आवे, अवळी दृष्टि जगकाळी;
 अवळी दृष्टि धर्म हणे छे, सन्तजनो देशो टाळी. ॥ ३ ॥
 अवळी दृष्टि दुःखनी दृष्टि, अरिसमा अवळी दृष्टि;
 अवळी दृष्टि अंधसमी छे, देखे नहि सदगुण दृष्टि. ॥ ४ ॥
 अवळी दृष्टिना बहु भेदो, शास्त्र थकी समजी लेशो;
 अनेकान्तनय धर्म विचारी, भव्यो त्यां राची रहेशो. ॥ ५ ॥
 अवळी दृष्टिवाळा जीवो, पोताने साचा माने;
 पकडयुं गद्दा पुच्छ न मूके, वर्ते पहेला गुण ठाणे. ॥ ६ ॥
 पक्षपातनो त्याग करीने, जिन आणा हेते समजो;
 अवळी दृष्टि झट अळपाशे, गुरु गमने साथे लेशो. ॥ ७ ॥
 सद्गुथी पहेलुं कृत्य मजालुं, अवळी दृष्टि परिहरवी;
 संयत गुरुना सदुपदेशे, साची धर्मदशा वरवी. ॥ ८ ॥

१४०

अवळी दृष्टि त्यागो भव्यो, दृष्टिरागने दूर करी;
बुद्धिसागर वीर जिनेश्वर, गुरु परंपर चित्त धरी. ॥ ९ ॥

सवळी दृष्टि.

सवळी दृष्टि सत्य सुजाडे, परम प्रभुमां मन वाळे;
सवळी दृष्टि योगे समकित, अनेक दोषोने टाळे. ॥ १ ॥
सात नयोथी सप्त तत्त्वना, ज्ञाने छे सवळी दृष्टि.
सत्य धर्मने सत्य ग्रहे छे, सद्गुण मेघतणी दृष्टि. ॥ २ ॥
सवळी दृष्टि शंसय टाळे, सवळी दृष्टि गुण खाणी;
सम्यग्ज्ञाने सवळी दृष्टि, भाखे जिनवरनी वाणी. ॥ ३ ॥
क्षमा द्याने सत्य वचन पण, सवळी दृष्टिना योगे;
पक्षपातनो त्याग कर्याथी; सवळी दृष्टि गुण भोगे. ॥ ४ ॥
जिन वाणीना गहन अर्थने, जाणे तो सवळी दृष्टि;
सद्गुरु मुनिनी निश्रायोगे, प्रगटे अनंत गुण सृष्टि. ॥ ५ ॥
जिन आगमनुं सेवन करतां, सवळी दृष्टि झट प्रगटे;
समकित सडसठ बोल विचारे, मिथ्या दृष्टि झट विघटे. ॥ ६ ॥
सापेक्षाए सत्यग्रहे छे, सवळी दृष्टि जयकारी;
अनुभवामृत प्रेमे अर्पे, जाणे तेनी बलिहारी. ॥ ७ ॥
महारू त्हारू दूर करीने, सवळी दृष्टि चित्त धरो;
परम महोदय लीला प्रगटे, भव पाथोधि शीघ्र तरो. ॥ ८ ॥
श्रद्धा साची जैन सूत्रनी, राखी झट अभ्यास करो;
साचुं ते पोतानुं मानी, सवळी दृष्टि शीघ्र वरो. ॥ ९ ॥
गुरु परंपर ज्ञान ग्रहीने, योगाष्टक मनमां धारो;
बुद्धिसागर तत्त्व दृष्टिथी, पोताने पोते तारो. ॥ १० ॥

१४१

पूर्णानन्द.

- पूर्णानन्द स्वरूपी चेतन, पूर्णानन्दतणो भोक्ता;
 असंख्यप्रदेशी शक्ति अनन्ति, शुद्ध धर्म निजगुण योक्ता. ॥१॥
- पर पुद्गलमां कदी न सुखडां, जडथी शी होवे शान्ति;
 पूर्णानन्द पणुं अन्तरमां, जाणे नासे सहु भ्रान्ति. ॥ २ ॥
- विषयानन्दपणुं नासे तो, चिदानन्द श्रद्धा थाशे;
 चिदानन्दनी श्रद्धा थातां, वळशे मनडुं अभ्यासे. ॥ ३ ॥
- अभ्यासे मनडुं वाळयाथी, विषय वासना दूरथशे;
 स्थिरता थातां चिदानन्दनी, पूर्ण खुमारी चित्त वसे. ॥ ४ ॥
- देहे वसियो गुणगण रसियो, जाणे ते तेने पावे;
 चेतनता निज घरमां आवे, पूर्णानन्दपणुं भावे. ॥ ५ ॥
- शाने माटे बाह्य भटकवुं, अन्तरमां आनन्द खरे;
 कर्माषरणो दूरे थातां, चेतन पूर्णानन्द वरे. ॥ ६ ॥
- पूर्णानन्द प्रगटतो जेथी, तेने अवलंबो प्रेमे;
 सर्व जीवपर मातृभावना, सर्व जीवन गाळो रहेमे. ॥ ७ ॥
- रागद्वेषना हेतु त्यागी, आत्म तत्त्वमांहि उतरो;
 जिनाज्ञाए धर्म विचारी, भव पाथोधि भव्य तरो. ॥ ८ ॥
- पूर्णानन्दपणुं अन्तरमां, वीर जिनेश्वरनी वाणी;
 बुद्धिसागर पूर्णानन्दी, चेतन अनन्त गुणखाणी. ॥ ९ ॥

राचवानुं स्थान कयुं.

- हसा हसीयां शुं हुं राचुं, जरा नहि त्यां चैन पडे;
 घाडी घोडामां शुं राचुं, शोधंतां नहि सुख जडे. ॥ १ ॥
- मारांमारीमां शुं राचुं, सुख नहि तळभार अरे;

१४२

गप्पांसप्पांमां शुं राचुं, नही सुख तलभार खरे.	॥ २ ॥
पर पुद्गलमां शुं हुं राचुं, जडमां सुख नहि दीटुं;	
कुडंबमांहि शुं हुं राचुं, क्षणिक होवे शुं मीटुं.	॥ ३ ॥
निद्रामांहि शुं हुं राचुं, भासुं नहि जेथी पोते;	
शुं राचुं हुं नाटकमांहि, नाटकीया बीजे गोते.	॥ ४ ॥
सगां संबंधीमां शुं राचुं, अंते जुदां थानारां;	
मुसाफरखाना समदुनिया, जुदां सर्वे जानारां.	॥ ५ ॥
शुं हुं राचुं राज्य ऋद्धिमां, अंते तेनुं नष्टपणुं;	
शुं हुं राचुं मिष्ट भोज्यमां, तेनुं पण छे अन्यपणुं.	॥ ६ ॥
मोजमझामां शुं हुं राचुं, मोजमझा अंते खोटी;	
शुं हुं राचुं वस्त्र वेषमां, सुखनी आशा त्यां छोटी.	॥ ७ ॥
शुं हुं राचुं रागरंगमां, रागरंग जुठी माया;	
शुं हुं राचुं शरीरमांहि, पाणीमांना पडछाया.	॥ ८ ॥
जडथी शाश्वत शर्म न मळशे, भाखे छे जिनवरवाणी;	
अन्तरमांहि शर्म सदा छे, श्रद्धा तेनी मन आणी.	॥ ९ ॥
सदाय राचुं अन्तरमांहि, अन्तरमां सुखडांभारी;	
बुद्धिसागर अलख निरञ्जन, राचो तेमां नरनारी.	॥ १० ॥

अनुभव वातो.

अनुभव वातो अटपटी छे, विरला जाणी त्यां रमता;	
विना गुरुगम आप मतिला, भ्रमणाथी भवमां भमता.	॥ १ ॥
अनुभववाणी ज्ञानी जाणे, मूढजनो ज्यां त्यां ताणे;	
गुरुगम सप्त नयोना ज्ञाने, पडे न ज्ञानी तोफाने;	॥ २ ॥
परम तत्त्वनो पार लहे कोइ, जिनवाणी हृदये धारे;	

१४३

ज्ञानाचार प्रपाळे योगे, आपतरे परने तारे. ॥ १ ॥
 जैनागमनी गहन शैलीने, जाणे ते समकित ठाणे;
 विरत्यादिक गुणग्रहीने, अवळो पन्थ नाहि ताणे. ॥ ४ ॥
 अध्यवसाय असंख्य भेदो, गुणठाणे गुणनी राशि;
 संयमस्थाने विचारे मनमां, प्रगटे छे झट उदासी. ॥ ५ ॥
 अनुभवभानु झळहळतो, त्यां, भासे मिथ्यातमनासे;
 द्रव्य गुण पर्याय रमणता, लेश्या निर्मलता वासे. ॥ ६ ॥
 ज्ञानयोगथी ध्यानयोगमां, प्रगटे समतामृत प्यारु;
 बाह्य अने अन्तरमां ज्यां त्यां, शान्तिमय जीवन सारु. ॥ ७ ॥
 अपूर्ववीर्ये आत्मध्यानमां, परमब्रह्मध्यानी पोते.
 ब्रह्म अरूपी अरूप ध्याने, पोते पोताने गोते. ॥ ८ ॥
 एकलीनता उपादानथी, गुणठाणे गुणने पावे;
 शुद्ध रमणता स्थिरोपयोगे, चेतन निज घरमां आवे. ॥ ९ ॥
 शुक्लध्यानमां श्रुतप्रयोगे, चेतन चढतो गुणठाणे;
 शुक्लध्याननो बीजो पायो, ध्यातां नव ऋद्धि माणे. ॥ १० ॥
 क्षायिक भावे शुद्ध थडने, समये लोकांते जावे;
 बुद्धिसागर तत्त्व विचारे, समजे ते शिवपद पावे. ॥ ११ ॥

मुनिवर गुंहळी.

श्री थुलिभद्र मुनिवरमांहि शिखदारजो—ए राग.

सद्गुरु मुनिवर पंच महाव्रत धारीजो,
 घर त्यागीने थया मुनि अनगारीजो;
 सत्तर भेदे संयम पाळे भावथीजो.

॥ १ ॥

१४४

अन्तर दृष्टिथी आतम अजुवाळेजो, अतिचरने प्रतिक्रमणथी टाळेजो; सुख दुःखमां वैराग्ये समभावे रहेजो.	॥ २ ॥
जिनशासननी शोभा नित्य वधारेजो, आप तरेने बीजाने वळी तारेजो; ध्यान दशमां जीवन सघळुं गाळताजो.	॥ ३ ॥
जिनवाणी अनुसारे दे उपदेश जो, उदये आव्या टाळे रागने द्वेषजो; शांत दशार्थी अनुभवमंदिर म्हाळता जो.	॥ ४ ॥
मान करे कोइ मनमां नहि मकळायजो, जश अपयशमां समभावे मुनिरायजो; ज्ञान ध्यानथी मनमर्कटने वश करेजो.	॥ ५ ॥
चढते भावे संयम साचुं शोधजो, दिनप्रतिदिन संयममांहि बोधजो; निरुपाधिपदयोगे सुख अनुभव लहेजो.	॥ ६ ॥
करे न निन्दा द्वेषथकी तळभारजो, धर्म करीने सफळ करे अवतारजो; एवा मुनिवर वंदो उत्तम भावथीजो.	॥ ७ ॥
मुनिवरनी भक्तिथी मीठा मेवाजो, करवी भावे मुनिगुरुनी सेवाजो; बुद्धिसागर सद्गुरुमुनि आधार छेजो.	॥ ८ ॥

१४५

गुंढळी.

मुनिवरनो श्रावकने उपदेश.

भीस्थूलिभद्र मुनिवरमांहि शिरदारजो-ए राय.

सद्गुरु मुनिवर श्रावकने उपदेशेजो, पढो न श्रावक पाप कर्मना क्लेशेजो; देवगुरुनुं आराधन निशदिन करोजो.	॥ १ ॥
जिनवाणी सांभळशो गुरुनी पास जो, व्रत नियम पण करवां भावे खास जो; सिद्धांतो सांभळतां श्रद्धा निर्मळी जो.	॥ २ ॥
श्रवण करीने मनमां साचुं राखो जो, मोह दशाने टाळी सुखडां चाखोजो; स्वप्नामां पण संसारे सुख नहि जराजो.	॥ ३ ॥
कमळ रहे छे जळमांहि निशदीनजो, जोशो ते वतें छे जलथी भिन्नजो; संसारे छेपाता नहि श्रावक खराजो.	॥ ४ ॥
श्राद्धविधिमां श्रावकनो अधिकारजो, धर्मस्त्नमां पण तेनो विस्तारजो; द्वादश व्रतने धारे श्रावक प्रेमथीजो.	॥ ५ ॥
सात क्षेत्रमां वापरतो निज वित्तजो, गुण ग्रहणमां वतें जेतुं चित्तजो; गुरुनी आणा पाळे शिर साटे खरोजो.	॥ ६ ॥
न्याय थकी पेदा करतो जे वित्तजो, दोषो टाळी राखे दील पवित्रजो; श्रावकना आचारो जयगाथी भर्याजो.	॥ ७ ॥

६४६

साधर्मीनि देखी हर्षित यायजो;	
धर्म बंधुने कस्तो भावे स्हायजो;	
अपूर्व अवसर जैन धर्म पाम्यो गणेजो.	॥ ८ ॥
मुनिवर थावा इच्छा दील हमेशजो;	
मुनि थइने विचरील देश विदेशजो;	
एवा भाव प्रगटवाथी श्रावक खरोजो.	॥ ९ ॥
पाळो श्रावकना उत्तम आचारजो,	
सफल करोने मानव भव सुखकारजो;	
बुद्धिसागर उपदेशे मुनिवर गुरुजो.	॥ १० ॥

गुंहळी.

जिनधर्म.

श्री स्थूलिभद्र मुनिवरमां शिरदारजो-ए राग.

मुनिवर उपदेशे छे श्री जिनधर्मजो,	
टाळो भव्यो आठ जातनां कर्मजो;	
श्रवण करीने सद्वर्तन सुधारणजो.	॥ १ ॥
दया धर्म वर्ते जगमां जयकारजो,	
जिन आणाथी पाळो नर ने नारजो;	
स्वरूप साचुं समजी जिन आगसथकीजो,	॥ २ ॥
साचुं बोळो निशदिन नर ने नारजो,	
साचुं बोळे तेनो धन्य अवतारजो;	

१४७

साचुं बोले वचन सिद्धि थासे खरी जो.	॥ ३ ॥
करो न चोरी जेथी दुःख अपारजो,	
चोरी करतां पापकर्म निर्धारजो;	
प्राण पडे पण चोरी कदी न कीजीएजो.	॥ ४ ॥
जननी सरखी देखो परनी नारजो,	
व्यभिचारथी नरकगति अवतारजो;	
सर्वनारी मैथुन निवारे मुनिवराजो.	॥ ५ ॥
परिग्रह ममता त्यागो नर ने नारजो,	
सद्गुणनी दृष्टि धरशो जयकारजो;	
राखो सहुनी साथे मैत्री भावनाजो.	॥ ६ ॥
वात वातमां कदी न करीए कलेशजो,	
उच्चाशयथी वर्तो भव्य हमेशजो;	
पापकर्मने टाळो साचा ज्ञानथीजो.	॥ ७ ॥
मुनि गुरुवर देवे छे उपदेशजो,	
टाळो भव्यो जन्मजराना कलेशजो;	
बुद्धिसागर धर्म करतां सुख घणुंजो.	॥ ८ ॥

अपूर्व अवसर गुंहळी.

ओधवजी संदेशो-ए राग.

अपूर्व अवसर एवो क्यारे आवशे,
 शत्रु मित्रपर वर्ते भाव समानजो;
 माया ममता बंधन सर्व विनाशीने,

१५८

क्यारे करशुं अनेकान्त नय ध्यानजो.	अपूर्व० ॥ १ ॥
शुद्ध भावमां रमण करीशुं टेकथी;	
षड द्रव्योत्तुं करशुं उत्तम ज्ञानजो,	
अनुभवामृत आस्वादीशुं प्रेमथी;	
सरखां गणशुं मान अने अपमानजो.	अपूर्व० ॥ २ ॥
पिंडस्थादिक चार ध्यानने धारशुं;	
बारभावना भावीशुं निशदीनजो,	
स्थिरोपयोगे शुद्ध रमणता आदरी;	
ध्यान दशामां थाशुं बहु लयलीनजो.	अपूर्व० ॥ ३ ॥
सर्व संगनो त्याग करीशुं ज्ञानथी;	
बाह्योपाधि जरा नहि संबंधजो,	
शरीर वर्ते तोपण तेथी भिन्नता;	
कदी न थइशुं मोह भावमां अंधजो.	अपूर्व० ॥ ४ ॥
शुद्ध सनातन निर्मल चेतन द्रव्यनो;	
क्षायिक भावे करशुं आविर्भावजो,	
ऐक्यपणुं लीनताने आदरशुं कदी;	
ग्रहण करीने औदासीन्य स्वभावजो.	अपूर्व० ॥ ५ ॥
प्रति प्रदेशे अनंत शाश्वत सुख छे;	
आविर्भाव तेनो करशुं भोगजो,	
बुद्धिसागर परम प्रभुता संपजे;	
क्षायिक भावे साधो निजगुण योगजो.	अपूर्व० ॥ ६ ॥

१४९

गुहली.

संयमधर्म.

मुनिवर उपदेशे छे संयम धर्मने,
 जेथी प्राणी पामे शाश्वत शर्मजो;
 परम प्रभुता पामे दुःखडां सहू टळे,
 अनंतभवनां बांध्यां नासे कर्मजो. मुनिवर० ॥ १ ॥
 बाह्य उपाधि संयमथी दूरे टळे,
 द्रव्यभावथी संयम सुखनी खाणजो;
 त्रिज्ञानी तीर्थकर संयमने ग्रहे,
 सेवो संयम पामी जिनवर आणजो. मुनिवर० ॥ २ ॥
 रंकजनो पण संयमथी सुखिया थया,
 थासे अनंता संयमथी निर्धारजो;
 ज्ञान सफलता संयमना सेवनथकी,
 पामे प्राणी भवपाथोधि पारजो. मुनिवर० ॥ ३ ॥
 अन्तर गुणनी स्थिरता संयम मोटकुं,
 इन्द्रादिक पण सेवे मुनिवर पायजो;
 द्रव्यादिकथी संयम पाळे मुनिवरा,
 संयम सेवे जन्म जरा दुःख जायजो. मुनिवर० ॥ ४ ॥
 निश्चयने व्यवहारे संयम साधना,
 जिन आगमथी संयमना आचारजो;
 संयमपाळे तेने निशादिन वन्दना,
 समता योगे मुनि सफळ अवतारजो. मुनिवर० ॥ ५ ॥
 ज्ञानदशाथी संयमनी आराधना,
 समता सरधर झीळे मुनिवर हंसजो;

३५०

ध्यानभुवनमां शाश्वत सुखने भोगवे,
 कर्था कर्मनो कर्त्ता तपथी ध्वंसजो. मुनिवर० ॥ ६ ॥
 त्रिगुप्तिने समिति पंचे परिवर्था,
 उच्च दशाना ध्याता मुनि अणगारजो;
 बुद्धिसागर सदगुरु मुनिने वंदना,
 जगमां जेनो यथो सफल अवतारजो. मुनिवर० ॥ ७ ॥

गुंहळी.

मुनिनो उपदेश.

मुनिवरना उपदेशे मनडुं वाळीए;
 कहेणी जेवी रहेणी राखो भव्यजो,
 व्रत उच्चरीए मुनिनी पासे प्रेमथी;
 मानव भवनुं सांचुं ए कर्त्तव्यजो! मुनिवर० ॥ १ ॥
 श्रवण करीने सार ग्रहो सिद्धान्तना;
 सद्वर्तनथी सुधरो नरने नारजो,
 निन्दा विकथा परपंचातो वारीए,
 सत्य धर्मना करीए नित्य विचारजो. मुनिवर० ॥ २ ॥
 वार भावना भाव्याथी छे उन्नति,
 कर्मवर्गणा खरे अनंति खासजो;
 उज्ज्वल आतम थाशे वैराग्ये करी,
 परप्रदगलनी छोडो सधळी आशजो. मुनिवर० ॥ ३ ॥

१५१

धर्मध्यानना पाया चार विचारीए, आत्म रमणता शुद्ध चरणता धारजो; परम महोदय शाश्वत लीला संपजे, वस्तु धर्मना उपयोगे आधारजो.	मुनिवर० ॥ ४ ॥
विषय कषायो मदिरा सरखा जाणीने, वैराग्ये मन बाळीशुं निर्धारजो; ज्ञानक्रियामां उद्यम निशदीन राखशुं, भेद दृष्टिथी त्यागीशुं ममकारजो.	मुनिवर० ॥ ५ ॥
नय सापेक्षे जिनवर धर्माराधना, करशे ते पामे सुख नरने नारजो; लाख चोराशी परिभ्रमण दूरे टळे, महामोहनो नासे सर्व विकारजो,	मुनिवर० ॥ ६ ॥
उदासीनता राखो आ संसारमां, धर्म कर्याथी सफल थशे अवतारजो; बुद्धिसागर अनुभव लीला पाइए, सद्गुरुवरने वंदन वारंवारजो.	मुनिवर० ॥ ७ ॥

मुनिवर गुंहळी.

अली साहेली-प. राग.

मुनिवर वंदो पंच महाव्रत धारी जिन आणाधरा,
गुरु गुण गावो अनुभव अमृत भोगी जगमां जयकरा;
गुरु देश विदेश विहार करे, गुरु तारेने वळी आप तरे,

१५२

गुरु प्रवचनमाता चित्त धरे.	मुनिवर० ॥ १ ॥
गुरु द्रव्यभाव संयम धारे, महा मोह वेग मनथी वारे;	
चाले जिनवाणी अनुसारे.	मुनिवर० ॥ २ ॥
गुरु पंचाचारतणा धोरी, गुरु करमां ज्ञान तणी दोरी;	
कदी करता नहि परनी चोरी.	मुनिवर० ॥ ३ ॥
गुरु उपदेशे जनने बोधे, गुरु वैराग्ये चेतन शोधे;	
लागतां कर्म सहू रोधे.	मुनिवर. ॥ ४ ॥
गुरु ध्यान दशाथी घट जागे, रंगाता नहि ललना रागे;	
साधे निजलक्ष्मी वैराग्ये.	मुनिवर. ॥ ५ ॥
अंतर ऋद्धिना उपयोगी, साधे छे रत्नत्रयि योगी;	
परमात्म अमृतरस भोगी.	मुनिवर० ॥ ६ ॥
गुरु शुद्धोपयोगे नित्य रमे, परभाव दशामां जे न भमे,	
जे ज्ञानदशानुं जमण जमे.	मुनिवर० ॥ ७ ॥
गुरु भावदयाना छे दाता, ज्ञाता ध्याता ते जगत्राता;	
निश्चय दृष्टि निज गुण राता.	मुनिवर० ॥ ८ ॥
गुरुवरजी जगमां उपकारी, जे अनेकान्त मतना धारी;	
बुद्धिसागर शुभ जयकारी,	मुनिवर० ॥ ९ ॥

मुनिवर्य गुंहली.

बहाला वीर जिनेश्वर-ए राग.

मुनिवर वैरागी त्यागी जगमां जयकारछेरे,
स्वरेखर ब्रह्मदशाना भोगी मुनिवर थायछेरे;

१५३

जंगम तीर्थ मुनिवर साचुं, भेम धरी मुनिपदमां राचुं,
 जगमां मुनिवर साचा उपदेशक कहेवायछेरे. मुनिवर० ॥ १ ॥
 बाह्य उपाधिना जे त्यागी, अन्तर गुणना जे छे रागी;
 सुखकर वैरागी शिवमंदिरमांहि जायछेरे. मुनिवर० ॥ २ ॥
 निन्दा विकथा दोषो वारे, आप तरेने परने तारे,
 साश्वत सुखना साधक जगमांहि वखणायछेरे. मुनिवर० ॥ ३ ॥
 परम महोदय ऋद्धि धारी, भावदयाना जे उपकारी,
 बाधक योगो टाळी साधकमांहि जायछेरे. मुनिवर० ॥ ४ ॥
 सिद्धदशाना जे अधिकारी, वंदो प्रेमे नरने नारी,
 किरळा आत्मदशाना भोगी मुनि वर्तायछेरे. मुनिवर० ॥ ५ ॥
 आत्म ज्ञानमां जे रंगाया, अनुभव अमृत ध्याने पाया,
 परमभावमां ध्यान थकी रंगायछेरे. मुनिवर० ॥ ६ ॥
 समकित दाता मुनि उपकारी, ध्यान दशाना जे छे धारी;
 भावे बुद्धिसागर मुनिवरना गुण गायछेरे. मुनिवर० ॥ ७ ॥

गुरु गुंहळी.

बेनी रविसागर गुरु वंदीप-प राग.

गुरु पंचमहाव्रत पाळता, करे देशोदेश विहार,
 पंचाचारने मनमां धारता, भावे भावना उत्तम वार. गुरु० ॥१॥
 बह्दर्शनने जे जाणता, जिन दर्शन स्थापे सार;
 ज्ञान ध्यानमां आयु गाळता, करे निन्दानो परिहार. गुरु० ॥२॥

१५४

नर नारीने प्रतिबोधता, शुभ संयमना धरनार,
 त्रण गुप्ति धारे भावथी, पंच समितिथी संचनार. गुरु० ॥३॥
 पंच इन्द्रियने वशमां करे, धारे गुप्ति ब्रह्मनी वेश;
 टाळे चतुर्विध कषायने, आनंदे विचरे हमेश. गुरु० ॥ ४ ॥
 द्रव्य क्षेत्रने काल.भावथी, पाळे संयम सुख करनार,
 उज्ज्वल ध्याने निशदिन रमे, श्रुत ज्ञान रमणता सार.गुरु० ॥५॥
 वैरागी त्यागी शिरोमणि, धन्य धन्य मुनि अवतार.
 निश्चयनय व्यवहार जाणता, होशो वंदना वार हजार. गु० ॥६॥
 मुनिवर वंदे भवभय टळे, शुभ मुनि सुणो उपदेश;
 बुद्धिसागर सदगुरु वंदीए, गुरु ज्ञाने सुख हमेश. गुरु० ॥ ७ ॥

गुरुवन्दन.

गुंहळी.

बेनी रविसागर गुरु वंदीए-ए राग.

बेनो आलो गुरुजीने वंदीए, उपदेशे छे जिनधर्म;
 साधु श्रावक धर्म वे भाखता, जेथी नासे सघळारे कर्म. बेनो. ॥१॥
 सातनयथी मधुरी देशना, देवे भविजन सुख करनार;
 बोधिबीज हृदयमां वावता, भाखे धर्मना चार प्रकार. बेनो. ॥२॥
 नयभंग प्रमाणथी देशना, वर्षती घनजलधार;
 जीव चातक पान करे घणुं, थावे चित्तमां हर्ष अपार. बेनो. ॥३॥
 संसार असार जणावता, दुःखदायक विषय प्रचार;

१५५

महा मोहमल्ल दुःख आपतो, चेतो चेतो झट नरनार. बेनो. ॥४॥
 माया ममता दारु घेनमां, नहि सुज्युं आतम भान;
 आशा वेस्या करमांहि चढ्यो, कर्म थइयो अति नादान. बेनो. ॥५॥
 लाख चोराशी भमतां थकां, पामी मनुष्यनो अवतार;
 चेतो चेतो हृदयमां प्राणिया, गुरु कहेता वारंवार. बेनो. ॥६॥
 गुरु वस्तु धर्म बतावता, तेनो आदर करवो सार;
 जाणी धर्म आचारमां मूकवो, सत्यधर्म करी निर्धार. बेनो. ॥७॥
 निंदा विकथादिक परिहरी, सेवो उत्तम धर्माचार;
 बुद्धिसागर सदगुरु वंदीए, गुरु तारे अने तरनार. बेनो. ॥८॥

जैनधर्म गुंहळी.

राग उपरनो.

जैन धर्म हृदयमां धारीए, जेथी नासे भवभय दुःख;
 थावे निर्मल आतम धर्मथी, पामे चेतन शाश्वत सुख. जै० ॥१॥
 भेद छेद आतमना ज्ञानथी, शुद्ध चेतन ऋद्धि पमाय;
 होवे आतम ते परमातमा, भवोभवनी भावट जाय. जै० ॥२॥
 ज्ञान दर्शन चरणनी साधना, साधु श्रावकना आचार;
 सागर सरखा जैन धर्ममां, सर्व दर्शन नदी अवतार. जै० ॥३॥
 समुद्रमां सरिता सहु मळे, नदीमांहि भजनाधार;
 अंतरंग बहिरंग उच्च छे, जिन दर्शन जग जयकार. जै० ॥४॥
 सापेक्ष वचन जिननां सहु, षड्द्रव्यना धर्म अनंत;
 एक चेतन द्रव्य उपासीए, एम भाखे छे भगवंत. जै० ॥५॥
 वीतराग सेवे वीतरागता, निजं चेतननी प्रगटाय;

१५६

नासे अशुद्ध परिणति वेगळी, भेदभाव सकल दूर जाय.जै० ॥६॥
 गुरु विनये ज्ञानने पापीए, श्रद्धा भक्तिथी उदार;
 बुद्धिसागर सदगुरु सेवतां, होवे जिनशासन जयकार. जै० ॥७॥

धर्मोपदेश गुंहली.

सनेही चीरजीजय कारीरे-ए राग.

धनी सदगुरु वाणी सारीरे, साकरथी पण बहु प्यारीरे;
 कर्या कर्म सहु हरनारी, जिनेश्वर धर्मनी बलिहारीरे;
 जेथी तरतां नरने नारी. जिनेश्वर० ॥ १ ॥
 दया धर्म हृदयमां धरीएरे, कदी वेंण जूटुं न उच्चरीएरे;
 कदी चोरी परनी न करीए. जिनेश्वर० ॥ २ ॥
 पर पुरुषथी प्रेम निवारोरे, धर्म पतिव्रता मन धारोरे;
 तेथी पामो भवजल पारो. जिनेश्वर० ॥ ३ ॥
 हेतु पूर्वक धर्म आदरीएरे, निंदा विकथा परिहरीएरे;
 उत्तम नीति संचरीए. जिनेश्वर० ॥ ४ ॥
 धर्म अर्थने काम विचारीरे, करो मोक्ष जवानी तैयारीरे;
 धर्मे झट मुक्ति थनारी. जिनेश्वर० ॥ ५ ॥
 दुर्जननी संग निवारीरे, भजो सज्जननी संग सारीरे;
 वैराग्यदशा चित्तधारी. जिनेश्वर० ॥ ६ ॥
 देश विरतिपणुं दिलधारीरे, जिन आज्ञाना अनुसारीरे;
 उत्तम जन शिव संचारी. जिनेश्वर० ॥ ७ ॥
 गुरु सेवो सदा उपकारीरे, श्रद्धा भक्ति अवधारीरे;
 बुद्धिसागर गुरु जयकारी. जिनेश्वर० ॥ ८ ॥

१५७

अमूल्य सत्य बोध- गुंहळी.

ओधषजी संवेशो कहेशो श्यामने-ए राग.

मुनि गुरुने वंदन करवुं भावथी, विनय भक्तिथी साधक सिद्धि थायजो; प्रशस्त प्रेमे देवगुरुने सेवीए, तन मन धनथी सेवो धर्म सदायजो.	मुनि० ॥ १ ॥
भेद ज्ञानथी भावो आत्मस्वरूपने, अनंतशक्ति चेतननी प्रगटायजो; सर्वकालमां चिदानंद चेतन कळो, चेतन ज्ञाने वस्तु सर्व जणायजो.	मुनि० ॥ २ ॥
आत्मज्ञानथी अळपाशे मिथ्यापणुं, अंतरना उपयोगे साचो धर्मजो; धामधूमथी धमाधमी चाली रही, राग दोषथी बांधे जीवो कर्मजो.	मुनि० ॥ ३ ॥
सद्गुणदृष्टि सद्गुण धारी लीजीए, उच्चभावथी भावो आत्म द्रव्यजो; हेय ज्ञेयने उपादेयना ज्ञानथी, साचुं ते मारु मानो कर्तव्यजो.	मुनि० ॥ ४ ॥
उपशम संवर विवेक रत्न विचारीए, समता भावे करीए आत्म ज्ञानजो; भावदयाथी सत्य धर्म अवधारीए, आत्मोन्नतिजुं कारण जाणो ध्यानजो.	मुनि० ॥ ५ ॥
दुनियामांहि दोषोने सद्गुणो भर्या, जेने जे रुचे ते लेता भग्य जो;	

१५८

दुर्गतिने सुगति पण निज हाथमां,
 समजी धारो धर्म एक कर्तव्य जो. मुनि० ॥ ६ ॥
 आजकाल करतां सहु दहाडा वही जशे,
 श्वासोच्छ्वासे अमूल्य जीवन जाय जो;
 ज्यारे त्यारे आत्मोद्यमथी मोक्ष छे,
 अंतरदृष्टिवाळो मन हित लायजो. मुनि० ॥ ७ ॥
 जेवी बुद्धि तेवुं समजाशे सहु,
 दृष्टि भेदथी भेद पडे निर्धारजो;
 बुद्धिसागर सदगुरु श्रद्धा धारतां,
 शाश्वत सिद्धि पामे नरने नारजो. मुनि० ॥ ८ ॥

गुरु स्तवनम्. गुंहळी.

ओधवजी संदेशो कहेशो श्यामने-प राग.

वंदु वंदु समकित दाता सदगुरु,
 पंच महाव्रत धारक श्री मुनिरायजो;
 उपशम गंगाजलमां निशदिन झीलता,
 मनमां वर्ते आनंद अपरंपारजो. वंदु० ॥ १ ॥
 अनेक गुणना दरिया भरिया ज्ञानथी,
 पडे न परनी खटपटमां तलभारजो.

१५९.

सदुपदेशे साधुं तस्व जणाविने,
 संयम अपीं करता जन उद्धारजो. वंदु० ॥ २ ॥
 अंतरना उपयोगे विचरे आत्ममां,
 योग्य जीवने देता योग्यज बोधजो;
 असंख्यप्रदेशे स्थिरता ध्याने लावता,
 संवर सेवी करता आश्रव रोधजो. वंदु० ॥ ३ ॥
 त्रस थावरना प्रतिपालक करुणामयी,
 भावदयानी मूर्ति साधु स्वासजो;
 ज्ञाता भ्राता त्राता माता सदगुरु,
 सदगुरुना वनीए साचा दासजो. वंदु० ॥ ४ ॥
 त्रण भुवनमां सेव्य सदा श्रीसद्गुरु,
 द्रव्य भावथी संयमना धरनारजो;
 भव जलधिमां उत्तम नौका सदगुरु,
 सदगुरु नौकाथी उतरो भव पारजो. वंदु० ॥ ५ ॥
 गुरु भक्तिथी गुरुवाणी मनमां ठरे,
 गुरु भक्तिथी उत्तम फळ निर्धारजो;
 सदगुरु द्रोही द्वेषी दुर्जन त्यागशो,
 परमब्रह्मनी प्राप्ति शीघ्र थनारजो. वंदु० ॥ ६ ॥
 कलिकालमां गुरुनी भक्ति दोहीली,
 गुरु भक्तो पण विरला जन देखायजो;
 दृष्टि रागमां भूली दुनिया वावरी,
 कस्तुरी मृग पेटे बहु भटकायजो. वंदु० ॥ ७ ॥
 सदगुरुदास बन्या वण ज्ञान न संपजे,
 समजी साचो सार ग्रहो नरनारजो;

१६०

बुद्धिसागर सद्गुरु श्रद्धा भक्तिधी,
उत्तरो प्राणी भवसागरनी पारजो.

वंदु० ॥ ८ ॥

जिनवाणी. गुंहळी.

बेनी रघिसागर गुरु वंदीप-प राग.

मारु मन मोर्खुं जिनवाणीमां, अति आनंद मन उभराय;
अन्ध वात प्रसन्न न आवती, कोने दीलनी वात कहेबाय. मा०१।
लागे विषय विकारो विष समा, लागे कुंडंब माया झाल्ल;
गृहावास कारागृह जेहवो, सहु स्वार्थ तणी छे धमाल. मा० ॥२॥
अज्ञानथी म्हारु जे मानियुं, ते म्हारु नहि पढी सुन्न;
नथी पढतुं चेन संसारमां, गुरु कहेछे बुझ्न बुझ्न. मारु० ॥३॥
हाजीहा सहु मोह प्रपंचनी, ज्यां त्यां मोह धर्तींग जणाय;
जेणे जाण्युं तेणे मन वाळीयुं, श्रुतज्ञाने सहु समजाय. मारु० ॥४॥
नयसापेक्षे नवतत्त्वने, जाणी आदर्युं उपादेय;
बाह्यभावनी खटपट भूलतां, शुद्ध तत्त्व हृदयमां ज्ञेय. म्हारु० ॥५॥
शिवपुर संवरगुं ध्यानथी, निरुपाधिदशमां सुख;
निर्ग्रंथ अवस्था आदरी, वेगे टाळीगुं भवदुःख म्हारु० ॥ ६ ॥
सागरमां गागर फुटतां, तेतो सागररूप सुहाय;
बुद्धिसागर अन्तर आतमा, परमातम पोते थाय. म्हारु० ॥ ७ ॥

१६१

ॐ नमः संखेश्वर पार्श्वनाथाय.

अथ आत्मस्वरूप ग्रन्थः

छंद दुहा.

शुद्ध बुद्ध परमात्मा, अविनाशी चिद्रूप; अखंड अजरामर विभु, चिदानंद सुखरूप.	॥ १ ॥
परस्वजाति परात्मा; ध्येयरूप गुणधाम; सिद्ध सुहंकर ध्यावतां, ध्याता गुणगण ठाम.	॥ २ ॥
अनेकांतनयनाकथक, पूर्णानंद स्वभाव; अरिहंतादिक ध्यावतां, स्तवतांटेले विभाव.	॥ ३ ॥
कर्मोपाधियोगी, आत्म भेद कहाय; कर्मोपाधि जोटले, भेद भाव दुर जाय.	॥ ४ ॥
बहिर अंतर आत्मा, परमात्म त्रण भेद; तेनां लक्षण जुजुवां, समय वाणीथी वेद.	॥ ५ ॥
पंचभूतते आत्मा, अथवा देहाध्यास; पुद्गल माने आत्मा, बहिरात्म ए खास.	॥ ६ ॥
बुद्धि एहवी जेहने, ते मिथ्यात्वी जोय; पुण्यपापने नवगणे, भवाभिर्नंदि होय.	॥ ७ ॥
खावुं पीवुं पशेरवुं, जगमां माने सार; बहिरात्म पद प्राणिया, लहे न तत्व विचार.	॥ ८ ॥
आपमतिए चालता, करता तर्क वितर्क; पाप पुंज पोठी भरी, जावे भरीने नरक.	॥ ९ ॥
बाहिर दृष्टि तेहनी, भूले भवमां फोक; एळे जन्म गुमावता, हुं त्यां करिष शोक.	॥ १० ॥

१६२

- पृथ्वी अपने तेजवली, वायुकाय मजार;
 सूक्ष्म बादर भेदथी, भटकयो जीव अपार. ॥ ११ ॥
 साधारण प्रत्येक बे, वनस्पतिना भेद;
 भटकयो वार अनंति त्यां, विविध पामी खेद. ॥ १२ ॥
 बहिरातम पद त्यां ग्रहं, लहं न आतम भान;
 भूल्यो भारे कर्मथी, शुद्ध बुद्ध भगवान. ॥ १३ ॥
 काल अनन्तो, त्यां रह्यो, दुःख ज्यां श्वासोच्छ्वास;
 भवितव्यता योगथी, बेरेंद्रिमां वास. ॥ १४ ॥
 विचित्र देहो त्यां ग्रहां, नाम रूपना योग;
 तेरेंद्रि चौरेंद्रिमां, थइयो दुःखनो भोग. ॥ १५ ॥
 एम अनंता भव भमी, पंचेंद्रि अवतार;
 पंचेंद्रिमां चार भेद, देवादिक मन धार. ॥ १६ ॥
 काल अनंतो वीतियो, बहिरातम पद बुद्धि;
 भेद ज्ञानना योगवण, लही न आतम शुद्धि. ॥ १७ ॥
 पर भव कोने देखियो, क्यां ईश्वर देखाय;
 खावुं पीवुं पहेरवुं, सत्यपणे मन लाय. ॥ १८ ॥
 पुण्य पाप दीसे नही, स्वर्ग बतावो भाई;
 पाप पुण्यनी कल्पना, जगमां बडी ठगाई. ॥ १९ ॥
 भोळा त्यां भरमाय छे, करे विचारो एम;
 बहिरातमपद वासिया, भवजलधि तरे केम. ॥ २० ॥
 दान करेथी शुं हुवे, जाप जपे शुं थाय;
 धूर्त जनोनी कल्पना, भोळा त्यां भरमाय. ॥ २१ ॥
 एवी बुद्धि जेहनी, ते बहिरातम दीन;
 धर्म मर्म समझे नहि, सद्गुरु संगति हीन. ॥ २२ ॥
 पंचतत्त्वनुं पूतळुं, आतम मानो देह;

१६३

देह थकी न्यारो नही, नास्तिक माने एह.	॥ २३ ॥
सूक्ष्मबुद्धि सदयुक्ति वण, आतम नहि समजाय;	
आतम अज्ञानी जडो, भवमांहि भटकाय.	॥ २४ ॥
वीतरागना वचनथी, ए सघळुं समजाय;	
सद्गुरु संगे आतमा, स्याद्वाद रूप थाय.	॥ २५ ॥
अनंत काल भवमां भम्यो, थइ नहि तत्व प्रतीत;	
आत्मतत्त्वना ज्ञान वण, टळी न भवभय भीत.	॥ २६ ॥
कर्ता ईश्वर मानता, आपमतिला लोक;	
तत्त्वमार्गने नहि गणे, तसविद्या सब फोक.	॥ २७ ॥
बहिरातमपद वासना, एहिज भवतुं मूल;	
मोह मदिरा पानथी, करी महा ए भूल.	॥ २८ ॥
विवेक टक् खूळं यदा, तो सवळुं समजाय;	
भेद ज्ञाननी योजना, हंस चंचुने न्याय.	॥ २९ ॥
पंच तत्त्वथी भिन्न छे, चेतन मनमां जाण;	
अरणिमां अग्नि वसे, आत्म देहमां मान.	॥ ३० ॥
पंच भूतमां ज्ञान गुण, कदी नहीं देखाय;	
मृतक शरीरे पंच भूत, नहि चेतन वर्ताय.	॥ ३१ ॥
सुख दुःख चेष्टा जेहथी, जाणे सुखने दुःख;	
ताप टाढने जाणतो, तृषा रोगने भूख.	॥ ३२ ॥
आतम तत्त्व विचारीए, व्यापक देह मजार;	
असंख्यात प्रदेशथी, शाश्वत नित्य विचार.	॥ ३३ ॥
चित् शक्ति चेतन विषे, वर्ते काल अनादि;	
पंच तत्त्व जड रूप छे, नहि तेथी तसबाध.	॥ ३४ ॥
परभव कोने देखियो, एनो उत्तर एम;	
सर्वज्ञे दीठो सदा, ज्ञानदृष्टिथी तेम.	॥ ३५ ॥

१६४

ईश्वर क्यां देखाय एम, वदे विकल जन बाण;	
ज्ञानदृष्टिथी सहु घटे, शुं त्यां ताणाताण.	॥ ३६ ॥
चक्षुथी देखायजे, मान तेह प्रमाण;	
पितामहादिक थै गया, शुं छे त्यां एधाण.	॥ ३७ ॥
परंपराए ते घटे, माने मन जो बेश;	
परंपराए तीर्थनाथ, मानतां शो क्लेश.	॥ ३८ ॥
तीर्थकर सर्वज्ञ छे, भाषे सत्य स्वरूप;	
सिद्धो देख्या तेमणे, शाश्वत शुद्ध अनुप.	॥ ३९ ॥
तीर्थकर ते ईश छे, शिवनगरीनो भूप;	
देखे ज्ञानी आतमा, मूढ धरे मन चूप.	॥ ४० ॥
पाप पुण्य दीसे नहीं, ए पण युक्ति हीन;	
वाय्वादिक दीसे नहीं, मानो केम प्रवीण.	॥ ४१ ॥
पुद्गलस्कंधो दृष्टिथी, कोईक तो देखाय;	
कोइक तो स्पर्शाय पण, नजरे नहीं जणाय.	॥ ४२ ॥
ताढ ताप स्पर्शाय छे, ग्रहां नहीं ते जाय;	
शाताशाता पुद्गलो, फलोदये परखाय.	॥ ४३ ॥
पुण्य प्रकर्षे स्वर्गमां, उपजे भवि जन कोय;	
उग्र पापथी नरकमां, शुं त्यां अचरिज होय.	॥ ४४ ॥
स्वर्ग नरक ते कल्पना, माने मोही मूढ;	
सत्य स्वरूप न अन्यथा, ए अन्तरनूं गूढ.	॥ ४५ ॥
ज्ञानीये दीटुं सहु, स्वर्ग नरक साक्षात्;	
सर्वज्ञदृष्टि वडे, दृश्यपणे सहु वात.	॥ ४६ ॥
सूर्य चंद्र ग्रहादिको, भाख्या सूत्र मझार;	
स्वर्ग नरक पण भाखियां, सत्यपणे ते धार.	॥ ४७ ॥
करुं प्रयोजन ज्ञानिने, करे कल्पना वात;	

१६५

राग द्वेष जेने नथी, सत्य पणें सौ ख्यात.	॥ ४८ ॥
दान करेथी शुं हुवे, जाप जपे शुं थाय;	
करे कुतर्को मुग्ध जन, बुद्धि नहि स्थिरठाय.	॥ ४९ ॥
दाने इष्ट पमाय छे, दाने सर्व सधाय;	
उत्तम ग्रहमां उपजे, ए सहु तस महिमाय.	॥ ५० ॥
राजग्रहे को उपजे, कोईक भिक्षुक घेर;	
दान पुण्य मान्या विना, न्याय ग्रहे अंधेर.	॥ ५१ ॥
दान क्रिया तप जप थकी, प्रगट पुण्य बंधाय;	
तदनुसारे जन्म होय, धर सदयुक्ति न्याय.	॥ ५२ ॥
पश्चिमवतनी संगथी, बुद्धि विकलता थाय;	
शास्त्रो श्रवण कर्या विना, नास्तिकता मन पाय.	॥ ५३ ॥
सद्गुरु संग करे नहि, वांचे नहि सद्ग्रंथ;	
आपमतिं आगल करी, चाले अवळे पंथ.	॥ ५४ ॥
दीर्घदृष्टि जेनी नही, तस्व तणुं नहि भान;	
सुधारो ते शुं करे, बुद्धि हीन नादान.	॥ ५५ ॥
पुनर्जन्म नहि संपजे, कथनी करता कोय;	
सत्य बचन तेनुं नही, कहुं विचारी जोय.	॥ ५६ ॥
यदि सिद्ध जो आतमा, पुनर्जन्म तो सिद्ध;	
पुनर्जन्म संस्कार बाल, स्तन पाने प्रसिद्ध.	॥ ५७ ॥
जन्मे अंधा पांगला, पुनर्जन्मनां पाप;	
रोगी शोकी को हुवे, पामे बहु संताप.	॥ ५८ ॥
जाति स्मरणे सिद्ध छे, पुनर्जन्मनी बात;	
पुनर्जन्म अबिरामथी, आतम होय अनाद.	॥ ५९ ॥
पधेरे त्यागे बल्ल पण, नहि मानव बदलाय;	
देह प्रहेने छांडतो, आतम एहिज न्याय.	॥ ६० ॥

१६६

योगि योग समाधिथी, पुनर्जन्मनी वात;	
सिद्ध ग्रहे छे ज्ञानमां, अनुभवथी साक्षात्.	॥ ६१ ॥
पुनर्जन्म संस्कारथी, क्रोध अहिमां सिद्ध;	
नास्तिकवादि तर्कने, देशवटो एम दीध.	॥ ६२ ॥
पंच भूतथी भिन्न ए, चेतन नहि परखाय;	
पंच भूत संयोगथी, चेतन शक्ति याय.	॥ ६३ ॥
चेतन शक्तिज्ञातृता, पंच भूत संयोग;	
पंच भूत संयोग वण, घटे न चेतन योग.	॥ ६४ ॥
पंचभूत संयोगथी, आत्म संज्ञा थाय;	
पंच भूतना योगथी, चेतन शक्ति विलाय.	॥ ६५ ॥
ओछां अधिकां पंच भूत, मलतां घटना थाय;	
अंधा बहिरा बोबडा, पंचभूत महिमाय.	॥ ६६ ॥
फेरफार बायु थकी, साजा गांडा थाय;	
इंद्रिय पंचनी शक्तियो, शक्ति भूत कहाय.	॥ ६७ ॥
मृतक शरीरे पंच भूत, संयोगे पण होय;	
रही नहीं त्यां ज्ञातृता, जडता धर्मे जोय.	॥ ६८ ॥
जडता धर्मे पंच भूत, काल अनादि जोय;	
चित् शक्ति चेतन विषे, भिन्नपणे अवल्लोय.	॥ ६९ ॥
पंचभूतथी भिन्न छे, जाणो आत्म द्रव्य;	
कोटि कुतर्कोएकरी, वले नहीं कंड्र अव्य.	॥ ७० ॥
उपज्यो नहीं ए हेतुथी, अज आत्म कहेवाय;	
रूप नहि ए हेतुथी, अरूप एह ग्रहाय.	॥ ७१ ॥
पुद्गल स्कंधो कर्म रूप, ग्रहि करे अवतार;	
निश्चयथी अरूप पण, रूपीनय व्यवहार.	॥ ७२ ॥
अंधा बहेरा बोबडा, कर्म थकी उपजाय;	

११७

यज्ञ अपकीर्तिमान्न पान, चेतन ए सह्यु पाय.	॥ ७३ ॥
फेरफार वायुयकी, साजा गांडा थाय;	
बोले एवं वावरा, जूट्ट ए कहेवाय.	॥ ७४ ॥
ग्रथिलता कर्मोदये, निमित्त योगे थाय;	
आतम भूले भान निज, गांडो जग गवराय.	॥ ७५ ॥
कर्ता भोक्ता कर्मनो, चतुर चेतन जाण;	
पुनर्जन्मनी साविती, पूर्वे करी प्रमाण.	॥ ७६ ॥
पुनर्जन्मनी सिद्धता, भाखी आतम ग्रंथ;	
समजु समजी सत्यने, चाले मुक्ति पंथ.	॥ ७७ ॥
श्रद्धा पक्की जो हुवे, तो सघळुं समजाय;	
अभवी दुरभवी जीवने, श्रद्धा कदी न थाय.	॥ ७८ ॥
सघळुं अवळुं परिणमे, मीटु लागे झेर;	
अभवी दुरभवी जीवने, अंतरमां अंधेर.	॥ ७९ ॥
कोण हुंने माखरं, तेनुं नहि मन भान;	
बाहिर दृष्टि वासना, बहिरातमनुं ठाण.	॥ ८० ॥
ईश्वर कर्ता मानता, बहिरातमनी ल्हेर;	
आतमते परमातमा, मान्या वण अंधेर.	॥ ८१ ॥
रागद्वेष जेने नहीं, निराकार भगवान् ;	
समवायि कारण बिना, निमित्तनुं शुं ठाण.	॥ ८२ ॥
काल अनादि दुनीयां, स्वयंसिद्ध ते जाण;	
कर्ता नहि तेनो प्रभु, एवं मनमां आण.	॥ ८३ ॥
काल अनादि परिणामी, अशुद्ध परिणति योग;	
देहादिकनो आतमा, कर्तापणे प्रयोग.	॥ ८४ ॥
आतम तेहिज ईश छे, सत्ताए कहेवाय;	
शुद्धाशुद्ध सुवर्णवत्, धर सदयुक्ति न्याय.	॥ ८५ ॥

१६८

पद् परिणति योग्यी, परनो कर्ता पद्;	
शुद्ध परिणति करी, निजगुण कर्ता तेह.	॥ ८६ ॥
कर्म रहित ते ईश छे, परनो कर्ता केम;	
पर कर्ता बहिरातमा, सबळो अर्थज एम.	॥ ८७ ॥
बिध्यापरिष्पति करी, कारक पद् बदलाय;	
शुद्ध परिणति करी, शुद्धपणे प्रणमाय.	॥ ८८ ॥
सर्वत्र व्यापक प्रभु, कोइक माने जीव;	
एक एवहि आतमा, माने जीवने शिव.	॥ ८९ ॥
प्रतिबिंब परमात्मनां, जीव अनेको जोष;	
जीवपणुं टळतां थकां, परमात्म पद होय.	॥ ९० ॥
आतम तत्त्व न एहवुं, व्यापक सर्व मझार;	
आतम तत्त्व जो एकतो, सुख दुःख घटे न सार.	॥ ९१ ॥
एक बंधाये अन्य बंध, एक छुटाये अन्य;	
संग्रह नय सत्ता ग्रहे, व्यापक छे चैतन्य.	॥ ९२ ॥
शक्ति शरीरे भिन्न भिन्न, आतम तत्त्व कहाय;	
व्यक्तिथी सहु भिन्न छे, ऐक्यपणुं गुण लाय.	॥ ९३ ॥
आतम ते परमातमा, अनंत आतम जाण;	
कर्म क्षयेथी सिद्ध बुद्ध, चिदानंद भगवान्.	॥ ९४ ॥
स्वामी सेवक भावने, शिवमां माने कोय;	
कर्म क्षयेथी सारीखा, भिन्नपणुं नहि जोय.	॥ ९५ ॥
जीव ईश्वर माया त्रिकं, जगमांहि वर्ताय;	
जीव ईश्वर पद नहीं, वरे, ईश्वर जीव न थाय.	॥ ९६ ॥
माया आधीन जीव छे, माया उपरी ईश;	
एवुं जाणी सेवको, भक्ति करो जगदीश.	॥ ९७ ॥
क्षम्यक ज्ञान विना मुधा, भाखे मतिया कोय;	

१६९

सम्यक् दृष्टि जेहनी, तेने सवलुं होय.	॥ ९८ ॥
जीव ईश्वरमां भेद तो, मायाथी परस्वाय;	
बेमां छे ज्ञानादे गुण, भिन्नपणुं शुं थाय.	॥ ९९ ॥
भिन्नपणुं माया थकी, जीव ईश्वरमां भेद;	
पर परिणतिए करी, शुं त्यां करीए खेद.	॥ १०० ॥
माया जड स्वरूप छे, चेतन नहीं कहेवाय;	
जीव ईश्वरमां चेतना, द्वि तत्त्वे चित्तलाय.	॥ १०१ ॥
अनित्य आतम मानतां, घटे न युक्त विचार;	
जन्मांतरमां यादी तो, नित्य थकी सोहाय.	॥ १०२ ॥
क्षणिक आतम मानतां, को कोथी बंधाय;	
कोइ करे को भोगवे, ए मोटो अन्याय.	॥ १०३ ॥
क्षणे क्षणे विचार श्रेणि, उपजे विणशेभाइ;	
आतम नित्य स्विकारतां, क्युं कर होय सगाइ.	॥ १०४ ॥
भूत भाविने संप्रति, त्रिकाले एक रूप;	
स्वरूप फरे नहीं जेहनुं, मान नित्य कर चूप.	॥ १०५ ॥
नित्य आतमा होय तो, शो विचारे फेर;	
जो विचारे फेर तो, नित्य ग्रहे अंधेर.	॥ १०६ ॥
अनित्य माटे आतमा, क्षणे क्षणे बदलाय;	
करे विचारो आत्म फेर, क्षणिक वादनो न्याय.	॥ १०७ ॥
सद्गुरु कृपा कटाक्षथी, कहेता आतम तत्व;	
सत्य युक्तिथी धारीये, तो प्रगटे भव्यत्व.	॥ १०८ ॥
अनित्य आतम मानवो, ग्रहि एकांते पक्ष;	
अनेकांत मतज्ञानथी, सवलुं माने दक्ष.	॥ १०९ ॥
द्रव्यार्थिक नय पक्षथी, आतम नित्य कहाय;	
पर्यायार्थिकनय थकी. अनित्य आतम थाय.	॥ ११० ॥

१७०

बीटी वेढेने डुंपीयो, सोनात्ता पर्याय;	
भिन्नपणे फरता अपि, सोनापणुं सहुमांय.	॥ १११ ॥
अनेक वासण माटीनां, माटी नहीं बदलाय;	
फरे ज्ञान त्युं आत्मनुं, आतम नहीं बदलाय.	॥ ११२ ॥
आत्म ज्ञानना फेरथी, आतम विणशी जाय;	
मृद्रव्य पर्याय नाश, क्षय मृत्तिका पाय.	॥ ११३ ॥
तका तो नहीं फरे, क्षणिक आतम केम;	
पर्याये अनित्य नित्य, द्रव्यपणे छे तेम.	॥ ११४ ॥
आतम नित्यानित्य छे, वदो विचारी एम;	
स्याद्वाद मत ज्ञानथी, चिदानंद लहो क्षेम.	॥ ११५ ॥
आतम ते शी वस्तु छे, तेतुं नहीं मन भान;	
धर्म धर्म करता फरे, बहिरातम गुलतान.	॥ ११६ ॥
धर्म न जाति कूलमां, धर्म न बाह्याचार;	
आतम तत्त्व ग्रह्या विना, बहिरातम निरधार.	॥ ११७ ॥
पुण्योदयथी सद्गुरु, संगत सहेजे थाय;	
भेद ज्ञाननी योजना, पामी तत्त्व ग्रह्याय.	॥ ११८ ॥
तिमिरारिना तेजथी, अंधकार विघटाय;	
अंतरतम भानु थकी, कदी न दूरे थाय.	॥ ११९ ॥
सद्गुरु संगत पापतां, अंतरतमनो नाश;	
कल्पवृक्ष श्री सद्गुरु, तेना थइए दास.	॥ १२० ॥
उपकारी निज आत्मना, सद्गुरु साचा देव;	
सेवो त्रिकरण योगथी, टळे अनादि कुटेव.	॥ १२१ ॥
मिथ्या तर्कों शुं करो, टाळो मिथ्यावाद;	
गुर्वाधीन मनडुं करो, पामो शुधुं हार्द.	॥ १२२ ॥
मायामां मलकाइने, धरो शुं मन्ममां मान,	

१७१

गुर्वाधीन मनहुं करो, पामो निज घर भान.	॥ १२३ ॥
श्रद्धा भक्ति गुरु तणी, जेवी मनमां होय;	
तदनुसारे तत्त्वने, पामे भविका कोय.	॥ १२४ ॥
प्रिया प्राणने पुत्रथी, अधिको गुरुनो राग;	
गुरु वचने गुणधर्म ने, पामे भवि सौभाग्य.	॥ १२५ ॥
असंख्यआत्मप्रदेशमय, आतम तत्त्व विचार;	
आतम ते परमातमा, सिद्ध बुद्ध निरधार.	॥ १२६ ॥
पगथी शिर पर्यंत जे, पुद्गलरूपि देह;	
वश्यो म्यानमां खड्गज्युं, निराकार गुण गेह.	॥ १२७ ॥
नहि इन्द्रियो आतमा, मन वाणीथी भिन्न;	
अंतर आतम ओळखो, तेनुं ए आकीन.	॥ १२८ ॥
लेश्या योग न आतमा, नहि वर्गणा आठ;	
अंतर आतम ओळखो, तेनो एछे पाठ.	॥ १२९ ॥
कर्ता छे निज रूपनो, अचळ अकळ भगवान्;	
शक्ति अनंति शाश्वती, देता निजगुण दान.	॥ १३० ॥
अमल अटल आधारवंत, वेत्ता पण नहीं वेद;	
सूक्ष्मथी पण सूक्ष्मए, जरा नहि प्रस्वेद.	॥ १३१ ॥
काल अनादि योगथी, मिथ्या परिणति पीन;	
कर्मरूप पुद्गल ग्रही, जिन पण थइयो दीन.	॥ १३२ ॥
जड पुद्गल संगे रही, भूल्यो निजगुण भान;	
गुरु वचनामृत त्यागिने, कीधुं विषनुं पान;	॥ १३३ ॥
सत्ता बे मारी खरी, करी न तेनी याद;	
तिरोभाव निज ऋद्धिनुं, हेतु छे परमाद.	॥ १३४ ॥
पर पोतानुं मानीने, रझल्यो हुं परदेश;	
मोहमायामां मस्त थई, विविध पाम्यो क्लेश.	॥ १३५ ॥

१७२

रागे बाह्यो रातदीन, ज्यां त्यां हुं भरमाउं; रागद्वेषना योगथी, कर्म ग्रही दुखपाउं.	॥ १३६ ॥
सिद्ध बुद्ध परमातमा, जेवा सिद्ध मझार; तेवो हुं हुं आतमा, फेर फार नहीं धार.	॥ १३७ ॥
जेवी स्वप्न दशाविषे, मन चंचलता थाय; स्वप्न सृष्टि भासे बहु, जागंतां दूर जाय.	.१८ ॥
तेवी छे बहिरातमा, दशा विचित्रा वेद; अंतर आतम थावतां, तेनो नहीं मन खेद.	॥ १३९ ॥
अंतर आतम प्राणिया, सूखेले परभाव; जागेले निजरूपमां, चेतन एह स्वभाव.	॥ १४० ॥
चतुर्थ गुणस्थानक लहे, अंतर आतम योग; द्वादश गुण स्थानक लगे, अंतर आत्म प्रयोग.	॥ १४१ ॥
अंतरआतम योगथी, समकित्ती कहेवाय; अंतरवृत्ति तेहनी, भिन्नपणे परखाय.	॥ १४२ ॥
विषयारस विष सम हुवे, पर पुद्गल नहीं रंग; उदासीनता चित्तमां, झीले समता गंग.	॥ १४३ ॥
कनक उपल सरखा हृदि, निंदक वंदक एक; अंतर आतम प्राणिनी, वर्ते एहवी टेक.	॥ १४४ ॥
ज्ञान चरण आराधना, स्थिर भावे उपयोग; औदयिक भावे भोग पण, जलपंकजने योग.	॥ १४५ ॥
आतम तस्व विचारणा, धर्म ध्यानमां चित्त; आर्त रौद्रने त्यागता, अंतर आतम मित्त.	॥ १४६ ॥
आत्मोत्कर्षे चित्त नहीं, परापकर्षे ध्यान; नहीं वृत्ति जेनी सदा, अंतर आतम जाण.	॥ १४७ ॥
विष्टागृह सम लागतो, सघल्लो आ संसार;	

१७३

अंतर आतम प्राणिया, सफलो तस अवतार.	॥ १४८ ॥
भोग रोगसमभावतो, नहीं संसारे चैन;	
स्वारथियो संसार छे, मात पिताने बहेन	॥ १४९ ॥
शरीर काराग्रह वश्यो, आयुष्य बेडी बंध;	
शुं संसारे राचवुं, पुद्गलना ए स्कंध.	॥ १५० ॥
आतम ध्याने रक्तता, रत्नत्रयिनुं ध्यान;	
एकोहं गुण पूर्णता, साचुं वर्ते ज्ञान.	॥ १५१ ॥
रत्नत्रयीनो स्वामी हुं, सुख शाश्वत चिद्रूप;	
नहीं अन्यनो हुं कदी. परमानंद स्वरूप.	॥ १५२ ॥
शाताशाता वेदनी, कर्म सुख दुःख थाय;	
चतुर्गति भवकूपमां, केवल दुःख ग्रहाय.	॥ १५३ ॥
क्रोध करु कोना प्रति, क्रोधी नहीं देखाय;	
राग करुं कोना प्रति, रागी नहीं दर्शाय.	॥ १५४ ॥
होवे मनमां द्वेषतो, द्वेषी पोते थाय;	
द्वेषातीत मन माहारुं, वर्ते तत्व जणाय.	॥ १५५ ॥
स्थिर भासे मन माहारुं, तो सहु लागे स्थिर;	
मूर्छातीत मनयोगथी, चेतन स्वयं फकीर.	॥ १५६ ॥
चित्ते भव भ्रमणा वधे, चित्ते भवनो नाश;	
चित्ते चंचलता वधे, चित्ते सुखनी आश.	॥ १५७ ॥
मन मर्कट मदिरा पीवे, कुदे ठामो ठाम;	
विषयातीत मन मांकडुं, स्थिर वर्ते सुख धाम.	॥ १५८ ॥
कष्ट क्रिया करतो फरे, वशवर्ते नहीं चित्त;	
निष्कळ करणी जाणवी, ज्युंझांखरनुं चित्र.	॥ १५९ ॥
सरजळ हाले हाळ तुं, चंद्रतणुं प्रतिबिंब;	
सरजळ स्थिरे स्थीरते, मनबशर्चीत क्लीब.	॥ १६० ॥

१७४

पुरुषार्थ प्रेमे ग्रही, करशे मन आधीन; आतम अर्थी तेजनो, कोइ न वाते दीन.	॥ १६१ ॥
आहुं अवलुं दोडतुं, मनहुं मोटुं झेर; यावत् मन नवी शीतीयुं, तावत् छे अंधेर.	॥ १६२ ॥
मन चंचलता शुं करे, मन चंचलता वार; मुक्ति सन्मुख मन करो, पामो भवजळ पार.	॥ १६३ ॥
विषय भीख भोगी यदा, मनहुं त्हारु होय; तावत् भ्रमणा भवतणी, करो न संशय कोय.	॥ १६४ ॥
मन मारो निजध्यानथी, वारो विषय विचार; फरी फरी मळशे नहीं, मानवनो अवतार.	॥ १६५ ॥
द्वेषी तज तुं द्वेषने, द्वेषी शाने थाय; द्वेषीजन संसारमां, चतुर्गति भटकाय.	॥ १६६ ॥
द्वेष न तारो धर्म छे, परपरिणतिथी द्वेष; नाहक द्वेषकरी भवी, पामो भवमां क्लेश.	॥ १६७ ॥
शुद्ध स्वरूपी तुं सदा, निर्मळ सिद्ध समान; पर पोतानुं मानीने, शुं तुं भूले भान.	॥ १६८ ॥
परपरिणतिथी तुं सदा, न्यारो चेतनराय; आपोआप विचारतां, अनुभव पोते पाय.	॥ १६९ ॥
हसतो रोतो तुं नही, तुं छे गमनातीत; देह भाटकनी कोटडी, त्यां शुं ममता चित्त.	॥ १७० ॥
अनंत देहो मूकीयां, तेवी छे आ देह; न्यारो तेथी आतमा, चिदानंद गुण गेह.	॥ १७१ ॥
उपजे विणशे तुं नही, तुं अविनासी जाण; अजरामर आतम प्रभु, सुखनुं तुं छे ठाण.	॥ १७२ ॥
अनंत शक्तिमय सदा, अनंत ऋद्धि मूळ;	

१७५

निश्चल ध्याने ध्यावतां, मिटे अनादि धूप.	॥ १७३ ॥
दुर्भागी दुःखी नही, अंतरदृष्टि धार;	
अमूल्य आयु पामिने, कर निजगुण श्रुं प्यार.	॥ १७४ ॥
सोतुं रुपुं तुं नहीं, पुद्गल स्कंध विचार;	
तेमां तुं ललचाइने, भूले मूढ गमार.	॥ १७५ ॥
ह्वी पुत्रादिक तुं नही, ताराथी ए भिन्न;	
सौथी न्यारो तुं सदा, क्युं माने हुं दीन.	॥ १७६ ॥
खसचळथी खणवुं मुधा, सुख ते दुःख स्वरूप;	
विषय वासना सुख ते, केवल भवनो कूप.	॥ १७७ ॥
पर सन्मुख जे चेतना, तेहिज भवतुं मूल;	
स्व सन्मुख जे चेतना, आत्मदशा अनुकूल.	॥ १७८ ॥
परभावे रंजेयदा, तदा ग्रहे तुं कर्म;	
आत्म स्वरूपे रमणता, करतां पामे शर्म.	॥ १७९ ॥
अंतरदृष्टि धर्म छे, बाहिरदृष्टि कर्म;	
समजे समजु चित्तमां, पापी तेनो मर्म.	॥ १८० ॥
अंतरदृष्टि जीवने, उपजे मन आनंद;	
केवल दुःख निधानरूप, लागे दुनीयां फंद.	॥ १८१ ॥
राजा रंकने बादशाह, ए सहु दुनीयां खेल;	
तहारुं नहीं एमां जरा, ममता पुद्गल मेल.	॥ १८२ ॥
सौथी मोटो श्रेष्ठ तुं; दुनीयां छे तुज दास;	
आशादासी वश करी, करतुं ध्याने वास.	॥ १८३ ॥
धर्माधर्माकाशने, पुद्गल काल विचार;	
न्यारो तेथी तुं सदा, काल अनादिधार.	॥ १८४ ॥
कालअनादि पुद्गले, पर परिणामी होइ,	
मिथ्याअज्ञाने करी, शक्तिज तारी खोइ.	॥ १८५ ॥

१७६

पुद्गल मित्र न ताहरो, तस संगे नहीं सुख;	
सुख छे एकाकीपणे, पर परिणामे दुःख.	॥ १८६ ॥
अहो ज्ञानी पण आतमा, पुद्गलथी बंधाय;	
पुद्गल जड गुं जाणतुं, चेतन दुःख उपाय.	॥ १८७ ॥
शाताशाता पुद्गलो, क्षीर नीरज्युं होय;	
परग्राहक यै आतमा, सुख दुःख पामे सोय.	॥ १८८ ॥
बाहिरदृष्टि चेतना, परिणमतां छे बंध;	
बाहिर दृष्टि थावतां, चेतन पोते अंध.	॥ १८९ ॥
अंतरदृष्टि चेतना, करती आतम भान;	
बंधाये नहीं आतमा, निज भावे गुलतान.	॥ १९० ॥
आत्मासंख्य प्रदेशी, करतो स्वयं प्रकाश;	
द्विउपयोगे चेतना, शाश्वत सिद्ध विलास.	॥ १९१ ॥
स्थिरदृष्टिथी धारीये, आतम शुद्ध स्वरूप;	
भासे आतम ज्ञानमां, लोकालोक स्वरूप.	॥ १९२ ॥
केवल शुद्ध स्वरूपमां, अखंड आनंद होय;	
बाकी दुनीयादारीमां, दुःखनादरिया जोय.	॥ १९३ ॥
फेकी रत्नचिंतामणि, कोइच्छे मनकाच;	
क्षणिक मानव सुख हेत, परिहरे केम साच.	॥ १९४ ॥
शाश्वत सत्य ते आतमा, शाश्वत सुखनुं स्थान;	
बाकी सुख न कोइमां, गुं भूले छे भान.	॥ १९५ ॥
गांडा अज्ञानीजना, अंतरमां अंधेर;	
बाहिर सुखनी लालचे, भमता ठेरंठेर.	॥ १९६ ॥
स्वप्न सुखलडी भक्षतां, भूख न भागे भाई;	
पर पुद्गलथी सुख ते, केवल दुःख सगाइ;	॥ १९७ ॥
तुं पोताने पारखे, तुं छे अपरंपार;	

१७७

निर्मल केवल ज्ञानमय, निजगुण कर्त्ता धार.	॥ १९८ ॥
निर्मल ज्योति ताहरी, अलख अगोचररूप;	
निश्चयनयथी ताहरी, सत्ता शुद्ध अनुप.	॥ १९९ ॥
अन्तर देखे योगि जन, बाहिर देखे मूढ;	
स्वपर प्रकाशी आतमा, अंतरनुंए गूढ.	॥ २०० ॥
कथनी तारी शुं कथुं, तुं कथनीथी दूर;	
अनेकान्त सत्तामयी, चिदानंद भरपूर.	॥ २०१ ॥
अस्तिनास्ति स्वरूपनुं, तुं छे शाश्वत स्थान;	
तारा वण बीजो कयो, प्रभु विभु भगवान्.	॥ २०२ ॥
शाश्वत लोकालोकनो, दृष्टा पोते देख;	
ळिंग योनि जाति नहीं, नही नामने भेख.	॥ २०३ ॥
उत्पत्तिव्यय स्थिति रूप, गुण पर्यायाधार;	
अनुभव अमृत तुं सदा, नही तुं बाह्याचार.	॥ २०४ ॥
मन चंचलता त्यागीने, करजो घटमां खोज;	
चिदानंद चारित्रनी, प्रगटे अंतर मोज.	॥ २०५ ॥
अमल अटल अवगाहना, असंख्यप्रदेशे जोय;	
दृश्यपणे तुज रूपथी, कदी न जुदो होय.	॥ २०६ ॥
परमात्म ते हुं सदा, सिद्ध बुद्धनो भाइ;	
सोहं सोहं अनुभवे, साची होय सगाइ.	॥ २०७ ॥
क्षायिक भावे ऋद्धिनो, भोगी तुं हि सदाय;	
ध्यावै शुद्ध स्वरूपने, तो सहु ए प्रगटाय.	॥ २०८ ॥
वात करे वळसे नहीं, करतुं निज उपयोग;	
निज उपयोगी आतमा, अनंत सुखनो भोग.	॥ २०९ ॥
कर्माष्टकनी वर्गणा, ते तो पुद्गलरूप;	
पुद्गलथी तुं भिन्न छे, मोक्षमयीचिद्रूप.	॥ २१० ॥

१७८

पुद्गल ऐंठने मेलवी, करतो तेथी खेल;	
भिन्न द्रव्यथी खेल झ्यो, जाणी तेहने मेल.	॥ २११ ॥
समजे तो निर्भय सदा, सौथी सत्तावान्;	
दृढ निश्चयथी धारतां, वर्ते त्रिभुवन आण.	॥ २१२ ॥
दीपक हस्त ग्रही मुधा, खोले निजने कोय;	
अंतर ज्ञान प्रकाशतां, परमां शुं निज होय.	॥ २१३ ॥
हरिशिशु अजवृन्दमां, बालपणे करी वास;	
अजबुद्धि निजमां धरी, वर्ते संगे खास;	॥ २१४ ॥
केशरीसिंह निहाळतां, होवे निजरूप याद,	
परमात्म पद ध्यावतां, तत्पद अंतर हार्द.	॥ २१५ ॥
उपयोगी उपकारवंत, दृढ साहसने धैर्य;	
गुरुश्रद्धाभाक्ति घणी, विनय विवेकी शौर्य.	॥ २१६ ॥
चले नही निज टेकथी; भय लज्जानो त्याग;	
शिष्यो एवा धारशे, आत्मपदथी राग.	॥ २१७ ॥
दोरंगी दुनिया वदे, ते उपर नहीं ध्यान;	
कान सान सारे सदा, भूले नहीं निज भान.	॥ २१८ ॥
जिज्ञासु निज तत्त्वना, शिष्यो धरशे प्रेम;	
अंतर तत्त्वे चित्तने, वाळी लेशे क्षेम.	॥ २१९ ॥
अंतरतत्त्वे चित्त त्यां, शुद्धदशा प्रगटाय;	
शुद्धरुचि त्यां कोइनी, भीरु भवभटकाय.	॥ २२० ॥
भीरु कायरता करे, त्यागे अंतर टेक;	
मकरग्रहणवृत्ति करे, निज पदना जे छेक.	॥ २२१ ॥
सद्गुरु आज्ञा धारता, वैयावृत्ये व्हाल;	
क्षुद्रवृत्ति जेनी नही, धारे अन्तर ख्याल.	॥ २२२ ॥
वचन टेक छोडे नही, गुरु भक्तो सुदयाल;	

१७९

- शिष्यो आ संसारमां, एवा धरशे ख्याल. ॥ २२३ ॥
 अंतर तस्वे योग्यता, धारे सज्जन शिष्य;
 अंतर आतम ओळखी, थावे प्रभु जगदीश. ॥ २२४ ॥
 जगन्नाथ ते आतमा, तीर्थ वहुं संसार;
 सत्य तीर्थ समज्या विना, शोध्यो नहि कंड सार. ॥ २२५ ॥
 जेथी सहु शोधाय छे, ते तुं आतमराय;
 अनंत ऋद्धि स्वामी तुं, निजपदने निज गाय. ॥ २२६ ॥
 उलटी नदीने उतरी, जावुं पेले पार;
 परमातम पद तेहुं, प्राप्ति दुष्कर धार. ॥ २२७ ॥
 टीटोडो उद्यम करे, करु हुं जलधि शेष;
 तेवुं साहस आत्ममां, करतां छे. संतोष. ॥ २२८ ॥
 धर्मध्यान अवलंबतां, वर्ते शुद्ध स्वभाव;
 शुद्धध्यानना अंशने, पामे निजगुण दाव. ॥ २२९ ॥
 शुद्धध्यानने ध्यावतो, करतो कर्म प्रणाश;
 केवलज्ञानोद्योतथी, लोकालोक प्रकाश. ॥ २३० ॥
 घनघाति चउ कर्मनी, स्थिति अलगी कीध;
 दग्ध रज्जुवत् वेदनी, आदि चउ प्रसिद्ध. ॥ २३१ ॥
 आयुः कर्मोदय थकी, विचरे महीतल पीठ;
 सर्वकर्मना अंतथी, पामे शिवपुर इष्ट. ॥ २३२ ॥
 जन्म मरण तो ज्यां नही, ज्यां नहि शोक वियोग;
 क्षुधा पिपासा ज्यां नही, चिंता नहि ज्यां रोग. ॥ २३३ ॥
 शरीर पंचातीत ज्यां, गमनागमनातीत;
 रूपारूप स्वरूपवंत, नहि ज्यां तृष्णा चित्त. ॥ २३४ ॥
 अष्टवर्गणा ज्यां नही, लिंग न जाति वेद;
 पंच इंद्रिने प्राण दश, नहि ज्यां छेदने खेद. ॥ २३५ ॥

१८०

शाताशाता वेदनी, तेपण नाठी दूर;	
सहेजानंद स्वरूपमां, सुखवर्ते भरपूर.	॥ २३६ ॥
पुरुषोत्तम परमात्ममा, परमेश्वर सुखकंद;	
दुःखातीत स्वरूपमय, नही शब्दादिक फंद.	॥ २३७ ॥
राग द्वेष जेमां नही, निर्मळ आत्मज्योत;	
स्वसत्ताए शुद्ध थै, कयों महा उद्योत.	॥ २३८ ॥
त्रण्य भुवनमां दिनमाणि, स्वपर प्रकाशी जेह;	
वाणी अगोचर धर्ममय, क्षायिक गुणनुं गेह.	॥ २३९ ॥
शुद्ध स्वरूपी चेतना, वर्ते त्यां बे भेद;	
अस्ति धर्म अनंत त्यां, नास्ति धर्म पण वेद.	॥ २४० ॥
अविचल आत्म स्वरूपमय, नित्यानित्य स्वभाव;	
भव्याभव्यस्वभावमय, शुद्ध अनंत प्रभाव.	॥ २४१ ॥
अखंड अव्यय अज सदा, निराकार निःसंग;	
गुण पर्यायने ध्रौव्यता, अगुरुलघु गुण चंग.	॥ २४२ ॥
अक्षर अविचल धर्ममय, वाणी लहे न पार;	
जाणे पण नहि कही शके, केवलज्ञानी धार.	॥ २४३ ॥
निवृत्तिपद एकहुं, ज्यां नहि दुःख लगाार;	
शिव सनातन पदवरी, लहिये सुख अपार.	॥ २४४ ॥
तिरोभाव गुण संपदा, आविर्भावे तेह;	
परमात्म पद जाणीये, तत्त्वमसि गुणगेह.	॥ २४५ ॥
भेदभाव हुं तुं नही, निर्मळ आत्म द्रव्य;	
अनेकगुणथी व्यक्ति एक, असंख्यप्रदेशी भव्य.	॥ २४६ ॥
जीव अनंता मुक्तिमां, सरखा गुणथी होय;	
व्यक्ति स्वरूपे भिन्न सहु, नडे न कोने कोय.	॥ २४७ ॥
सादि अनंति स्थिति त्यां, निर्मळ मुक्ति स्थान;	

१८१

स्वामी सेवक भाव नहीं, सरखा सत्तावान्.	॥ २४८ ॥
स्वरूप शुद्ध अगाध छे, अनुभव तेनो लेश; पामी पद ए वर्णव्युं, जेनो रुडो देश.	॥ २४९ ॥
गुणस्थानक लही तेरमुं, परमातम प्रकाश; अनन्त गुणमय केवळी, अक्षयने अत्रिनाश.	॥ २५० ॥
नगर माणसा शोभतुं, ऋषभदेव जिनराय; पार्श्वप्रभुनी साह्यथी, पूरण ग्रंथ कराय.	॥ २५१ ॥
भूल चूक मति दोषथी, जिन आणार्थी विरुद्ध; भासे तेह सुधारीने, करशो सज्जन शुद्ध.	॥ २५२ ॥
संवत ओगणीशे उपरे, रुडी एकशठशाल; माघ शुदी दसमीदिने, पूर्ण ग्रंथ सुविशाल.	॥ २५३ ॥
तत्वस्वरू न अन्यथा, सिद्ध सनातनरूप; बुद्धिसागर पामतां, मंगलमय चिद्रूप.	॥ २५४ ॥
धरणेंद्र पद्मावती, पार्श्वयक्ष गुणशाल; श्री संखेश्वर पार्श्वनाथ, करशो मंगळमाल.	॥ २५५ ॥

इति श्री आत्म स्वरूप ग्रंथ समाप्तः

१८२

॥ अथ चेतन शक्ति ग्रन्थ ॥

छप्पयछंद.

प्रणमुं श्री अरिहंत जिनेश्वर मंगलकारी,
 माहिमा अपरंपार जगत्तमां जे उपकारी;
 ब्रह्मा विष्णु शिवशंकर महादेव विभु छो.
 शब्दातीत पण शब्द वाच्य जगमांहि प्रभुछो,
 परामां प्रतिभासता झट वैखरीथी वर्णवुं;
 भिन्नाभिन्न स्वरूपमुं हुं ज्ञान पापुं अभिनवुं. ॥ १ ॥

अनेक भाषा शब्द नामथी तुं कहेवातो,
 पण नहि शब्द स्वरूप शब्दथी भिन्न पमातो;
 भाषा पुद्गल स्कांध तेहथी अरूप भासे.
 अचिन्त्य चेतन शक्ति चेतना सर्व प्रकाशे,
 शब्द संज्ञा ज्ञान हेतु छे श्रुत संज्ञा देवता;
 जमो बंभीलीवी भगवती योगीयो बहु सेवता. ॥ २ ॥

हंस गामिनी सरस्वती घट घटमां व्यापी,
 परापश्यती ध्याने मनमां मुनिए थापी;
 अन्तरमां उद्योत सदा तेनाथी थावे,
 शब्द सृष्टिनुं बीज योगीना मनमां भावे;
 आद्य शक्ति ब्रह्मनी छे जगत्तमां जयजय करी,
 बुद्धिसागर बीज मंत्रे सरस्वती घटमां वरी. ॥ ३ ॥

चेतननी शक्ति छे सरस्वति श्रुत वाणी,
 क्षयोपशमना भावे ज्ञाननी शक्ति जाणी;
 त्रण भुवन प्रख्यात सदा सुखसागर देती,

१८३

ज्ञाता ज्ञेय विचार सारमां लदबद रहेती.

श्रुत वाणीने सेवीए दिल अनुभव सुखडां आपती,
बुद्धिसागर सरस्वती झट भ्रांति दुःखडां कापती. ॥ ४ ॥

आत्म शक्तिनी सेवा सुखडां सहु करनारी,
आत्म शक्तिनी सेवा दुःखडां सहु हरनारी;
आत्म शक्तिनो व्यक्तिभाव योगाष्टक साधे,
आत्मशक्तिनो व्यक्तिभाव छे गुरु आराधे.
आत्मशक्तिनी आगले सहु देवता पाणी भरे,
बुद्धिसागर आत्म व्यक्ति पामतां संपद वरे. ॥ ५ ॥

लाख चोराशी जीवयोनिमां कोइक उंचा,
लाख चोराशी जीवयोनिमां कोइक नीचा;
लाख चोराशी जीव योनिमां काल अनादि,
भटक्यो जीव अज्ञाने पामी आधि व्याधि.
पुण्य पापथी उच्च नीचज प्राणी गतिने पामतो,
शुभाशुभ परिणामथी एम कर्म लेतो वामतो. ॥ ६ ॥

अशुभ परिणामे अवतारो अशुभ थावे,
रौरव दुःखो दुर्गति प्राणी बहु पावे;
अशुभ विचारे दुष्कर्मोने प्राणी ग्रहतो,
शुभ कर्मोने शुभ विचारे प्राणी वहतो.
शुभ चेष्टाथी जाणशो जन पुण्यराशि उपजे,
चित्तना व्यापार जेवुंज कार्य तो झट नीपजे. ॥ ७ ॥

दिल विचारोमां बहु शक्ति जाणी लेजो,
मननी शक्ति वापरवामां मनडुं देजो;
विचार सारा खोटा करवा चेतन हाथे,
विचार जेवा तेवुं फल भाखुं जिननाथे.

१८४

बीजथी जेम वृक्ष तेमज विचारथी तो देह छे.
शुभाशुभ वपुना प्रति तेम शुभाशुभ मन एह छे. ॥ ८ ॥

बीजोमां जेबीज शक्ति तेबीज विचारे,
शुभाशुभ जे मन परिणामो कर्म वधारे;
शक्तिथी लोहचुंबक शुचि आकर्षे जेमज,
शुभाशुभ परिणामो कर्माकर्षे तेमज.
शुभाशुभ विचारमांज चैतन्य शक्ति पर भळी,
परस्वभावे परग्रहीने छंडती परने वळी. ॥ ९ ॥

मन परिणामे बंध कह्यो छे सूत्रे देखो,
मनथी सृष्टि मनथी मुक्ति पंडित पेखो;
जेवी मननी वृत्ति तेवा फलने चाखो,
सारां खोटां बीजो मन फावे ते राखो.
बीज वावो आम्रतुं खरे आम्र फळ शुभ लागसे;
बीज वावो बहुलतुं तो शूल जथो वागसे. ॥ १० ॥

मनने केळववाथी केळवणी छे उंची,
मन केळवणी वण केळवणी समजो नीची;
अशुभ विचारो हरवामां केळवणी सारी,
धार्मिक उच्चाशयमां केळवणी बलिहारी.
आत्म शक्ति प्राप्त करवी केळवणी जगमां खरी;
बुद्धिसागर आत्म शक्तिज प्रगटती जग जयकरी. ॥ ११ ॥

आत्म शक्तिनी खीलवणी संयम अभ्यासे,
शुद्ध विचारो करवाथी बहु शक्ति प्रकाशे;
प्राण विनिमय शक्ति मनना संयम योगे,
हिपनोटीक्षमपण शक्ति संयमना भोगे.
डाकिणीने शाकिणी भूत सर्व विषने टाळती:

१८५

आत्म शक्ति सत्य मोटी रोग दोषो काळती. ॥ १२ ॥
 मंत्रोपासनमां पण श्रद्धानी छे शक्ति,
 मंत्रोपासनथी प्रगेटे छे देवनी व्यक्ति;
 श्रद्धा पण मननी शक्ति छे संयम भारी,
 हेतु पूर्वक ज्ञान थयाथी श्रद्धा सारी.
 आत्म शक्ति सत्य पंथेज वापरे वृद्धि खरी,
 बुद्धिसागर ज्ञान योगे आत्म शक्तिज जयकरी. ॥ १३ ॥
 आत्म शक्तिने दैविक शक्ति जगजन कोहेवे,
 आत्म शक्तिने आद्य शक्ति नामे कोइ सेवे;
 पिंड पिंडमां आत्म शक्तिनी ज्योतिज जागी,
 आत्म शक्ति उपासक योगी तेनोज रागी.
 आत्म शक्ति योगथी देव अनेक रूपोने करे,
 आत्म शक्ति योगथी देव गगनमां झट संचरे. ॥ १४ ॥
 आत्म शक्तिना प्रादुर्भावे ईश्वर पोते,
 चेतन ते परमेश्वर बीजे शीदने गोते;
 आत्म प्रभुनी सेवार्थी छे मीठा मेवा,
 आत्म शक्तिने खीलववाथी चेतन देवा.
 कर्म पढदो चीरीने झट ब्रह्मतेजे ज्ञगमगे,
 बुद्धिसागर आत्म सूर्य पिंडमां तो तगतगे. ॥ १५ ॥
 पोते ईश्वर आंति भागे घट परखातो,
 पोताने पोते गातो ने पोते ध्यातो;
 पोताने पोते कहेतोने पोते रमतो,
 पोताने तो पूज्य मणीने पोते नमतो,
 ईश्वर पोते देहमां छे चैतन्य शक्ति व्यक्तित्थी,
 बुद्धिसागर वीर्य शक्ति आत्मा निज भक्तित्थी. ॥ १६ ॥

१८६

चेतनने ईश्वर जाणे ते सहेजे तरतो,
 चेतनने ईश्वर जाणेतें सुखदां वरतो;
 चेतनने ईश्वर जाणेतें स्थिरता लावे,
 चेतनने परमेश्वर जाणे ते सुख पावे.

आत्म शक्ति खीलववामां ध्यान कुंची उच्च छे;

आत्म शक्ति प्रगटताथी जगत् जन नहि नीच छे. ॥ १७ ॥

लक्ष चोराशी जीव योनिमां शक्ति सरखी,

सिद्ध समी शक्ति छे सहुनी ज्ञाने परखी;

आत्म शक्तिने खीलववार्थी व्यक्त प्रगटे,

आत्म शक्तिने खीलवतां बाधकता विघटे.

उपशम क्षयोपशम अने घट क्षायिक भावे जाणीये;

बुद्धिसागर आत्म शक्तिज समजीने दील आणीये. ॥ १८ ॥

आत्म शक्तिनो उद्यम करतां शक्ति साची,

आत्म शक्ति उद्यम करवामां रहेशो राची;

आत्मशक्तिना उद्यमथी झट आश्रव नाशे,

आत्मशक्तिना उद्यमथी ईश्वरता पासे.

आत्मशक्ति प्रगटाववामां संयम सत्य उपाय छे;

बुद्धिसागर आत्मध्याने शक्ति तो प्रगटाय छे. ॥ १९ ॥

तप जप संयमथी चेतननी शक्ति वृद्धि,

पिंडस्थादिक ध्यान धर्याथी प्रगटे ऋद्धि;

अट्टाविश लब्धि आत्मनी शक्ति साची,

चेतन तन्मय चित्त करीने रहीए राची.

मंत्रहटने राज योगेज चैतन्य शक्ति भक्ति छे;

बुद्धिसागर ध्यान योगे प्रगटती निज शक्ति छे. ॥ २० ॥

बाह्य अने अन्तर त्राटकथी विलसे शक्ति,

१८७

बाह्य अने अंतर त्राटकमां चेतन भक्ति;
बाहिर करतां अन्तर त्राटक शक्ति वधारे,
अंतरत्राटक ज्ञानयोगथी दोषो वारे.

असंख्यप्रदेशी आत्मव्यक्ति धारणामां धारीए;
बुद्धिसागर ध्यानयोगे जीवने झट तारीये.

॥ २१ ॥

आत्मिक शक्ति सहुथी मोटी सुखने आपे,
आत्मिक शक्ति सहुथी मोटी दुःखडां कापे;
आत्मस्वरूपे लीन थवार्थी अनुभव आवे,
अन्तरमां उद्योत सदा जिनवाणी गावे.

आत्म शक्ति यत्न करतां ईशता वेगे मळे,
बुद्धिसागर आत्मशक्ति प्रगटतां सुखमां भळे.

॥ २२ ॥

आत्मशक्ति अभ्यास करे अन्तरना योगी,
आत्मशक्ति अभ्यास करे चेतनना भोगी;
आत्मज्ञानथी आत्म शक्तिनी शोधज थाती;
सद्गुरुगमथी ज्ञान लह्यार्थी वस्तु पमाती.
आत्मज्ञाने रीजीए दील ध्यान प्याला पीजीए,
बुद्धिसागर लीजीए शिव चित्त तन्मय कीजीए.

॥ २३ ॥

आत्म शक्तिना सेवक छे वैरागी त्यागी,
आत्म शक्तिना ध्याता छे अन्तरना रागी;
आत्म शक्तिनो महिमा जगमां जोशो भारी,
आत्म शक्तिने सेवो प्रेमे नरने नारी.

आत्मनी विवेचनाथीज आत्ममां रंगाववुं,
बुद्धिसागर आत्ममां स्थिर चित्त ध्याने भाववुं

॥ २४ ॥

आत्म शक्तिथी जयडंको जगमां झट वागे,
आत्म शक्तिथी सुर नरपतियो पाये लागे;

१८८

आत्म शक्तिनी अकळकळानो पार न आवे,
धीर वीरने सिद्ध जगतमां आत्म प्रभावे.
प्रेमोत्साहे ध्याइए दील चिदानंद शाश्वत प्रभु;
व्यक्तिथी व्यापक नहीने ज्ञानथीज चेतन विशु. ॥ २५ ॥

अनंत शाश्वत सुखमय चेतन हुं छुं पोते,
विवेकी जे भव्य सदा निज घटमां गोते;
अलख हमारो देश बाह्यमां हुं नहि रीजुं,
सर्व जीवो मुज मित्र वैरथी लेश न खीजुं.
'आनंदमय हुं तत्त्वथी छुं भावना सुख आपती;
बुद्धिसागर आत्म रटना शोक वल्लिज कापती. ॥ २६ ॥

अनंत गुण चेतनना तेनी अनंत शक्ति,
सर्व गुणोनी भिन्न शक्तिनी करवी भक्ति;
स्थिरोपयोगे अनंत गुण प्रगटे छे सहेजे,
समजी सत्य स्वरूप भव्यतुं तेमां रहेजे.
आत्म शक्ति खीलववाने प्रेम साचो त्यां करो;
बुद्धिसागर आत्मध्याने भवोदधिने झटतरो. ॥ २७ ॥

यम नियम आसनने प्राणायाम करीने,
धरजो प्रत्याहार चित्तना दोष हरीने;
धरी धारणा ध्यान समाधि शिव सुख वरीए,
शिव सौधे चढवाने योगाष्टक ए धरीए.
रहेणीथी रीजी खरे दील ईशने दील ध्याइए,
बुद्धिसागर आत्मशक्ति ध्यानथी शिव पाइए. ॥ २८ ॥

चैतन्योदय हेतु जगमां असंख्य निरखो,
रत्नत्रयी छे मुख्य सर्वमां ज्ञाने परखो;
आत्मशक्ति अभ्यासक पुद्गल अंड गणे छे,

१८९

आत्म शक्ति अभ्यासक ध्याने कर्म हण्छे.

निजरमणताध्यानथी तो आत्म शक्ति खीलती,
सहजशक्ति आत्मनी खरी सर्व दोषो पीलती.

॥ २९ ॥

सदुपयोगे सुज्ञानीनी लब्धि शक्ति,
दुरुपयोगे अज्ञानिनी लब्धि शक्ति;
चेतनशक्ति पापी ज्ञानी जरा न फूले;
अज्ञानी लब्धिने पापी भवमां झूले,

अज्ञानी पण ज्ञानियोना संगथी सुधरे खरो,
परस्वभावे लब्धिने नाहि वापरू मनमां धरो.

॥ ३० ॥

आत्म शक्तिने खीलववी अन्तरमां पेसी,
असंख्यप्रदेशी चेतनराया निर्भयदेशी;

शुद्धस्वभावे स्थिरता करवी ध्यान विचारे,
चेतन तरतो भवजलधिथी परने तारे.

आत्मशक्ति खीलववामां चित्त निश्चलता करो;

बुद्धिसागर आत्मशक्तिज पापीने दुःखडां हरो.

॥ ३१ ॥

चेतन शक्ति जे जे अंशे प्रगटे साची,
ते ते अंशे धर्म खरो मानो मन राची;

निरुपाधिथी चेतन शक्ति तुर्त प्रकाशे,
निरुपाधियोगे झट चेतन शर्म विलासे.

आत्म शक्ति खीलववा झट निरुपाधिपद राचीए;

बुद्धिसागर आत्मप्रेमे परम ईशता याचीए.

॥ ३२ ॥

परमईश भगवान् हृदयमां प्रेमे ध्यावो,

पोते छे भगवान् हृदयमां वेगे भावो;

स्वामी सेवक पोते ते आपे निज देतो,

शब्दातीत व्यवहारे ते वाणीने कहतो.

१६०

ईश चेतन देव तेने पूजीए प्रेमे भवी;
बुद्धिसागर ज्ञान किरणे भासतो हृदये रवि. ॥ ३३ ॥

आत्म शक्तिथी योगी मेरुगिरि कंपावे,
आत्म शक्तिथी योगी पृथ्वीनेज धुजावे;
आत्म शक्तिने साध्य कर्याथी सिद्ध कहावे,
आत्म शक्तिनी भक्ति कर्याथी विद्या आवे.
आत्म शक्ति स्मरण करतां प्रगटती व्यक्ति खरी;
बुद्धिसागर आत्मशक्ति योगिओए घट वरी. ॥ ३४ ॥

आत्मशक्तिने केळववामां गुरुनुं शरणं,
आत्म शक्तिनी आगल कर्माच्छादन तरणु;
तरणार्थी सूरज तो कदी न ते ढंकाशे,
एवी युक्ति गुरुगमथी जाणी विश्वासे.
आत्मशक्ति जगमगे त्यां मुक्तिनां सुख सत्य छे;
बुद्धिसागर आत्मशक्तिज केळवणी ए कृत्य छे. ॥ ३५ ॥

केवलज्ञाने जाणे दर्शनथी सहु देखे,
केवलज्ञाने प्रगटपणे भावो सहु पेल्ले;
श्वासोश्वासे आत्मध्यानथी शक्ति सुहावे,
श्वासोश्वासे आत्मध्यानथी शक्ति वधावे;
क्षयोपशमथी वीर्यशक्ति हि आत्मनी प्रगटे खरी.
बुद्धिसागर शूरवीरनी वीर्यशक्ति दील धरी. ॥ ३६ ॥

कुमतिने सुमतिरूपे छे ज्ञाननी शक्ति,
क्षयोपशमने क्षायिक भावे ज्ञाननी व्यक्ति;
उपशम क्षयोपशमने क्षायिक भावे स्थिरता,
क्षयोपशमथी जाणी लेजो चेतन वीरता.
श्यामिह्म श्योपशम येते जाणीए घट वीर्यता.

१९१

बुद्धिसागर आत्म शक्तिज जाणीए दील धैर्यता. ॥ ३७ ॥

क्षयोपशमनी शक्ति पामी मोह हठावे,
 क्षयोपशमनी शक्तिथी जगमां पूजावे;
 चारकर्मना क्षयोपशमथी शक्ति न्यारी,
 शक्तितणो भंडार आत्मनी छे बलिहारी.
 आश्चर्य जगमां मानवुं शुं आत्मशक्ति आगले,
 बुद्धिसागर आत्म शक्तिज पामतां सर्वे मले.

॥ ३८ ॥

परस्वभावे आत्म शक्तिने जे वापरता,
 भ्रांतिथी भूलेला जीवो ते नहि तरता;
 आत्मस्वभावे आत्मशक्तिनी थाती वृद्धि,
 क्षायिकभावे आत्मशक्तिथी घटमां सिद्धि.
 क्षायिकभावे आत्म शक्तिज शुद्ध निर्मल दीपती,
 बुद्धिसागर शिव सनातन सर्व शत्रु जीपती.

॥ ३९ ॥

आत्मशक्तिनी श्रद्धाथी ध्याता सुखपावे,
 आत्मशक्तिनी श्रद्धाथी मोहादिक जावे;
 आत्मशक्तिनी श्रद्धाथी हिंसित बहु आवे,
 आत्मशक्तिनी श्रद्धाथी देवो वश थावे.
 आत्मनासामर्थ्य थी तो शरीर आखुं हालतुं;
 आत्मनासामर्थ्यथी तो शरीर आखुं चालतुं.

॥ ४० ॥

आत्मतणी शक्तिथी जगमां सर्व बनेछे,
 चेतननी शक्ति तो समजो आत्म कनेछे;
 आत्म शक्तिथी वीरजिने तो मेरु हलाव्यो,
 आत्म शक्तिथी बाहुबली जगमां जयपायो.
 आत्मना सामर्थ्यथी तो भरत केवल पामीया;
 महामुनि अति मुक्तिजिए कर्म दोषो वामीया.

॥ ४१ ॥

१९२

आत्म शक्तिथी सतीयोए शीयलने धार्युं,
 आत्म शक्तिथी गजसुकुमाले कार्य सुधार्युं;
 आत्म शक्तिथी अन्तर चक्षु क्षणमां उघडे,
 आत्म शक्तिथी धर्म कृत्यतो कदी न बगडे.
 आत्म शक्ति मोटकी छे सर्वथी जगमां अहो;
 बुद्धिसागर आत्मधर्मे राचीने जन मन रहो.

॥ ४२ ॥

आत्म शक्तिनी परिपूर्णता प्रगटे ज्यारे,
 सिद्ध बुद्ध जिनेश कहावे चेतन त्यारे;
 विघटे पुद्गल कर्मवर्गणा निर्मल न्यारो,
 चिदानंद भंडार अरूपी चेतन प्यारो;
 सिद्धासनने कीजीए घट ध्याइने चेतनमणि;
 बुद्धिसागर ध्यानयोगे आत्म शक्तिज छे घर्णी.

॥ ४३ ॥

आत्म शक्तिनुं वर्णन कदीन पुरु थातुं,
 सद्गुरु कृपाकटाक्षे चेतन रूप पमातुं;
 विषयेच्छानो नाश थवाथी संयम वृद्धि,
 परिपूर्ण स्याद्वाद स्वरूपी चेतन ऋद्धि.
 देह छतां पण देहथी तो भिन्न भासे छे यदि;
 बुद्धिसागर ज्ञान शक्तिज प्रगटती त्यारे ह्दि.

॥ ४४ ॥

सहज शुद्ध उपयोग हृदयमां झळहळ भासे,
 आनंद अपरंपार स्वभावे ब्रह्म विकासे;
 शाताशाता कर्म थकी पोते छे न्यारो,
 विमलेश्वर विख्यात हृदयमां निशदिन प्यारो.
 शुद्धध्याने ध्याइए निज सत्य शांति स्वरूपने;
 बुद्धिसागर आत्म ज्योतिः ध्याइए निज रूपने.
 शत्रुंजय प्रख्यात स्वभावे निर्मल ज्योति,

॥ ४५ ॥

१९३

द्रव्यगुणपर्याय सहज निर्मल छे मोति;
 प्रगटे रत्नत्रयिनी शुद्धि ध्यान कर्याथी,
 प्रगटे सहज स्वभाव आत्मनुं रूप वर्याथी.
 असंख्यप्रदेशी आतमानी शुद्धता दील धारीए,
 बुद्धिसागर सहज योगे आतमाने तारीये.

॥ ४६ ॥

प्रगटे शुद्ध विचारे सत्यानंदनी मोजो,
 तजी पुद्गलनी आश हृदयमां चेतन खोजो;
 चेतनमां लयलीन थइने निशदिन रहेशो,
 चेतनना प्रेमी थइ सहेजे शिवपुर लेशो.
 क्षायिक भावे लब्धियो नव आतमा सहेजे घरे,
 बुद्धिसागर ज्ञानमूर्ति सहज गुणने अनुसरे.

॥ ४७ ॥

शुद्धाशयनो राग करो जगमां जे मोटो,
 अशुद्ध आशय त्याग करो दुःखदायी खोटो;
 सहजसमतायोगे रमीये थइने सुखी,
 अन्तर चेतन सुरता साधे कदी न दुःखी.
 उच्चवर्त्तन जीवनुंझट ज्ञान तेजे झळहळे,
 बुद्धिसागर आत्म सेवे जोइए ते झट मळे.

॥ ४८ ॥

आत्मप्रदेशे सुरता साधी स्थिरता सेवो,
 त्रण भुवनमां स्थिरता सुख जेवो नहि मेवो;
 जाण्युं तेणे जाण्युं छे चेतन सुख प्यारु,
 चेतन सुखने जाण्या वण अन्तर अंधारु.
 दुर्गम दुर्लभ आत्मसुखने योगिओ केइ जाणता;
 बुद्धिसागर सहज सुखने हृदयमां केइ आणता.

॥ ४९ ॥

चेतन श्रद्धा अनेकान्तनयथी छे साची,
 सापेक्षाए आत्म धर्ममां रहीए राची;

१९४

आत्म धर्मनुं सेवन करवाथी सुख शांति,
 आत्म धर्मनुं सेवन करवाथी नहि भ्रांति.
 आत्म शक्ति प्रगट करवा सहज समता साधीए
 बुद्धिसागर आत्मशक्ति प्रगटतां बहु वाधीए. ॥ ५० ॥
 चेतननी शक्ति छे चेतन भावे मोटी,
 आत्मशक्तिनी आगल पुद्गल शक्तिज खोटी;
 अरूप चेतन शक्ति सेवो चरण सुधारी,
 विषय विकथा रागद्वेषने मनथी वारी.
 असद्वर्त्तन त्यागवाथी शुद्धवर्त्तन वाधशे;
 बुद्धिसागर शुद्धवर्त्तन सहज योगी साधशे. ॥ ५१ ॥
 सद्वृण शिखरे आत्म शक्तिथी जीव विराजे,
 कर्माष्टकनो नाश करी जगमां झट गाजे;
 आत्म शक्तिनी आगल कोइनुं कांइ न चाले,
 अन्तरात्म चिद्धननी सेवा शिव सुख आले.
 आत्मोपासक योगथी तो प्रगटतो सुखनो झरो;
 बुद्धिसागर योग शक्तिज पामीने प्राणी तरो. ॥ ५२ ॥
 योगाभ्यासे चेतन शक्ति दिन दिन वधती,
 माया प्रपंच योगे शक्ति दिन दिन घटती;
 मननी शुद्धि करीए सद्वृण ईश्वर पूजी,
 चेतन शक्ति जाणे प्रगटे भव्य रमुजी.
 बीजमां व्यापी रहुं छे सत्ताथी जेम वृक्षरे;
 बुद्धिसागर जीवमांहि सिद्ध जाणो दक्षरे. ॥ ५३ ॥
 आतम ते परमातम रूपे प्रगटे सारो,
 आतम आविर्भाव ईश ते मनमां धारो;
 प्राति जीवोमां भिन्न शक्तियो नजरे देखो,

१६५

क्षयोपशमना भेद ज्ञानथी एमज लेखो.
 क्षयोपशम भावे जीवोमां शक्तिना भेदो खरा;
 बुद्धिसागर शक्ति भेदो जगत्मां जय जय करा. ॥ ५४ ॥
 ज्ञानादिक जे चार गुणोमां शक्ति भेदो,
 शुक्लध्यानना महाशस्त्रथी तेने छेदो;
 क्षयोपशम गुण तेतो क्षायिक भावे होवे,
 अनेकान्तनी दृष्टि धरीने योगी जोवे.
 क्षयोपशम ते हेतु छे ने क्षायिक कार्य कहाय छे,
 बुद्धिसागर क्षयोपशमनी शक्ति साधन थाय छे. ॥ ५५ ॥
 क्षयोपशमनी शक्ति समकित प्रगटे साची,
 क्षयोपशमनी शक्ति समकित वण तो काची;
 आत्मशक्तियो अंतरमां परिणमती समजो,
 समकितनुं सामर्थ्य गणीने तेमां रमजो.
 सम्यक्त्व शक्ति आत्ममांहि प्रगटतीं दुःख नाश छे,
 बुद्धिसागर आद्य समकित शक्तिनो विश्वास छे. ॥ ५६ ॥
 अन्तर संयम निश्चल भावे शक्ति वधारे,
 अन्तर संयम निश्चल भावे दुःखडां वारे;
 अन्तर संयम क्रिया थकी तो सुखनी लीला,
 अन्तरसंयम क्रियापरायण सन्त रसीला.
 देह वाणी मन क्रियामां आत्म स्थिरता नहि जरा,
 बुद्धिसागर योगसाधन मुनियो जग जय करा. ॥ ५७ ॥
 साची सुखकर आत्म क्रिया जगमां जयकारी,
 पुद्गलनी किरियाथी न्यारी दुःख हरनारी;
 आत्म क्रियाथी अनुभव साचो मनमां भासे,
 विरति गुणथी संयम शिखरे जीव प्रकाशे.

१९६

उच्च गुणनी प्राप्ति माटे ध्यान सुखकर एक छे;
 बुद्धिसागर आत्म शक्तिज प्रगटतां सुख टेक छे. ॥ ५८ ॥
 दुःख समयमां आत्मशक्तिने धारण करीए ?
 दुःख सहीने चरणशक्तिने मनमां धरीए;
 दुःख समयमां आत्मशक्तिनी खबर पडे छे,
 दुःख समयमां आत्मशक्तिथी सत्य जडे छे.
 सहस्र संकट यदि पडे पण आत्मशक्ति न त्यागीए;
 बुद्धिसागर आत्म धर्म समय निशदिन जागीए. ॥ ५९ ॥
 ज्ञान शक्तिनो महिमा जगमां जयजयकारी,
 आत्मशक्तिने पामी शोभे जग नर नारी;
 पर पोतानुं स्वरूप जाणे ज्ञान लहीने,
 सत्यतत्त्व श्रद्धालु बनशो धर्म बहीने.
 सत्यतत्त्वश्रद्धाथकी तो आत्मशक्तिज उल्लसे;
 बुद्धिसागर आत्मशक्तिज पामी चेतन नहि फसे. ॥ ६० ॥
 श्वासोश्वासे ध्यान लगावो चिन्मय थावा,
 श्वासोश्वासे प्रभु गुण गावो शिवपुर जावा;
 श्वासोश्वासे अलख निरंजन प्रेमे ध्यावो,
 श्वासोश्वासे परम महोदय मंगल पावो.
 सप्तराज उंचु जवुं पण जीवने बहु सहेल छे;
 बुद्धिसागर सहजयोगे आत्ममुखनो खेल छे. ॥ ६१ ॥
 अन्तरात्म सेवनथी नरनारी सुख पावे,
 अन्तरात्म सेवनथी देवो गुण गण गावे;
 अन्तरात्म सेवनमां शक्ति सत्य रहे छे,
 वीर जिनेश्वर वचनो सूत्रो एम कहे छे.
 अन्तरात्म सेवन मजानुं सन्त जन मन प्रेम छे;

१९७

बुद्धिसागर आत्मशक्तिज प्रगटशे ए नेम छे. ॥ ६२ ॥

अभ्यासे चेतननी शक्ति पूर्ण प्रकाशे,
तीर्थकरने सिद्ध थया चेतन अभ्यासे;
सूरि वाचकने मुनिवर मंडल शक्ति वधारे,
रत्नप्रयीनुं सेवन करीने चेतन तारे.

आत्मशक्ति वृद्धि माटे मुनिवरो दीक्षा ग्रहे;
बुद्धिसागर भक्ति योगे सत्य शक्तिज जन लहे. ॥ ६३ ॥

जे जन जेमां रंगाशे तेने ते मळशे,
चेतनमां रंगाशे ते तो सुखमां भळशे;
वाळीनी चेतन शक्तिथी रावण हायों,
विष्णुकुमारे पापी नमुचिने झट मायों.

क्षयोपशमनी शक्तिथी आश्चर्य मोडुं थइ रहे,
बुद्धिसागर प्रगट क्षायिक शक्ति महिमा सुख लहे. ॥ ६४ ॥

चौदपूर्वनी रचना करता गणधर देवा,
मुहूर्तमांहि ज्ञान शक्तिथी समजे सेवा;
पंच ज्ञानने दर्शन चारे चेतन शक्ति,

महिमा अपरंपार धर्ममां धरीए भक्ति.
आत्मज्ञानि सदगुरुनी सेवनाथी धर्म छे.
बुद्धिसागर गुरु प्रसादे मोक्षनां तो शर्म छे. ॥ ६५ ॥

परपरिणतिने दूर निवारी समता धारी,
रूपातीतनुं ध्यान धरी वरशो शिवनारी;
केवल चेतन बोध शक्तिथी धर्म खरो छे,
सन्त जनोए आत्म धर्मने दील वर्यो छे.

चैतन्य शक्ति जीवमां छे जीवथी न्यारी नही,
बुद्धिसागर सन्तजनना दीलमां गुरुगम रही ॥ ६६ ॥

१९८

गुरुपदपंकजशरण ग्रहीने ज्ञान सुधारो,
 गुरुविना नहि ज्ञान आवशे कदी न आरो;
 सद्गुरु आशीर्वादे अन्तरमां अजवाळुं,
 सद्गुरु मुनिना कृपाविता तो मनडुं काळुं.
 सद्गुरु मुनिनी कृपाथी धर्म करणी सत्य छे;
 बुद्धिसागर मुनिगुरुथी आत्मशक्तिनुं कृत्य छे. ॥ ६७ ॥
 परनी आशा परिहरी चेतनने ध्यावो,
 पिंड विषे परमेश्वर वसीया तेने गावो;
 द्रव्यार्थिकनयथी नित्यज चेतन अवधारो,
 अनित्यपर्यायार्थिकनयथी जीव विचारो.
 अशुद्धचेतनता तजी झट शुद्धचेतनता करो;
 बुद्धिसागर शुद्ध चेतन परम महोदय झटवरो. ॥ ६८ ॥
 समय प्रति षटकारक परिणमतां चेतनमां,
 असंख्य प्रदेशे अनन्त गुणमां समजो मनमां;
 षट् कारक नहि भिन्न जीवथी शास्त्रे दाख्युं,
 समजी सन्त जनोए शाश्वत मुख घट चाख्युं.
 शुद्धाशुद्ध वे भेदथी तो कारको षट जाणजो;
 बुद्धिसागर शुद्ध कारक शक्ति घटमां आणजो. ॥ ६९ ॥
 सर्व विकलापे टळे ध्यानथी स्थिरता आवे,
 शुद्धादर्श समान दीलडुं ध्याने थावे;
 ज्ञेयो सर्व जणाय ज्ञानथी जुवो विचारी,
 शब्दादिकथी व्यक्ति भावता प्रगटे सारी.
 काळ अनादि आत्मसत्ता संग्रहनयथी खरी,
 बुद्धिसागर आदि एवंभूतथी व्यक्ति वरी. ॥ ७० ॥
 अस्ति नास्तित्ता चेतनमां छे काल अनादि,

१९९

उपशम आदिक भाव स्वक्तिना तेनी आदि,
 वस्तुस्वभावे धर्म मरने ज्ञानी जाणे,
 अन्तरमां उपयोग धरीने सुखडां माणे,
 आत्म शक्ति प्रगट करवा दृष्टि अंतर खोलशो,
 बुद्धिसागर अजितचेतनशक्तिनी जय बोलशो. ॥ ७१ ॥
 पोते छे भगवान् हृदयमां नकी धारो,
 व्यक्तिभावने साध्य करीने चेतन तारो;
 तिरोभावनो व्यक्ति भाव साची जिन मुक्ति,
 समजी सत्यस्वरूप हृदयमां धरशो युक्ति.
 उपादान ते धर्म छे ने निमित्त ते व्यवहार छे,
 बुद्धिसागर आत्म शक्तिज उपादान जयकार छे. ॥ ७२ ॥
 आत्मतीर्थने धार्या वण समता नहि आवे,
 आत्मतीर्थने जाण्याथी सहु लेखे आवे;
 सर्व तीर्थमां चेतन तीर्थ कहुं छे मोडुं,
 आत्म तीर्थनी आगळ अन्य विभाविक खोडुं.
 ज्ञान दर्शन सूर्य चंद्र बे आरति नित्य उतारता,
 बुद्धिसागर चेतन ईशनी सत्य छे परमार्थता. ॥ ७३ ॥
 तारंगा श्री अजित जिनेश्वर दर्शन कीडुं,
 चउ निक्षेपे जिन दर्शन स्पर्शन सुख लीडुं;
 निश्चयचेतन शक्ति साधे अजित जिनेश्वर,
 व्यक्तिथी छे भिन्न गुणोथी सदश सुखकर.
 ओगणीश चोसठ साल चैत्रनी अमावास्याए कर्यो,
 बुद्धिसागर चेतनशक्ति ग्रंथ मंगलपद भय्यो. ॥ ७४ ॥

इति चेतनशक्ति ग्रन्थः समाप्तः

२०७

चेतनस्तुतिः (स्वाध्याय.)

गंगातट तपोवनमां रे बनी रचना भारी-ए राग.

नमो चेतन ईश्वर रे सकळ गुणना स्वामी,
नमो चेतन ब्रह्मा रे प्रभु अन्तर्यामी;
नमो केवलज्ञानथी रे व्यापक विष्णु खरा,
नमो निश्चय चरणथी रे महादेव सुखकरा. ॥ १ ॥

नमो सत्य निरंजन रे निरागी निर्नामी,
नमो भवदुःखभंजन रे रंजन गुणरामी;
नमो निज गुण भोगी रे पुद्गलनी न आश जरा,
नमो निजगुणयोगीरे प्रभु भव दुःख हरा. ॥ २ ॥

परभावनो कर्त्ता रे काळ अनादि थकी,
मोहेभावना योगेरे गयो तुं छेक छकी;
बहुमलीन बन्यो छे रे पोतानु भान भूली,
रह्यो पुद्गलसंगे रे धरीने मोह शूली. ॥ ३ ॥

लाख चोराशी चौटेरे भवनगरीमां फर्यो,
पण अन्त न आव्यो रे नहि परभाव हर्यो;
हवे चेतन चेतो रे प्रभु तुज पोते छे,
वश्यो कायामां पोते रे बीजे शुं गोते छे. ॥ ४ ॥

देह वाणीने मनथी रे चेतन तुं भिन्न खरो,
ज्ञान दर्शन चरणथी रे जाणीने चित्त धर्यो;
थाओ चेतन प्रेमीरे चेतनमां छे धर्म खरो;
सत्य चेतनधर्मरे सुखोदधि भव्य वरो. ॥ ५ ॥

बाह्य खटपट त्यागीरे अन्तरमां राग धरो;
बाह्य भव जंझाळेरें कदी नहि कष्ट हरो,

२०१

बाह्यकष्टक्रियामारे भूलेछे भव्य जीवो;
नहि चेतन शोधरे पाडेछे दुःख रीवो. ॥ ६ ॥

ह्वे चेतन खोजारे अन्तरमां लक्ष्मी खरी;
अन्तरना तो ध्यानेरे जीवोण मुक्ति वरी,
उपशम क्षयोपशमथारे क्षायिक साध्य करो;
औदायिक निवारीरे भवोभव दुःख हरो. ॥ ७ ॥

शुद्ध आत्मिकभावेरे परिणमो प्रेम करी;
शुद्धचारित्र्ययोगेरे रहे नहि कर्म जरी,
चित्तदोषो निवारीरे चेतन ध्यान करो;
शुद्ध चेतन पोतेरे अशुद्धता परिहरो. ॥ ८ ॥

शुद्धपरिणति साधोरे शुद्धोपयोग धरी;
जागो शुद्धोपयोगेरे ध्यानमां ईश वरी,
शुद्ध आनन्द पामोरे लही नव ऋद्धि खरी,
सेवो साधन साचारे अन्तर लक्ष वरी. ॥ ९ ॥

देखी अनुभव नयनेरे निरंजन नाथ विभु.
शुद्ध संयम पुष्पेरे पूजो श्री आत्मप्रभु,
मारा अन्तर स्वामीरे खरेखर तुंज ग्रहो;
ज्ञानचक्षु प्रकाशीरे मुक्तिना पंथे वहो. ॥ १० ॥

जागो शक्ति विलासीरे त्रण भुवन धणी,
प्यारा परम जिनेश्वररे खरो घट दिनमणि.
खरी शांतिना भोगीरे खरेखर तुं योगी,
शुद्ध आनंदस्वामीरे निश्चय नहि रोगी. ॥ ११ ॥

खरो देव तुं देहेरे निश्चय वात भली,
स्थिरचित्तथी ध्यानेरे कर्मनी राशि टळी;
शुद्धासंख्यप्रदेशीरे नमुं हुं पोताने,

२६

२७२

वात मनमा धरीछेरे अभय पद करवाने.	॥ १२ ॥
गावे पोते पोतानेरे व्यवहारे भेद पडे, षट्कारक समजेरे समजण सारी जडे; शुद्धध्यानदशामारे भूलातुं जगत भूंडुं, शुद्धध्यान कर्याथीरे जडयुं घट तत्त्व रुंडुं.	॥ १३ ॥
स्वयंभूसमुद्रनेरे हस्त थकी तरवुं, शुद्धचेतन वर्णनेरे रसनाथी करवुं; निर्विकल्पदशामारे अनुभव धार्यो छे, धरी श्रद्धा हृदयमारे मोहारि निवार्योछे.	॥ १४ ॥
छेडी चेतनलक्ष्मीरे हवे नहि बाह्य भमुं, हीरो हस्त चडयोछेरे हवे नहि बाह्य भमुं; प्रभु तुंहि तुंहि ध्यावुंरे हुं तुं नो भेद नहि. पोते पोताने कहेवुंरे विचारनो भेद ग्रही.	॥ १५ ॥
पोते पोताने देखुंरे पोते पोताने मळ्यो, नहि पुद्गल ममतारे अज्ञानभाव टळ्यो; नाम रूपथी न्यारोरे चिद्घन चित्त वर्यो, बुद्धिसागर ध्यानेरे, अखंडानंद धर्यो.	॥ १६ ॥

२०३

प्रीति वर्णन.

पैसा पैसा पैसा त्हारी-प राग.

- प्रीति प्रीति प्रीति प्रीति, प्रीतिछे सुखकारी रे;
 दुनियाने प्रीति छे प्यारी, प्रीतिथी छे यारी रे. प्रीति० ॥ १ ॥
- प्रीतिनी आगल गुं भीति, प्रीतिथी छे नीति रे;
 प्रीतिथी परमेश्वर प्यारो, प्यारी प्रीति रीति रे. प्रीति० ॥ २ ॥
- प्रीति विना लुखुं भोजन, प्रीति सहुथी मीठी रे;
 प्रीतिथी संपीली दुनिया, नजरे ज्यां त्यां दीठी रे. प्रीति० ॥ ३ ॥
- प्रेम विनातो चेन पडे नहि, प्रीति जीवन मोटुं रे;
 प्रीति वण तो क्लेशी दुनिया, प्रीति वण तो खोटुं रे. प्रीति० ॥ ४ ॥
- दुध मीटुं साकर मीठी, मीठी घेबर घारी रे;
 सहुथी मीठी प्रीति जगमां, समजो नरने नारी रे. प्रीति० ॥ ५ ॥
- प्रीति वण भक्ति छे लूखी, प्रीति वण श्या मेवा रे;
 प्रीति वण तो सेवा लूखी, प्रीति वण श्या देवा रे. प्रीति० ॥ ६ ॥
- प्रीति आगल प्राण नकामा, प्रीति सारी खोटी रे;
 धर्म सारी पापे बूरी, प्रीति सारी रोटी रे. प्रीति० ॥ ७ ॥
- जेवी प्रीति तेवी रीति, प्रीतिना बहु भेदो रे;
 प्रीतिना विरहे प्रगटे छे, जगमां ज्यां त्यां खेदो रे. प्रीति० ॥ ८ ॥
- प्रीतिथी भक्ति छे सहेली, प्रीति कामणगारी रे;
 प्रीतिनुं अजवाळुं भारी, प्रीतिनी बलिहारी रे. प्रीति० ॥ ९ ॥
- प्रीति आगल सर्व नकामुं, प्रीति सुखनी क्यारी रे;
 बुद्धिसागर धार्मिकप्रीति, धरजो नरने नारी रे. प्रीति० ॥ १० ॥

२०४

अजित जिनस्तुति.

ओधवजी संदेशो कहेशो श्यामने-ए राग.

- अजित जिनेश्वर अजरामर अरिहन्तछो;
 ब्रह्मा विष्णु परमेश्वर महादेवजो,
 सहजस्वरूपी क्षायिक नवलब्धि धणी;
 द्रव्य भावथी नमुं करु हुं सेवजो. अजित० ॥ १ ॥
- एकसमयमां जाणो देखो सर्वने;
 समयान्तर जाणो देखो पण पक्षजो,
 केवलज्ञाने जाणो लोकालोकने;
 नयपक्षोना लक्षे वाद न दक्षजो. अजित० ॥ २ ॥
- असंख्यप्रदेशी आत्मप्रभु छो दिनमणि;
 प्रति प्रदेशे अनन्तगुण निर्धारजो,
 तिरोभावना नासे आविर्भावता;
 शोभे चेतन शुद्ध स्वरूपाधारजो. अजित० ॥ ३ ॥
- सहज शुद्धपर्याये सिद्धपणुं भलुं;
 शब्दादिकनयथी चेतनता शुद्धजो,
 निःसंगी नीरागी निर्भय नित्य छो;
 परमब्रह्म विमलेश्वर निश्चय बुद्धजो. अजित० ॥ ४ ॥
- सादि अनंति स्थिति शुद्ध स्वभावथी;
 अमूर्तव्यक्ति अगुरुलघुता सारजो,
 बुद्धिसागर अजितजिनेश्वर सेवना;
 अनन्तगुणपर्यायतणा आधारजो. अजित० ॥ ५ ॥

२०५

मुनिसुव्रत स्तवन.

श्री श्रेयांसजिन अन्तरयामी—ए राग.

मुनिसुव्रत जिनराज महेश्वर, दर्शन शिवसुखकारीरे;
दर्शनस्पर्शन अनुभव थातां, मंगलपद तैयारीरे. मुनि० ॥ १ ॥
लौकिक लोकोत्तर बे भेदे, द्रव्य भाव बे भेदेरे;
निश्चयने व्यवहारे दर्शन, जाणे ते निज वेदेरे. मुनि० ॥ २ ॥
दर्शन दृष्टा दृश्य त्रिपुटी, एकमकरूप थावेरे;
षट्कारक परिणमतां सवळां, भय चंचळता जावेरे. मुनि० ॥ ३ ॥
चारभूतपुद्गलथी न्यारो, एकरूप स्थिरयोगीरे;
अचळ महोदय क्षायिक नवगुण, लब्धि तणोळे भोगीरे. मुनि० ॥ ४ ॥
स्याद्वाददर्शन पामीने, अनहद आनंद पावेरे;
निर्विकल्प दशाए दर्शन, लोकोत्तरनुं थावेरे. मुनि० ॥ ५ ॥
जिनवर दर्शन दीटुं घटमां, स्थिरतामां प्रभु मळीयारे;
परआलंबन चेतन हेते, निजभावे गुण फळीयारे. मुनि० ॥ ६ ॥
षड् दर्शनना खेद टळया सहु, जिनदर्शन अवधारीरे;
बुद्धिसागर सुखमां म्हाले, दर्शननी बालिहारीरे. मुनि० ॥ ७ ॥

केळवणी.

धन धन संप्रति साचो राजा—ए राग.

केळवणी सुखनी करनारी, केळवणी बालिहारीरे;
धार्मिक केळवणी छे साची, शक्ति खीलवनारीरे. केळवणी० ॥ १ ॥
केळवणी विद्यानी कुंची, केळवणी छे उंचीरे;
धार्मिक विद्या वण अंधारु, जात भात छे नीचीरे. केळवणी० ॥ २ ॥
धार्मिक केळवणीथी नीति, सद्वर्तननी रीतिरे;

२०६

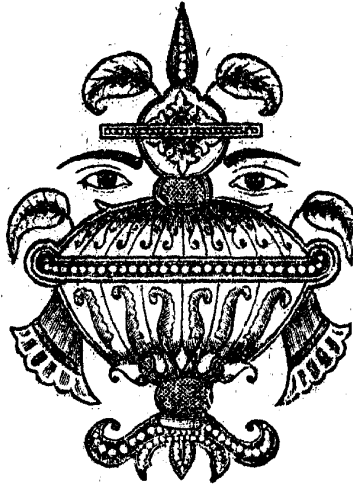
धार्मिक केळवणीथी श्रद्धा, जावे भवभव भीतिरे. केळवणी०॥ ३ ॥
 धार्मिक केळवणी पाम्या वण, सुखी नहि नरनारीरे;
 नव तत्त्वोनुं ज्ञान लह्या वण, उमर जावे हारीरे. केळवणी. ॥ ४ ॥
 धार्मिक केळवणीथी शान्ति, चित्तदोष दूर जावेरे;
 अंतर तत्त्वनुं ज्ञान लह्यार्था, परम महोदय पावेरे. केळवणी०॥ ५ ॥
 चेतन ज्ञाता चेतन ध्याता, चेतनमां सुख भारीरे;
 चेतन विना नहि सुख बीजा, निश्चय जोशो विचारीरे. केळवणी. ६
 सातनयोनी सापेक्षार्थी, चेतन तत्त्व जणायरे;
 सप्तभंगीनी केळवणीथी, साचुं तत्त्व ग्रहायरे. केळवणी०॥ ७ ॥
 केवलज्ञाने वीर ब्रह्मण, केळवणीने भाखीरे;
 केळवणीनी शक्ति मोटी, दक्षोण शुभ दाखीरे. केळवणी०॥ ८ ॥
 केळवणीथी निर्मल मनडुं, केळवणी गुण कचारीरे;
 केळवणीथी साचुं खोटं, परखे सज्जन धारीरे. केळवणी०॥ ९ ॥
 विद्यानी वृद्धिथी ऋद्धि, केळवणीथी जाणोरे;
 धार्मिक केळवणी लेवामां, उद्यम दीलमां आणोरे. केळवणी०॥१०॥
 केळवणीथी चेतन सुधरे, निंदा विकथा जावे रे;
 धार्मिक केळवणी खोलवतां, शाश्वत सुखडां पावेरे. केळवणी०॥११॥
 हिंसादिक दोषोने हणवा, केळवणी छे पहेली रे;
 दया दान गुण वृद्धि माटे, केळवणी छे वहेली रे. केळवणी०॥१२॥
 गुरुमुखथी धार्मिक केळवणी, लीजे विनय वधारी रे;
 गुरुनी श्रद्धा भक्तियोगे, विद्या वृद्धि भारी रे. केळवणी०॥१३॥
 जिनश्रुतवाणी केळवणीथी, कर्म कलंक कपाशे रे;
 सद्गुरुमुनिपदपंकज सेवे, अनुभव सत्य पमाशेरे. केळवणी०॥१४॥
 षड्द्रव्योनुं स्वरूप साचुं, केळवणी ए सारी रे;
 जिनमुख त्रिपदीना अवबोधे, प्रगटे समकित भारीरे. केळ०॥१५॥

२०७

अष्टाविंश लब्धिने जाणे, केळवणीथी ज्ञानी रे;
 पंचभावने ज्ञानी जाणे, समजे नहि अभिमानी रे. केळवणी० ॥१६॥
 षट्कारकने समजे ज्ञानी, योगाष्टक मुखकारी रे;
 सहज समाधि सन्तो पामे, केळवणी अवधारी रे. केळवणी० ॥१७॥
 अलख निरंजन दर्शन करवुं, केळवणीने पामी रे;
 परमब्रह्मनी प्राप्ति सहेजे, होवे चेतन रामी रे. केळवणी० ॥१८॥
 विषय विकारो क्षय करवाने, केळवणी जग सारी रे;
 धार्मिककेळवणी पाम्या वण, टळे न टेव नठारीरे. केळवणी० ॥१९॥
 चेतन परम महोदय पामे, केळवणी ते उंची रे;
 अन्तरात्मनी केळवणी वण, केळवणी छे नीची रे. केळवणी० ॥२०॥
 केळवणीथी मंगल कोडी, उच्चाशय करनारीरे;
 परमानंद महोदय कारण, केळवणी, जयकारीरे. केळवणी० ॥२१॥
 आत्मिक धर्मोन्नति केळवणी, लेशे ते जन तरशेरे;
 क्षायिकभावे मंगल मोटुं, जन्म धरीने वरशेरे. केळवणी० ॥२२॥
 रागद्वेषने क्लेश वधे ते, केळवणी छे कूडीरे;
 वस्तुस्वभावे धर्म जणावे, केळवणी ते रूडीरे. केळवणी० ॥२३॥
 अनेकांत चेतनना ज्ञाने, शाश्वत सुखडां थावेरे;
 कर्माष्टकनो नाश करीने, मुक्तिपुरी सोहावेरे. केळवणी० ॥२४॥
 गुरुगम केळवणी पामीने, लहीए शाश्वत सिद्धिरे;
 बुद्धिसागर मंगलमाला, रत्नत्रयीनी ऋद्धिरे. केळवणी० ॥२५॥

समाप्त.

अमदावाद.

श्री सत्यविजय प्रीन्टींग प्रेसमां शा. गीरधरलाल हक मंचेदे छाप्यो.

